

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLER YAZARI

SYLVIA DAY

aşk | esaret

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

akirakitap

aşk | esaret

Pegasus Yayınları: 1414
Bestseller Roman: 620

Aşk | Esaret

Sylvia Day

Özgün Adı: Afterburn - Aftershock

Yayın Koordinatörü: Berna Sirman

Editör: Sibel Yıldız

Düzeltili: Pervin Salman

Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Kapak Uygulama: Pınar Yıldız

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 11946

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Ağustos 2016

ISBN: 978-605-343-941-7

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2016

Copyright © Sylvia Day LLC, 2014

Afterburn © Sylvia Day LLC, 2013

Aftershock © Sylvia Day LLC, 2014

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla
Harlequin Books S.A.'dan alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler
Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil,
optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz,
çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.

Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han

No: 11/9 Taksim / İSTANBUL

Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

SYLVIA DAY

aşk | esaret

İngilizceden çeviren:

İren Kori

PEGASUS YAYINLARI

Sevgili okuyucu,

Jackson ile Gianna'nın hikâyesini sizinle paylaşmaktan ötürü çok heyecanlıyım, aynı zamanda Harlequin'in Cosmo Red Hot Reads adlı çıkış başlığından da! Jax ile Gia ikinci şansların ihtimallerini keşfededursunlar biz de Harlequin, *Cosmopolitan* ve benim işbirliğimizden doğacak olan yeni ihtimalleri keşfedelim.

Etraftaki her *Cosmogirl* gibi ben de yeni şeyler denemekten çok büyük heyecan duyuyorum. Kendimi bildim bileli *Cosmogirl* ve romans okuruyum. Gerçi hayatımın liseden evliliğe her döneminde ve anneliğimde de kahve masamda hep *Cosmopolitan* dergisi ve bir romans olurdu. Hepiniz eğlenceli, korkusuz ve muhteşemsiniz ve hepiniz milyonda bir rastlanacak bir erkeği hak ediyorsunuz.

Umarım Gianna, New York iş dünyasını ve Jackson'ı fethederken onun hikâyesinden zevk alırsınız. Kitabın son sayfasına geldiğinizde görüşlerinizi merakla bekliyor olacağım. Beni www.sylviaaday.com adresinde bulabilirsiniz.

Vahşi kahn!

Sylvia

Bu kitap tüm *Cosmogirl*'ler için

aşk

1

Rüzgârlı bir sonbahar sabahında, Manhattan'ın merkezindeki ayna camlı bir gökdelene girdim. Yüksek ve tiz korna seslerini ve gevezelik eden yayaların kakofonisini arkamda bırakarak serin sessizliğe adım attım. Topuklu ayakkabılarım, devasa lobinin siyah mermerinde, dört nala çarpan kalbimin gümbürtüsünü yansıtan bir tempoyla tıkırdıyordu. Kimlik kartımı güvenlik masasının diğer ucuna kaydırırken avuçlarım nemliydi. Ziyaretçi kimliğimi alıp asansöre yöneldiğimdeyse gerginliğim daha da artmıştı.

Bir şeyi çok fazla istediğiniz, onu elde edememeyi hayalinizde bile canlandıramadığınız oldu mu hiç?

Hayatım boyunca iki şey için bu şekilde hissettim: Budalaca âşık olduğum adam ve az sonra elde etmek için bir mülakata katılacağım yönetici asistanlığı pozisyonu.

O adamın benim için yanlış kişi olduğu ortaya çıkmıştı; bu iş ise hayatımı büyüleyici bir biçimde değiştirebilirdi. Mülakattan istediğimi almadan ayrılmayı düşünemiyordum bile. Kanatlarımı açıp uçmak için ihtiyacım olanın Lei Yeung'un asistanı olarak çalışmak olduğunu ta derinlerimde hissediyordum.

Yine de kendime cesaret verici şeyler söylememe rağmen, onuncu katta asansörden inip Savor, A.Ş.'nin buğulu cam girişini gördüğümde nefesim kesildi. Şirketin adı çift kanatlı kapı boyunca metalik, kadınsı bir yazı fontuyla süslenmişti. Büyük hayaller kurmam ve her anın tadını çıkarmam için adeta bana meydan okuyordu.

İçeri girmek için beklerken resepsiyonun çevresinde oturan birkaç kadını inceledim. Benim aksime önceki sezonun ikinci el modellerini giymiyorlardı. Bununla birlikte içlerinden herhangi birinin üniversite masraflarını karşılamak için üç işte çalışmış olduğundan kuşkuluydum. Neredeyse her yönden dezavantajlıydım ama bunu biliyordum ve... açıkçası gözüm pek korkmamıştı.

Güvenlik kapılarından bir vızıltı eşliğinde geçtikten sonra ünlü şeflerin ve son moda restoranların fotoğraflarıyla kaplı, sütlü kahverengi duvarları olan bir giriş salonuna alındım. Havadaki belli belirsiz şekerli kurabiye kokusu çocukluğumdan anımsadığım rahatlatıcı bir kokuydu. Ancak bu bile gerginliğimi azaltmaya yetmemişti.

Derin bir nefes alarak, rahat bir gülümseye sahip, güzel Afro-Amerikalı resepsiyoniste kayıt yaptırdım. Ardından duvara yaslanacak boş bir alan bulmak için resepsiyondan uzaklaştım. Önceden belirlenmiş randevu saatim –ki yaklaşık yarım saat önce gelmiştim– şaka gibiydi. Kısa bir süre sonra, herkese beş dakikalık hızlı bir görüşme ayarlanmış olduğunu ve herkesin tam vaktinde içeri girip dışarı çıktığını fark ettim.

Gerginlikten terlediğim için tenimi hafif bir nem tabakası kapladı.

Adımı söylediklerinde kendimi duvardan topuklarımın üzerinde yalpalamama neden olacak kadar hızlı ittim. Sakarlığım sallantıdaki özgüvenimi yansıtıyordu. Genç, çekici bir adamı

takip ederek koridordan açık, boş bir resepsiyon alanına sahip köşede bulunan bir ofise ve Lei Yeung'un güç merkezine açılan bir başka çift kanatlı kapıya ulaştım.

Genç adam bir gülümsemeyle içeri girmemi işaret etti. "İyi şanslar."

"Teşekkür ederim."

Kapıdan geçip içeri girdiğimde önce sade, modern dekorun titreşimi, ardından kendisini küçük gösteren ceviz ağacından bir masanın arkasında oturan kadın beni sarstı. Dolgun dudaklarındaki rujun rengiyle kusursuz bir uyum sergileyen, çarpıcı, koyu kırmızı okuma gözlüğüyle pek mümkün görünmese bile, Manhattan'ın silüetinin nefes kesici manzarasıyla bu devasa alanda kaybolabilirdi.

Kısa bir süre sonra ona iyice bakabildiğimde, sağ şakağındaki gümüş saç tutamının şık bir şekilde toplanmış saçına nasıl ustalıkla yerleştirildiğine hayran kaldım. Zarif bir boyna ve uzun kollara sahip ince bir kadındı. Beni değerlendirmek için başvuru dosyamdan kafasını kaldırıp baktığında kendimi savunmasız ve kırılgan hissettim.

Gözlüğünü nazikçe çıkarıp arkasına yaslandı. "Oturmaz mıydın, Gianna?"

Krem halıda ilerleyip masasının karşısındaki krom ve deri kaplı çift koltuklardan birine oturdum.

"Günaydın," derken sesimde bastırmak için çok uğraştığım Brooklyn aksanından bir tını duyduğumda çok geçti. Lei Yeung bunu fark etmiş gibi görünmüyordu. "Bana kendinden söz et."

Boğazımı temizledim. "Pekâlâ, bu bahar Las Vegas'taki Nevada Üniversitesi'nden yüksek dereceyle mezun oldum..."

"Bunu az önce özgeçmişinde okudum." Hafif bir gülümsemeyle sözlerini yumuşattı. "Halihazırda hakkında bilmediğim bir şey

söyle. Neden restoran sektörü? Yeni şirketlerin yüzde altmış beşi ilk beş yıl içinde iflas eder. Bunu bildiğinden eminim.”

“Bizimkinin başına bu gelmedi. Ailem, üç nesildir Little Italy’de bir restoran işletiyor,” dedim gururla.

“Öyleyse neden orada çalışmıyorsun?”

“Size sahip değiliz.” Yutkundum. Bu fazla kişiseldi. Kır-dığım pot Lei Yeung’u rahatsız etmişe benzemiyordu, oysa beni rahatsız etmişti. “Demek istediğim, sizin sihrinize sahip değiliz,” diye ekledim çabucak.

“Biz?..”

“Evet.” Kendimi toplamak için duraksadım. “Üç ağabeyim var. Babamız emekli olduğunda üçü birden Rossi’s’i devralamaz. Orayı en büyüğü devralacak ve diğer ikisi... onlar kendi Rossi’slerine sahip olmayı istiyor.”

“Ve sen bir restoran işletmeciliği diploman ve büyük az-minle onlara katkıda bulunuyorsun.”

“Hayallerini gerçekleştirmelerine nasıl yardımcı olabile-ceğimi öğrenmek istiyorum. Ayrıca başka insanlara da kendi hayallerini gerçekleştirmelerinde yardımcı olmak istiyorum.”

Lei Yeung başını sallayıp gözlüğüne uzandı. “Teşekkürler, Gianna. Bugün buraya geldiğin için teşekkür ederim.”

Beni öylece başından savıyordu. Ve işi alınmayacağı-mı biliyordum. İş su götürmez bir kesinlikle alan kişi olmak için Lei Yeung’un duyması gerekenleri söylememiştim.

Ayağa kalktım. Kafamda mülakatın sonucunu değiştire-bilmek için çeşitli yollar dönüp duruyordu. “Bu iş gerçekten istiyorum, Bayan Yeung. Çok çalışırım. Asla hastalanmam. İleriye yönelik düşünür ve önceden önlemimi alırım. Siz daha hissetmeden ihtiyaç duyduğunuz şeyi tahmin etmem uzun sürmeyecektir. Beni işe aldığınız için mutluluk duymanızı sağlayacağım.”

Lei bana baktı. “Sana inanıyorum. Yüksek başarıdaki okul ortalamamı korurken birçok işte çalışmayı başardın. Zekisin, kararlısın ve çok çalışmak gözünü korkutmuyor. Eminim mükemmel bir asistan olurdun. Yalnızca, senin için doğru patron olduğumu düşünmüyorum.”

“Anlamıyorum.” Hayalimin işi ellerimin arasından kayıp giderken midem kasıldı. Hayal kırıklığı içimi deliyordu.

“Anlaman gerekmiyor,” dedi nazikçe. “Güven bana. New York’ta sana aradığını verebilecek yüzlerce restoran işletmecisi var.”

Çenemi kaldırdım. Görünüşümle, ailemle, köklerimle daima gurur duyardım. Şimdi tüm bunları durmaksızın tenkit etmekten nefret ediyordum.

Birdenbire neden onunla birlikte çalışmayı bu kadar çok istediğimi açıklamaya karar verdim. “Bayan Yeung, lütfen dinleyin. Sizinle çok ortak noktamız var. Ian Pembry sizi hafife aldı, bu doğru değil mi?”

Kendisine ihanet etmiş olan eski ortağının beklenmedik bir biçimde adının geçişinin ani hararetiyle Lei Yeung’un gözleri öfkeyle parladı. Bir yanıt vermedi.

Bu noktada artık kaybedecek bir şeyim yoktu. “Bir zamanlar, hayatımda beni hafife alan bir adam vardı. Siz başarıyla insanları haksız çıkardınız. Ben de aynısını yapmak istiyorum.”

Lei Yeung başını yana yatırdı. “Umarım yaparsın.”

Yolun sonuna geldiğimi fark ederek zaman ayırdığı için ona teşekkür ettim ve elimden gelen en ağırbaşlı duruşla oradan ayrıldım.

Hayatımdaki en berbat pazartesi günlerinden birini yaşıyordum.

“Beni dinle, o kadın bir aptal,” dedi Angelo ikinci kez. “Bugün işi almadığın için şanslısın.”

Ailenin en küçüğüydüm ve üç ağabeyim vardı. Angelo ağabeylerimden en genç olanıydı. Benim adıma hissettiği haklı öfkesine, kendime rağmen gülümsedim.

“O haklı,” dedi Nico. Rossi kardeşlerin en büyüğü –ve en muzip olanı– yemeğimi gösterişli bir şekilde önüme koymak için Angelo’yu iterek yolundan çekti. Rossi’s her zamanki gibi dolu olduğundan barda oturmayı tercih etmiştim, akşam yemeği kalabalığı şamatalı ve tanıdıktı. Birçok müdavimimiz vardı ve sık sık kimliğini gizleyerek yemeğini huzur içinde yemek için gelen bir iki ünlü müşterimiz olurdu. Sıcakkanlı servis ve enfes yemeğin rahatlatıcı karışımı Rossi’s’in büyük şöhretinin sağlam bir işaretiydi.

Angelo kaşlarını çatarak Nico’yu geri itti. “Ben daima haklıyım.”

“Ha!” Vincent mutfak penceresinden dalga geçerken buharı tüten iki tabağı servis rafına yerleştirip fişlerini klipslerinden sökerek çıkardı. “Yalnızca benim söylediklerimi tekrar ettiğinde.”

Vincent’in Angelo’ya fırça atışı, gönülsüz bir kahkaha atmama sebep oldu. Belimde bir el hissettikten hemen sonra annemin en sevdiği Elizabeth Arden parfümünün kokusunu aldım.

Yanağıma bir öpücük kondurdu. “Güldüğünü görmek güzel. Her şeyin...”

“... bir sebebi vardır,” diyerek cümlesini tamamladım. “Biliyorum. Yine de canımı sıkıyor.”

Ailemde üniversiteye gitmiş olan tek kişiydim. Bu herkesin ortak çabasıyla gerçekleşmişti; ağabeylerim bile katkıda

bulunmuştı. Hepsini boşa çıkarmış gibi hissetmeme engel olamıyordum. Elbette New York'ta yüzlerce restoran vardı ama Lei Yeung sadece tanınmamış şefleri birer markaya dönüştürmekle kalmıyordu; o doğuştan bir fenomendi.

Lei sık sık iş hayatında kadınların yerinden söz ederdi ve sabah kuşağındaki birkaç sohbet programını sunmuştu. Ebeveynleri göçmendi ve okuldan sonra yavaş yavaş ilerleme kaydetmiş, akıl hocası ve ortağı olan adam tarafından ihanete uğradıktan sonra bile başarılı olmuştu. Onun için çalışmak bana güçlü bir konum kazandırır.

En azından kendime söylediğim buydu.

"Fettucine'ni soğumadan ye," dedi annem restorana giren yeni müdavimleri karşılamak için zarifçe ilerlerken.

Kremalı Alfredo sosu damlayan makarna dolanmış çatalımı kaldırırken annemi izliyordum. Tıpkı birçok müşterinin yaptığı gibi. Mona Rossi'nin yaşı elliden çok altmışa yakındı ama bunu ona bakarak asla anlayamazdınız. Güzel ve gösterişli bir biçimde seksi bir kadındı. Dolgun dudaklı ve koyu mor renkli gözlü olan annemin klasik bir simetriye sahip yüzünü çevreleyen mor-kırmızı saçları hacimli bir şekilde kabartılmıştı. Cömert kıvrımları ve altın mücevherat zevkiyle endamlı ve güzeldi.

Hem erkekler hem de kadınlar onu severdi. Annem kendisiyle barışık, özgüvenli ve görünüşte endişesizdi. Ağabeylerimin büyürken onun başını ne kadar ağrıtmış olduklarını az kişi fark ederdi. Şimdi onları iyi yetiştirmiş genç adamlar haline getirmeyi başarmıştı.

Derin bir nefes alarak çevremdeki ferahlığı içime çektim: Kahkaha atan insanların kıymetli seslerini, özenle hazırlanmış yemeğin ağız sulandıran kokusunu, gümüş çatal bıçağın porselen tabaklarla buluşunca çıkardığı tıkırtıyı ve mutlu kadeh

kaldırmalarının şingirtisini. Hayattan daha fazlasını istediğim için, bazen ne kadar çok şeye sahip olduğumu unutuyordum.

Nico geri geldi, beni dikkatle inceliyordu. “Kırmızı mı beyaz mı?” diye sorarken elini benimkinin üzerine koydu ve elimi yumuşak bir şekilde sıktı.

Nico bar kısmındaki müşterilerin, özellikle de kadınların gözdesiydi. Asi saçları ve muzip gülüşüyle gizemli, yakışıklı bir genç adamdı. Kusursuz bir çapkındı; hem muhteşem içkileri hem de seksi sataşmaları için barda takılan kadınlardan oluşan bir hayran kitlesi vardı.

“Şampanyaya ne dersin?” Lei Yeung sessizce yanımdaki bar taburesine –rezerve masaları hazır olunca genç bir çift tarafından kısa bir süre önce boşaltılmıştı– geçmişti.

Gözlerimi kırıştırdım.

Bana gülümsedi. Kot pantolon ve pembe, ipek bir bluzdan oluşan gündelik giysileriyle mülakatımızda olduğundan çok daha genç görünüyordu. Saçlarını açık bırakmış ve yüzündeki makyajı silmişti. “İnternette bu mekân hakkında övgü dolu birçok yorum var.”

“Gelmiş geçmiş en iyi İtalyan yemeği,” dedim kalp atışlarımın yenilenmiş bir heyecanla hızlandığını hissederek.

“Birçoğu son birkaç yılda daha da iyileşmiş muhteşem bir restoran olduğunu söylüyor. Bunun, öğrenmiş olduklarını hayata geçirmenden kaynaklandığını düşünmekte haklı mıyım?”

Nico önümüze iki kadeh yerleştirdi, ardından onları yarıya kadar kabarcıklı şampanyayla doldurdu. “Haklısınız,” dedi lafa karışarak.

Lei kadehinin sapını kavradı ve onu parmaklarıyla okşadı. Bakışı benimkini buldu. Ne zaman ortadan kaybolması gerektiğini iyi bilen Nico barda biraz ilerledi.

“Bana söylediğin şeye geri dönecek olursak...” diyerek söze girdiğinde büzülmeye başladım, ardından sırtımı dikleştirdim. Lei sırf bana fırça atmak için özellikle buraya gelmemişti. “İan beni hafife aldı ama beni kullanmaya kalkmadı. Onu suçlamak, ona fazla değer vermek olurdu. Kapıyı açık bıraktım ve o yürüyüp gitti.”

Başımı salladım. Ayrılıklarının gerçek koşulları özeldi ama işletme dergilerindeki röportajlardan çok şey çıkarmış ve geri kalan boşlukları dedikodu köşelerinden ve bloglardan edindiklerimle doldurmuştum. Birlikte, yemek sektöründe ünlü bir aşçı kadrosu, birçok restoran zinciri, bir yemek kitabı dizisi ve milyonlarca satmış, uygun fiyatlı yemek pişirme malzemelerinin dahil olduğu bir imparatorluğa sahiplerdi. Sonra Pembry birinci sınıf aktör ve aktrisler tarafından finanse edilen yeni bir kafe zincirinin açılışını duyurmuştu. Ama Lei bunun bir parçası değildi.

“Bana çok şey öğretti,” diye devam etti. “Ve bundan benim kadar kazançlı çıkmış olduğunun farkına vardım.” Duraksadı, düşünceliydi. “Kendime ve işlerin her zamanki işleyişine çok alışkınım. Taze bir bakış açısına ihtiyacım var. Başka birinin açlığından beslenmek istiyorum.”

“Korumanız altına alacağınız birini istiyorsunuz.”

“Aynen.” Dudakları kıvrıldı. “Sen ifade edene kadar bunun farkına varmamıştım. Bir şey aradığımı biliyordum ama ne olduğundan emin değildim.”

Tümüyle heyecan içinde olsam da sesimi resmi bir tonda tutmayı başardım. Lei’e doğru döndüm. “Beni isterseniz buna gönüllüyüm.”

“Normal çalışma saatlerini unut,” diyerek beni uyardı. “Bu dokuzdan beşe çalışacağın bir iş değil. Hafta sonları sana

ihtiyacım olacak, ayrıca gecenin bir yarısı seni arayabilirim... Ben durmadan çalışırım.”

“Sızlanmayacağım.”

“Ben sızlanacağım.” Angelo arkamızda bitti. Rossilerin tüm erkek evlatları kiminle konuştuğumu anlamıştı ve her zamanki gibi hiçbir çekingen davranmıyordu. “Kız kardeşimi ara sıra da olsa görmeliyim.”

Ona dirseğimle vurdum. Üç ağabeyim, ben ve Angelo’nun karısı Denise Brooklyn’de geniş, yarısı tamamlanmamış bir çatı katında birlikte yaşıyorduk. Çoğu zaman birbirimizi fazla sık görmekten şikâyet ederdik.

Lei elini uzattı. Nico ve Angelo’ya, ardından yaygaranın neden koptuğunu anlamak için arkamızda dolanıp duran an-neme kendini tanıttı. Babam ve Vincent servis penceresinden avazları çıktığı kadar bağıarak bize katıldı. Toskana’daki küçük bir çiftlikten getirtilen zeytinyağı ve bir sepet dolusu taze ekmeğin yanı sıra Lei’in önüne bir mönü yerleştirildi.

Lei bana, “*Panna cotta*’nız nasıl?” diye sordu.

“Daha iyisini yiyemezsiniz,” diye karşılık verdim. “Akşam yemeği yediniz mi?”

“Daha değil. Bir numaralı ders: Hayat çok kısa. Güzel şeyleri erteleme.”

Sırtmamak için altdudağımı dişledim. “Bu, işi aldığım anlamına mı geliyor?”

Canlı bir baş onayıyla kadehini kaldırdı. “Şerefe.”

2

Bir yıl sonra...

“Tanrım, bu koşuşturmaca,” dedi Lei ayağı yemek masasının altında hafifçe yere vururken, “asla eskimiyor.”

Birlikte çalıştığımız aylarda ondan kapmış olduğum tutkuyla sıırttım. Birçok başarı deneyimlemıştık ama bugün –bulutsuz bir eylül akşamüzeri– özeldi. Ustalıkla idare ederek ve elde etmek için peşinden koşarak geçen aylardan sonra Ian Pembry’nin en parlak iki yıldızını kapacak bir anlaşma yapacaktık. Uzun zaman önce Lei’e yapmış olduğunun bir karşılığı ve bizim için büyük bir başarı olacaktı.

Lei de ben de duruma özel olarak giyinmiştik. Lei’in klasik, V yakalı, hatlarını ortaya çıkaran Diane von Fürstenberg elbisesi, imzası olan kırmızı renkteydi. Siyah çizmelerle tamamladığı ateşli ve seksi bir görünüşe sahipti. Ben Donna Karan’ın sonbahar koleksiyonundan seçtiğim yeni, koyu altın renginde bir bluz ve tasarımcının onunla eşleştirdiği dar kesim bir pantolon giyiyordum. Giysilerim şıktı ve yeni bir beni, geçen yıl boyunca epey gelişmiş bir Gianna’yı yansıtıyordu.

Sabırsızlıkla her şeyin sonuçlanmasını beklerken otel barının girişine baktım ve Williams ikizleri tam o anda ortaya çıkınca bir adrenalin dalgalanması hissettim. Erkek ve kız kardeşler kestane rengi saçları ve yeşim yeşili gözleriyle çarpıcı bir çiftti. Mutfakta harika bir ekip oluşturuyorlardı. Güneye özgü pişirdikleri yemekleri gurme içeriklerle modernleştirmeleriyle ünlülerdi. İnsanlara sundukları paket sayesinde gösterişli kitaplar ve sevimli küçük sos kutuları satıyor olsalar bile gerçek pek hoş değildi. Perde arkasında birbirlerinden nefret ediyorlardı.

Pembry'nin enerjik ikilisiyle yaptığı ölümcül hata da buydu. Kardeşlerin başarı hikâyesi milyonlar kazandırdığından Pembry onlara birbirlerine katlanmalarını ve bir şekilde yürütmeye devam etmelerini söylemişti. Lei ise onlara gerçekte istedikleri şeyi sunuyordu: Sözde tatlı rekabetlerini kendi yararlarına kullanmaya devam ederken ayrılma ve kendi başlarına parlama şansı. Planı, dünyaca ünlü Mondego kumarhane ve otellerinde rakip mutfaklı bir restoranlar zinciri kurmaktı.

"Chad. Stacy." Lei benimle aynı anda ayağa kalkarak onları selamladı. "İkiniz de şahane görünüyorsunuz."

Chad, Lei'e bir merhaba bile demeden bana yaklaştı ve yanağıma bir öpücük kondurdu. Bir süredir bana kur yapıyordu ve bu onunla olan müzakerelerimizin bir parçası haline gelmişti.

Ara sıra flörtleşmekten fazlasını yapmak için ayartılmış olduğumu kabul edeceğim ama bir misilleme yapabilecek kız kardeşini düşünmek beni durduruyordu. Ateşli bir şekilde hırslı karakterinden beslenen Chad kesinlikle bir aziz sayılmazdı. Fakat Stacy gerçekten beş para etmez biriydi ve bana karşı erkek kardeşine hissettiğinden daha fazla nefret besliyordu. Tüm dostça girişimlerime rağmen ilk andan beri benden hoşlanmamıştı ve bu durum tüm süreci ciddi biçimde aksatmıştı.

Şahsen Ian Pembry'yle yatıyor olduğundan –veya bir süre yatmış olduğundan– ve ona karşı bir şeyler hissettiğinden kuşkulanıyordum. Bu yüzden Lei'den de hoşlanmadığını düşünüyordum ama belki de yalnızca, şu hemcinslerinden nefret eden kadınlardan biriydi.

“Umarım odalarınız rahattır,” derken öyle olduklarını çok iyi biliyordum. Four Seasons'ın beş yıldızlı şöhreti boşuna değildi.

Stacy omuz silkti, parlak saçları omzunun üzerinden kaydı. Yer yer tapılası çillere sahip, solgun, meleksi bir yüzü vardı. Böyle tatlı ve masum görünüşlü, şeker gibi bir Güneyli aksanı olan birinin öfkeli bir sürtük olabilmesi şaşırtıcıydı. “İdare eder.”

Chad gözlerini devirdi ve benim için sandalyemi tuttu. “Odalar harika. Kütük gibi uyudum.”

Zarifçe sandalyesine kayan kız kardeşi, “Ben uyuyamadım,” diye araya girdi. “Ian arayıp durdu. Bir şeyler döndüğünü biliyor.”

Sözlerinin yarattığı etkiyi ölçmek ister gibi Lei'e gözucuyla bir bakış attı.

Lei rahat bir tavırla, “Elbette biliyor,” diye kabul etti. “O zeki bir adam. Bu yüzden sizi mutlu etmek için daha fazlasını yapmamış olmasına şaşırdım. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyor.”

Stacy surat astı. Chad bana göz kırptı. Genellikle göz kırpma hareketini sevimli bulmam ama ona yakışıyordu. Bu denli seksi oluşu Güneyli iyi çocuk çekiciliğini kısmen hafifletiyordu. Onunla ilgili bir şey, bir spatulayla yemek pişirebildiği ustalıklı kışımıza şaplak atabileceğini sezmenize yol açıyordu.

“Ian bizim için çok şey yaptı,” diye ileri sürdü Stacy. “Sadakatsizlik ettiğimi hissediyorum.”

“Böyle hissetmemelisin. Henüz bir şey imzalamadın,” dedim. Muhalif mizacında işe yarayan en iyi yaklaşımın ters psikoloji olduğunu öğrenmiştim. “Williams ikizleri olarak kimliğinin Stacy Williams olmaktan daha güçlü bir potansiyeli olduğunu hissediyorsan kesinlikle önsezilerine güvenmelisin. Ne de olsa seni buralara kadar getirdi.”

Gözucuyla Lei’in dudaklarının bastırılmış bir gülümsemeyle seğirmesini izledim. İnsanların egolarını istediğimiz tarafa yönlendirmek hakkında bildiğim hemen her şeyi bana öğreten Lei olduğu için onun hoşnut olduğunu görmek beni heyecanlandırdı.

“Uyuzluk etme, Stace,” diye mırıldandı Chad. “Bu kumarhane anlaşmasının bizim için önemli bir fırsat olduğunu biliyorsun.”

“Evet ama *tek* fırsat bu olmayabilir,” diye karşı geldi. “Ian kendisine bir şans vermemizi istiyor.”

Kardeşi kaşlarını çatarak, “Ona anlattın mı?” diye çıktı. “Tanrı aşkına, bu karar yalnızca sana ait değil! Burada benim de lanet olasıca kariyerim söz konusu!”

Lei’e endişeli bir bakış attım, o ise başını neredeyse fark edilemeyen bir şekilde sallayarak karşılık verdi. Bunun o ve artık güçlü bir rakip olan eski akıl hocasının arasındaki skorunu sonunda eşitleyecek anlaşma olduğu düşünüldüğünde böylesine ilgisiz ve sakın görünmesine inanamıyordum.

Ian’ın Lei’e ihanet ederek başına geçmiş olduğu Hollywood restoranları, yenilikleri ünlü yatırımcıları için cazibesini yitirince ve yatırımcılar şahsen görünmelerini gerektirmeyen başka vergi sığınakları arayışına girince iflasa sürüklenmişti. Ayrıca önemli şeflerinden ikisi memleketlerine geri dönmüş, tüm yükü Williams ikizlerinin genç omuzlarına bırakmıştı.

“Elbette Mandego anlaşması Savor şirketine özel,” dedi Lei. “Tan size ne teklif ediyor?”

Ters giden neydi? İki kardeşin arasında dolaştırdığım bakışımı patronuma çevirdim. Sözleşmeler masanın altındaki şanslı çantamın içindeydi. Son düzlükteydik ve aniden başlıca bahsimiz ellerimizin arasından kayıp gidiyordu.

Sonrasında işin iç yüzünün benim boyunca parlar gibi dalgalandığının farkına vardım. O anda bunun bir önsezi olduğunu düşündüm, iç güdülerim anlaşmanın biz masaya oturmadan çok önce suya düşmüş olduğuna dair beni uyarıyordu.

Ardından onu gördüm.

Kımıldamazsam avcı beni göremezmiş gibi aniden hareketsizleştim. Masa örtüsünün altında ellerimin yumruk şeklini almasına neden olacak şehvetli bir yürüyüşle bara geçti. Kendisine özgü bu yürüyüş rahat, düzgün ve güvenliydi. Hal böyleyken bir şekilde, kadınların beynine o uzun, güçlü bacakların arasında bir ateş sakladığının ve onu nasıl kullanacağını bildiğinin sinyalinin veriyordu.

Tanrım, bunu gerçekten biliyordu.

Gri, V yakalı bir süveter ve daha koyu tonda bir pantolon giyinmişti. Boş günündeki başarılı bir adam gibi görünüyordu ama ben böyle olmadığını biliyordum. Jackson Rutledge asla boş bir gün geçirmezdi. Sağlam çalışır, sağlam oynar, sağlam becerirdi.

Titrek elimle su bardağıma uzanırken, bir zamanlar kendisine umutsuzca âşık olmuş olan kız olduğumu fark etmemesi için dua ediyordum. Aynı görünmüyordum. Aynı kişi *değildim*.

Jax de farklıydı. Daha ince. Daha sert. Çene hattı ve elmacık kemiklerindeki yeni keskin açılarla yüzü daha büyüleyici görünüyordu. Görünüşü karşısında derin, titrek bir nefes aldım; varlığına fiziksel olarak bir darbe almışım gibi tepki verdim.

Masamızda durana kadar Ian Pembry'nin yanında yürüdüğünü fark etmedim bile.

İpeksi bir tarafsızlıkla, "Jackson Rutledge'in Senatör Rutledge'la akraba olma olasılığı nedir?" diye sordu Lei arabasının arka koltuğuna yerleşirken. "Hatta Rutledge'lardan herhangi biriyle?"

Şoförü kaldırım kenarından ayrılırken bakışlarımı kaçır-mama bir mazeret olsun diye tabletimi yokladım. Çok fazla şeyi açığa vurmaktan, Lei'in zeki gözlerinin, ne kadar sarsılmış olduğumu görmesinden çekiniyordum,

"Yüzde yüz," dedim, gözlerim tabletimin ekranındaydı. Akhmda bir daha asla görmeyeceğimi düşündüğüm -umdu-ğum- muhteşem yüz vardı. "Jackson ve senatör kardeşler."

"Ya Ian bir Rutledge'la ne halt ediyor?"

Üzerinde çok çalıştığım anlaşma karşımda parçalara ayrılırken kendime aynı soruyu soruyordum. Gelirken elimizde bir sözleşme ile kalemler vardı ve şimdi ellerimiz bomboş kalmıştı. Maalesef Jax, Stacy'nin yanağına coşkulu bir öpücük kondurmasına izin verdiğinde konuşmadan kopmuştum. Kulaklarımda kükreyen kan akışı kalan her şeyi boğmuştu.

Lei'in koyu kırmızı tırnaklı parmakları keçeyle kaplı kapı koluna hafifçe vurarak sessiz bir ritim tutturdu. Manhattan dört bir yanımızda uzanıyordu, sokakları arabalarla ve kaldırımları insanlarla doluydu. Güneş, ışığın önünü kesen yüksek gökdelenler tarafından uzak tutulduğundan gölgeler bizi yukarıdan sahiplenirken, yerin altına gömülü altgeçitlerden dalga dalga buhar çıkıyordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim. Lei'in yaydığı, avlanan dişi bir kaplana benzeyen enerji biraz gözümü korkutmuştu. Lei'in yoluna çıkarak neye bulaşmış olduğu hakkında Jackson'ın bir fikri var mıydı?

“Jackson, Rutledge erkekleri arasında ülkenin herhangi bir yerinde siyasi mevkide hizmet etmeyen tek kişi,” diye devam ettim. “Bir risk sermayesi şirketi olan Rutledge Kapital’i yönetiyor.”

“Evli mi? Hiç çocuğu var mı?”

Zihnimi yoklamadan bu soruların cevabını biliyor olmaktan nefret ediyordum. “Hiçbiri. O gönül eğlendirir. Fena halde. Herkesin önünde kendisine eşlik etmesi için soylu sarışınları tercih eder ama seks için icabında daha... *göz alıcı* birini geri çevirmez.”

Bir keresinde Jax’in kuzeninin karısı Allison Kelsey’nin beni nasıl tanımlamış olduğunu elimde olmadan hatırladım. *Sen göz alıcısın, Gianna. Erkekler gösterişli kadınları becermeyi sever. Bu onları bir porno yıldızıyla seks yapıyormuş gibi hissettirir. Ama bu aynı şekilde keyiflerini de kaçırır. Sana ilgisi devam ederken tadını çıkar.*

Allison’ın melodik sesi ve zalim sözcükleri zihnimde yankılanırken bana neden kendiliğinden dalgalı siyah saçlarımı düzleştirdiğimi ve kendimi seksi hissettiren French manikürlü tırnaklardan vazgeçtiğimi hatırlattı. Bana aşırı derecede cömert bir popo ve büyük göğüsler vermiş olan genetik yapımla ilgili bir şey yapamazdım ama *göz alıcı* olmak yerine klas görünmek için gayret ederek geri kalan özelliklerimi yumuşatmışım.

Lei bana keskin bir bakış attı. “Tüm bunları beş dakikalık bir araştırma sonucunda mı öğrendin?”

“Hayır,” diye iç geçirdim. “Tüm bunları yatağında geçirdiğim beş hafta sonucunda öğrendim.”

“Ah.” Koyu renkli gözleri hevesle parladı. “Öyleyse, Jackson o kişi. Bu durum gittikçe ilginç bir hal alıyor.”

Geri kalan ofise dönüş yolu boyunca Lei'i bana çıkar çatışmasının bir problem olduğunu anlatmaya yönlendirdim. İlişkiyi önemsiz göstermenin bir yolunu bulmak için çabaladım.

"Ciddi bir şey değildi," dedim asansörle yukarı çıkarken. *En azından Jax için...* "Daha çok uzatılmış bir tek gecelik ilişki gibiydi. Az önce beni tanımış olduğunu bile sanmıyorum."

Ve bu canımı acıttığı için lanet olsun. Bana bakmamıştı bile.

"Sen bir adamın unutacağı bir kadın değilsin, Gianna." Düşünceli görünüyordu. "Sanırım bunun üstesinden gelebiliriz fakat sen buna hazır mısın? Senin için kişisel bir hal alacaksa bunun hakkında şimdi konuşmalıyız. Seni sıkıntıya sokmak istemem. Aynı zamanda işimi riske atmak da istemem."

İçimden geçen ilk şey yalan söylemekti. Tıpkı benim Jax için olduğum kadar, Jax'in de benim için fazla bir anlam ifade etmemiş olmasını dilerdim. Fakat Lei'e de işime de dürüst olacak kadar saygı duyuyordum. "Ona kayıtsız değilim."

Lei başını salladı. "Bunu görebiliyorum. Bu konuda dürüst davrandığına memnunum. Rutledge'in dengesini sarsacaksın ve ihtiyacımız olan bu. Ayrıca Chad Williams'la aranın iyi olması işime geliyor. Seninle iş yapmaktan hoşlanıyor."

Rahat bir nefes aldım. Jax hakkında yanılıyordu ama dikkatini buna çekerek kendi ipimi çekmeyecektim. "Teşekkür ederim."

Kendi katımızda indik ve cam kapılar vızlayarak açıldı. Resepsiyonist LaConnie bana kaşlarını kaldırarak baktı, belli ki tedirgin titreşimimizi sezmişti. Zafer kazanmış olarak dönmüş olmaydık, hüsrana dolu değil.

Birlikte ofisine yönelmişken Lei önceki sorusunu tekrarlayarak, "Rutledge'in restoran sektörüne neden ani bir ilgi duyduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu.

“Bir tahminde bulunacak olursam Rutledge’lardan birinin Pembry’ye bir iyilik borçlu olduğunu söylerim.” Rutledge ailesinin işleyişi bu şekildeydi. Birbirlerine kenetlenmiş bir ekip gibi çalışırlardı ve Jax bir politikacı olmamasına rağmen yine de oyunun içindeydi.

Lei doğrudan masasına gidip oturdu. “Hangi kaynaktan yararlandığını bulmalıyız.”

Lei’in sesindeki gizli rahatsızlık eğilimini yakaladım ve ona hak verdim. Ian Pembry yıllar boyunca sayısız şekilde Lei’in kuyusunu kazmıştı, Lei ise zamanının gelmesini beklemişti; bu durum kendisini daha iyi bir işkadını yapan sabrı kazanmasını sağlamıştı. İhanet üzerine son dersini iyi öğrenmiş olduğunu kanıtlamaya kararlıydı, ben de ona yardımcı olmakta kararlıydım.

“Tamam.” Lei’in ne hissettiğini biraz biliyordum. Jax’le yatağa girmiş olmak beni hâlâ kızdırtıyordu. Onun kim olduğunu biliyordum, ününü biliyordum, yine de onunla boy ölçüşebilecek kadar tecrübeli olduğumu düşünmüştüm.

Daha kötüsü, beni umursadığını düşünecek kadar kendimi kandırmıştım. Washington D.C.’de yaşıyordu; ben Vegas’taydım. Beş hafta boyunca her hafta sonu ve ara sıra hafta içi günlerde beni görebilmek için yanıma uçmuştu. Kendime Jax kadar yakışıklı ve seksi bir adamın tüm bu zahmete ve masrafa sırf seks için girmeyeceğini söylemiştim.

Ne kadar zengin olduğunu hesaba katmamıştım. Çekici popolu bir kadın için ülkeyi jetiyle katetmeyi eğlenceli bulacak kadar zengindi ve uygunsuz gözdesinin hem toplumdans hem de ailesinden uzakta olmasını elverişli bulacak kadar temkinliydi.

Masamdaki telefon çalmaya başladığında cevaplamak için Lei’in ofisinden hızla çıktım. Çalışma alanım Lei’in ofis kapı-

larının hemen dışındaydı, böylece Lei'in huzuruna çıkmadan önce ziyaretçilerin karşılaştıkları son engel ben oluyordum.

"Gianna." Telefon ahizesinden LaConnie'nin kesik kesik ve aceleci sesi geldi. "Jackson Rutledge lobide, Lei'i görmek istiyor."

Adını duymanın kalbimde küçük bir teklemeye sebep olmasından nefret ediyordum. "Burada mı?"

"Zaten söylediğim buydu," diye sataştı.

"Yukarı yollasınlar. Onu konferans salonuna yönlendirmek için bir dakikada orada olurum." Ahizeyi dikkatle yuvasına yerleştirdikten sonra Lei'in ofisine geri döndüm. "Rutledge resepsiyona varmak üzere."

Lei'in kaşları havalandı. "Ian onunla birlikte mi?"

"LaConnie böyle bir şey söylemedi."

"İlginç." Bileğindeki pırlantayla süslü saate bir göz attı. "Neredeyse beşe geliyor. Rutledge'la toplantıya kalabilir veya çıkabilirsin, seçim senin."

Kalmam gerektiğini biliyordum. Ama Four Seasons'ta dağıldığımda avantajımı kaptırmış olduğumu hissediyordum. Jax'in beklenmedik ortaya çıkışıyla sınırlarım öyle bozulmuştu ki Williams ikizleriyle durumun nasıl değiştiğini kavrayamamıştım. Ne yazık ki şimdi de daha iyi durumda değildim.

"Belki de burada kalmak yerine, Chad'e ulaşmaya çalışmalıyım," diye önerdim. "Bu konuda nasıl hissediyor bir yoklarım. Williams ikizlerini beraber almak istediğimizi biliyorum fakat sadece birini bile alabilirsek bu Pembry'ye önemli ölçüde zarar verir."

"İyi plan." Lei gülümsedi. "Bu görüşme Rutledge'in beni daha iyi tanınması için yararlı olacak, ne dersin? Ian benim kolay bir lokma olduğuma inanmasını sağlamışsa şimdi aksini kanıtlamak harika olacak."

Jax ve Lei'i çatışırken düşünmek beni neredeyse gülümsetti. Jax hem tahrip edici yakışıklılığı hem de Amerika'da kraliyet seviyesine mümkün olduğunca yakın aile adı yüzünden tüm kadınların üzerine düşmesine oldukça alışkındı.

"Chad'le konuştuktan sonra biraz araştırma yapacağım," odadan çıkmak için geriledim, "... ve Pembry ile Rutledge'lar arasında bir bağlantı bulup bulamayacağıma bakacağım."

"Güzel." Birleştirdiği parmak uçlarına çenesini dayarken beni inceliyordu. "Sorduğum için beni affet, Gianna ama Jackson'ı sevdin mi?"

"Birbirimizi sevdiğimizi sanıyordum."

Lei iç geçirdi. "Keşke kadınlar bu dersi zor yoldan öğrenmek zorunda kalmasalardı."

3

Masamın çekmecesinden kaptığım el çantamı, kim olduğumu fark etmeden önce beni hızla Jax'ten uzaklaştıracak bir tılsım-mış gibi kavrayarak resepsiyona yöneldim. Ofisin ön tarafına yaptığım yürüyüş çok uzun sürmüş gibi geldi.

Beni hâlâ çok güçlü bir biçimde etkilediğini fark etmek sindirilmesi zor bir gerçektir. Yalnızca kısa bir süreliğine hayatımın bir parçası olmuştu. Ondan sonra iki sevgilim daha olmuştu ve onu aştığımı düşünmüştüm.

Köşeyi döndüğümde orada çok satan yemek kitaplarımızın bir tanıtımını inceliyordu ve nefesim kesildi. Uzun, güçlü bedeni şimdi ustalıkla dikilmiş bir takım elbisenin tüm avantajından yararlanarak gösteriş yapıyordu. Takım elbisesi Lei'e duyduğu saygının bir işaretiydi, istemeden de olsa takdir ettim. Onu hiç böyle resmi giyinmiş olarak bizzat görmemiştim. Onca yerin arasında, bir barda tanışmıştık. Ben birkaç sınıf arkadaşım la dışarı çıkmıştım, o ise bir bekârlığa veda partisi için oradaydı.

Bunun iyi sonuçlanmayacağını bilmeliydim.

Ama Tanrım, o şahaneydi. Siyah saçları yanlarda ve arka tarafta neredeyse kırpılmış gibi kısa, tepesinde ise hafiften

daha uzundu. Gözleri siyaha çalan koyulukta bir kahverengi-ydi. Kalın kirpikleri insafsız derecede gürdü. Yumuşak ve sıcak olduklarını sahiden düşünmüş müydüm? O harika ve şehvetli ağzı ve günahkâr gamzesi gözlerimi kamaştırmıştı. Jackson Rutledge’da yumuşak bir yan yoktu. Merhametsiz bir kumaştan biçilmiş, sert ve duygusuz bir adamdı.

Ona yaklaşıırken, beni parmaklarımı büken yavaş, yoğun bir bakışla baştan aşağı süzdü.

Kadınlar hakkında bir uzman olduğu malumdu. *Onun bu bakışına hedef olmuş herhangi biri olabilirdim*, dedim kendime ama böyle olmadığımı biliyordum. Bedenim onu hatırlıyordu. Dokunuşunu, kokusunu, benimkine değen teninin nasıl hissettirdiğini...

Bana bakışından aynı hatıraların onun kanını da kaydattığını anladım.

“Merhaba, Bay Rutledge,” diye onu resmi bir tavrıla selamladım, ne de olsa hâlâ kim olduğumu bildiğini belli etmemişti. Her sözcüğü dikkatle, kendiminkine pek benzemeyen, kontrollü bir sesle telaffuz ettim. Artık genellikle, fazla Brooklyn aksanına kaydığını düşünmek zorunda değildim ama o bana kendimi unutturuyordu.

Bana her şeyi unutmayı istetiyordu.

“Bayan Yeung az sonra sizinle görüşecek,” diye devam ettim, kasten ondan birkaç adım uzakta durarak. “Size konferans salonuna kadar eşlik edeyim. Su ister misiniz? Kahve? Çay?”

Aldığı derin nefesle göğsü genişledi. “Bir şey almayayım, teşekkürler.”

“Bu taraftan o halde.” Yanından geçerken yüzüme LaConnie için zoraki bir gülümseme kondurmayı başararak Jax’in önüne geçtim. Kokusundaki o hafif bergamot ve baharat izini alabiliyordum. Bakışlarını sırtımda, popomda, bacaklarımda

hissediyordum. Bu yüzden aşırı dikkatli yürüyordum ve bu beni beceriksiz hissettiriyordu.

Tek kelime etmedi. Boğazımın rahatça konuşamayacak kadar kuru olduğundan korkuyordum. Korkunç bir özlem –ona bir zamanlar hakkım olduğu şekilde dokunmak için neredeyse çaresiz bir ihtiyaç– duyuyordum. Onun yatağımda olduğuna inanmak zordu. İçimde olduğuna. Böyle bir adamı kabul edecek cesareti nasıl bulmuştum?

Konferans salonuna vardığımızda rahatladığımı hissettim, kapı kolunu indirirken verdiği serin his bile mutluluk vericiydi.

Nefesi yumuşak bir biçimde kulağımın üzerine çarptı. “Ne kadar süre beni tanıımıyormuşsun gibi davranacaksın, Gia?”

Adımı her zaman kullandığı şekliyle mırıldar gibi söylerken gözlerim kayarak kapandı.

Kapıyı iterek açtım. İçeri adım attığımda, fazla kalmayacağımı şüpheye yer bırakmayacak bir şekilde belirterek kabının kulpunu tutmaya devam ettim.

Üzerime doğru yürüyerek tam karşımda durdu. Topuklu ayakkabı giyiyor olmama rağmen benden bir baş veya biraz daha uzundu. Elleri ceplerindeydi, başı üzerime eğilmişti. Kişisel alanımın içindeydi. Fazla samimi. Çok fazla tanıdık.

“Lütfen geri çekil,” dedim usulca.

Hareket etti ama istediğim şekilde değil. Cebinden dışarı çıkan sağ eli dirseğimden bileğime kayarak kolumdan aşağı ilerledi. İpek lacivert bluzumun üzerinden dokunuşunu hissettim; bluzumun uzun kollarının diken diken olmuş tüylerimi gizliyor oluşuna minnettardım.

“Çok değişmişsin,” diye mırıldandı.

“Elbette. Öyle ki beni daha önce tanıyamadın.”

“Tanırım. Sen olduğunu bilmediğimi mi düşündün?” Arkasını döndü ama bu hareketi üzerimdeki etkisini azaltmadı.

Arkadan görüntüsü önden olduğu kadar muhteşemdi. “Benden asla saklanamazdın, Gia. Seni gözüm kapalı dahi tanırdım.”

Şok ve kafa karışıklığı bir anlığına konuşmama engel oldu. Bir kalp atışı kadar sürede mesafeli ve resmi tavırdan için için yanan bir samimiyete geçmiştik. “Burada ne arıyorsun, Jax?”

Pencereye yürüdü ve dışarıdaki New York manzarasına baktı. Yakın mesafedeki, halihazırda sonbaharın kırmızı ve turuncu dokunuşu değmiş bir yeşil serpintisi olan Central Park bu beton yığınının arasında canlı bir renk patlamasıydı. “Lei Yeung’a başkasının bölgesinde oynamaması için ne gerekiyorsa teklif etmek için buradayım.”

“İşe yaramayacak. Bu iş kişisel.”

“İş hayatı asla kişisel olmamalıdır.”

Kapı eşiğine doğru geriledim, kaçmak için sabırsızdım. Konferans salonu bir tarafında yerden tavana pencereleri ve diğer tarafında saydam cam duvarıyla geniş ve havadardı. Sağ tarafında pahalı içkiler stoklanmış bir bar, sol tarafında devasa bir sunum ekranı olan odanın her iki uçtaki duvarları yatıştırıcı bir açık maviydi. Yine de bulunduğu yere hükmeden Jax beni kafese kapatılmışım gibi hissettiriyordu.

“Hiçbir şey kişisel değil, öyle mi?” dedim bir gün öylece çekip gittiğini hatırlayarak. Ve ondan sonraki hiçbir gün geri gelmediğini.

“Aramızdaki şeyler kişiseldi,” dedi, derin sesi boğuktu. “Eskiden.”

“Hayır, değildi.” *Senin için değil...*

Aramızda epeyce mesafe bulunmasına rağmen aniden arkasını dönmesi geriye doğru temkinli bir adım atmama sebep oldu. “Güçlü duygular yok o halde. Güzel. Kaldığımız yerden devam etmememiz için bir sebep yok. Yeung ile toplantım uzun

sürmeyecek. İşim bittiğinde otelime gidebilir ve birbirimizi yeniden tanıyabiliriz.”

“Siktir,” diyerek patladım.

Ağzı kavrılarak o enfes gamzeyi ortaya çıkardı. Ah, bu, bir parça çocuksu cazibeyle ne kadar tehlikeli biri olduğunu gizleyerek onu ne kadar değiştirmişti. Bu oyuncu küçük çukurdan nefret ettiğim kadar ona bayılıyordum da.

“İşte buradasın,” dedi belirgin bir zafer nidasıyla. “Neredeyse tanıdığım Gia’nın yok olduğuna beni inandırıyordun.”

“Benimle oynama, Jax. Bu davranış senin altında.”

“Seni altımda istiyorum.”

Fırsat veririm, bunu söyleyeceğini biliyordum ama sözcükleri duymak zorundaydım. Bunun ağzından çıktığını duymak zorundaydım. Konu sekse gelince netti, bir hayvan gibi duygusal ve doğaldı. Böyle olmasını severdim çünkü onunlayken ben de aynı şekildeydim.

Açgözlü. Doyumsuz. Başka hiçbir şey, asla beni daha iyi hissettirmemişti.

“Başka biriyle görüşüyorum,” diye yalan söyledim.

Görüntüde, gözünü bile kırpmadı ama bir şekilde içine dokunduğu izlenimine kapıldım. “O Williams denen herif mi?” diye sordu fazlasıyla gelişigüzel bir şekilde.

“Merhaba, Bay Rutledge,” dedi Lei arkası açık, yüksek topuklu Jimmy Choo ayakkabılarının üzerinde içeri girerken. “Ziyaretinizin hoş bir sürpriz olduğunu farz ediyorum.”

“Olabilir.” Jax dikkatini tümüyle Lei’e çevirdiğinde kendimi dışlanmış hissettim.

“Sizi yalnız bırakayım,” dedim dışarı çıkarken. Lei’in bakışı benimkini yakaladığında sessiz mesajı anladım. Yakında konuşacaktık.

Jax’e tekrar bakmadığım halde aynı mesajı ondan da aldım.

Lobideki döner kapılardan geçer geçmez Chad Williams'ı aradım. "Selam," dedim onun sakın, ağır Güneyli konuşmasını duyduğumda. "Ben Gianna."

"Aramanı umuyordum."

"Akşam yemeği için bir planım var mı?"

"Ah, iptal edebilirim."

Ekilecek olan kişinin yerini aldığım için biraz suçluluk hissetmekle beraber gülümsedim. Egomun biraz okşanması iyi hissettirmişti. Zira Jax'i tekrar gördüğümde özgüvenim bozguna uğramıştı.

Uzun zaman önce benimleyken Jax'in nasıl biri olduğunu unutamazdım. Oyunbaz, muzip, sevecen. Gözlerimi kaparsam, bana arkadan yaklaşıp güzel ağzını boğazuma bastırmak için saçımı yolundan çekişini hâlâ hissedebilirdim. İçimdeyken, aldığı zevk dayanamayacağı kadar harikaymış gibi inleyerek kulağıma adımı fısıldamasını hâlâ duyabilirdim.

"Gianna? Orada mısın?"

"Evet, affedersin." Düzleştirilmiş saçlarımı gevşek bir topuz halinde tutan tel tokaları çıkarmaya başladım. "Büyüleyici bir İtalyan restoranı biliyorum. Samimi. Rahat. Yemekleri mükemmel."

"Kendine bir randevu ayarladın."

"Taksi çağıracağım. Seni yaklaşık on beş dakika sonra alabilirim. Uygun mu?"

"Bekliyor olacağım."

Araba yol kenarına yanaştığında sözünün eri bir insan olarak Chad orada bekliyordu. Bol kesim, siyah kot pantolon, bir çift bot ve gözlerine çok yakışmış koyu yeşil bir Henley tişört giyi-

yordu. Plansız bir randevu için harika görünüyordu. Taksiye yaklaşırken bisikletli bir kurye yanından hızla geçtiğinde lanet okuyarak geri sıçradı.

“Yüce Tanrım,” diye mırıldandı yanıma yerleşirken. Aracımız iş çıkış trafiğine karışırken beni kısaca inceledi. “Saçını açık bırakman hoşuma gidiyor. Sana yakışıyor.”

“Teşekkürler.” Saçlarımı toplu bir şekilde kullanmaya alışmak biraz vaktimi almıştı. Gür ve ağır olduklarından başımı ağrıtyordu... tıpkı şimdi olduğu gibi.

“Pekâlâ,” diye başladım, “itiraf etmeliyim...”

“Günahkâr bir şey duymayı umuyorum.”

“Ah, hayır. Seni ailemin yerine götürüyorum.”

Kaşları havaya kalktı. “Beni sizinkilerle tanıştırmaya mı götürüyorsun?”

“Evet. Bir restoranları var. Rezervasyonsuz bir masa bulmakta sorun yaşamayacağız –bir perşembe gecesi bu genellikle imkânsızdır– ve kalkmamız için bizi acele ettirmeyecekler.”

“Beni bir süre yakınında tutmayı mı planlıyorsun?” diye takıldı.

“Bunu isterim. Birlikte çalışırken gerçekten iyi bir ekip olabileceğimizi düşünüyorum.”

Chad ciddileşerek başını salladı. “Stacy sizin teklifinizin tam olarak ihtiyacımız olan şey olduğunu biliyor ama... Ian’la yatması her şeyi berbat ediyor.”

“Tahmin etmiştim.” Ian Pembry gümüşü gri saçlı ve çarpıcı mavi gözleriyle elli yaşında, hoş ve seçkin bir adamdı. Alışılmış anlamda yakışıklı değildi ama birçok kadının kusurlarını görmezden gelmesini sağlayan karizması ve banka hesap bakiyesi vardı. Stacy’nin işi kendisi için biçilmiş kaftandı; Ian, Lei’den beri hiçbir sevgilisiyle ilişkisini uzun süre sürdürmemişti. “Onunla kalman için sana ne teklif ediyor?”

Ve Jax bunun neresindeydi? Akhımı başımdan aldığı hiç görmüyor muydu?

“Tan sizin sunmuş olduğunuza benzer fırsatlar sağlayabileceğini ve bunu daha iyi yapabileceğini çünkü Lei’in bunu başarmak için yeterli niteliklere sahip olmadığını söylüyor. Lei bu yüzden onun bölgesinde kaçak avlanıyormuş.”

“Bunun saçmalık olduğunu biliyorsun.”

“Biliyorum, evet.” Gülümsedi. “İkinci sınıf biri olsaydı, onun için çalışmazdın.”

“Ayrıca Mondego otel ve kumarhane zinciri her türlü beş yıldızlı,” diye ona hatırlattım. “Onlar da ikinci sınıf biriyle çalışmazdı. Bu, hayatta bir kez ele geçen fırsatlardan, Chad. Stacy’nin bunu senden almasına izin verme.”

“Kahrolası.” Başı geriye, koltuğa düştü. “Bunu ayrı ayrı yapabileceğimizi sanmıyorum. Bu yüzden rakip mutfaklar fikri işe yarayacaktı.”

“İşe yarayacak. Ama bunu kendi başına da yapabilirsin.”

Bana baktı, bakışı manidardı. “Bana dürüst ol, Gianna. Anlaşmayı sağlamak için her şeyi söylersin, değil mi?”

Jax’i ve iş hayatının kişisel olmadığıyla ilgili söylediğini düşündüm. Benim için daima kişiseldi. Önemsiyordum.

“Kendi sebeplerim var,” diye itiraf ettim. Jax şimdi onlardan biriydi. O bu işe karışıp parasını etrafa savurarak her şeyi mahvetmeden önce çok çalışmışım. “Ama sana ihanet etmeyeceğim. Başarısızlığın ne bana ne de Lei’e bir yarar sağlar. Sana söz veririm, anlaşmanın mürekkebi kurur kurumaz ortadan yok olmayacağım.”

“Ve şimdi ailen vasıtasıyla izini nasıl bulacağımı öğreneceğim,” dedi rahatlayarak.

“Otuz yıldan fazladır aynı yerdeyiz.”

“Sanırım bu birinin elde edebileceği en iyi garanti.”

Rossi's'e vardığımızda ailem önceki tasvirlerimden Chad'in kim olduğunu çıkartarak tüm şartları zorladı. Köşedeki bir masaya oturtulduk ve herkes kendini tanıtmak için yanımıza uğrayarak Chad'e tepeleme bir doz Rossi misafirperverliği gösterdi.

Chad'e restoranın geri kalan kısmına bakan uzun koltuğu vererek karşısındaki tekli iskemleye geçtim. Chad'in ortamın enerjisini hissetmesini, iyi bir yemekten zevk alan müşterilerin yüzlerini görmesini istemiştim. Savor'ın ona teklif ettiğini neden istediğini hatırlamasını istedim.

Kadeh kaldırarak, "Haklısın. Burası harika," dedi.

"Sana asla yalan söylemeyeceğim."

Kahkaha attığında sesin tadını çıkardım. Bir parça vahşi, çokça rahat bir sestti. Tıpkı adamın kendisi gibi. Tatminkâr bir seviyede ondan etkileniyordum. Jax'i ilk gördüğüm an hissettiğim beden ve zihin patlamasıyla alakası yoktu fakat zaten Jackson Rutledge dışında kimse bende o tepkiye yol açmamıştı.

"Beni buraya getirmen zekice," dedi parmak ucunu şarap kadehinin ağzında gezdirirken. Birayı tercih ettiğinden şüphelenmiştim ama bira istememişti. "Bu işin kanında olduğunu görmemi sağladı. Bu senin için yalnızca bir meslek değil."

"Ailem kısa süre önce ikinci Rossi's'imizi Upper Saddle River'da açtı."

"Orası nerede?"

"New Jersey. Çok sosyetik. Ağabeyim Nico işleri yürütüyor. Üç ay çizgisini yeni aştı."

"Öyleyse neden Mondego'yu ailene ayarlamıyorsun?"

"İstedikleri o değil. İstedikleri bu..." Elimin tek bir hareketiyle restoranı işaret ettim. "Ortak mal sahipliği. Hiçbir zaman bayilik hayalleri olmadı."

Chad dikkatle beni inceledi. “Sesinden senin hayallerinin farklı olduğu anlaşıyor.”

Arkama yaslandım. “Sanırım öyle. İstediklerini elde etmelerine yardım etmeyi arzuluyorum ancak kendim için farklı bir şey istiyorum.”

“Ne gibi?”

“Bunu henüz bulamadım.” *Fakat bulduğumu zannetmiştim. Bir zamanlar...* “Gördüğümde onu bulduğumu anlayacağımı sanıyorum.”

“Beklerken vaktini geçirmene yardımcı olabilirim belki,” diye önerdi küstahça.

Gülümsedim. “Bu bir plan, değil mi?”

Belki ihtiyacım olan şey Chad’di. Son erkek arkadaşımдан bu yana uzun zaman geçmişti. Sosyal hayatıma az zaman bırakacak kadar sıkı çalışıyordum. Jax’le yatarsam ona karşı bağışıklık kazanacağımı düşünerek kendimi kandırmıyordum, öte yandan bunun bir zararı olmazdı. Kesinlikle geçici bir süreliğine arzularımı köreltirdi ve Jax, New York’ta uzun süre kalmazdı. Hayatı ve işi D.C. ve Kuzey Virginia arasında bölünmüştü. Ayrıca yakın bir zamanda başka bir Rutledge’in yine ona ihtiyacı olacaktı. O, ailenin iş bitiricisiydi.

Kendimi olasılıklara açarak öne doğru eğildim.

Chad’in ağzı son derece erkeksi bir gülümsemeyle kıvrıldı. Baştan çıkaracağından emin bir erkeğin hafiften zafer kazanmış gülümsemesiydi. Elime uzandı, bakışı tembel bir şekilde omuzumun üzerine kaydı. O zaman durgunlaştı, kaşları çatıldı. “Siktir.”

Arkamı dönmeme gerek olmaksızın onun kime baktığını biliyordum.

4

Fazlasıyla tanıdık bir saldırı tenimi yalayıp geçti. Arkamı dönmeyerek, Jax'e muhtemelen şaşkınlığımı, hüsrانımı ve rahatsızlığımı yansıtan yüzümü görme zevkini tattırmamaya karar verdim.

Kalbimi böyle kırdıktan sonra Rossi's'e gelmesi tam bir cesaret örneğiydi. Ailem onu hatırlayacaktı; hep birlikte geçirmiş olduğumuz o son geceyi. Onu hakkında çok konuştuğum ailemle tanıştırmak üzere kısa bir hafta sonu gezisi için New York'a gelmiştik. Restoran kapandıktan sonra uzun bir süre daha orada kalmış, ebeveynlerim ve ağabeylerimle birlikte yemiş, içmiş ve bol bol gülmüştük. Tıpkı benim gibi ona âşık olmuşlardı. Bu ilişkinin uzun süreli olduğuna o akşam inanmıştım.

Four Seasons'ta bara doğru yürüdüğü o ana dek onu bir daha görmemişim.

Chad bana baktı. "Stacy'yi de mi davet ettin?"

"Hayır." Aklım karışmıştı, sonunda omzumun üzerinden baktım. Jackson'ın Stacy'nin kot ceketini çıkarmasına yardım ettiğini görünce dişlerimi gıcırdattım. Chad nereye gittiğimizi bilmiyordu ama Jax tahmin etmişti.

Ve elbette, Stacy'yle birlikte doğrudan bize doğru geliyordu.

Annem yollarına çıktı, gülümsemesi her zamanki kadar genişti, bununla birlikte tümüyle anaç tavrıyla meşhur öfkesi kabarmıştı.

Chad'e baktım. "Arka taraftan sınışılabılıriz."

Bir kahkaha attı ama bakışları sertti.

Angelo yanımıza geldi. "Seninle mi buluşacak?" diye sordu kafasını Jax'e doğru hareket ettirerek.

"Hayır..." Chad'e baktım. "Bizimle oturmaları gerekmiyor."

"Güzel." Chad ters ters bakarak arkasına yaslandı. "Yanlış ilişkilerden söz açılmışken... İstiyorsa Stace, Ian'ın anlaşmasıyla devam edebilir. Ben seninle ve Mondego'yla kalıyorum."

"Tamam." Angelo bana baktı. "Başka bir yerde oturmalarını sağlarım."

Ağabeyim uzaklaşırken şarabımdan bir yudum aldım.

Chad kısa bir an beni inceledi. "Arkamı kolluyor."

"Rossiler böyle yapar."

"Stace ve ben de böyleydik. Ian ortaya çıkmadan önce."

"Sahi mi?" Jax'in bakışının üzerimde yarattığı heyecanı yok saymaya çalıştım. Bize doğru baktığını *hissedebiliyordum*. "Ne oldu?"

Chad omuz silkti. "Biliyorsam ne olayım. Her şey Stacy'nin kafasında gelişti. Artık yemek pişirmeyi önemseyip önemsemediğini bile bilmiyorum. Zengin ve ünlü olmaya çalışmakla çok meşgul."

Annem elinde daha fazla şarapla yanımıza geldi, kadehlerimizi doldururken elini omzuma koydu. Güzel manikürlü tırnaklarının nazik baskısını hissettim ve sessiz soruyu duydum: *İyi misin?*

Elimi onunkinin üzerine yerleştirdim ve yanıt verir gibi sıktım. İyi değildim ama ne söyleyebilirdim? Ona servis yap-

mayı reddederek Jax'e bu tatminini yaşatamazdım, ailem de öyle. Mükemmel yemeğini, en iyi hizmeti ve seçeceği şarabı ikramımız olarak alacaktı.

Ellerinden geleni yapacaklardı. Ona çok kibar davranacaklardı. Dar görüşlü ve bencil insanlar olmadığımızı göstereceklerdi. Ancak bu bize neye mal olacaktı? Hepimize? Güvenli alanım istila edilmiş gibi geliyordu, Jax'in güçlü enerjisi alana ve duyularıma siniyordu. Her sinir ucum bu farkındalıkla karıncalanıyordu.

Garsonlarımızdan biri olan Lori siparişimizi almak için yanımıza geldi. Chad'le bir makarnayı bölüşmeye karar verdik. Tüm aperatif ve salata servisi boyunca Jax'in yanımıza gelmesini umut ettim. Korkunç bir şekilde varlığının farkındaydım, Chad'e önceki gibi dikkatimi veremiyordum. Chad de baskı altındaydı, bakışları katı bir şekilde ya yemeğinde ya yüzümde duruyordu. İkimiz de titizlikle diğer müşterilere bakmaktan kaçınıyorduk.

Zihnimde, Jax'in bana nispet olsun diye harika vakit geçirdiğinden emindim. Neden Ian'ın son eğlencesi olan Stacy'yi dışarı çıkarıyordu? Yoksa kadın ikisi için de hazır mıydı? Neticede ilk ortaya çıktığında Jax'in yanağını öpmekte hiç tereddüt etmemiş ve bundan büyük zevk almıştı.

Ana yemek servisinden hemen önce Chad tuvalete gitmek için izin istedi. O zaman telefonumu kontrol ettim. Lei'in bir aramasını kaçırmıştım. Chad elinde bir birayla geri geldiğinde gülümsedim ve "Hemen dönerim," dedim.

Tuvaletlere yöneldim ama onun yerine arka taraftaki ofise daldım. Kapıyı arkamdan kapayınca gürültüyü dışarıda bıraktım. Hızlı aramadan Lei'in numarasına bastım ve telefonu kulağıma yerleştirdim.

“Gianna,” diye yanıtladı. “Seni erkekler konusundaki seçimin için alkışlamak zorundayım.”

“Gerçekten de seçimlerim çok iyi, değil mi?” Bir aile portresinin asılı olduğu uzak duvara yürüdüm. Resimde diş tellerim ve vahşi saçlarımla on iki yaş civarındaydım. Nico, Vincent ve Angelo çeşitli derecelerde zayıf ve sırık gibiydiler. Babam, o zamandan beri pek az yaşlanmış olan annem gibi en iyi zamanında ölümsüzleştirilmişti. “Nasıl gitti?”

“Beklediğimiz gibi. Bu arada, doğru tahmin etmişiz. Jackson birinin hatırı için bu işe girmiş olduğunu söyledi.”

“Daha fazla ayrıntıyı araştırmak için fırsatım olmadı, özür dilerim, ayrıldığımdan beri Chad’le birlikteyim ama o kişi bir Rutledge’dır herhalde. Jackson milyonlarla oynamadığında Olivia Pope¹ tarzında aile üyelerinin arkasını temizler.” *Ve güzel kadınlarla buluşur...* “Chad’e gelince, o bizim yanımızda ama bence fikrini değiştirecek bir şey olmadan önce, olabildiğince çabuk yeni bir sözleşme hazırlayacak kadar akıllıca davranmalıyız. Jax bu işten kolay kolay vazgeçmeyecek. Akşam yemeği saatinde, yanında gösteri için Stacy’yi de getirerek ansızın Rossi’s’de belirdi.”

Lei bir kakhaha attı. “Üzgünüm ama ondan hoşlandım.”

Ağzım kederli bir şekilde çarpıldı. “Olur böyle şeyler.”

“Tan aradı.”

“Ah? Nasıldı?”

“Bu gece onunla görüşebilir miyim diye sordu.”

“Ah. Belki bu yüzden Jax Stacy’yledir. Bebek bakıcılığı görevi.” Rahatsız edici bir biçimde, bu durum içimi rahatlattı.

“Olabilir. Zaten hayır dedim. Erkeklerimizin savunmaya geçtiklerini hissediyorum; bu, yaptığımız şeye devam etmemiz

1 *Scandal* isimli televizyon dizisindeki politik durumlar üzerine uzman, kriz yöneticisi bir karakter. (ç.n.)

gerektiği anlamına geliyor. Dürüst olmak gerekirse yıllardır bu kadar eğlenmemiştim.”

Erkeklerimiz. Homurdandım ve kapının açıldığını görmek için tam zamanında arkamı döndüm... ve Jax ortaya çıktı. “Kapatmam gerek, Lei ama bana ihtiyacın olursa buradayım.”

“Sabah dinç bir şekilde bunu tekrar konuşacağız. İyi geceler, Gianna.”

“Sana da.” Telefonumu kenara koydum.

Uzun bir dakika boyunca birbirimizi tarttık. Jax’in üzerinde günün erken saatlerinde giydiği aynı gri süveter ve pantolon vardı, rahat giyim tarzı daha tanıdık ve daha çok hoşuma gidiyordu. Kaşına düşen koyu renkli bir saç tutamı güzelliğindeki sertliğini yumuşatıyordu. Sırtı kapıya dayalı, elleri ceplerindeydi. Ondaki yırtıcı uyanıklığı sezmek için budala olmak gerekirdi. Kısık bakışları dikkatli ve kurnazdı, fazla şey görüyorlardı.

“Saçlarındaki bukleleri özledim,” dedi sonunda.

Babamın masasına gerileyerek popomu oraya dayadım. Kollarımı kavuşturdum. “Bu ciddi ölçüde gecikmiş bir tepki.” *Birkaç yıl gecikmiş...*

“Buraya geldiğimde öldürücü darbeyi vurmak üzereydin. Chad Williams’la yatmayı, istediğin için mi yoksa onun sözleşmeye imza atmasını istediğin için mi düşünüyorsun?”

Başka kadınlar bu soru bir cevabı hak etmediği için dilini tutabilirlerdi. Ben ise çok fazla incinmiş olduğum için hiçbir şey söylemedim. Jax’in kasten kötü veya acımasız davrandığını hiç görmemişim, sadece hayatımdan yok olup gitmişti.

“Gia...”

“Bana öyle deme.”

“Ne dememi tercih edersin?”

Ayağım huzursuzca yere vuruyordu. “Seni görmemeyi veya duymamayı tercih ederim.”

“Neden olmasın?”

“Bunun açık olduğunu sanıyordum.”

Duyarlı ağız harika bir şekilde gerildi. “Benim için değil. Birbirimizi tanıyoruz. İyi anlaşıyoruz. Çok çok iyi anlaşıyoruz.”

“Seninle tekrar yatmayacağım!” diye patladım duvarların bizi kuşattığını hissederek. Her zaman üzerimde böyle bir etkisi olmuştu. Onunlayken, başka bir şeyi fark etmiyordum.

“Neden olmasın?”

“Bunu sormayı kes!” Jax sırtını dikleştirdi, ofis daha da küçüldü. Nefes alış verişim hızlandı, bakışım arkasındaki kapıya odaklandı.

“Bu yerinde bir soru.” Jax gözlerini benden ayırmadan kapıyı kilitledi. “Neden böyle kızgın olduğunu söyle bana.”

Bir panik dalgası beni ele geçirdi. “Birdenbire ortadan yok oluverdin!”

“Öyle mi?” Bana doğru bir adım attı. “Beni nasıl bulacağımı bilmediğini mi söylüyorsun?”

Kafam karıştı, kaşlarımı çattım. “Sen neden söz ediyorsun?”

“Bitmesi gerekiyordu ve bitti.” Daha yakınımaya geldi. “Sessizce. Karmaşık sahneler yok. Çirkin anılar yok. Biz...”

“Temiz ve düzgün.” Anlatabileceğimden daha fazla incinmiş hissederek içime sert bir nefes çektim. Kendimi savunmak için saldırdım. “Öyleyse neden tekrar başlatıp bunu mahvedelim?”

“Arkadaş olamaz mıyız?”

“Hayır.”

Jax kişisel alanıma girdi. “Birlikte iş yapamaz mıyız?”

“Hayır.” Savunmaya geçme ihtiyacı hissederek kollarımı çözdüm. “Başından beri bunu kişisel bir şeye çevirdin.”

O lanet gamzeyi hızla sergileyerek gülümsedi. “Bana kızgın olduğunda çok seksi görünüyorsun. Seni daha sık gıcık etmeliyim.”

“Geri çekil, Jax.”

“Bunu yaptım. İşe yaramadı.”

“Aslında yaradı. Kendi dünyana geri dön ve beni yine unut.”

“Kendi dünyam.” Gülümsemesi gözlerindeki ışıqla birlikte söndü. “Doğru.”

İlerleyişine son vermişti, böylece hızla yanından geçtim. Masadan kalkalı uzun zaman olduğunun ve Chad’in beni beklediğinin farkındaydım.

Jax beni kolumdan yakaladı, kolumu eliyle kavramıştı. Kulağıma fısıldadı: “Onunla yatma.”

Ürperdim. Omuz omuza, zıt yönlerde bakar konumda duruyorduk. Bu duruşumuz tüm ilişkimizi yansıtıyordu. Onu kokladım, sıcaklığını hissettim, kulağıma fısıldamış olduğu diğer zamanları hatırladım.

Jax nasıl baştan çıkaracağını biliyordu ve hiçbir zaman çaba göstermekten kaçınmazdı. Onunla seks yapmaya hazır olduğumda bile, beni yatağa götürmeden önce uzun uzun tahrik ederdi. Uzun, yakıcı bakışlarıyla, sık dokunuşlarıyla, kızarmama sebep olan haylaz vaatleriyle.

“Cinsel perhizde misin, Jax?” diye lafı yapıştırdım.

“Girerim, sen girersen.”

İçimden sert bir kahkaha patlak verdi. “Evet, tabii.”

Bakışlarımı yakaladı. “Dene beni.”

“Seninle oyun oynamakla ilgilenmiyorum.”

Kapı kulpunun tıkırdaması beni yerimden sıçrattı. “Gi-anna? Orada mısın?”

Vincent. “Evet,” diye seslendim. “Bekle.”

“Onunla yatma,” diye tekrar etti Jax, gözleri koyulaşmış ve sertleşmişti. “Ciddiyim, Gia.”

Kendimi ondan kurtardım ve el yordamıyla kilidi açtıktan sonra kapıyı çekerek ardına kadar açtım.

Ağabeyim elinde ofis anahtarıyla duraksadı, hemen sonra omzumun üzerinden Jax’e kızgınlıkla baktı. “Son bir arzun var mıydı, Rutledge?”

Gözlerimi devirerek Vincent’i geriye ittim. “Onu rahat bırak.”

Ben aradan çekilir çekilmez kapı girişini tıkayan Vincent, “Başka bir yerde avlan,” diye devam etti.

Kısa bir an müdahale etmeyi düşündükten sonra aksi yönde karar verdim. Onlar koca adamlardı. Bunu kendi başlarına halledebilirlerdi.

Yemek salonuna geri döndüğümde, beni görür görmez ayağa kalkan Chad’in önünde duran geniş paket servis kese kâğıdını fark ettim.

“Bunu otele götürüp huzur içinde yemeye ne dersin?” diye sordu.

Yemek salonunda etrafa bakınırken Stacy’nin, dövme demir avizelerin yumuşak ışığı altında parlayan, muhteşem saçları rahatlıkla gözüme çarptı. Chad ve bana nefret dolu bakışlar atıyordu.

“Daha iyi bir fikrim var,” dedim eşyalarımı çabucak kavrarken. “Gidebileceğimiz, kimsenin bizi bulamayacağı bir yer biliyorum.”

Onu ağabeyimin eşi Denise’in Brooklyn’deki güzellik salonuna götürdüm. Denise kepenk kapadı, birkaç kâğıt tabak buldu. Böylece boya ve saç spreyi kokularından uzakta, arka taraftaki stilistlerin odasında ılık-ama-hâlâ-lezzetli *ragù bolognese*’li makarnamızı doya doya yedik.

Bir süre birbirimize çalgın müşteriler hakkında hikâyeler anlattıktan sonra, "New York aksanın var," diye belirtti Chad. "Daha önce hiç fark etmemiştim."

Omuz silktim. "Evet. Televizyondaki milyon tane polis dizisinde duyduğumuz gibi."

Chad kahkaha attı.

"Şimdi kendi çöplüğünde olduğu için," diye açıkladı Denise.

Başka bir şey söylemedim. Fark etmiş olduğu çok büyük bir şey değildi. Ailemle veya arkadaşlarımla takıldığımda; savunma mekanizmalarım gevşediğinde ve kendimi daha çok eskiden olduğum kişi gibi hissettiğimde aksan her zaman ortaya çıkardı.

"Çok sevimli," diye bana takılırken kendi aksanını abarttı. "Bildiğiniz gibi, benim de aksanım var."

"Gianna bunu saklamakta ustalaştı," dedi Denise. Uçları canlı pembe olan platin saçları maharetli örgülerle şekillendirilmişti. Burnunda ve kaşında pirsingleri vardı ve sol kolu birçok dövmeyle doluydu. Ayrıca beş aylık hamileliği yeni yeni dışarıdan belli olmaya başlamıştı. Bu konuda çok heyecanlıydım. Hala olmak için sabırsızlanıyordum.

Çantamdaki cep telefonum çalmaya başladığında onu çıkartmak için tezgâhın üzerine uzandım. Belki bütün olan bitenden sonra Lei'in bana ihtiyacı vardı. Beni işe aldığında esnek çalışma saatleri hakkında şaka yapmıyordu. Şimdiye kadar sabaha karşı ikide ve hafta sonları çağrılar almıştım ama onları seviyordum çünkü Lei bir şey için heveslendiğinde geliyorlardı.

Ekrana baktığımda arayan New York numarasını tanımadım ve sesli mesaja düşmesine izin verecekken Chad'i aksanıyla biraz daha şımartmaya karar verdim.

“Gianna Rossi’nin ofisi,” diye yanıtladım doğal bir tavırla. “Size nasıl yardımcı olabilirim?”

Sessizlik beni selamladı, sonra... “*Gia*.”

Nefesimi tuttum, Jax’in adımı söyleme biçimiyle sarsılmıştım. Biz sevgiliyken sırf sesimi duymak için aradığında kullandığı biçimle.

“Bir şey söyle,” dedi boğuk bir sesle.

Istırap içindeki yüzümün merhametsiz aynadaki görüntüsünden güç alarak, buz gibi bir sakinlikle cevap verdim. “Bu numarayı nereden buldun?”

“Bana bir şans tanı,” diye çıkıştı. “Eskiden olduğu gibi konuş. *Gerçek* sen olarak.”

“Beni arayan sensin.”

Bir fısıltıyla sövdü. “Yarın benimle bir öğle yemeği ye.”

“Hayır.” Sandalyemden sessizce kalktım ve güzellik salonunun ön tarafına yürüdüm.

“Evet, *Gia*. Konuşmamız gerek.”

“Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok.”

“O halde dinlersin.”

Stilettomun ucunu yerin karosundaki bir çatlağa sürttüm. Denise henüz kâr etmeye başlamıştı ve dükkânda yapmak istediği düzenlemeler vardı. Yine de, mekânın yenilikçi, modern bir havası vardı. Denise duvarlara görkemli, klasik posterler asarak ve dikkati küçük kusurlardan uzaklaştıran müthiş retro dekor seçimiyle akıllılık etmişti.

Tanrım, konu Jax olduğunda tamamen dağılıyordum. Perişan beynim karman çorman sıradan düşünceler arasında gidip geliyordu.

Beni çıldırtan adama odaklandım. “Seninle öğle yemeği yersem, kendi yoluna gidip beni rahat bırakacak mısın?”

“Buna söz vermeyeceğim.”

“O halde gelmiyorum,” diye karşılık verdim. “Hayatımı böyle istila etmeye hiç hakkın yok. Bunların hiçbirini seni ilgilendirmez. Burnunu sokmamalıydın.”

“Kahretsin. Bana âşık olduğunu bilmiyordum, Gia.”

Onun dudaklarından bu sözlerin çıktığını duymanın verdiği acıyla gözlerimi kapadım. “Bu doğruysa beni hiç tanımamışsın demektir.”

Telefonu kapadım.

5

Lei, cuma sabahı şirkete gelir gelmez ilk iş onu ofisine kadar takip ederek, “Pembry’yi Rutledge’larla birlikte araştırırken bir şey buldum,” dedim. “*FSR* dergisinde bir makale var.”

Lei bana gözücuyla bakış attı. “Ne kadar zamandır buradasın?”

“Yarım saat, belki.” Ancak ev ödevimi yaparken geç saate kadar ayakta kalmış, uyuyamamıştım. Jax’in neden hayatıma burnunu soktuğunu ve onu hayatımdan tekrar nasıl çıkarcagımı öğrenmem gerekiyordu.

Ondan bir özür veya bir açıklama istemiyordum. Onunla arkadaş olmak istemiyordum. Umut etmek için bir sebebim olsun istemiyordum çünkü ona hâlâ âşık olduğum benim için acı verici bir şekilde açıktı. Ve şimdi, o da bunun farkına varıyordu.

Dersimi ilk seferden almıştım ve Jax bunu doğrulamıştı; ilişkimizin bir noktada bitmesi gerekiyordu. Aynı hatayı tekrar yapmayacaktım.

Full-Service Restaurant dergisindeki makaleyi Lei’in masasının diğer ucuna ittim. “Restoran işletmecileri ve politikayla

ilgili daha kapsamlı bir yazıda Pembry'nin Rutledge'in seçim kampanyalarına destek olduğu ve katkıda bulunduğunun ufak bir bahsi geçiyor.”

“Hımm.” Cin gibi bakan gözlerini yukarı kaldırarak bakışımı yakaladı. “Beş yıl Ian’la yaşadım. Hiçbir seçimde bir kere bile oy vermedi. Ayrıca şahsen Rutledge’ların dikkatini çekebilmek için gereken miktarda parayı harcamayacak kadar pintidir.”

Lei arkasına yaslanarak koltuğunu iki yana çevirdi. “Bununla birlikte,” diye devam etti. “Bir risk girişimcisinin kişisel bir etken olmadan Ian’ın işletmesine benimkinden fazla bir alaka göstermesini anlamıyorum. Mali açıdan mantıklı gelmiyor.”

Ellerimi kaldırarak itiraf ettim. “Ben de anlamıyorum.”

“Jackson’a sorarsan Ian’da ilgisini çekenin ne olduğunu sana söyler mi?”

“Belki.” Masasının önünde bir koltuğa oturdum. “Ama burada karar mercii o değil. Stacy Ian’ı tercih ediyor. Chad bizi tercih ediyor. Burada kontrol bizde.”

“Merak etmiyor musun?”

“Zahmete girip onunla konuşmaya yetecek kadar değil. Kısa süreli ilişkimizi gerektiğinden fazla ciddiye almış olduğumu fark etmeye başlıyor ve bu... rahatsız edici.”

Lei’in sıcak bakışı anlayışlıydı. “Bence en iyi çözüm bunu hemen halletmek. Bugün Mondego’daki ekiple, yola yalnızca Chad’le devam etme fikrini konuşacağım. Coşkuyla karşılamayacaklar –bu bir sürpriz değil– ama sanırım çekici bir alternatifim var.”

İleri doğru eğildiğimde sabırsızlığım Lei’i güldürdü.

“Bu ikisi.” Monitörünü bana bakması için döndürerek iki çok farklı kadını gözler önüne serdi. Biri egzotik bir esmer, diğeri genç bir sarışındı. “Birkaç aydır gözüm üzerlerindeydi. Isabelle, esmer olan, yerel İtalyan mutfağı üzerinde uzman-

ken Inez, sarışın olan, yerel Fransız mutfağında doğuştan yetenekli bir şef.”

Aniden yumuşak bir kahkaha patlattım. “Uluslararası rakip mutfaklar.”

“Mönüyü doğru oluşturmak için daha çok çalışmak gerekecek ama iki aşçıyı temin edemiyorsan bahsi üçe çıkar.”

“Harika.”

Lei ellerini ovuşturdu. “Umarım yine kutlama yapabileceğiz.”

Açık kapıdan çalışma masamdaki telefonun çaldığını duydum ve ayağa kalktım.

Lei telefonu bana doğru itti. “Buradan konuşabilirsin.”

Ahizeyi kaldırarak kendi hattıma düğmesine bastım ve telefonu açtım.

“Bayan Rossi, ben Ian Pembry. Günaydın.”

Kaşlarımı kaldırdım ve dudaklarımı oynatarak Lei’e *Ian* dedim. Gülümsedi.

“Günaydın, Bay Pembry. Ben de tam sizi düşünüyordum.”

“Sizin aramanızı bekliyordum ama sabredemedim.” Sesindeki sıcak keyif tınısı, çoğu kadını etkilediğinden şüphelendiğim biçimde beni de etkiledi. Bu konuda şüphe yoktu; mükemmel bir yatak odası sesine sahipti.

“Müsait olduğunuzda öğle yemeğine çıkmak ister misiniz?” diye sordum. Aynı anda onaylayıp onaylamadığından emin olmak için Lei’e bir bakış attım. Başını olumlu anlamda salladı.

“Jackson yerine beni tercih etmeniz gururumu okşadı,” dedi. “Fakat bunun yerine bir akşam yemeğine çıkmayı umuyordum. Bu akşamki randevumda birine ihtiyacım var.”

Uzanarak hoparlör düğmesine bastım. “Stacy’ye ne oldu?”

“O fevkalade, elbette ama yanımda sizi götürmeyi tercih ederim. Sanırım, Lei’le beraber gelmek isteyeceksiniz,” diye varsayarak doğrudan ona hitap etti, “ve kızma sahip çıkman

güzel bir şey. Ne kadar kalabalık o kadar iyi. Bu resmi bir etkinlik. Altıdan önce Midtown helikopter pistinde olun.”

Lei sırtıttı, cevap vermemesine rağmen belli ki konuşma hoşuna gitmişti.

“Bir cuma akşamı için planım olmadığını varsayıyorsunuz,” dedim.

“Alınmayın, Bayan Rossi.” Sesinden memnun olduğu anlaşılıyordu. “Bu varsayım bağlılığınıza bir iltifat. İşinizi ilk sıraya koyuyor olmasaydınız Lei sizi işe almazdı. Akşama görüşürüz.”

Hat kesildi ve ahizeyi yuvasına geri koydum. “Ee... ne düşünüyorsunuz?”

“Alışverişe gitmemiz gerektiğini düşünüyorum.”

Masama döndüğüm zaman orada beni bekleyen bir paket buldum.

Ambalaj kâğıdını yırttım ve içinde bir kutu folyo kaplı çikolatayla karşılaştım. O özel markayı –Neuhaus– görünce içimi delip geçen arzu dalgası ve çağrıştırdığı anılar nefesimi hızlandırdı. Tenim ısındı.

Belçika trüflerini daha önce yalnızca bir defa, Jax’in parmak uçlarından emerek yemiştim. Onları dokunuşunun sıcaklığıyla eritmişti... ardından vücuduma dilinin yaramaz dil darbeleriyle sözcükleri boyamıştı.

Seksi Gia. Tatlı. Ve favorim: Benim.

Uyluklarım kasıldığında bacak bacak üzerine attım. Doyumsuz ihtiyaç içimi sıkıştırdı. Bedenim tek kelime etmeden beni terk etmiş olmasını umursamıyordu. Jax’i istiyordu. Çaresizce.

İliştirilmiş not sade ve imzasızdı.

Seni gözüm kapalı dahi tanırdım.

Lei'in elbise almak için bizi nereye götürdüğünü bilmiyordum. Kapısında daimi olarak Kapalı levhası bulunan, küçük, markasız bir vitrini vardı. Yalnızca randevulular. Lei'in arabası mağazanın önüne park ettiği an, bizi sessiz, lüks bir teşhir salonuna aldılar ve şampanya ile olgun çilek ikram ettiler. Hiçbir yerde gözle görülür bir fiyat etiketi yoktu.

Sonraki saat ipek ve taftalarla dolu bir bulanıklıkla geçti. Gözlerim kamaşmıştı.

Lei'le birlikte çalışırken bildiğim her şeyden çok uzak bir dünyaya maruz kaldığım zamanlar olmuştu. Böyle durumlarda hissettiğim şaşkın huşuyu saklamak için çabalamış, çok doğal ve rahat görünen Lei'den ipuçları kapmak için uğraşmıştım. Lei'in geçmişinin de benimkinden çok farklı olmadığını kendime hatırlatmak zorunda kalmıştım. O, cilalı yüzeyi yıllar içinde edinmişti, o halde ben de yapabiliirdim.

Lei elini omuzuma koyduğunda kolları dantelli, siyah elbiseyi süzüyordum.

"O senin için fazla yaşlı işi," dedi.

Lei'e baktım. "Bence ölçülü ve zarif görünüyor."

"Öyle, benim yaşımdaki bir kadın için. Sen yirmi beş yaşındasın. Tadını çıkar."

"Dikkatli olmalıyım," diye açıkladım. Patronum bir dal gibi inceydi, zarif ve kıvraktı. Bense fazla kıvrımlıydım. "Göğüslerim fazla büyük. Popom da öyle."

"Sen seksisin," diye savundu dobra bir şekilde. "İşte bunu önemsizmiş gibi gösteriyorsun ki seni anlıyor ve takdir ediyorum ama bunu boşa harcama. Seksi olmasının başarılı bir kadının itibarını zedelediği korkunç bir efsaneden ibaret. Buna inanma."

Altdudağımı dişlerimin arasına kısırdım. Teşhir odasında etrafıma bakarken yaydığı zenginlik kokusu gözümü korkuttu.

Tüm bunlar beni aşırıyordu. Tanrı aşkına, duvarlar duvar kâğıdı yerine dalgah, fildişi renkli ipekle kaplıydı. Ayrıca az önce getirmiş oldukları parmak sandviçler saf, ağır gümüşten olduğuna emin olduğum bir servis tabağında diziliydi. “Bana yardım eder misin? Yanlış seçim yapmaktan korkuyorum.”

“Bu yüzden buradayım, Gianna.” Bize yardımcı olan üç kadından birine işaret etti. “Genç, güzel ve şehvetli kadınlar için neyiniz var görelim.”

Birkaç saat sonra yatak odamdan dışarı adımımı attığımda aldığım ışıklar beni hem heyecanlandırırdı hem de gerginleştirdi. Denise saçımı yapmak için işten erken dönmüş, makyajımı yapmasına yardım etmesi için stilistlerinden biri olan Pam’i beraberinde getirmişti. Angelo kanepeye yayılmış DVR’ye kaydetmiş olduğu bir şeyleri seyrederek Rossi’s’teki saat sekiz vardiyasına kadar zaman geçiriyordu.

“Vay be,” dedi ağabeyim oturur bir pozisyona geçerken. “Sen kimsin ve kız kardeşime ne yaptın?”

Denise’le aynı anda, “Kes sesini,” diye cevabı yapıştırdık.

Makyaj fırçalarını temizlediği mutfaktan dönerken Pam, “Bir film yıldızı gibi görünüyor,” dedi. “Gerçek tanrıçalardan biri derdim. Bir Raquel Welch veya Sophia Loren.”

“Kim?” Denise kaşlarını çatı.

Ama ben anlamıştım. Annem için daima aynı şekilde düşünürdüm.

Sonunda seçmiş olduğumuz elbise yine siyahtı ama *çok daha* seksiydi. Taşlarla süslü bir broş tek omuz askısını göğüs kısmı boyunca uzanan büzgülü, kapkara satenle bir arada tutuyordu. İnce pırlantalı bir kemerle bel kısmında sımsıkı oturan elbisede, sağ bacakta kalçanın biraz altından etek ucuna bir yırtmaç iniyordu. Vincent’in halihazırda Rossi’s’te olmasının

güzel bir tesadüf olduğunu düşündüm. Bacaklarımın bu kadar meydanda oluşu onu delirtebilirdi. Şu anda Jersey'de yaşayan Nico ise bunu beğenirdi.

Denise elinde iki birayla kanepeye külçe gibi oturdu. Biralardan birini kocasına uzatırken diğerini Pam için seh-paya koydu. Kendisi, bebek beklediğini öğrendiğinden beri sektirmeden sadece su ve meyve suyu içiyordu.

Kıvrıkcık saç yığınının arasında altın rengi tacı parlıyordu. "Chad de geliyor mu?" diye sordu.

"Hiçbir fikrim yok."

Angelo gergin bir şekilde, "Ya Jax?" diye ekledi.

Omuz silktim ama nabzım hızlandı. Hazırlanırken Jax'i düşünmemeye çalışmışım, yine de beni güzelleşmiş görebileceğini umut etmekten kendimi alamıyordum. Ateşli görünüyordum.

"Sen doğrusunu bilirsin," diye uyardı.

"Evet," diyerek hemfikir oldum. "Biliyorum."

Telefonum çaldığında Lei'in şoförünün geldiğini anladım. "Gitmeliyim!"

Ortak çatı katımızın yeniden cilalanmış ahşabı boyunca aceleyle koşturarak kapının yanındaki küçük dolaptan topuklu ayakkabılarımı, el çantamı ve ceketimi kaptım. Sürmeli ön kapıdan çıkmadan önce Pam'e el salladım. Sağı solu belli olmayan, eski yük asansörünü es geçerek üç kat aşağı inmek için merdiveni kullanarak sokağa ulaştım. Lei'in şoförü gecikmelere alışkındı.

Nico, Vincent ve Angelo çatı katını, tamir ettikten sonra satarak kâr etme beklentisiyle satın almışlardı. Ben üniversiteden sonra buraya taşınmış ve sonunda New Jersey'ye taşındığında Nico'nun hissesini satın almıştım. Ardından Angelo Denise'le başka bir eve taşındığında Vincent ve ben onun hissesini ödemiştik, böylece ikimize de yüzde ellişer

hisse kalmıştı. Evi satma üzerine düşünürken Denise hamile olduğunu öğrenmiş ve Angelo'yla birlikte para biriktirmek için tekrar yanımıza taşınmışlardı.

Kalabalık bir eve gelmek güzeldi ve Nico'yu özliyordum. Tek başına yaşasaydım ne yapardım emin değildim. Her zaman çevremde birinin bulunması işe odaklanmama ve normalde yapacağımdan daha az flört etmeme yardım etmişti. Bundan memnundum ancak belki de kırık bir kalbi iyileştirdiğim gerçeğinden saklanıyordum. Belki bununla daha erken yüzleşmeliydim. Şimdi kesinlikle yüzleşme zamanıydı.

Aceleden nefessiz kalmış bir şekilde Lei'in arabasının açık arka kapısından içeri girdim ve Lei'in evine doğru yola koyulduk. New York'un onun yaşadığı kısmı benimkinden çok daha farklıydı. Manhattan'da yaşıyordu, bir köprülük mesafeyle başka bir dünyaya geçiliyordu sanki. East River'a geçerken güneş hâlâ gökyüzündeydi, ışığın sudaki yansıması endüstriyel bir römorkör tarafından kesiliyordu.

Bir zamanlar Jax'in buraya uygun olabileceğine inanmış olmam beni hayrete düşürdü. Zamanla onu D.C.'yle öyle bütünleştirmiştik ki artık onu başka bir yerde hayal edemiyordum.

Yatağım dışında. Onu orada hayal etmekte hiç sorun yaşamıyordum...

Araba Lei'in apartmanının önünde park ettiğinde Ian Pembry'den bilgi koparmanın en iyi yolu üzerine düşünüyordum.

Lei'in elbisesini önceden görmüştüm ama uygun saç ve makyajla tamamen yeni bir etkisi olmuştu. Yüzünde kapı görevlisi için bir gülümsemeyle apartmanından çıkarken zümrüt yeşili ve Yunan modeli elbisesi zarif bedeninin üzerinde süzülüyordu. Elbisesinin canlı renkleri pürüzsüz solgun tenini gururla gösteriyor ve dudaklarının kırmızılığını öne çıkarıyordu.

Kıymetli taşlarla süslü güzel bir toka sağ şakağındaki gümüş saç tutamlarını vurguluyordu.

Yanıma yerleşti ve anında gerginliğini hissettim.

“Her şey yolunda mı?” diye sordum.

“Elbette.”

Helikopter pistine giden kısa yolculukta sessizdik, ikimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolmuştuk. Bir köşeyi dönerken bir köpek parkı ve içerisinde vahşice ve özgürce koşan şamatacı, tüylü kafadarlar gözüme ilişti. Tüm gün düşüncelerimin aldığı karamsar eğilime rağmen oyuncu coşkuları ve yapmacıksız zevkleri beni gülümsetti.

Bunu kabul etmekten nefret ediyordum ama Ian'ın Jax'in beni öğle yemeğine davet etmiş olduğunu biliyor olmasına kırlmıştım. Jax aradığında teklifin içinden geldiğini düşünmüştüm. Bunun kişisel olduğuna, yalnızca özür dilemek için bile olsa benimle bir bağ kurmayı gerçekten istediğine inanmıştım. Sanırım Jax'ten daima çok fazla şey beklemiştim. Jax'e gelince, içgüdülerim ciddi bir şekilde hatalıydı.

Bir helikopterin içinde kemerlerimizi bağlayana ve havalanana kadar dikkatim Lei'e kaydı. Pencereden dışarı bakıyordu. Zemin gittikçe aşağıda kalırken şehri, batan güneşin boyadığı beton ve parlayan camdan oluşan harikulade bir örtü gibi önümüze seriyordu. Aynı şeyi yaparak geniş manzaranın tadını çıkardım. Tüm gün, Lei'le birlikte çalışma deneyiminin bir yansıması olmuştu. Ailemin dünyaya mikroskobik bir bakışı vardı ve bundan hoşnutlardı. Ben daima daha büyük bir şey, daha geniş bir objektifle bakmayı istemiştim.

“Nereye gittiğimizi biliyor musun?”

Lei başını iki yana salladı. “Ian bu gezintiye önem veriyor. Bizi şaşırtmasını bekliyorum.”

Saat sekiz civarında kendimi D.C.'de geniş bir malikânenin önünde bir limuzinden inerken buldum. Her kilometrede gittikçe artan gerginliğim havalimanında özel bir uçağa bindiğimizde başlamış ve uçuş görevlisi bizi varış noktamızdan haberdar ettiğinde katlanarak artmıştı.

Pembry bizi karşılamak için büyük evin geniş ön basamaklarından inerken, “Bu kez kendini aştı,” diye mırıldandı Lei.

Gümüş-gri saçları arkaya doğru taranmış olan restoran işletmecisi klasik bir smokinin içinde etkileyici bir şekilde şık görünüyordu. Elimin üstünü öperek önce beni selamladı, ardından mavi gözlerini Lei’e çevirdi.

Pembry elini dudaklarına kaldırırken sakın bir şekilde izleyen Lei, “Ailemden biriyle oynuyorsun,” dedi soğuk bir biçimde. “Asla zalim biri olmamıştım.”

“Eskiden bir kalbim vardı,” dedi Ian ağır ağır, “ve sonra biri onu kırdı.”

Bakışlarım aralarında titreşen gerilimi çözmeye çalışarak hızla ikisi arasında gidip geliyordu. Oyuna geldiğim ve benden başka herkesin kuralları bildiği izlenimine kapıldım.

Pekâlâ. Ağzımı kapalı, gözlerimi açık tutarsam olan bitenden geri kalmayabilirdim.

Ian dönüp bana kolunu uzattı. “Gidelim mi?”

Beni ön basamaklardan yukarı yönlendirirken Lei bizi arkadan takip ediyordu. Arkama doğru bir bakış attım, gıpta ettiğim o uzun boynu gergin, başı yukarıdaydı; bir kraliçe gibi hareket ediyordu. Çift kanatlı, açık kapıdan ışık süzülüyor ve arkamızda limuzinler düzenli aralıklarla yolcularını boşaltıyordu. Hayret verici bir yerdi ve henüz eşikten geçmemiştim bile.

“Uçuşlarınızın güzel geçtiğini umuyorum.”

Ona bir bakış attığımda beni fazla dikkatle izlediğini gördüm. “Evet, teşekkürler.”

“Daha önce D.C.’ye gelmiş miydiniz?”

“İlk gelişim.”

“Ah.” Gülümsemediğinde çekiciliğinden bir ipucu yakaladım. “Belki hafta sonunu burada geçirmeyi düşünürsünüz. Georgetown’da bir evim var. Sizi ağırlamaktan memnuniyet duyarım.”

“Çok nazıksınız.”

Bir kahkaha atarak kollarımızı çözdü ve elini sırtımdan küçük bir kısmına yerleştirerek önünden içeri girmem için beni teşvik etti. “Gece ilerledikçe tek seferde birkaç kelimeden fazlasını söyleyeceğinizi umuyorum, Bayan Rossi. Sizi tanımak isterim, özellikle hem Jackson hem Lei size böyle ilgi duyduğu için.”

Bir kabul sırasına benzeyen topluluğu gördüğümde adımlarım yavaşladı. “Bu davet ne için?”

“Özel bir yardım toplantısı,” diye mırıldandı kulağıma doğru.

Ansızın Lei’in zalimlikle neyi kastettiğini anladım. “Bir Rutledge için mi?”

Eğleniyor oluşu sesine yansıdı. “Başka kim olacaktı?”

Erkeklerin hareketli el sıkışmaları ve kadınların hafiften daha sıcak tokalaşmalarıyla hızla ilerleyen kabul sırasının arasından geçtik. Yerinden çıkmış bir saç tutamı bile olmaksızın hepsi kusursuzca hazırlanmıştı ve hepsi göz kamaştıran beyaz dişlerini sergileyen gülümsemelerinin alıştırmasını önceden çok defalar yapmıştı.

Bunu atlatmış olup gülümseyen bir garsonun tepsisinden bir kadeh şampanya almış olmaktan memnundum. Hatta benim hissettiğim kadar rahatsız görünen Chad burada olduğu için mutlu hissediyordum.

“Size sormadan Chad’i seninle eşleştirdim, Lei,” dedi Ian bakışlarını Lei’e kaydırarak.

Salonda gözlerim Jax’i aradı. Onu görmedim ama zaten balo salonunda kendini göstermek için boş boş dolaşan çok insan vardı. Bir balo salonu, Tanrı aşkına birinin *evinde*.

Kim böyle yaşıyordu?

Kadehimdeki serin şaraptan büyük bir yudum içtim. Jax böyle yaşıyordu. Tanımış olduğum sevgili değil ama Savor’da görmüş olduğum gösterişli işadama buraya uygundu.

Yalnızca onu tanıdığını sandın...

Chad bir parmağını frank gömleğinin yakasının altına kaydırarak yanıma geldi. “Buna inanabiliyor musun? Az önce Louisiana eyalet başkanıyla tanıştım. Ve kim olduğumu biliyordu!”

Ian’ın gülümsemesi kendini beğenmişti. Fakat ben hâlâ anlamıyordum.

“Politika ve yiyecek-hizmet sektörü nasıl bir araya geliyor?” diye sordum ona.

“Tuhaf ahbaplıklar olduğunu kabul ediyorum.” Boş kadehimi aldı ve bir garson yanından geçerken onu dolu bir kadehle değiştirdi. “Ama herkes yemek yer.”

“Ne var ki herkes oy kullanmaz,” dedi Lei kendine bir kadeh alırken.

“Sen bu konuda her zaman benden daha duyarlı oldun,” diye kabul etti Ian. “Ya sen, Gianna? Sana Gianna diyebilirim, değil mi? Sen oy verme hakkını kullanıyor musun?”

“Politika, tartışılmaması daha yerinde olan konulardan biri değil mi?” Yanımdan geçen bir ordövr tepsisi gözüme ilişti ve yemek düşünemeyecek kadar gergin olduğumu fark ettim.

“Bunun yerine neden dans etmiyoruz?” diye önerdi.

Bunun Ian'la yalnız konuşmak için nadir bir fırsat olabileceğini anlayarak kabul ettim. Chad şampanya kadehimi alarak bir dikişte bitirdi.

Beni dans etmek için ayrılmış alana yönlendirirken, "Seni uyarıyorum, pek iyi dans edemem," dedim Ian'a. Kendime güvenimi geliştirmek için birkaç dans dersi almıştım ama stüdyo dışında usulüne uygun dans etmek için fırsatım olmamıştı ve temel adımların ötesinde alıştırma yapmak için çok az vaktim olmuştu. Elbette daha önce canlı bir orkestra eşliğinde hiç dans etmemiştim.

"Sadece beni örnek al," diye mırıldanırken beni yakıma çekti.

Pistteki birkaç çiftin arasına karıştık.

İlk dakikalarda ayağına basmamak için öyle konsantre olmuşum ki hiçbir şey konuşmadım.

"Bana Jackson'ı nereden tanıdığını anlat," dedi.

"Onu tanımıyorum." Ve önem taşıyan hiçbir açıdan onu tanımadığımı doğruydu.

Ian'ın kaşları kalktı, mavi gözleri yüzümü araştırıyordu. "İlk karşılaşmanız dün değildi."

"Onu bu işin içine katmadan önce bunu öğrenmiş olduğunuzdan emin olduğum için sizin birbirinizi nereden tanıdığınızla daha çok ilgileniyorum."

"Babası Parker Rutledge'i tanıyorum. Bizi o tanıştırdı." Bakışları benden uzaklaştı. "İyi insan lafının üzerine gelirmiş."

Omurgam kaskatı kesildi. Başımı çevirdim, korkutucu bir şekilde Jax'e benzeyen, kendisinden daha genç bir kadınla dans eden bir adamı izlerken adımlarım yalpaladı.

Daveti terk etme arzum delicesine güçlüydü. Politik bir yardım toplantısında bir işim yoktu, benimkiyle hiç ilgisi olmayan bir dünyada yerim yoktu. Bir çift ikiz aşçının beni bu noktaya

nasıl getirdiğini anlayamıyordum ve şimdi bunu çözmekle pek ilgilenmiyordum. Üzerime çöken, bu gecenin kötünden daha kötüye gideceğine dair bir his gittikçe güçleniyordu.

“Bizi buraya getirme sebebin neydi, Ian?”

Kendi bir soru sorarak karşılık verdi. “Ne kadar hırshısın, Gianna?”

“Lei’ye sadığım.”

Gülümsedi. “Ben de öyleydim. Maalesef karşılığında o senin kadar vefalı olmayacaktır. Ayrılığın ne Chad’in ne de Stacy’nin yararına olmadığını benim kadar iyi biliyorsun. Birbirlerine ihtiyaçları var.”

“Kendi başlarına başarılı olabilirler. İkisi de başlı başına yetenekli insanlar.” Gerginlik hissim artıyordu. “Bunu neden New York’ta tartışamazdık?”

“Geçim kaynağım uğruna mücadele ediyorum. Elimden geleni yapacağımı düşünmek zorundasın.”

“Seninle aynı kulvarda olan Lei. Ben değilim.”

“Buraya ait olmadığını düşünüyorsun,” dedi yumuşak, yatıştırıcı bir sesle. “Bu insanları tanırım. Yeni bağlantılar edinmen ve hedefine ulaşman için yardım etmekten mutluluk duyarım.”

Yukarı kaldırdığım bakışlarımı ona diktim. “Bana neden bunu teklif ediyorsun? Jackson yüzünden mi? Kendimi yavaş yavaş onun hayatına kabul ettirmek istediğimi düşünüyorsan hakkımda daha fazla yanılmazdım.”

Şarkı bitti ve onun da buradan ayrılmak isteyip istemediğini öğrenmek için Lei’i bulma niyetiyle geri çekildim.

Pembry niyetimi sezecek kadar zekiymi ve beni dans pistinden çıkarmak için harekete geçti. Uzun bir silüet yoluma çıktığında neredeyse amacıma ulaşmıştım. Kafamı kaldırdı-

ğımda bir saniyeden kısa bir süre için Jax'ın nihayet ortaya çıkmış olduğunu düşünerek nefesim kesildi.

Ardından onun Jax'ın babası olduğunu fark ettim.

Parker selamlamak için elini uzatırken, "Ian," dedi. Sesinden, tıpkı duruşundan olduğu gibi güç yayılıyordu. Rutledge ailesinin reisi politik gücünü kullanarak bir aileyi idare ediyordu. Elinin uzanabileceği mesafeyi ve nüfuzunu düşünmek insanı bocalatabilirdi; o koyu gözlerini bana çevirdiğinde elimde olmadan yaptığım buydu. "Güzel arkadaşınla tanıştığımı sanmıyorum."

Nereye ait olduğunu çıkaramadığım hafif aksanını duyunca irkildim.

Ian bizi tanıştırma görevini üstlendi. "Parker, bu Gianna Rossi. Gianna, Parker Rutledge."

"Merhaba," dedim.

"Bayan Rossi, sizinle tanışmak bir zevk. Bu karım Regina."

Az önce dans ettiği, yanındaki sarışın kadına bakarken benden daha büyük olamayacağımı düşündüm. Kesinlikle Jax'ın annesi olacak yaşta değildi. Muazzam bir plastik cerrah bile insanı yaşlanmaktan böyle koruyamazdı. "Merhaba, Bayan Rutledge."

Kadının gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "Regina deyin lütfen."

Ian, "Benimle dans et, Regina," derken bir elini gösterişli bir hareketle kadına uzattı.

Regina önce Parker'a baktı. Adamın bir baş onayı verme-siyle Ian'a döndü. "Bu gece yanında getirdiğin yeni şeften söz etmeni istiyorum. Ne tür yemekler pişiriyor?"

"Modern Güney yemekleri."

"Sahi mi?" Yavaşça uzaklaştılar. "Birkaç hafta sonra bir akşam yemeği vereceğim. Sence..."

“Ona bakarak bunu asla anlayamazsınız,” dedi Parker ben geri çeviremeden elini belime yerleştirerek. “Ama yemek yemeyi sever.”

“Sevmeyen insanları anlamakta güçlük çekiyorum.”

Parker gösterişli bir hareketle beni dansa sürükledi. Nefes almak için kendimi zorlayarak ona ayak uydurdum.

“Regina iyi bir partiden de hoşlanır,” diye devam etti. “Öte yandan o genç ve güzel bir kadın. Sizin gibi.”

“Teşekkür ederim.”

“İşiniz insanları ağırlamak üzerine, öyle değil mi? Sanırım Ian’ın bana söylediği buydu. Siz de iyi bir partiden zevk alıyor olmalısınız. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?”

“Bu...” Bir cevap bulmak için çabaladım. “Bunu hâlâ yaşıyorum.”

Bir kahkaha attı. Çıkan sesin Jax’in sıcak gülüşüyle ilgisi yoktu. Parker’ın ilgiyi üzerine çeken, gürleyen bir kahkahası vardı. Tuhaf bir biçimde bulaşıcıydı. Dudaklarımın gönülsüzce kıvrıldığını hissettim.

“Gianna,” dedi hafifçe yerel bir aksanla. “Alışılmadık bir isim, değil mi? Jackson birkaç yıl önce, Las Vegas’ta Gianna adında biriyle tanışmıştı.”

Beklediğim gibi, rahatsız edici gece bir felaket olma yolunda hızla ilerliyordu. Bir sır olduğumu varsaymıştım. Görünüşe göre, Jax beni herkese anlatıyormuş. Bu haber midemde kelebekler uçmasına sebep olmadı.

Korkunç derecede sıkıntılı hissederek, “Aileden gelen bir isim,” diye cevapladım gergin bir şekilde.

“Hoş bir sürpriz olmalı, onu tekrar görmek...”

Onu incelemeye koyuldum. Jax onunla aynı yaşa geldiğinde babasına benzeyecek miydi acaba? Benzemeyeceğini umuyordum. Gözlerinin çevresinde gülmekten oluşan daha

fazla çizgi ve güzel ağzının çevresinde daha az gerginlik olmasını umuyordum.

“Ian’ın onu işimize karıştırma ihtiyacı hissetmesine daha çok şaşırdım.”

Parker kısık gözleriyle başımın üzerinden bakarken, “Jackson’ı işe karıştıran benim,” diye söylendi. “Ian bana Regina’yı tanıstırarak muhteşem bir iyilik yaptı, bu yüzden elimden geldiğinde ona yardım ediyorum.” Bana tekrar baktı. “Gerçi senden haberdar değildim. Ian’ın haberdar olduğunu zannediyorum.”

Huzursuzluk omurgamdan aşağı kaydı. Köpekbalıklarıyla yüzen bir süs balığı gibi hissediyordum. Boyumdan büyük işlere kalkışmıştım.

“İzninizle.”

Tanrım. Jax’in sesi içimde yankılanıyordu.

“Araya giriyorum.”

Parker durdu. Başımı çevirdim. Jax’le yüz yüze geldiğimde kalbim deli gibi çarpıyordu.

“Ortaya çıkacağımı düşünmüyordum,” dedi Parker oğluna.

Jax bana baktıktan sonra bakışlarını tekrar babasına çevirdi. “Bana seçenek bırakmadın.” Bir saniyeliğine, iki erkek sertçe birbirlerine bakarken sıvışmayı düşündüm. Ardından Jax’in kolu arkadan belime dolandı, beni kendine çekerek babasından uzaklaştırdı.

Parker bana baktı. “Şimdi gidiyorum, seninle yemekte görüşürüz, Gianna. Keyfine bak.”

Jax beni döndürerek geri çekilen babasını görmemi engelledi. Beni daha yakına çekerken, “İnanılmaz görünüyorsun,” dedi yumuşakça.

Omuzlarım gerginlikten acıyordu. “Tasvip etmene sevindim.”

İlk adımı attığında onu takip ettim.

“Nefes al, Gia,” diye uyardı. “Seni buldum.”

“Burada olmak istemiyorum.”

“Al benden de o kadar.” Sırtımı elinin yatıştırıcı bir dokunuşuyla okşadı. “Böyle şeylerden nefret ediyorum.”

“Ama buna uygunsun.”

Gözleri adlandıramadığım bir duyguyla gölgelendi. “Bunun içine doğdum. Uzak kalmayı tercih ediyorum.”

Vücudunun sıcaklığı benim vücuduma süzölmeye başladı. Aldığım her nefes onun kokusuyla doluydu; yaptığı her hareket, anılarımızın yansımalarını sessizce içime gönderiyordu.

“Böylesi daha iyi,” dedi tatlılıkla. “Seni rahatlatmama izin ver, bebeğim.”

“Yapma.”

“Şimdi benim dünyamdasın, Gia. Benim kurallarım geçerli.”

Başımı iki yana salladım. “Buraya kandırılarak geldim.”

Beni daha yakına çekti, dudakları şakağımdaydı. “Üzgünüm.”

“Bunu bana söylemen gerekiyordu, değil mi? Sebebini anlamıyorum. Belli ki düşündüğüm gibi küçük edepsiz sırrın değildim.”

“Edepsiz değilim.” Sesi alçaldı. “Öyle olmamı istediğin zamanlar hariç. Biraz kaba, hayli sert... Tanrım. Beni altüst ederdin.”

Kasten ayağına bastım.

Kısık sesli kahkahası içimde dalga dalga yayıldı.

Nefesinde alkolün hafif kokusunu alınca, “İçki içmişsin,” dedim onu suçlarcasına.

“Mecburen.” Geri çekildi, çenesi katılaştı. “Seni tekrar görmenin bu kadar zor olacağımı bilmiyordum.”

“İşini kolaylaştırabilirim. Lei ile benim buradan çıkmamıza yardım et.”

“Daha değil.” Yumuşak ağzını kaşımın üzerine sürttü. “Ailenle bir gece geçirdim. Benimkiyle bir gece borçlusun.”

“Sonrasında ortadan kaybolup sırta kadem basmam mı gerekiyor?”

Gerçekten bunu yapmayı istiyordum. Balodaki Külkedisi bir kez daha uygunsuz kıza dönmüştü.

Beni daha yakma çekerken göğsü memelerime sürtünüyordu. “Plan bu.”

Jax beni Ian’a veya araya girmeye çalışan diğer iki beyefendiye bırakmayı pervasızca reddederek sonraki iki şarkı boyunca benimle dans etmeye devam etti. Mesajı başkalarının da aldığından emin olduğum bir netlikle aldım: Ian’la birlikte gelmiştim ama şimdi Jax’leydim.

O noktada, Külkedisi rolümü tam olarak oynamaya karar verdim. Son iki gündür moralimi bozan kafamdaki sesi bir kenara attım ve meşhur cam pabuçlarımın içindeki ayak parmaklarımı esnettim.

“Şampanya istiyorum,” diye bildirdim aniden.

Jax bana dikkatle baktı. “Bu doğru mu?”

“Evet.”

Gözlerinde beliren hınzır parıltıyı fark ettim. “Haydi.”

Elimden tutup beni dans pistinden çıkardı ve kalabalığın arasına soktu. İnsanlar bizi kıpırdayamaz hale getirmeye çalışarak akın akın Jax’in çevresini sardılar ama Jax acele selamlamalar ve seri cevaplar vermekte hünerliydi. Tanıdık bir yüz, güzel Allison Kelsey –nişanlısının bekârlığa veda partisi Jackson ve beni bir araya getirmişti– gözüme ilişti, ardından ıslıl ıslıl aydınlatılmış bir koridor görüş alanıma girdi. Sonrasında Jax beni sürükleyerek bir mutfağa götürdü.

Yalnızca filmlerde gördüğüm çeşitli yemek pişirme tezgâhlarına ve siyah-beyaz servis üniformalarına dikkat ederek etrafıma baktım. Jax bir garsonun ellerinden bir şampanya şişesini kaptı, yüzük parmağıyla bir şampanya kadehinin sapını kavradıktan sonra beni bir yan kapıya çekerek başka bir koridora çıkardı.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordum, hâlâ onunla yalnız olmaktan dolayı temkinliydim. Onu istiyordum. Onu istemekten hiç vazgeçmemiştim.

“Göreceksin.”

Partiden gelen sesler yükseldi. Tekrar oraya gitme ihtimaline karşı hissettiğim hayal kırıklığı sızısına aldırmadım. Cidden kafamı toplamam lazımdı.

Jax beni Fransız kapılardan geçirerek sihirli bir bahçeye tepeden bakan bir terasa çıkardı. Bahçe, meşalelerle aydınlatılmış çakıl döşemeli patikalarıyla ve beyaz ışıklarla parlayan, büyük yaşlı ağaçlarıyla en azından bana sihirli gibi görünmüştü.

“Bu ev kimin?” diye sorguladım.

“Rutledge'lara ait bir mülk.”

Bunu söyleme şekli sözcüklerin kendisinden daha fazla aidiyet taşıyordu. “Elbette.”

“Partiye davetsiz gelmiş gibi yapalım,” derken beni kaldırım taşı basamaklardan aşağı indirerek mermer bir banka yönlendirdi.

Banka oturup benim için şampanya doldurmasını ve kadehi bana uzatmasını izledim. “Başından beri numara yapıyormuşuz gibi görünüyor, öyle değil mi?”

Jax doğrudan şişeden içtikten sonra ağzım elinin tersiyle sildi; umursamaz ve biraz cüretkardı. “Belki. Yine de seni sandığımdan daha iyi tanıyorum.”

“Bense seni hiç tanımadığımı hissediyorum.”

“Öyleyse beni tanıman gerekiyor,” diye meydan okudu. “Neden korkuyorsun?”

Şampanyamı yudumladım. “Boşa kürek çekmekten ve çıkmazlardan.”

“Sadece anın tadını çıkaramaz mısın?”

Ah, bunu yapmak isterdim. Hararetli bir özlem içime işliyordu.

Şişeyi banka, yanıma koydu. “Seni öpeceğim.”

Nefesim kesildi. “Hayır, öpmeyeceksin.”

“Beni durdurmayı dene.”

Aniden ayağa kalktım. “Jackson...”

“Sus, Gia.” Yüzümü ellerinin arasına aldı ve dudaklarıma kenetlendi.

Bir an için hareket etmedim, dudaklarımdan üzerindeki dudaklarının verdiği hisle donakaldım. Çok yumuşak, yine de kararlı. Acı verici biçimde tanıdık. Hassas. Dili dudaklarımdan birleştiği çizgiyi yaladı. Kısık bir inlemeyle dudaklarımı onun için açtım ve içeri kaydım.

Kadehimi elimden düşürdüm. Uzaktan kırılma sesini duydum ama umursamadım. Kollarım geniş omuzlarımı sarmıştı; parmaklarım ipeksi saçlarındaydı. Aramızdaki bağı derinleştirmek için parmaklarımdan ucunda yükselerek, büyük bir zevkle tadını çıkarıyordum.

Her zamanki gibi ondan talep ettiğimi bana verdi.

Beni sabit tuttu. Dilinin kadife darbesiyle okşayarak, dudakları ve dişleriyle ısırarak, dudaklarını dudaklarım üzerinde ileri geri kaydırarak ağzımı tüketti. Tadımı çıkartarak. Basit bir öpücüğü beni zevkle titreten erotik bir karışıma dönüştürerek.

Tanrım, onu özlemiştim. Bana hissettirdiklerini özlemiştim.

Hırıldadığında ilkel sesinin titreşimini hissettim. Elleri sırtımı ovarak, aşağıya kaydı. Kalçalarını sallarken ve sertliği-

nin uzunluğunu bacaklarımın arasına sürterken beni olduğum yerde tuttu. Tenim kızarıırken arzu hızla içimi sardı. Enfes kokuyordu; yalnızca ona ait olan erkeksi kokuyla sabunun karışımının tatlı kokusuna sahipti. Eskiden yaptığım gibi, hava bile aramıza giremeyinceye dek çıplak bedenimi onun- kine bastırarak verdiği zevkin içinde yuvarlanmak istedim.

“Gia,” diye mırıldandı kısık sesle. Dudakları yanağıma sürtünüyordu. “Tanrım, seni istiyorum.”

Gözlerimi yumdum, ellerim saçlarının kalın tutamlarına kapanmıştı. Onun için yanıyordum, tenim fazla gergin ve hassastı. “Bana sahiptin.”

“Uzaklaşarak doğru kararı verdim.” Nefesi şakağıma çarpıyordu. “Fakat bu pişmanlık duymadığım anlamına gelmez.”

Küçük bir ses temkinli olmamı haykırıyordu. “Beni inciteceksin.”

“Sana tapınacağım.” Bir eliyle ense mi yakaladı. Diğer eli sertliğinin klitorisime sürtünmesi için baskı yaparak kalçamı kavırıyordu. “Nasıl olduğunu hatırlıyorsun. Ellerim ve ağzım üzerinde, penisim içinde geçen saatleri...”

“Ne kadar zaman için?” İçim sıkışıyor, bir orgazm talebiyle kasılıyordu.

“Haftalar.” İnledi. “Aylar. Tanrım, öyle sertim ki canımı acıtıyor.”

Tutuşundan kurtulmak için mücadele ettim. “Seksten fazlasına ihtiyacım var.”

Beni bıraktı ama bana bakışı vahşi ve yakıcıydı. “Sana sahip olduğum her şeyi vereceğim.”

“Birkaç hafta için mi?” İstedğim her şey Jax iken uzak durma çabam yüzünden titriyordum. “Birkaç ay için mi?”

“Gia.” Jax yüzünü sıvazladı. “Kahretsin. Sana verebileceğim kadarını kabul et.”

“Bu yeterli değil.”

“Yeterli olmalı. Tanrım... Seni onlardan birine dönüştürmemi isteme!”

Geriye doğru sıçradım, sertliği beni irkiltmişti. “Neden söz ediyorsun?”

Eve sırtını döndü ve şampanya şişesini alarak kafasına dıktı.

Kafam karışarak onu inceledim ve yalnızca inatçı bir kararlılık gördüm. Jax’ten daha ileriye baktığımda içerideki göz alıcı çiftleri seçtim. Lei o anda ortaya çıktı, kolunda Chad’le terasta yürüyordu.

O zaman Jax’teki gizemi çözmeyi ne kadar çok istediğimi anladım, bana neye mal olacağını umursamayacak kadar çok istiyordum.

“Size katılabilir miyiz?” diye sordu Lei, Chad’le beraber bize yaklaşırken.

Gözleri benimkileri buldu. Banka yığıldım, bedenim tatmin olmayan açlıktan hâlâ zonkluyordu.

Jax’e bir bakış attığımda gözlerinin üzerimde olduğunu fark ettim. O koyu renkli gözlerinin derinliklerinde bir meydan okuma vardı. Şampanya için elimi uzattım, şişeyi bana verdiğinde onu boynundan kavradım.

Şişeyi ona kaldırdım ve bu meydan okumanın şerefine içtim.

6

Ortadan kaybolma. *Benimle tekrar görüş...*

Vedalaşırken Jax'in kulağıma fısıldadığı son sözler New York'a dönüş uçuşunda peşimi bırakmadı.

Onunla yatarsam incinirdim çünkü umut ederdim. Daha fazlasını istiyordum. Ama ne seçeneğim vardı? Önceden neyin yanlış gittiğini ve onu hâlâ uzak tutanın ne olduğunu öğrenmem gerekiyordu. Hep sorunun bende olduğunu –kim olduğum, nereden geldiğim– varsaymış, Jax'in karakteriyle, uzun vadede istedikleriyle uyuşmadığımı düşünmüştüm.

Uçakta yanımda oturan Lei çantasını açıp katlanmış bir kâğıt parçası çıkarırken ona bakıyordum. Kâğıdı bana uzattığında karşımızdaki masada onu düzleştirdim. İlk paragrafı okudum, alt kısımdaki imzayı görmek için bakışlarımı aşağı kaydurdım, sonra kafamı kaldırdım.

"Aman Tanrım... Chad'e imzayı attırdın?"

"Bu deneme amaçlı bir sözleşme," diye değerlendirdi, "Isabelle ve Inez'i ekibe katabilmemize –ve senin ilk restoranı yönetmene– dayanıyor, yine de onu bize bağlıyor."

“Vay canına.” Belgeyi dikkatle yeniden katlarken, az önce önemli bir sorumluluk edindiğim gerçeğini algıladım. “Bunu yanında taşımış olmana inanamıyorum. Chad’in orada olacağını biliyor muydun?”

“İan’ı tanıdığım kadarıyla, bundan şüpheleniyordum.”

Anlaşmayı ona geri verdim.

“Bu gece Rutledge seninle ilgilendi,” diye belirtti Lei. “İan seni kurtların önüne atmayı denedi ama Jackson bunu önlemek için seni yakınında tuttu.”

Ve beni daha yakınında istemişti.

Üstü kapalı sorusuna aldırmadım, böylesine kişisel bir şeye girmek istemiyordum. “Bu arada, Parker Rutledge bağlantıyı açıkladı. Son Bayan Rutledge’i Parker’a tanıştıran Ian’mış.”

“Dalga mı geçiyorsun?”

“Korkarım hayır.”

“Tamam o halde.”

Başını geriye, koltuğa yasladı. “Hafta sonunun tadını çıkaralım. Telefonunu kapat, işi düşünme. Sadece enerji depola. Pazartesi zinde bir biçimde işe koyuluruz.”

Bu kulağa harika geliyordu. “Bunu çok isterim ama bana ihtiyacın olursa diye telefonumu açık bırakacağım.”

Lei gülümsedi. “Sana ihtiyacım olmayacak, söz veririm. Bu hafta sonu bir randevum var.”

“Tüm hafta sonu mu?”

“Vakti çoktan gelmişti.”

Bir kahkaha attım. Lei’le geçirdiğim yılda onun bir randevusu olduğuna hiç şahit olmamıştım. Biraz eğlenme vakti çoktan gelmişti elbette. Benim de öyle. “Tadını çıkar!”

Bana bir bakış attı. “Planım o yönde.”

Eve geldiğimde saat sabaha karşı iki civarıydı ve herkes uyuyordu. Çıplak ayaklarla, sessizce odama yürüdüm. Hemen soyunmak ve yıkanmak istiyordum.

Elbisemin yan tarafındaki gizli fermuara ulaşmak üzereyken aynalı dolap kapılarındaki görüntümü fark ettim. Durakladım, kendime dikkatle, yakından baktım.

Jax'in çekici bulduğu, önceden olduğum kızdan farklı olan bu kibar işkadını mıydı? Bu durum benim için sorun değil miydi?

"Tanrım." Konuşabileceğim birinin ayakta olmasını dileyerek yatağımın kenarına iliştim. Nico etrafta olsaydı, ayakta olacağından onunla konuşabilirdim. Ağabeyim tam bir gece kuşuydu.

Birdenbire komodinindeki telefona uzanıp hızlı aramalarından ağabeyimin numarasını buldum. Üç kez çaldıktan sonra cevap verdi.

"Selam," dedi. "Haberler iyidir umarım."

Sinirli ve hafiften nefes nefese sesi geceyi orada geçiren bir misafiri varken onu rahatsız ettiğimden şüphelenerek geri adım atmama sebep oldu. "Nico, selam. Üzgünüm. Seni yarın tekrar ararım."

"Gianna." Sertçe nefes verdi ve bir fısıltı duydum. "Ne var ne yok?"

"Hiç. Yarın konuşuruz. Hoşça kal."

"Sakin telefonu yüzüme kapatma!" diye çıktı. "Benimle konuşmak istedin, işte karşıdayım. Dökül."

Onu ne kadar çabuk rahat bırakırsam, ben böldüğümde meşgul olduğu şeye o kadar çabuk geri döneceğini düşünerek telefonu kapadım.

Yarım saniye sonra telefonum çalmaya başladı. Ev halkını uyandırmamış olmasını umarak hızla cevap verdim. "Nico,

yapma. Önemli bir şey yok. Seni bu kadar geç bir vakitte rahatsız ettiğim için üzgünüm.”

“Gianna, konuşmaya başlamazsan oraya gelip canına okuyacağım. Jackson’la mı ilgili?”

İç geçirdim. Birinden son gelişmeleri duymuş olduğunu bilmem gerekirdi. “Bu hafta sonu boşum. Seni ziyaret edebilirim diye düşündüm. Seni uğraştırırım. Sana biraz eziyet ederim. Veya çok.”

“Şimdi mi?”

Aslında içimden geçen buydu ama... “Hayır, yarın.”

“Saçma. Sabaha karşı ikiyi geçmişken yarın ziyarete geleceğini söylemek için aramazsın.”

“Meşgulsün.”

“Sen gelene kadar işim biter.” Sesi yumuşadı. “Hangi vasıtayla geleceğini ayarladın mı?”

“Nico...”

“Bir özel ulaşım şirketini arar, seni alması için bir araba göndertirim.”

Gözlerimi kapadım, ona minnettardım. Ayrıca onunla takılmanın beni daha iyi hissettireceğine her zamankinden daha fazla emindim. Son görüşmemizin üzerinden haftalar geçmişti. Çok uzundu. “Bir duş alıp üzerimi değiştirmeliyim.”

“Otuz dakikan var. Görüşürüz.” Telefonu kapadı.

Ahizeyi yuvasına yerleştirdikten sonra hazırlanmak için acele ettim.

Nico’nun yaşadığı apartmana vardığımda saat daha sabahın dördüydü. Birkaç dakika önce nerede olduğumu kontrol etmek için aramıştı ve araba yanaşırken kaldırımında bekliyordu. Üzerinde eşofmanı, çenesinde hafif kirli sakalıyla birçok kadının

çekim alanına girdiği şu kötü çocuk tarzında biraz tehlikeli görünüyordu.

Tanrı şahitti, Jax'in alfa erkeği özellikleri alev almama sebep olabiliyordu.

"Selam," dedi. Silindir şeklindeki çantamı şoförden aldı ve ona ücreti uzattı. Kolunu omzuma doladı ve beni dairesine yönlendirdi. "Seni gördüğüme sevindim."

"Hayır, sevinmedin." Kalçamla onun kine vurarak ikimizin de tökezlemesine sebep oldum. "Geceni mahvettiğim için özür dilerim."

"İstediyimi aldım." Sırttı. "O da öyle, yani her şey yolunda."

"İğrenç. Bu kadar detaya gerek yoktu." Nasıl da yaramazdı. Daima böyle biri olmuştu. "Özel biri mi?"

"Ciddi anlamda değil. Şu anda bir ilişki için vaktim yok. İki numaralı Rossi's beni fazlasıyla meşgul ediyor."

Giriş kapısını açmak için beni serbest bıraktı, ardından beni iç avludan geçirdi. Daha önce taşınmasına yardım etmek için apartmanına gelmişim ama geceleyin farklı hissettiriyordu. Fazla sessiz ve yabancıydı. Geri kalamımız olmadan Nico'nun yalnız hissedip hissetmediğini merak ettim. Bu düşünce beni üzdü.

"Seninle ilgilenen birinin olmasını isterdim," dedim.

"Önce sen," diye cevabı yapıştırarak konuyu ustalıkla bana geri döndürdü. Bunu yapmakta iyiydi.

Dairesine giden dış merdivenleri tırmandık. İçeri girdiğimde, Nico'nun buraya taşındığından beri pek bir değişiklik yapmamış olduğunu gördüm. Tipik bir bekâr eviydi, fazla eşya yoktu ve estetikten ziyade rahatlık ön planda tutularak düzenlenmişti.

Geniş bir düz ekran televizyon oturma odasına hâkimdi. Odada bundan başka siyah bir deri kanepe, iki kişilik koltuk,

kahve sehпасı ve üzerinde açık bir kutu gazoz bulunan duvara yapışık bir masa vardı. Büyük kısmı karanlık olan odaya, açık mutfaktan ve aralık yatak odası kapısından ışık sızıyor, buradaki sehpa ve lamba eksikliğini yiğitçe telafi etmeye çalışıyordu.

“Yani Jax geri döndü,” dedi kanepeye çöküşümü izlerken. “Vincent bana yüz dolar borçlu.”

“Dalga mı geçiyorsun?” Eğer sahip olsaydı, ona bir kanepе yastığı fırlatırdım. “Jax üzerine bahse mi girdiniz?”

“Senin üzerine bahse girdik.” İkili koltuğa oturarak silindir çantamı ayaklarımın dibine koydu. “Sana deli oluyordu, yani ya sana bir yüzük takacak ya da korkup kaçacaktı. Ben kaçacağını, ardından korkusu zamanla yok olduğunda geri döneceğini düşündüm. O bir erkek ama akıllı bir erkek. Soru şu: Çok mu geç kaldı? Cevabın hayır olduğunu tahmin ediyorum, yoksa burada olmazdın.”

“Belki sadece seni görmek istemişimdir,” diyerek karşı çıktım. “Sebebini Tanrı bilir.”

“Belki,” dedi ancak cehennem buz kestiğinde ve domuzlar uçmaya başladığında buna inanacağını belirten bir ses tonuyla. “Ona hâlâ aşık mısın?”

Başım geriye, kanepenin üzerine düştü ve yorgun gözlerimi yumdum. “Evet. Kahretsin.”

“Ya o? O ne durumda?”

“Kafası karışık.”

“Onu biraz pataklayıp aklını başına getirmem mi gerekiyor?”

Yumuşak bir kahkaha attım. “Tanrım, seni özlemişim.”

Uyandığımızda öğleni geçiyordu, bir şeyler yemek için dışarı çıktık, sonra kanepeye oturup kumandayı kullanmaktan başparmaklarımız acıyana kadar video oyunları oynadık. Telefonumu kapadım ve kontrol etme yönündeki tüm dürtülerime

direnerek çantamda bıraktım. Angelo ve Vincent'a nerede olacağıma dair bir not bırakmıştım. Lei hafta sonu ortalıkta olmayacağından bana pazartesienden önce ulaşması gereken başka kimse yoktu.

Nico'nun Rossi's'e gitme vakti geldiğinde kanepeden onunla birlikte kalktım.

"Fazladan bir çift Rossi eline ihtiyacın olur mu?" diye sordum.

Sırttı. "Elbette. Buralarda bir yerde yedek bir tişörtüm olacaktı."

Saat yedi gibi kendimi Rossi's'te işlere yardım ederken buldum ve işin aktif katılım kısmını ne kadar çok sevdiğimi hatırladım. Bunu ağabeylerim gibi uzun süreli yapamazdım ama ara sıra onlara yardım ettiğimde bunun ruhuma iyi geldiğini anımsadım. Kot pantolon, siyah bir Rossi's tişörtü giymiş ve saçlarımı arkada bir atkuyruğu şeklinde toplamış halimle neredeyse lise zamanlarıma döndüğüme inanacaktım. Müşterilerden hiçbirini tamımıyordum ama büyük ölçüde, keyif aldığımız şakacı sataşmalarımız sayesinde Nico'nun kardeşi olduğumu hemen anlamışlardı.

Kollarımı kavuşturarak bara yaslanmış, Nico'ya takılıyordum. "Bellini siparişim nerede kaldı? İçkimi hemen getir, Rossi. Sallanıyorsun. Bekliyorum."

"Bunu duydun mu?" diye sordu yanında oturan kızıl saçlı, güzel kadına. "Yüce Rossi'yi aceleye getiriyor."

Ensemdeki tüyleri diken diken yapan bir akım hissettikten bir saniye sonra kalçama bir el dokundu. Başımı çevirdim...

Ve Jax'i gördüm.

Gözlerimi kırparak ona büyük bir zevkle, uzun uzun baktım. Kot pantolon ve logomuzun yenilenmesinin öncesinden kalma bir Rossi's tişörtüyle karşımdaydı. Hediye mi sakladığını gör-

mek beni biraz şaşırttı. Ayrıca ne kadar eskimiş görüldüğüne bakılırsa çokça kullanılmıştı da.

“Jax. Burada ne arıyorsun?”

“Sence?” Gülümsedi.

Kahretsin. Gamzesi aklımı çeliyordu.

Onunla yüz yüze gelebilmek için döndüm. Dirseklerimle geriye doğru, bara yaslandım ve ayakkabımı pirinç kaplama ayakkabıya iliştim. Kasten kıskırtıcı bir duruş sergiliyordum ve umut ettiğim tepkiyi aldım.

Koyu renkli gözleri beni baştan ayağa süzerek ağzımda durdu. “Birlikte akşam yemeği yiyelim.”

“Olur.”

Hızlı cevabım karşısında kaşları kalktı.

“Siparişinizi alayım,” dedi Nico arkamdan.

Arkamı dönüp ona baktığımda Jax’i hızlı bir baş hareketiyle selamladığımı gördüm ve tokalaştılar.

Ağabeyim, “Jackson,” diyerek selam verdi. “Az önce Gianna’ya senin kıcını tekmelemekten söz ediyordum.”

Jax sırtıttı. “Seni görmek de güzel, dostum.”

Nico parmağıyla onu işaret ettikten sonra bara geri döndü.

Üç Bellini’yi tepsime geçirirken Jax’in ellerini hafifçe kalçama yerleştirdiğini hissettim, şüphe götürmez bir biçimde sahiplenici bir hareketti. Dudakları yumuşakça sürtünerek enseme dokundu. “Seni özledim,” diye mırıldandı.

Son uzun, ince bardağı indirirken ellerim belli belirsiz titredi. “Bana bulaşma, Jax. Bu hoş değil.”

“Sen de beni özledin.”

“Evet, özledim. Gerile.” Tepsiyi kaldırdım ve siparişini bekleyen masaya yöneldim. “Yapma,” dedim omzumun üzerinden.

İçecekleri bırakırken şüphesiz kızlar gecesi için dışarı çıkmış olan üç kadına gülümsedim. Kollarını kavuşturarak bir

standın ucuna yaslanmış, servis yapmak için öne eğildiğinde bakışları üzerimde olan Jax'i süzdüler.

Jax'e sırtarak, "Onu eğitimden mi geçiriyorsun," diye sordu kumral kadın.

"Bunu denedim," diye şakayla karışık onu iğneledim. "Acınası bir biçimde başarısız oldum."

"Ondan tekrar denemesini istiyorum," dedi Jax masaya doğru göz kırparak. Rezil bir hareketti çünkü tüm kadınların eli ayağına dolaşmıştı... ben dahil.

"Ona bir şans ver kızım," diye cesaretlendirdi sarışın kadın. "Denemek için en eğlenceli kısmı!"

Ben masadan uzaklaşırken Jax'le laklak edip kakhaha atıyorlardı. Tepsiyi bırakmak için bara vardığımda Jax aynı yerde oyalanıyordu.

Yolumu kesen Nico, "İyi misin?" diye sordu.

"Evet." Omuzlarımı doğrulttum ve aniden bir eylem planında karar kıldım. İzin veririm, Jax'le günlerce lafı dolandırabilirdik. Bunun için sabrım yoktu. "Biraz dışarı çıkacağım."

Nico başımı salladı ve uzanıp elimi sıktı. "Ona gününü göster."

"Sağ ol." Diğer tarafa dönerken az kalsın bana arkadan sokulmuş olan Jax'e çarpıyordum. "Kaldığın bir yer var mı?"

Yüzündeki belli belirsiz eğlenme ifadesi daha karanlık bir şeye dönüştü. Daha sıcak bir şeye. "Bir oda tuttum, evet."

"Çantamı alıp geleyim."

Kendisinden uzaklaşmadan Jax beni dirseğimden yakaladı. "Gia."

Ona baktım, beni incelemesine izin verdim.

Başparmağımı hafifçe tenime değdirdi. "Acelelerimiz yok."

"Üç gün içinde, bulunduğum üç ayrı eyalette pat diye karşıma çıktın. Şimdi kendine engel mi olacaksın? Sahiden mi?"

Dudakları ağır bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Haklısın. Ben arabayı getireyim.”

Dışarı çıktığımda pırıl pırıl bir BMW Rossi’s’in ön kapısının hemen ilerisinde beni bekliyordu. Kiralık bir arabaydı ama Jax’e yakışıyordu. Jax, kapımı açmak için arabanın yanında duruyordu, yolcu koltuğunda yerimi almadan önce dudaklarını yanağıma dokundurdu.

Bana kendini bundan alamıyormuş gibi dokunma şekli bağımlılık yapıcıydı.

Jax direksiyona geçti. Motor hırıldayarak çalıştı ve yola koyulduk.

Arkama yaslanarak Jax’in arabayı sürüşünü seyrettim. Kuvvetli arabayı kendinden emin bir şekilde idare edişinden etkilendim. Direksiyonu tutuşu hafifti, kolu biçimli kaslarının güzelliğini sergileyecek bir biçimde uzanıyordu. Doğası gereği seksi bir adamdı ve ben ona delice âşık olduğumdan yaptığı tüm olağan hareketlere tapma eğilimindeydim.

Bunun adil olmadığını fark etmiştim. Ben hiçbirini fark edememiş olsam bile muhakkak bazı kusurları vardı. Hayatında bazı mücadeleler, onu farklı yönlerle çekebilecek ve benden uzaklaştırabilecek durumlar ve kişiler olabileceğini hiç kabul etmemiştim. Yüzeyin altında olanları hiç kurcalamamıştım.

Uzanarak elimi uyluğuna yerleştirdim. Dokunuşuma tepki olarak sert kasının sıkışmasıyla avucumun karıncalandığını hissettim. Elini olduğu yerde tutmak için direksiyondaki ellerini hareket ettirdi, teni sıcak ve sertti.

Bana gözucuyla baktı. “Gergin misin?”

“Hayır.” Heyecanlıydım evet ama bunun kaygıyla bir ilgisi yoktu. “Seni istiyorum.”

Başını salladı ve daha hızlı sürmeye başladı.

Yol boyunca veya otele vardığımızda başka bir şey konuşmadık. Jax arabayı park etti, bir anahtar-kart vasıtasıyla binanın yan tarafından bir merkez avluya girdik. Yukarı çıkmak için bindiğimiz asansörde karşılıklı durduk ve saniyeler geçerken gözlerimiz birbirine kilitlendi.

Gerilim öyle yoğunlu ki nefes almakta zorlanıyordum, neredeyse soluk soluğa, ciğerlerime hava çekerken dudaklarım aralandı. Jax'ten yayılan ihtiyacı hissedebiliyordum. Kaslarını gerginleştiren ve odağını bedenimin onunkine verdiği her tepkiyle keskinleştiren açlığını sezebiliyordum. Şimdiden sertleşmişti, erkekliği kot pantolonunun düğmelerini zorluyordu.

Ben de ıslak ve hazırdım. Adeta bacaklarımın arası sızlıyordu, göğüslerim dolgun ve ağırdı. Göğüs uçlarım kabarmıştı; utanmazca ona doğru zonkluyor ve uzanıyordu.

Jax'in beni adeta okşayan bakışı göğsümdeydi. Dili, yalnız kalır kalmaz bana ne yapacağının açık bir vaadiyle altdudağına kaydı.

Asansör bir çınlama sesiyle Jax'in odasının bulunduğu kata vardığımızı haber verdiğinde bana doğru atılarak elimi kavradı ve beni peşinden sürükledi. Uzun bir koridordan geçtikten sonra bir süitin kapısını sertçe açtı. Hemen sonra üzerimdeydi, beni öyle sıkı tutuyordu ki ayaklarım yerden kesilmişti. Çantamı yere atıp ona tutundum.

Kapı bir klik sesiyle kapanırken Jax'in ağzı benimkini buldu. Bir kolu belimdeydi, saçlarına daldırıldığı diğer eliyle atkuyruğumu tutan lastiği çıkarıyordu. Önceki gece sergilediği incelik gitmiş, ardında yalnızca hayvani bir açlık bırakmıştı. Beni iri bedenine tırmanmaya teşvik edercesine dilini ritmik bir hareketle ağzuma daldırırken dudaklarımın üzerindeki dudakları yana eğildi.

Bacaklarımı beline dolarken kollarım omuzlarını hapsediyor, kalçam kadınlığımı ereksiyonuna sürtmek için kıvranıyordu. Baskı beni çıldırtırken inledim, aramızdaki kot kumaş katmanları rahatlamamı engelleyecek kadar kalındı.

Nefes nefese, "Jax," dedim ağzına doğru.

"Dayan," diye hırıldarken beni kapıyla arasına sıkıştırıyordu.

Bacaklarımı belinden çözerek elimi kot pantolonumun önüne uzattım. Düğmesini açtım ve fermuarı aşağı çektim. Bu sırada bluzumu sertçe yukarı çekiştiren Jax'e yapışık bir biçimde çırpınıyordum.

Elleri göğüslerimi buldu ve onları sutyenimin ince saten kumaşının üzerinden sıktı. Beni sarsan bu yakınlık nefesimi kesti.

"Tanrım, muhteşemsin," diye solurken başparmakları göğüs uçlarımın sertleşmiş noktalarında daireler çiziyordu.

Başım geriye düştü, ciğerlerime güçbela hava doluyordu.

Koyu renk saçlı başı alçaldı. Dili beni sutyenimin üzerinden yalarken dudaklarıyla beni sarıyordu. Göğüslerimi sert bir şekilde emdi ve ellerim arkamdaki kapıyı tırmalarken kıvrandım.

"Acele et, Jax. Kahretsin!"

Bir an için gamzesi belirdi, ardından beni tekrar öpüyordu, üzerimdeki bedeni sertti, düğmelerini açmak için asılırken elleri aramızdaydı. Kot pantolonunu aşağı iterek yolundan çekmeden önce cebinden cüzdanını çıkardığını zar zor hissettim. El yordamıyla bir kondom buldum ve cüzdanı girişin karo zeminine fırlattım.

Jax kaba bir şekilde asılıp külotumu çekiştirmeye başladığında dişlerimle kondomun folyosunu açıyordum. Kahkaha atarak, Jax'in üzerine doğru tökezlediğimde beni tekrar yukarı kaldırmasına ve zemine yatırmasına izin verdim.

Ayakkabılarımı savurarak onlardan kurtuldum. Giysilerimiz ve kendi çaresiz aciliyetimizle savaşıırken, kollarımız ve bacaklarımız birbirine dolanmış halde onunla boğuştuk. Jax gömleğini çekip çıkardı, bir bacağımla kot pantolonumdan kurtardı ve dişlerinin arasından, “Bu kadarı yeterince iyi,” dedi.

Bana erişmek için külotumu parçaladı. Ona kondomu taktığımda dişlerinin arasından tısladı. Ardından arasına gömülmek için kalçamı genişçe araladı.

İlk hamlesiyle içime girerken sırtım bir yay gibi zeminden yükseldi.

“*Gia.*”

Kavislenmiş boynuyla, gergin omuzlarıyla, göğsünde parlayan terle Jax inanılmaz yakışıklıydı. Erkekliği çok kalın ve sertti, kendini içime hızla bastırırken öyle derine gidiyordu ki... Topuklarım halıya saplanmış ona uyum sağlamak için mücadele ederken kalçam kıvranıyordu.

Jax soluk soluğa, “Bebeğim, bekle,” derken beni hareketsiz tutmak için belimden kavradı. “Çok yaklaştım...”

“Jax... lütfen!”

Bana ateşli bir şekilde baktı, sadece pencerelerden süzülen ışıkla yarı karanlık durumda olan bir odada gözleri parlıyordu.

“İstediğin bu mu?” Kendini geri çekerek içimden çıktı. Ardından tekrar itti.

“Ah, Tanrım,” diye inledim titreyerek. “Durma.”

Tek elini kullanarak, parmaklarını benimkilere geçirdi ve kollarımı başımın üzerine kaldırdı. Kalçalarını yuvarlayarak içeride derinden sürtünürken, dışarıda beni kusursuz bir biçimde okşuyordu. Bana sahip olmağdaki sabırsızlığına rağmen içimdeyken hiç acele etmiyordu.

Dudaklarını kulağıma dokundurarak fısıldadı: “Onu bana ver, bebeğim. Seni hissetmeme izin ver.”

Yukarı doğru sarsılırken bacaklarımı ona doladım ve onu kavradım. Hafif sızılı bir inlemeyle vajinam çevresinde çaresiz dalgalanmalarla kasılırken zevkten titriyordum.

“İşte bu,” dedi şefkatli, boğuk bir sesle. Hareket etmeye başladı. “Ah, Tanrım, harika hissettiriyorsun.”

Devam ettim, ağır vuruşları beni kızışmış ve istekli tutmaya devam ediyordu. Tekrar gelirken bedenim gerildi.

“Çok sertsin,” diye fısıldadım. Onu, bu pürüzsüz, kaygan sürtünmeyi hissetmeyi seviyordum.

“Senin sayende.” Beni öptü, kalçası tekrar tekrar hücum ederken, bana derin, uzun dalışlarla sahip olurken ellerimi tutan elleri sıkılaştı. “Gia, bebeğim... beni gelmeye zorluyorsun.”

Temposu hızlandı. Ardından gerildi, orgazm onu sarsarken başı geriye düştü. Titreyişleri güçlü bedenini sarsarken huşu içinde onu izledim. İnleyerek adımı söyledi. Gözleri sımsıkı kapalı, boynu gergindi. Öyle bir yoğunlukta geldi ki tekrar boşaldım.

Acı verici bir şekilde keskinleşen açlık, sonrasında yerini tatlı bir sızıya bırakırken gözyaşlarımı boğarak başımı çevirdim ve dişlerimi Jax’in üst koluna geçirdim.

“Gia.” Terden kayganlaşmış yüzünü yüzüme sürterken beni sımsıkı tutuyordu.

Onun tarafından doldurulmuş, sarılmıştım. Dişlerimi gevşettim ve dudaklarımı oluşturduğum ize bastırdım. Keşke, onu benim olarak damgalamak bu kadar kolay olsaydı.

7

Jax yanıma yuvarlanıp sırtüstü yattı ve inledi. “Bacaklarımı hissetmiyorum.”

Bir kahkaha attım, nasıl hissettiğini anlıyordum. Bedenim uzun bir kış uykusundan uyamıyormuş gibi her yanım sızlıyordu.

Maalesef bu doğru bir benzetmeydi.

Başımı bana çevirdi. Ona baktım.

“Merhaba,” derken elime uzandı ve öpmek için dudaklarına götürdü.

“Merhaba.” Onu incelerken gözlerinde, çok özlediğim o yumuşak sıcaklığı gördüm.

“Yatak odasına ulaşamadığımız için üzgünüm.”

“Sorun değil.” Gülümsedim. “Şikâyet ettiğim yok.”

“Yürümeyi başarır başarmaz seni oraya götüreceğim.”

“Yaşlıyor musun, Rutledge?” diye alay ederken onun daha yirmi dokuzunda olduğunu biliyordum, hayatının baharındaydı.

Güzel kaplamaları olan yüksek tavana bakıyordu. “İdmanısızım.”

“Evet, tabii.” Tepkimi gizlemek için yüzümü kolumla kapadım. Onu başka kadınlarla düşünemiyordum. Bu beni çıldırtıyordu. “Gazete okuma alışkanlığım vardır, biliyorsun.”

“Bir yerde bir kadına eşlik etmek ile onu becermek farklı şeylerdir.” Üzerime eğildi. Bileğimi yakalayarak kolumu başımın üzerinden çekti ve yüzümü açığa çıkardı. “Ama beni yakından takip ettiğini bilmek iyi hissettiriyor.”

“Takip etmiyordum.”

Jax bana bir anlığına gamzesini gösterdi. “Peki.”

Dizlerinin üzerine yükseldi ve kondomu çıkarırken topuklarının üzerine geri düştü. Hareketleri rahat ve doğaldı, bununla birlikte erkekliğinin meniyle parlayan yarı sert görünümlü arzusuyla tutuşmama neden oluyordu.

Kendimi dirseklerimin üzerine iterek doğruldum ve dudaklarımı yaladım. “Buraya gel.”

Anında tepki verdi, erkekliği giderek sertleşip büyüyordu. “Tanrım, Gia.”

Ona doğru hareketlendim.

“Duş,” dedi boğuk bir sesle. Sarsak bir şekilde ayağa kalktıktan sonra bana elini uzattı. “Tadım lastik gibi olacak.”

“Umurumda değil.”

“Benim umurumda.” Beni yukarı çekti. “Ağzının içine girdiğimde, bir süre orada kalacağım.”

İnceleyerek ona baktım; orada dururken felaket seks olduğunu düşündüm: Uzun boyu, çıplak göğsü, önü açılmış ve aşağıya sıyrılmış kot pantolonu, açıkta ve yukarı, göbeğine doğru uzanan erkekliği... Hiç bu kadar bariz bir biçimde erkeksi ve erotik bir şey görmemiştim.

Bu tanıdığım Jax’ti. Ve çok sevdiğim.

“Şu haline bak,” diye mırıldanarak başparmağını şişmiş altdudağıma hafifçe dokundurdu. “İnanılmaz seksisin. Çok yumuşak ve güzelsin.”

“Tabii.” Kendimi kontrol ederken dudaklarım kıvrıldı. Kot pantolonum ve parçalanmış külotum bir bacağımdan sarkıyordu ve bluzum göğüslerimin üzerine itilmişti. Saçlarım, şüphesiz karmakarışık. “Az önce bir orgazm yaşamış ve daha fazlasını isteyen bir erkek gibi konuştun.”

“Yapma.” Çenemi yakalayarak başımı yukarı kaldırdı. “Önce benden sahip olduğum her şeyi vermemi isteyip sonra bunu ciddiye almamazlık edemezsin. Bu adil değil.”

“Hayır,” diyerek ona katıldım. “Adil değil, değil mi?”

Çenesinin gerilmesinden mesajı almış olduğunu anladım; beni ciddiye almamıştı... ardından beni arkasında bırakmıştı.

Çömelerek kot pantolonumu indirdi, böylece bacağımdan ondan kurtarabildim. Sonra elimi tuttu ve beni işlenmiş demir ve camdan oluşan kahve sehpasının etrafında dolaştırdı.

Birbiriyle uyumlu mobilyaları ve koyu renkli bir başlığı olan kocaman yataklı bir yatak odasına girdik. Yüksek tavana uzanan bir pencerenin yanında bir oturma alanı vardı ve oda güzel bir şekilde sade bir kemerli girişle banyoya bağlanıyordu.

Jax ışığı açtığımda ne kadar şaşkın olduğumu belli etmemeye çalıştım ama bana bakmamış olmasından memnundum çünkü hislerimi yüzüme yansıtmamakta başarısız olduğumdan oldukça emindim. Banyo kocamandı. Üç kişinin sığabileceği duşu ve ayrıca bir de jakuzisi vardı. Ayrıca duvara gömülü bir televizyon ile yatak odasındaki koyu ahşap mobilyaya benzeyen çift kapaklı banyo dolabı yer alıyordu.

Sormak zorundaydım. “Bu odayı, beni buraya getirebileceğini düşünerek mi tuttun?”

“Bunu umuyordum.” Jax duşa dönmek için elimi bıraktı. Tavanın içine yerleştirilmiş, suyu bir şelale gibi doğrudan tepeden püskürten devasa duş başlığından etkilenerek ılık çaldım.

Jax gözlerimi kamaştıran bir gülümsemeyle bana döndü. “Seni soymayı tamamlayabilir miyim?”

İçime keskin bir sızı yayıldı. *Gia, bebeğim, sen uzun, zor bir günün ardından kendime hediyeysin.* Vegas’ta bana söylediği, onu sevmemi sağlayan birçok cümleden biriydi bu.

Aniden bunun Jax’ın bir alışkanlığı ve o anda yanında hangi kadın varsa, onunla konuşma şekli olup olmadığını merak ettim. Belki, böyle sevgi dolu sözlerin bir kızı nasıl altüst edebildiğinden haberi yoktu. Ya da belki de bunu biliyordu. Bu düşünce canımı sıktı.

“Hey.” Çenemi tutarak başımı arkaya yatırdı. “Beni şimdi didikleme. Buradayım. Bunun içindeyim.”

“Ne kadar zaman için? Hafta sonu boyunca mı?” Geri çekildim; kendimi koruma içgüdüm çok geç olmadan buradan gitmemi söylüyordu. “Bunu yapamam, Jax.”

Çenesi gerildi. “Gia...”

Arkamı dönüp giysilerimi almak için aceleyle yatak odasına yöneldim. “Kahretsin!” diye parladı. Oturma odasına geçmek üzereyken beni kolumdan kavradı. “Bunu isteyen sendin.”

“Bir hataydı.” Büyük bir hata. Bu şekilde ona olan duygularıma bir son verebilme fikrine fazla kapılmışım.

“Hata filan değildi.” Yüz yüze gelebilmemiz için beni çevirdi, kaçmayayım diye beni üst kollarımdan tutuyordu. “Neden benden bunu istedin? Buraya gelmek istedin. Benden seninle sevişmemi istedin.”

“Seninle birlikte olmak istedim,” diye gürledim fakat sözlerimin onu nasıl ırkılttığını görmekten nefret ettim. “Aramızdaki gerilimi aşmak istedim, böylece belki bana karşı dürüst

olmaya başlardın. Senin mükemmel çapkın saçmalığımı daha fazla istemiyorum. Bu sahici değil. Sen sahici değilsin.”

“Sen ne saçmalıyorsun? Bu olabildiğince gerçek ve bunu biliyorsun.”

Kendimi çekerek serbest kaldım. Üzerimde yalnızca çoraplarım ve Rossi’s tişörtümle oturma odasında uzun adımlarla ilerlerken kendimi bir sersem gibi hissediyordum. “Bunun için vaktim yok.”

“Ne için vaktin yok? Benim için mi?” Jax’in uzun adımları rahatlıkla benimkini geçti. Kot pantolonuma ilk o ulaştı ve paçalarına basarak pantolonumu zemine mıhladı. Kollarımı göğsünde kavuşturmuştu, hırpalanmış bedeninden yayılan saf gücü, kusursuzluğu sergiliyordu. Pantolonunun hâlâ açık olmasını umursamıyordu, gerçi yolda bir noktada baksır şortunu üzerine çekmişti.

“Gerçek olmadığı halde burada bir şeyleri toparlıyormuşuz numarası yapmaya ne vaktim ne de sabrım var.” Atkuyruğumu düzelterek kendimi toparlamaya çalıştım, en azından görünüşte.

Jax’in kaş çatışı derinleşti. “Kim numara yapıyor?”

Ellerimi havaya kaldırdım. “Neden benimle bu şekilde konuşuyorsun? Tüm bu saçmalık, beni soymakla, beni özlemekle ilgili söylediklerin ve... ve tüm bunlar! Neden sahip olduğumuz şey hakkında dürüst olamıyorsun? Her zaman sadece bu vardı, sadece harika seks!”

“Bizim yaptığımız sadece düzüşmek değil,” diye homurdanırken öne eğildi. “Bana sadece harika seks yüzünden âşık olmadın.”

“Sana âşık olmak zorunda mıyım? Öyleysem, bu aramızdakini senin için daha iyi mi yapar?” Gözlerime batan yaşları hissettiğimde dehşete düştüm. “Beni zaten yatağa attın. Neden bu romantik bir şeymiş gibi davranmak zorunda hissettiğini

anlamıyorum. Basit olması gereken bir şeyi benim için böyle karmaşık bir hale sokma!”

“Bebeğim, bizim için asla basit değildi.” Sert bir şekilde nefes verdi ve ensesini ovuşturmak için uzandı. “Benden ne istiyorsun, Gia?”

“Benim isteklerim yersiz olduğundan, bence senin benden ne istediğine odaklanmamız gerekiyor.”

Jax kaşlarını çatı. “Bu doğru değil.”

Ellerimi kalçama koydum. “Ben bir bağıllık, bir şans, bu aramızdaki şeyi biraz gayretle nereye kadar götürebileceğimizi görmek istiyordum. Sen ümidimi çoktan yıktın. O halde geriye senin isteğin kalıyor.”

“Seni istiyorum.”

“Beni becermek istiyorsun,” diyerek onu düzelttim. “Neden bu konuda gerçekçi olamıyorsun?”

“Gia.” Başını iki yana salladı ve iç geçirdi. “Hayatımda diğer herkese bir pislik gibi davrandım. Sen değer verdiğim tek şeysin. Beni bundan alıkoyma.”

“Gördün mü? İşte böyle! Neden böyle şeyler söylemek zorundasın? Neden sadece benden hoşlandığımı filan söyleyemiyorsun...”

“Çünkü senden sadece *hoşlanmakla* kalmıyorum. Sen derimin altına işledin. Neredeyse seni her düşündüğümde serteleşiyorum. Seni görünce kim olduğumu unutuyorum. Bana ne yaptığını bilmiyorsun.” Jax’in sesi tehlikeli bir biçimde kısıldı. “Beni tahrik ediyorsun, Gia. Seni altına almak, erkekliğimi içine sokmak ve beni sıkıştırarak boşaltana kadar içinde gidip gelmek istiyorum. Arzu duymamı sağlıyorsun...”

“Sus!” Tanrım, titriyordum. Jax’ten cızırdayarak yayılan kızgın arzu dalgaları açlığını tetikliyordu.

"Nasıl hissettirdiğini biliyorsun. Bunu sen de hissediyorsun. Bırak, bunu sana vereyim."

"Hayır!" Reddediş, bir parçamı dikenli telle zapt etmeye çalışmak gibi acı vericiydi.

"Bana bu geceyi ver." Elime uzanıp sımsıkı tuttu. "Bir gece."

Görüşüm bulanıklaştıkça bile bir kahkaha attım. "Beni içinden atmak için bir gece mi? Bu bir klişe, Jax. Asla işe yaramaz. Sırf sen açgözlülükle tükettin diye, harika seks harika olmaktan çıkmaz."

"Öyleyse bir gece için harika sekse sahip oluruz. İkimiz de bunu istiyoruz zaten. Buna ihtiyaç duyuyoruz."

"Benim buna ihtiyacım yok." Elimi kurtarmaya çalıştım ama buna izin vermedi.

"Haydi canım."

Doğruyu söylemekten başka hiçbir şey Jax'te işe yaramayacaktı. Beni fazla kolay anlıyordu. Ayrıca kendisine meydan okuyan bir kişinin zayıflığını hedef almakta ve onu kendi çıkarı için kullanmakta hünerliydi.

Gözlerine bakarak, "Bunu yapamam," dedim tekrar. "Ben yatmaya alışkın olduğun kadınlar gibi değilim. Bunu eğlence veya ihtiyacımı tatmin etmek için yapamam. Seninle olmaz. Geçen sefer sana âşık oldum. Bunu bir kere daha yapamam."

Açık açık, "Bana hâlâ âşıksın," diyerek cevabı yapıştırdı. "Bunu artık pişman olmayacağın bir şeye dönüştürmem için bana bir şans ver."

Başımı başka yöne çevirdim, bakışlarım evdeki yatak odamdan daha büyük bir oturma odasında dolaşıyordu. "Beni Rossi's'e geri götürmeni istiyorum."

"Bu bir sorun." Bir anda arkamda bitti, kollarıyla beni sardı. Boğazımdaki dudakları fısıldadı: "Seni yatağa götürmek istiyorum. Konuşmamı istemiyorsan tek kelime etmem."

Gözlerimi kapayarak, onun arkamda oluşunun verdiği hissi içime çektim. Bedeninin sıcaklığını, şimdi ter ve seksle karışık misk kokan teninin kokusunu, nefesinin yumuşak okşayışını...

“Duşu açık bıraktın,” diyerek anlamsız ve kişisellikten uzak bir konuya atladım.

“Arkamı döndüğümde kaçacağından korkmasam kapatırdım.”

“Beni burada esir tutamazsın.”

“Bunu istemiyorum. Gönüllü olarak kalmanı istiyorum. Kendisini buraya getirmemi ve ona istediğini vermemi talep eden Gia’yı istiyorum.”

Omzumun üzerinden ona baktığımda, güzel yüzünü okşayan gölgelerin arasından ışıldayan gözlerle bana baktığını gördüm. İçimde bir gerilim, aramızdaki o dayanılmaz çekimi hissettim. Buna nasıl engel olacağımı veya bunu nasıl yok sayacağımı bilmiyordum. Hastalıklı bir kozmik şaka, varlığımın her zerresiyle onu arzulamama hükmetmişti.

Jax’i kalmaya ikna edebilmek için gereken niteliklere sahiptim? Ona daha fazlasını istetmek için gereken niteliklere sahiptim; bu bir başlangıçtı.

“Bu gece yeterli değil,” dedim usulca.

“Tanrı’ya şükür. Az önce sana öyle söylemiş olmamın amacı seni ikna etmek için vakit kazanmaktı.”

“Geçen seferki gibi öylece çekip gidemezsin.” Kollarının arasında döndüm. “Sıkıldığına karar verdiğinde gözlerime bakıp bittiğini söylemeni istiyorum.”

Dudakları gerildi ama onaylayarak başını salladı.

“Tek eşlilik istiyorum.”

“Kesinlikle. Seni kimseyle paylaşmıyorum.”

“Senin tek eşli olmandan bahsediyorum,” dedim soğuk bir şekilde.

“Şüphesiz.” Elleriyle yüzümü kavradı. “Başka?”

“Çalışma saatlerim düzensiz. İşim önce gelir.”

“Daha önce hayatına uyum sağlamıştım, bunu yine yapabilirim.”

Bileklerini tuttum. İstek listemi saymaya devam edebilirdim ama şu anda ihtiyaç duyduğum biraz uzaktan bakmaktı. Geri çekilip soluklanmak ve yönümü bulmak için biraz zamana ihtiyacım vardı, ardından sonraki en iyi adımın ne olacağını hesaplayabilirdim. “O lanet düşü kapayıp beni yemeğe götürmeni istiyorum. Açım.”

Bir kahkaha attı ama sesi kulağa gergin geliyordu. “Seksten sonra hep acıkırsın. Aslında önce duş alsak?”

“Hayır.” Ona yaslandım. “Sonraki birkaç saat boyunca teninde kokumu almanı istiyorum.”

Jax inledi. “Beni cezalandırmak istiyorsun.”

“Evet,” diye kabul ettim. “O da var.”

Jax ile Rossi’s’e geri dönüğümüzde Nico bana sinsî bir bakış attı. Ona dil çıkardım.

Bir masa bulduk ve şarap ısmarladık. Ben lazanya seçtim, Jax *pollo alla cacciatore* tercih etti. Yemeğimizi beklerken aramızdaki masadaki küçük mum ışığının onu nasıl daha çekici kıldığına hayranlık duyarak Jax’i inceledim. Daha yumuşak, daha rahat görünen yüzü imkânsız biçimde daha yakışıklıydı.

İyi bir seks yapmış, doymuş ve yine de önündeki daha fazla zevkin beklentisi içinde olan bir erkeğin görünüşüne sahipti. Ona bu görünüşü sağlayan kişi olmayı sevdim ama aynı zamanda bundan nefret ettim. Çünkü beni tehlikeye atan yalnızca söyledikleri değildi; beni kırılgan yapan onunla ilgili her şeydi. Üzerimdeki etkisi büyük ölçüde onun üzerindeki etkime bağlıydı.

Onu mutlu ediyordum. Tatmin ediyordum. Ve bu durum beni özel kılıyormuş gibi hissetmemek zordu; işin aslını biliyordum gerçi.

“Yani Regina üvey annen, öyle mi?” diye sorarak kendime hakkında düşünecek başka bir şey verdim.

“Evet.” Şarap kadehine bakıyordu.

“Nasıl oldu?” *Acaba Ian’dan söz edip o konuyu açacak mıydı?*

“Annem on yıl önce öldü.”

“Ah.” Bu hali enteresan bir şekilde beni uyardı; acı verici bir konuya temas etmiştim. “Bunu duyduğuma çok üzüldüm, Jax.”

“Bir de beni düşün,” diye mırıldandı neredeyse tamamen dolu kadehini üç yudumda devirmeden önce. İçkisini tazeledikten sonra bana baktı. “Annen harika görünüyor.”

Başımı salladım. “O mutlu. Çocukları son derece iyi, işi yolunda gidiyor ve yakında büyükanne olacak.”

“Angelo yaklaşan babalıkla nasıl başa çıkıyor?”

“Gayet iyi. Bu durum onu bir Rossi’s daha açma planından vazgeçirdi ama herhalde en iyisi bu. Denise –karısı– yakın zamanda kendi işini kurdu, hal böyleyken bence iki başlangıç ve bir yeni evlilik arasında denge kurmaya çalışmak zorlayıcı olurdu.”

“Ondan hoşlanıyor musun?” diye sordu. Parmakları kadehinin sapında bir yukarı bir aşağı hareket ediyordu.

“Çok. Denise harikadır.” Yanımızdaki gruba baktım, dört kişilik bir aile coşkuyla, yemeklerinin ne kadar iyi olduğunu tartışıyordu. “Sanırım geçen gece yardım toplantısında Allison’ı gördüm. O ve Ted nasıllar?”

Dürüst olmak gerekirse, Jax’in kuzeni ve onun şirret karısı beni hiç ilgilendirmiyordu fakat annesi hakkında konuşmak Jax’in beni, benim onu tanıdığımdan daha fazla tanıdığını fark

etmemi sağlamıştı. Politik kariyerlerinden dolayı habarlere çıkan aile üyeleri dışında yalnızca Allison'ı tanıyordum.

"Sağlam bir ilişkileri var." Bir yudum daha içti. "Allison, Ted'in sonraki seçimlerde belediye başkanlığına adaylığını koyması için tam ihtiyacı olan kişi."

"Ted'e destek olması güzel bir şey."

Jax homurdandı. "Birbirleriyle pek konuştukları söylenemez. Fakat Allison basınla nasıl çalışılması gerektiğini bilir ve Ted'in kampanya planlamasında çok aktiftir. Ted onunla doğru tercih yaptı. Allison onun için tıpkı Regina'nın babama olduğu gibi uygun bir eş."

"Politik evlilik/iş ortaklığının bir Hollywood klişesi olduğunu sanırdım."

"Değil." Jax uzanıp elimin üst kısmını hafifçe okşadı. "İlişkilerinde çıkarını gözetmelisin. Aşk evlilikleri asla başarılı olmaz. Annem ve babamınki bir aşk evliliği idi ve birbirlerini perişan ettiler. Oysa Regina'yla babam... Gayet iyiler. Regina oyunu nasıl oynaması gerektiğini biliyor."

"Baban onunla içtenlikle ilgileniyor gibi görünüyordu."

"Annemle yaşadıklarından sonra, Regina ona bir ödül gibi gelmiş olmalı." Bir yudum daha aldı, ardından yemeğimiz servis edilirken arkasına yaslandı.

Jax'in ruh halindeki değişim bir diğer uyarıydı. Annesi hakkında konuşmak hoşuna gitmiyor gibiydi. Bu konuya yaklaşımında dikkatli olmalıydım. "Onları Ian tanıştırdı, değil mi?"

"Bu durum onun işine pek yaradı, ha?" derken sesinde keskin bir tını vardı.

"İyiliğinin karşılığını isteyip seni yanına aldığı için mi? Onu kurtaramazsın, Jax."

“Benden böyle bir şey istenmedi.” Omuz silkti, bakışı sertti. “Benim yalnızca Lei’i uzak tutmam bekleniyor. Bunu yapabilirim.”

Nico elinde buharı tüten bir tabak makarnayla yanımıza geldi. “Size katılmamın bir sakıncası var mı?”

Jax karşısındaki sandalyeyi ayağıyla ileri itti. “Fazla Rossi göz çıkarmaz.”

Maalesef fazla Rutledge korkutucuydu. Ve bu Jax’i şimdi olduğu adama dönüştürmüştü.

Jax ve Nico rahat bir erkek erkeğe konuşmanın içine çekilirken düşüncelerim bu yöne kaydı. Jax’in benim hayatıma ne kadar rahatlıkla uyum sağladığını hatırladım... buna karşılık benim Jax’inkinde ne kadar rahatsız hissettiğimi.

8

Akşam yemeğinden sonra Jax'le tuttuğu odaya doğru yola çıktık. Yolcu koltuğuna yerleşmeden önce bir an duraksadım. “Seninle otele geri gelirim, işten çıktığı saatte beni Nico’nun evine bırakman gerekecek.”

Jax kolunu arabanın açık kapısına dayadı. “Gece benimle kalmayacak mısın? Kalman hoşuma giderdi.”

Ben de isterdim. Ve eskiden ziyaretleri esnasında tüm işimi gücümü bir kenara bırakır ve sonunda bunun için ona kırılırdım. Ondan uzak kalmayı öğrenmemiş olabilirdim ama yine de daha sağlıklı bir ilişkiye sahip olmak hakkında bir iki şey kapmıştım. “Buraya ağabeyimle vakit geçirmek için geldim.”

Göğsü kalktı ve derin bir nefes vererek söndü. “Öyle olsun. Seninle birlikte geçirmek için bir zaman belirleyebilir miyim?”

Araba ve kapı arasındaki alana sıkışmış, birbirimize çok yakın duruyorduk ama aramızda bir uçurum vardı. Bunu yaratan ben olsam bile keşke aramızda durmak zorunda olmasaydı diye düşünüyordum. “Ne zaman?”

“Bu hafta içi bir gece ve gelecek hafta sonu elbette.”

Başımla onayladıktan sonra arabaya bindim. Jax kapıyı kapadı ve arabanın arkasından dolanırken bana gecenin geri kalanının nasıl devam edebileceğini düşünemedim için zaman verdi. Daha fazla seks. Daha fazla Jax. İkisini de arzuluyordum ancak bu kadar çok şüphe ve çekince olmasaydı iyi olurdu. Eski kaygısızlığımızı özlüyordum. Fakat öte yandan, bu durum sadece benim için geçerliydi. Jax her zaman dakikaları geriye doğru sayıyordu.

Arabaya binip kapıyı kapadığında motoru hemen çalıştırmadı.

“Dinle,” diye başladı, “bunun benim için de zor olduğunu bilmelisin.”

“Fakat ne olup bittiğini anlıyorsun,” diye itiraz ettim yumuşak bir şekilde. “Benim hiçbir fikrim yok.”

Jax koltuğunda yan dönerek bana uzandı, beni ensemden yakalayarak kendisine doğru çekti. Aralık dudaklarının benimkilere dokunacağı anın beklentisiyle gözlerimi kapadım. Dili dudaklarımın kıvrımını okşadı, bu ağır hareket daha fazlası için ona yaklaşmamı sağlamıştı.

“Çok tatlı,” diye mırıldandı. “Seni yatağıma yatırıp baştan aşağı tadacağım.”

“Bunu yapmakta iyisin,” dedim nefesim kesilmiş bir halde. Bir sabırsızlık ürpertisi içimde kıvranıyordu.

Arabayı çalıştıracakmış gibi geri çekildi, hemen sonra tekrar ileri atılarak dudaklarımı ateşli, ıslak, yırtıcı bir öpücükle hapsetti. Ağzı benimkini tüketiyordu, dilinin vuruşları derin ve hızlıydı. Ben de tıpkı onun gibi doyumsuzdum. Elim saçlarının arasına kaydı, onu saç köklerinden tutarken çılgınca tadına bakıyordum. Eliyle göğsümü kavrayarak yukarı kaldırırken başparmağı ve işaretparmağı sızlayan göğüs

ucumu kuşatıyor ve ritmik bir şekilde çekiyordu. İnledim, uyarılmış ve açtım.

Jax beni bırakıp sert bir şekilde koltuğuna geri düşerken, “Tanrım,” diye inledi. “Seni istiyorum. Burada. Hemen.”

Bu fikir beni fazlasıyla cezbetmişti. Rossi’s’in kapısı dışında bir yerde olsaydık vites kolunun üzerinden tırmanır ve çılgınca davranırdım.

“Hızlı sür,” dedim ona.

Boğuk bir sele güldü ve başını koltuğun tepesine dayayarak bana baktı. “Tamam. Ama yatağa gittiğimizde gerçekten ağırdan alırım.”

“Jax!” Tırnaklarımı çarşafırlara geçirirken daha fazlası için can atıyor olsam bile bedenim, ağzının işkencesinden uzaklaşmak için yukarı kıvrılıyordu. Jax’in bana neler yapabildiğini, nasıl kabuğumu soyup en derinime ulaşabildiğini, bedenime tamamen hükmedişinin verebileceği zevk için beni her şeyi yapmaya veya söylemeye gönüllü hale getirdiğini unutmuştum.

Dili zonklayan kadınlığımı acele etmeden yalarken beni uyluklarının arasında kıstırmıştı. Klitorisimin üzerindeki kadifemsi darbeleri beni nefes nefese bırakmıştı. Orgazm ihtiyacımın yoğunluğuyla terden sıırılsıklam olmuştum, bacaklarım gerilimden titriyordu.

“Lütfen,” diye yalvardım boğuk bir sesle.

İpek gibi saçları tenimi süpürüyordu. Başını kaldırdı. “Lütfen ne, bebeğim?”

“Ah, Tanrım... Beni boşalt.”

“Birazcık daha dayan.”

“Lütfen!” Bunu kendim yapmak için gözüm dönmüş bir şekilde ellerimi bacaklarımın arasına daldırdım.

Jax parmaklarımı ısırığında nefes nefese çığlık attım.

Başı alçaldı, dili şişmiş kıvrımları takip ediyordu. Klitorisimin çevresinde bir daire çizdikten sonra dili altındaki titreyen deliğin çevresinde gezdi.

Başımı yakalayarak uzaklaşmasına izin vermedim, kalçamı ağzına yükseltmek için kıvranıyordum. Jax çok güçlüydü; beni rahatlıkla zapt ediyor, sıcak nefesi hassas tenime çarpıyordu. Yarığım boyunca yavaşça hareket ederek, beni delirtmeye yetecek kadar baskı kullanarak nazikçe emiyordu.

“Yer değiştirmemize izin ver,” dedim nefes nefese. “İzin ver ben seni emeyim.”

Muzip bir eğlenme tınısıyla dolu gülüşü benim boyunca yayılan bir ürpertiye yol açtı.

Ve ardından dilini içime daldırdı.

“Jax!”

Popomu kavrayıp beni kaldırarak iş başındaki ağzıyla hizaladı. Dili beni hızlı bir şekilde beceriyordu, titreyen kadınlığıma sığ dalışları beni acımasızca orgazma sürüklüyordu. Hırıltısı klitorisimin üzerinde titreşti, aldığı zevk benimkini besliyordu.

İnleyerek, dudaklarına dayalı bedenimi sallayabilmek için topuklarımı şilteye gömerek saçlarına yapıştım.

“Durma,” diye hıçkırdım. Çok yakındım, tüm bedenim titriyordu.

Jax beni de yükselterek dizlerinin üzerine kalktı. Genişçe aralanmış bacaklarım ona limitsiz erişim sağlıyordu. Beni hızla tüketirken arzu dolu ve doyumsuzdu. Zevkten soluğum kesilmişti. Hassas dokuların çılgınca yalanması duyularımı fazla doldurmuştu. Jax benim için bunu yaparken onu seyrediyordum. Uyluklarımın arasındaki koyu renk saçlı başının görüntüsü, dilinin seri titreşimi, ağırlığımı desteklerken sertleşen kol kaslarının güzelliği... dayanılmaz bir şekilde erotikti.

Jax göz kamaştırıcıydı. Şimdiye kadar istediğim her şeydi. Ve yüzünü yakan hararetili ihtiyaç, benimle birlikte gelmeden önce taleplerinin beni sınıra götüreceği konusunda uyarıyordu.

Kuru boğazımdan bir inleme daha koptu. "Ah, Jax... Boşalacağım."

"Bekle," diye komut verdi. "Boşalırken aletimi sıkıştırmamı istiyorum."

Beni yatağa indirdikten sonra bir kondom kapıp folyosunu parçalayarak açmak için doğrulduğunda hayal kırıklığıyla dişlerimi sıkarak bir çığlık attım. Bir kalp atışı sonra kondomu yerleştirmiş, üzerime çıkmıştı ama benim için uzun bir zamandı. Hiç sabrım yoktu. Onu kollarım ve bacaklarımla hapsederek kendime çektim, kendimi ona doğru yükselttim.

Kendisini aşağı çekmeme izin verdi, avuçları yatakta omuzlarımin yanında düzdü, kol kasları kalın ve sertti. Aramıza uzanarak tek elle penisini avuçladı ve kayganlığımdan genişleyen vajinamı sıvazladı. İç çektim ve gözleri karardı; kadınlığının doymak bilmez girişine yerleşirken yanakları kızarmıştı.

"Jax," diye uyararak hırıldadım.

Kendini sert bir şekilde iterek, tek hamlede derine gömülerek, şiddetli bir orgazma giderken bir çığlık kopardı. Boynum kavislenmiş, gözlerim sımsıkı kapalıydı. Zevk içimde nabız gibi atarken, bedenim içimdeki güçlü, kalın erkekliğin etrafında kasılırken yay gibi gerilmiş yatıyordum.

"Ah, evet," diye inledi. Avuçlarının arasında çarşafı sıkarken o uzun, sert etten sütunu sarsılan bedenime pompalıyordu. Leğen kemiğinin klitorisime ritmik vuruşlarıyla... ereksiyonunun aralıksız hareketlerinin verdiği hisle orgazmın şiddeti arttı.

Çaresizce kıvranıyordum, onda kaybolmuştum, ruhumun teslim olmak isteyen parçasına asılmak için mücadele ediyordum.

“İşte bu, bebeğim.” Jax’in dudakları kulağımdaydı, nefesi sıcak ve hızlıydı. “Bu pençeleri bana batır.”

Tırnaklarım terle kayganlaşmış sırtımı kavramıştı, bedeni bana hizmet etmek için çalışırken kaslarının esneyişini hissediyordum. Poposu baldırlarımın altında sıkışıp gevşiyordu, uylukları kalçasının hareketleriyle toplanıyor ve güç sağlıyordu.

Dişlerini kulak mememe batırıp inledi. Taş gibi sert karın kasları midemin üzerinde kasılıyor, terlerimiz bizi birbirimize mühürlüyordu.

“Çıkardığın sesler,” dedi soluk soluğa. “Tanrım... beni çok sertleştiriyorlar.”

Ve öyleydi. Taş gibi.

“Çok g... güzel.” Kuru boğazım yüzünden güçlkle yutkundum. “Jax... bu çok güzel.”

“Benim için yaratılmışsın,” dedi ateşli bir şekilde. “Başkası için değil, Gia. Sen *benimsin*.”

Her hamlesiyle bunu ikna edici bir şekilde anlatıyordu. Bana öyle derinlemesine sahip oluyordu ki tekrar boşalma isteği dışında bir şey düşünemiyordum.

Bedenim artık bana ait değildi.

Jax bunu bana yapabilecek tek kişiydi... beni düşüncesiz... bir hayvan yapabilecek tek kişi. Onunla yataktayken *kendim* değildim; *onundum*. İsteddiği her şeyi yapmaya, bana vermeyi seçeceği her şeyi almaya istekli ve hazırdım; beni tekrar ve tekrar boşaltacağını biliyordum...

Tutuşunun sıkılaştığını, kendi baskısı arttıkça kaslarının toplandığını hissederek hafifçe inledim.

Nemli yüzünü benimkine yaklaştırdı. “Çok sıkı ve ateşlisin... *Gia*.”

O zaman Jax'in de benim ona yaptığım kadar çaresizce bana tutunduğunu fark ettim. Bu aciliyet her nefesi, her dokunuşu bağlıyordu. Benimle, sanki durursa ölecekmiş gibi, sanki beni daha sert becermekle kabuğumun altını daha derinden araştırması mümkün oluyormuş gibi düzüşüyordu.

Orgazm, nefesimi çalarak ve görüşümü bulandıran beneklerle beni sarstığında yaşlar gözlerime batıyordu. Dudaklarımdan bana ait olduğu belli olmayan kısık bir ses döküldü.

“Ah, sevgilim.” Jax beni öperek sesi içine çekti, sadece kalçalarıyla daireler çizip coşkulu sertliğini içimde döndürene kadar yavaşladı. “Gelirken çıkardığın sesi seviyorum. Bana ne kadar iyi hissettiğini, aletimi... ağzımı... ellerimi ne kadar sevdiğini anlatıyor.”

Jax bir rüyadaymışım gibi hissettirirken altında kendimi ona genişçe açmış ve ona ait bir şekilde yayılmıştım. Sihirle içine girmiş olduğum bir rüya gibiydi...

“Beni hisset,” diye fısıldarken bana bakmak için kendini yukarı kaldırdı. Gözleri çok koyuydu, teni kızarmıştı, yüzünün oyulmuş hatları üzerinde teni şehvetle gerilmişti. “İçindeyim...” kalçasını yuvarladı, ardından elimi tutarak kaygan göğsüne kaldırdı, “ve sen içimdesin.”

“Jax...”

Ağzımı zapt ederek beni derin bir biçimde öperken dilini benimkine sürüyordu. Kalçası yavaşça daireler çizerken zonklayan her santimini hissetmemi sağlıyordu. Hassas sinirlerimin üzerindeki acelesiz, kararlı hareket beni istekli ve heyecanlı tutuyordu. Jax beni iyi hatırlıyordu, beni nasıl hazır ve ilgisine muhtaç tutacağını biliyordu.

“Seni özledim, Gia,” diye fısıldadı öpücüğünün içinden. “Tüm bu zaman boyunca sen de benim için yanıp tutuştun mu?”

Cevap vermediğimde ıslak saç tutamlarımı yüzümden çekti ve cevap için yüzümü araştırdı.

Kadınlığım uzunluğu boyunca dalgalanıyordu. Gözleri kapalı, dudakları ayıktı, bedenini sıkıyordu. “Henüz değil. Henüz boşalmıyorum.”

“Lütfen...” diye yalvarıyor ve bunu umursamıyordum. Yalnızca boşalmasını istiyordum. Bunu sonraki nefesimden daha çok istiyordum.

“Bunu aceleyle getirmeyeceğim.” Bileğimi yakalamak için arkasına uzandı, ardından sağ kolumu yukarı, başımın üzerine kaldırdı. Diğer eli popomun altından iterek beni pürüzsüz, kolay bir itiş için kaldırdı. “Hımm... harika. Her zaman harikaydı.”

Ona sataşmak, oyunu onun kadar soğukkanlı oynamak istedim ama yapamadım.

“Düşünmeyi bırak ve hisset, bebeğim,” diye mırıldanırken ağzımın köşesini dişliyordu. “İzin ver, sana iyi hissettireyim. Tüm istediğim bu. Seni iyi hissettirmek.”

Başımı çevirerek dudaklarımı yakaladım ve ona izin verdim.

Kapanıştan sonra Rossi’s’te bir bar taburesine yerleşirken Nico beni süzüyordu. Yarım saat önce aldığım duşu ele veren makyajsız halimi fark ettiğini biliyordum. Barı temizlemesine ara vererek bir bira çıkardı, kapağını pat diye bir sesle açtıktan sonra şişeyi bana doğru kaydırды.

“Jax’ten ne kadar hoşlandığımı unut,” dedi bir sohbet edasıyla.

Başımı salladım. Ben de Jax’ten hoşlanıyordum. Mesele şuydu ki hangi Jax’in gerçek olduğunu bilmiyordum.

“Siz ikiniz buna bir çözüm bulacak mısınız?”

“Hayır. Bu geçici bir şey. Ama bu sefer kurallardan haberdarım.”

“Belki de ondan o kadar hoşlanmıyorumdur.” Nico bir pat sesiyle ikinci birayı açtı ve şişesinden büyük bir yudum içti. “Sana âşık, biliyorsun.”

“Beni arzuluyor,” diye karşı çıktım soğuk bir biçimde. Şişenin etiketini soyuyordum. “Ve bu sorun değil. Bu gerçekte yaşayabilirim. Baş etmekte zorlandığım başka bir mesele, bazen benimle sanki aramızda daha fazlası varmış gibi konuşması ve neden beni terk ettiği ve neden geri döndüğü hakkındaki kafa karışıklığım.”

“Onun aklını başına getirme teklifim hâlâ geçerli.”

Gülümsedim. “Benim aklımı başıma getirmek daha kolay ve yararlı olabilir.”

“Bunu da yapabilirim.” Şişesini benimkine tokuşturdu. “Ama akıl sende zaten fazlasıyla mevcut. Ne yaptığını biliyorsun. Sadece yapmamış olmayı diliyorsun. Belli ki onun hiçbir şey bildiği yok, yoksa seni kaybetmeyi göze almazdı. Asla daha iyisini bulamayacak.”

“Ah, aşırı duygusallığa gerek yok. Bunu kaldıramam.” Tümüyle şaka yapmıyordum. Ağlamaklı ve duygusal hissediyordum. Jax’le seks yapmak beni bu noktaya getirmişti.

Nico sırttı. “Tamam. Kıcını kaldır da bana temizlikte yardım et, böylece buradan çıkabiliriz.”

Bir iç çekişle bar taburesinden kalktım. “Kahretsin. Aşırı duygusallığı tercih etmeliydim.”

Pazar sabahı beni uyandıran Nico’nun kapısının ısrarlı çalınışı oldu. Bir küfür savurarak kanepeden yuvarlandım, gelen her kimse söylenme niyetiyle sendeleyerek ayağa kalktım.

Bununla birlikte bitkin bir şekilde gözetleme deliğinden gözümü kırıpıştırarak bakarken sevdiğim yüzlerle karşılaştım.

Güvenlik zincirini çıkarıp kilit dilini çevirerek kapıyı açtığımda karşımda ağabeylerim ve Denise duruyordu. “Bu da neyin nesi?” diye sızlandım.

“Evet. Lanet olsun!” Nico kalçasına güç bela tutunan bir eşofman altıyla yatak odasından ağır ağır yanımıza geldi. Ağabeyim olsun olmasın, yine de ne kadar yakışıklı bir erkek olduğunu takdir edebilirdim. “Saatin kaç olduğunu farkında mısınız?”

İçeri ilk Vincent girdi. “Kalkma vakti.”

Angelo elini tuttuğu Denise’in peşinden içeri girdi. “Gianna’yı kanepede mi yatırdın? Cidden mi?”

“Ona yatağı vermeyi teklif ettim.” Nico kollarını kavuşturdu. “Kabul etmedi.”

“Onu suçlayamam,” dedi Vincent. “O yatak konuşabilseydi, kendi reality show’una sahip olurdu.”

“Kıskanma,” diye karşılık verdi Nico. “Eminim senin yatağın da er ya da geç bir eyleme şahit olacaktır. Her şeye rağmen, sonuçta bir Rossi’sin.”

“Burada ne yapıyorsunuz?” diyerek araya girdim. Onları görmek beni gerçekten mutlu etmişti. Ailemin yanımda olması dün gece Jax’in yatağında kaybettiğim normallik hissini geri getiriyordu. Şimdi, yeniden Gianna Rossi gibi hissediyordum; birkaç saat önce yarım düzine orgazmın tadına varmış, kıvranan, inleyen, tırnaklarını geçiren kadın olduğumdan şüpheliydim. Sanki iki farklı kişiydim.

Bir de iki ayrı tutumu olduğu için Jax’e kızılıyorsun...

“Giyinmen için seni bekliyoruz, böylece gidip kahvaltı yapabiliriz,” diye yanıtladı Denise. Saçları solgun yüzünü

çerçeveleyen örgüler halinde toplanmıştı. Ruju ile saçındaki pembe rengi birbiriyle uyumluydu, bu onu bir anime süperkahramanı gibi gösteriyordu. "Açlıktan ölüyorum."

"Sizde bir sorun var millet," diye söylendi Nico. "Saat yemek veya başka bir şey için çok erken."

"Saat dokuz," diye belirtti Vincent.

Nico bana bir bakış attı ve sözcükleri yayararak konuştu: "Söylediğim gibi."

Öğlen olmadan kahvaltımızı etmiş ve Nico'nun yaşadığı yerdeki basketbol sahasına gelmiştik. Böbürlenmek gibi olmasın ama basketbolda oldukça iyiydim; bu yeteneğim Las Vegas Nevada Üniversitesi'nden yarım burs almam için yeterli olmuştu. Elbette bildiğim her şeyi ağabeylerimden öğrenmiştim.

Üç sayılıklı bir atışın ardından her zamanki iyi niyetli sataşma hareketlerini yapıyor ve onlara takılıyordum ki gözüme Jax'in bize doğru yürüyen silueti ilişti. Olduğum yerde kalakaldım, uzun bacaklarındaki şort ve bol kesim tişörtüyle hayranlık uyandırıcıydı. Güneş gözlüğü takıyor ve anahtarlarını parmağında fırıl fırıl döndürüyordu. Nico topu ona doğru sektirdiğinde Jax onu yakaladı ve gamzeli sırıtışıyla gözlerimi kamaştırdı.

"Selam," dedi. İlk benim yanıma gelerek dudaklarını kızarmış alnıma bastırdı.

"Bizi buldun." İçimde sıcak bir memnuniyet dalgası yayıldı. Beni Rossi's'ten alıp yine oraya bırakmıştı, yani Nico'nun evini bulmak için bir girişimde bulunmuş ve çaba göstermiş olması gerekirdi.

"Seninle uyanmayı özledim," diye fısıldadı tenime.

Lanet güneş gözlüğü yüz ifadesini okumayı imkânsız kılıyordu. Biraz nefes alabilmek için topu alıp geriledim.

“Rutledge.” Angelo onu sert bir şekilde selamladı.

“Rahatla, canı,” diye azarlayan Denise kocasının havuz kenarından kendisi için buraya çektiği sandalyeden kalktı. “Merhaba, ben Denise. Angelo’nun karısı.”

Jax Denise’in elini sıktı. “Memnun oldum.”

“Hakkında çok şey duydum,” dedi Denise. “Hiçbiri iyi değildi. Umarım çocukları haksız çıkarırsın.”

Jax kalkık kaşlarla bana baktı.

Denise’in, “Ah, o senin hakkında hiç konuşmaz,” diyerek durumu yumuşatması beni güldürdü. Kadın taşı nasıl gediğine oturtacağını biliyordu.

Vincent ve Angelo da Jax’le gönülsüzce el sıkıştı, ardından Vincent, “Oynuyor muyuz, oynamıyor muyuz?” dedi.

“Fırsat varken katılmak isterim,” dedi Jax beni şaşırtarak.

“Kahretsin.” Nico bir elini saçlarının arasından geçirdi. “Gianna’nın takımındaki yerimi al. Fazla-erken-sabah-ziyaretçileri sayesinde ben bittim.”

“Korkak,” diye homurdandı Angelo.

“Neyse ne. Dersinizi veriyorduk.”

Vincent ona fırlattığım topu yakalarken, “Size yumuşak davramıyorduk,” diye karşılık verdi. “Bari sızlanmalarınızı işitmek zorunda kalmayız demıştik.”

“Evde kalsaydınız o zaman.”

“Yeter,” dedim onlara. “Haydi oynayalım.”

“İşte benim kızım,” dedi Jax bir gülümsemeyle.

Oyuna başladık. Jax bu konuda iyiydi. Gerçekten iyiydi.

Ara sıra basketbol oynarım. Senin kadar değil. Özellikle zaman ayırmam.

Önceden söylediklerini hatırladım; seksten sonra bana sarılırken saçlarıma fısıldamıştı. Belli ki, biz ayrıldıktan sonra basketbola zaman ayırır olmuştu.

Bunu benim yüzümden mi yapmıştı? Doğru bir kanıya mı varmıştım?

Jax pas verdiğiğinde basket attım.

Keşke onu çözmek de bu kadar kolay olsaydı.

9

Pazartesi günü tıpkı diğerleri gibi sıradan bir gündü, yine de bende farklı bir his uyandırıyordu. Jax'i düşünmenin önüne geçmek için çok çaba sarf etmiştim. En azından ofise varana dek.

Yarım saat erken gelememe rağmen Lei halihazırda oradaydı. Siyah bir etek ve kırmızı ayrıntılarla süslü bir ceket giymiş masasında oturuyordu. Saçını yukarıdan toplanmış, kırmızı çerçeveli gözlüğünü narin burnuna ilıstirmışti. Açık kapıdan adımımı attığımda başını kaldırdı, boyalı dudakları sert bir çizgi halini aldı.

"Tan hafta sonu Isabelle'e ulaşmış ve onunla anlaşma imzalamış." Lei gözlüğünü çıkardı.

"Ne? Nereden öğrenmiş?"

Lei arkasına yaslandı. "Güzel bir soru."

Midemde rahatsız bir kıpırtı hissettim. "Ben kimseye bahsetmedim. Tek kişiye bile."

Haşın bir şekilde başımı salladı. "Sana inanıyorum."

"Isabelle Ian'la çalışmak için seni kullanmış olabilir mi?"

“Bu mümkün.” Arkasına yaslanarak bana masasının karşısındaki koltuklardan birine oturmamı işaret etti. “İan benden daha fazla tanınıyor.”

Lei'den çalmış olduğu Hollywood temalı restoran zinciri sayesinde. Buradaki ironi acı vericiydi.

“Ama sanmıyorum,” diye devam etti. “Bizimle çalışmakta Isabelle'i cezbeden şeylerden biri Savor'ın bir kadın tarafından yönetiliyor oluşuydu. Ian reddedemeyeceği kadar iyi bir teklifte bulunmuş olmalı.”

“Ne olduğunu merak ediyorum.”

“Bunu öğrenmek niyetindeyim. Öğle yemeğinde Isabelle'le buluşup ondan ne kadar bilgi koparabileceğime bakacağım.”

Bir koltuğa yerleştim. “Chad'le konuşmalıyım. Belki onu öğle yemeğine çıkarırım.”

“Evet, ben de bunu yapmanı önerecektim.” Beni inceledi. “Bu hafta sonu Jackson Rutledge'i gördün mü?”

Bu soru beni hapseden bir tuzakmış gibi hissederek cevap vermeden önce kısa bir an tereddüt ettim. “Evet,” diye itiraf ettim, “ama iş hakkında konuşmadık. Lafı bile geçmedi.”

“Ona güveniyor musun?”

“Ben...” Kaşlarımı çattım. Ona bedenimi emanet ediyordum. Ailemin benim için ne anlam ifade ettiğini bilmesine izin verecek kadar güveniyordum. Geriye bir şey kalıyor muydu? “Ne konuda?”

Lei neden tereddüt ettiğimi anladığını ifade eden bir şekilde gülümsedi. “Onunla ne yapacaksın?”

Arkama yaslanıp soruyu gerçekten kavramak için kendime zaman verdim. Tüm hafta sonu aynı sorunun çeşitlemeleri arasında gidip gelmiştim fakat üzerinde fazla düşünmemiştim. Ne yapacaktım? O anda, konu Jax olduğunda hiçbir zaman bir şey yapmamış olduğumu fark ettim. İlişkimizin başlangıcına

ve bitişine, nerede buluştuğumuza, ve ne zaman –ve nasıl– seks yapacağımıza karar veren hep o olmuştu. Tüm bu zaman boyunca, ben sadece onun akışına kendimi kapırmıştım.

Benim için kendi kurallarımı koymaya başlama zamanı gelmişti. İlişkimizin bittiğine karar verdiğinde, hoşça kal demesini istemekten fazlasını yapmalıydım.

“Henüz emin değilim,” diye dürüstçe cevapladım. Ama bunun üzerinde çalışacaktım.

Masama gittiğimde Four Seasons’ı aradım ve otelin resepsiyonuna Chad’in beni araması için bir mesaj bıraktım. Saat daha erkendi; onu uyandırma riskine girmek istemedim. Birlikte iş planlarımızın üzerinden geçmek için onun dinlenmiş ve zinde olmasına ihtiyacım vardı.

Isabelle gitmişti. Yerine birisini bulmamız gerekiyordu. Acilen.

Önceden dikkatimi çekmiş olan şefleri değerlendirerek tüm notlarımı gözden geçirdim. İtalyan yemeklerinde uzman fazla sayıda şef yoktu, bunun sebebi büyük ölçüde geçmişimden dolayı beni etkilemenin gerçekten zor oluşuydu. Üstelik başka bir İtalyan şefiyle devam etmek bir sorundu: Isabelle’in ihanetini, yeni şefe kendisini ikinci tercih gibi hissettirmeyecek bir kılıfa sokmak zor olacaktı.

Düşünürken kalemimi çeneme hafifçe vuruyordum. “Amerikan, Avrupa...”

Lei ofisinden dışarı çıktı.

“Asya!” deyiverdim bir anda.

Kaşları çatık karşımda duruyordu. “Affedersin?”

Ayağa kalktım. “Chad Amerikan mutfağını temsil ediyor. Inez Avrupa mutfağını. Bence bizim bulmamız gereken...”

“Asya mutfağını temsil edecek biri.” Kollarını kavuşturdu. “Bu karışımla bir rakip mutfaklar menüsü düzenlemenin ne kadar zor olduğuna dair bir fikrin var mı?”

“Bir şefi bizim son, umutsuz seçeneğimiz olmadığına ikna etmekten daha kolaydır.”

Lei dudaklarını büzdü. “İyi nokta. Aklında biri var mı?”

“David Lee.”

Lei’in ağzı hafifçe kıvrıldı, gözlerindeki ifade onaylayan bir bakışla yumuşadı. “David iyidir ama hazır olduğundan emin değilim.”

Başımı salladım, büyük ölçüde onunla aynı fikirdeydim. “Bu yüzden Chad’i Lee’nin çalıştığı küçük Asya lokantasına götürmeyi düşünüyorum. Onları tanıştıracam. Ne kadar iyi geçindiklerini göreceğim. Veya geçinemediklerini. Chad, David’e yol gösterebilir.”

“Bir akıl hocası.” Lei düşünceli bir şekilde başımı salladı. “Seni bununla ilgilenmen için bırakacağım ve öğle yemeğinden sonra yeniden toplanacağız. Hızlı hareket etmemiz lazım, yine de planlarımıza karar vermek için günün geri kalanı bizim.”

Güvenine minnettardım ve onu hayal kırıklığına uğratmamakta kararlıydım.

Karşılığında gülümseyerek işime geri döndüm.

Saat onu biraz geçmişken hoş bir pembe vazonun içinde güzel bir buket yıldız şekilli zambak ulaştı. LaConnie’nin koridor boyunca taşıdığı çiçekleri gördüğümde nefesim kesildi. Onun Jax’ten geldiğini biliyordum. Bukettekiler, benim en sevdiğim çiçeklerdi ve Jax bunu biliyordu.

Onları masama yerleştirirken, “Bunları sana kim gönderdi, kızım?” diye sordu LaConnie. “Elinde tutmaya değer birine benziyor.”

Keşke... Üzerindeki karta parmağınla dokundum ama onu kimsenin önünde açmak istemiyordum. Çok özel geliyordu. “Zevk sahibi biri.”

LaConnie gerilemeden önce bana gözlerini kısarak bir bakış attı.

Topuklu ayakkabılarıyla uyumlu elektrik mavisi bir şeridi olan, siyah elbiseye hayranlıkla bakarak, “Elbiseni beğendim,” dedim.

“Konuyu değiştirmen sana onları kimin yolladığını öğrenmek istememe engel olmayacak,” diye beni uyardı.

“Sana daha sonra söylerim,” diye söz verdim.

Parmağını bana doğrulttu. “Bunu öğrenene kadar peşini bırakmayacağım!”

Koridorda benden yeteri kadar uzaklaştığında bitki çitasından kartı çekip açtım.

Bu akşam yemek?

Lafını sakınmayan soru tipik Jax tarzıydı, sırtımama engel olamadım. Ama yine de ikinci turda işler farklı olmalıydı. Önceki sefer Jax hayatıma öyle bir sızmıştı ki Las Vegas’tan ayrılana dek anılardan kaçamamıştım, buna karşılık ben onun hayatına ancak ucundan kıyısından dahil olabilmıştım. Jax yine ayrılmaya karar verdiğinde, New York’ta da aynısı olacaktı; her yerde onunla ilgili anılarım canlanacaktı. Ancak o baktığı her yerde benim anılarımı görmek zorunda kalmayacaktı.

Bu durumun değişmesi gerekiyordu. Bu kez, onun bana yaptığı şekilde ben de onun düşüncelerine dadanacaktım.

Çantamdan cep telefonumu çıkardım ve Chad’i Denise’in salonuna götürdüğüm akşam Jax’ın beni aradığı numarayı

buldum. Mesaj yazdım: *Yemeği senin pişirmen şartıyla. Senin evinde?*

Masamın üzerindeki cep telefonum titremeden önce beş dakika geçti. Yanıtı: *Seni işten kaçta alayım?*

Hissettiğim zafer dalgası günümü aydınlattı. 5:30. *Aklıma gelmişken... buket için teşekkürler. Çok güzel.*

Evet, çok güzelsin, diye karşılık verdi.

Hızlı bir cevap yazdım: *Dedi tanıdığım en muhteşem adam.*

Yine bir süre cevap gelmediğinde, yeterince uzun bir zaman geçtiği için cevap vermeyeceğini düşündüm. Ardından şöyle dedi: *Yalnızca yüzeyde.*

Bu cevap uzun süre aklımdan çıkmadı.

Chad beni geri aradığında, ona Savor şirketinde buluşmayı teklif ettim. Ona Lei'in ne kadar başarılı olduğunu hatırlatmanın iyi olacağını düşündüm. Öğle vaktinden hemen önce geldi; bej pantolonu ve etekleri onun içine sokuşturulmuş, yakası açık, kolları yukarı kıvrılmış gömleğiyle yakışıklı görünüyordu.

Onu resepsiyonda karşıladım ve gidip çantamı alma bahanesiyle masama yönlendirdim. Bunu, ona etrafı tekrar göstermek için bir mazeret olarak kullanmak istedim.

"Aradığına memnun oldum," dedi yanımda yürürken. "Tüm bu olanlar hakkında sahiden kuşkularım oluşmaya başlıyordu."

"Bunda haklısın. Yani bir işaret olarak kabul etmen için daha kaç tane engelle karşılaşman gerekiyor, değil mi?"

"Doğru." Bana minnettar bir gülümseme sundu. "Beni anlıyorsun."

"Elbette anlıyorum. Bu yüzden pes etme zamanı gelirse seni uyaracağıma dair bana güvenebilirsin." Masama vardığımızda durup ona döndüm. "Sana ihanet etmeyeceğim, Chad. Buna söz veriyorum."

Ellerini ceplerine soktu. "Tan ve Lei arasındaki bir çekişmenin tam ortasında kaldım ve ister istemez yalnızca senin *benimle* gerçekten ilgilendiğini düşünüyorum. Yerimde herhangi biri olabilirdi."

"Ama sen herhangi biri değilsin. Bugün dünyadaki en yetenekli şeflerden birisin ve parladığımı kendi gözlerimle göreceğim."

Öne doğru eğilerek elimi tuttu. "Teşekkür ederim."

"*Ben* teşekkür ederim. Bana bunu gerçekleştirme şansını veriyorsun."

Chad masamdaki zambaklara bir göz attı. "Güzel çiçekler. Bir hayranın mı var? Rekabet etmem mi gerekecek?"

"Ciddi bir şey değil."

"Bizim kadar sıkı çalıştığın için ciddi bir şey olması zordur."

"Öyle değil mi?" Çantamın sapını kavrayıp çekmecemi kapadım. "Şahane kariyerimle evliyim."

Chad başını onaylarcasına salladı. "Bunun nasıl yürüdüğünü bilirim. Sonraki birkaç ay boyunca birlikte çok fazla çalışacak olmamızdan –tabii her şey yolunda giderse– mutluyum. Belki eğlenmek için biraz vakit yaratabiliriz. Bağlayıcılık olmadan."

Dudaklarım kıvrıldı. "Olabilir. Çıkmaya hazır mısın?"

"Seni tanıdığımdan beri hazırım, tatlım."

Bir kahkaha atarak kolunu tuttum ve yola koyulduk.

"Rutledge Kapital."

Lei masamın başına geldiğinde başımı kaldırıp ona baktım. Ona iyi haberleri verebilmek için dönüşünü bekliyordum: David Lee planı işe yarayacaktı. Chad'le hemen anlaşmışlardı. Ayrıca David'e üstü kapalı olarak Chad için planlarımızdan söz ettiğimde gözü korkmamıştı. Açıksözlülükle benzer bir fırsatın karşısına çıkmasını umut ettiğini söylemişti.

“Ne olmuş ona?” diye sorarken ayağa kalktım.

“Isabelle’e göre Rutledge Kapital, Pembry Girişimcilik’e önemli bir yatırım yapmış. Isabelle pazar günü Jackson Rutledge’la bizzat konuştuğunu ve onun bunu onayladığını söylüyor.”

Mideme ağır bir buz kütesi oturdu. “Dün mü? *Jax’in hayatımda geçirdiği bir hafta sonu. İçimde geçirdiği...*

Yavaşça iskemleme geri oturdum.

Lei tatsızca başını salladı. “Ian, Isabelle’e olağanüstü kazançlı bir anlaşma paketi teklif etmiş. Bunu reddetmek için kadının bir ahmak olması gerekirdi.” Lei gözlerini kapadı. “Aptal adam. Ve dargörüşlü. Ian zekice hamleler yapmıyor. Rutledge da öyle.”

Jackson yatağından çıktığım anda sırtıma bir bıçak saplamıştı.

“David Lee’yle anlaşabiliriz,” dedim kısık sesle. Yakın hedefe odaklanmak zorundaydım. Elimden geleni yaparsam bunu gerçekleştirebilirdik. “Bir üçlü fikri hoşuna gitti. Kendi yolunu bulurken daha az baskı ve daha az eleştiriyle çalışacak.”

“Ah,” dedi duygusuz bir şekilde. “Sahiden o kadar alçakgönüllü mü?”

“Bu stratejik bir hamle. Sonunda yolları ayırmak isteyecek, er ya da geç ama bence birkaç yıl için hizmetinden yararlanabiliriz.”

Lei uzun bir iç çekti. “Önce davranıp Ian Inez’e ulaşmadan ona imzayı attırdım. Mondego’yla çalışmaya bağlı bir anlaşma ama bizi yukarı taşıyacak.”

“Yani işler rayına oturuyor.” Masamdaki çiçeklere baktım. Jax bu akşam veda etmeyi planlıyorsa bir sürprizle karşılaşmak üzereydi. Öylece hayatıma girip her şeyi berbat etmesine izin vermeyecektim... yine.

İntikamım acımasız olacaktı. Durum bunu gerektirdiğinde ben de acımasız olacaktım.

Lei yüzüme dikkatle bakarak, “Her şey yolunda mı?” diye sordu.

“İyiyim,” dedim sakın bir şekilde. Midemdeki buzun yayıldığını ve beni uyuşturduğunu hissediyordum. “David’le mümkün olan en kısa zamanda anlaşma imzalayabiliriz.”

“Kabul. Bunun icabına bakacağız.”

“Ve muhtemelen inşaat alanını tekrar gezebilmesi için Chad’i Atlanta’daki Mondego’ya götürmemiz gerekiyor. Böylelikle işlerin ilerlediğini anlayabilir.”

“Bunu sen yapmak istiyorsun.” Bu bir soru değildi.

“Uzakta birkaç gün geçirmenin bana iyi geleceğini düşünüyorum.”

Lei kalçasını masamın ön kısmına yasladı. “Jackson’dan uzakta mı?”

“Ashında bu akşam onunla yemek yiyeceğim.”

Sesimdeki bir şey düşüncelerimi ele vermiş olmalıydı çünkü Lei’nin dudakları alaycı bir şekilde kıvrılmıştı. “Bu ilginç olacaktır.”

“Emin olabilirsin.” İçimde tutamadığım üzüntüyü bir iç geçirmeyle dışarı bıraktım ve öfkenin yayılmasına izin verdim. Onu hızla endişe takip etti. “Onu görmem senin için sorun değil, değil mi?”

“Seni neden işe aldığımı unutmadım, Gianna.” Lei ofisine yöneldi. “Endişelenme, benim için sorun yok ve sen iyi olacaksın.”

Olacaktım. Ama henüz o noktada değildim.

Saat beşi gösterdiğinde hissettiğim heyecan yoğunlaştı. Bunun sebebi sadece Chad’in ertesi gün Atlanta’ya gitmeyi kabul etmiş olması ve şehir dışına çıkmaya hazır oluşum değildi. Gerçek

şuydu: Jax'i görmeye ve onun hakkından gelmeye hazırdım. İş çıkışı kaldırım kenarında beni beklediğini gördüğümde kendime sakin olmam, hayatımda yolunda olmayan hiçbir şey yokmuş ve bolca boş vaktim varmış gibi davranmam gerektiğini söyledim.

Siyah bir McLaren'e yaslanıyordu; arabanın markasını fark etmiş olmamın nedeni Lei'in şeflerinden birinin ilk restoranının beşinci yılını kutlamaya bunlardan birini getirmiş olmasıydı. Jax'in kolları göğsünde kavuşmuş ve ayak bilekleri çaprazlanmıştı, rahat ve seksi bir duruşu vardı. Güneş gözlüğü gözlerini etrafındaki yükselen gökdelenlerin yaydığı göz kamaştırıcı yansımalarından koruyordu. Siyah pantolon, beyaz bir gömlek giymiş, gri bir kravat takmıştı. Siyah saçları bir elini aralarından geçirmiş ve bu hareketin şekil verme çabalarının yerine geçmesine izin vermiş gibi karmakarışıklı.

Yanımdan geçen kadınlar gözlerini dikip ona bakıyorlardı, ayakları hareket etmeye devam etse bile gözlerini üzerinde daha uzun tutabilmek için başlarını çeviriyorlardı. Erkekler onun tarafına bir göz atıyor, içlerinden bazıları rahat pozisyonundaki alfa erkeğini içgüdüsel olarak fark ederek yönünü değiştiriyordu. Jax'in insanlar üzerinde daima böyle bir etkisi olmuştu. Bir yere girdiğimizde, Jax anında oraya egemen olurdu.

Omuzlarımı dikleştirerek döner kapılardan geçtim ve direkt Jax'e doğru yürüdüm. Siyah bir Nina Ricci elbise giyiyordum. Bu şık, klasik parçayı ağabeylerimin son doğum günümde toplu olarak hediye etmiş oldukları krem rengi, burnu açık Louboutin ayakkabılarımla tamamlamıştım.

Jackson Rutledge'la birlikte görülecek türden bir kadın gibi görünüyordum. Daha iyisi, böyle *hissediyordum*.

Uzun adımlarla ilerleyerek yanına yürüdüm, bir elimle kravatını avcumun içine alarak ona bir öpücük vermek için uzandım. Sert bir öpücük. Ödülüm kısık bir gürleme sesi oldu,

bunu iri bedeninin hızla çözülmesi izledi. Geri çekilmeyi başaramadan Jax beni ensemden ve kalçamdan yakalayarak ele geçirdi, öpüşmeyi açık ağızlarımızın tamamen açılarak birbirine karıştığı bir şekilde derinleştirerek beni kendisine yapıştırdı.

Arabaların ve insanların yanımdan sel gibi aktığı bir caddede sanki baş başaymışız gibi öpüştük.

Sıkışmış ciğerlerime hava çekmek için ondan ayrıldığımda boğuk bir sesle, "Hey, göz kamaştırıyorsun," dedi. Yanağımı benimkine dayadı.

Midemdeki ani kasılmayla serbest kaldım ve ona bir tokat attım.

Darbeyle yüzü yan döndü, soluğu dişlerinin arasından bir tıslamaya dönüşerek dışarı çıktı. Çenesini ovuşturarak sert gözlerle bana baktı. "Sanırım naz yapma peşinde değilsin."

"Beni kullandın, Jax. Kelimenin tam anlamıyla kullandıktan hemen sonra. Önce bir duş aldın mı? Yoksa o aramayı yaptığında üzerinde hâlâ benim kokum mu vardı?"

"Arabaya bin, Gia."

"Aşağılık herifin tekisin." Kaynayan öfkemi şiddetle ona püskürtüyordum. Kendime. Tüm duruma. Ama özellikle ona.

"Her zaman öyleydim," diye kabul etti acımasızca. Doğrulup yolcu kapısını açtı, bunun için kapıyı dışarı doğru çekmek ve yukarı kaldırmak gerekiyordu. "Bunu anlaman uzun sürdü."

Bir an ona dik dik bakarak orada durdum. Bakışlarıma karşılık verdiğinde gözleri o lanet güneş gözlüğünün ardında saklıydı, ağzı inatçı bir çizgiydi.

"Kendine güvenini şimdi kaybetme," diyerek yumuşak bir şekilde sataştı.

Düşüncelerim gün boyunca olduğu gibi dönüp duruyordu. Neden onunla birlikte gitmemi istiyordu? Neden çiçeklerle

akşam yemeğine davet etmişti? “Bir elveda tokadının mı peşindeydin?”

“Bir şeyi bitirdiğim yok. Seni istiyorum. Bu yeni bir haber değil.”

Kaba, pişmanlık duymayan tavrı dişlerimi gıcırdatmama sebep oldu. Terk eden kişi olmam için bana kafa tutuyor gibiydi.

Koltuğuma oturdum ve kemerimi bağladım.

Jax kafasını eğdi. Bana güneş gözlüğünün çerçevesinin üzerinden bakıyordu. “İlerisi için bilgin olsun diye söylüyorum, tokat aşırı kuvvetliydi. Öpücük ise beni yerle bir etti.”

Doğruldu ve kapıyı kapadı.

Gaddarca gülümsedim. Toplantı odasında ve yatak odasında, Jackson Rutledge benimle oynamakla ilgili bir iki şey öğrenecekti.

Jax arabayı apartmanın yeraltı otoparkına çekti, bizi orada iki vale karşıladı. Papyonlu adamlardan biri arabadan inmeme yardım ederken Jax’le aramdaki maddi uçurum beni bir kez daha sarstı. Serveti gözümü korkutmuyordu ama bu farklılığın onun için daha büyük bir sorun olması olasıydı.

Bu düşüncenin ruh halime bir yararı olmadı.

Jax elime uzanarak parmaklarımızı birbirine geçirdi ve beni asansöre götürdü. Bir bakıma, bizi Virginia’ya veya D.C.’ye götürmesini bekliyordum ve aniden onun en azından yarı zamanlı New York’ta yaşıyor olma ihtimalini dikkate almak için kendime asla izin vermemiş olduğumu fark ettim. Ancak elbette ülkenin finans merkezi olan bu şehirde bir evi olması mantıklıydı.

Asansör kapıları arkamızdan kapanır kapanmaz beni kendisine çekti. Ona izin verdim. Pirinç kaplama tırabzana

yaslandı, bacaklarını ayırarak beni aralarında durmaya teşvik etti. Elleri omurgam boyunca aşağı yukarı dolaşıyordu.

Böyle bir samimiyet ve şefkatle tutulmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Tüm bu zaman boyunca New York'taymış...

Gözlerimi kapadım ve bedeninin sıcaklığını, teninin kokusunu, nefesinin alnımı yumuşak okşayışını içime çektim. Çok uzun zamandır bir erkeğin dokunuşundaki teselliden kaçınıyordum.

"Günün nasıldı?" diye mırıldandı.

"Yoğun. Seninki nasıldı?"

"Seni düşünmekten kendimi alamadım."

Gözlerimi kapayarak şiddetle öfkeme tutundum. Olması gerekenden daha zor bir görevdi.

Yanağımı alnıma dayadı. "Özür dilerim, Gia."

"Ne için? Pembry'nin üzerinde çalıştığım anlaşmayı baltalamasına yardım ettiğin için mi?"

Jax iç geçirdi. "Sebebini biliyorsun. Bunun hakkında konuştuk."

"Bu seni haklı göstermez. Özrünü kabul etmiyorum."

"Seni suçlamıyorum ama bunu halletmenin bir yolunu bulacağım. Bu üstesinden gelmekte zorluk çekmeyeceğin küçük bir terslik."

Bakışlarıyla buluştum. "Çok haklısın."

Asansör Jax'in katına geldiğimizi haber veren bir ses çıkardı. Arkamı dönüp küçük antre ve çift kanatlı bir kapı gördüğümde Jax'in bir çatı katında yaşadığını anladım. Bu da asansörün otopark ve şimdi en üst kat olduğunu anladığım daire arasında neden hiç durmamış olduğunu açıklıyordu.

Jax tekrar elimi tutarak beni koridordan geçirdi ve duvara monte edilmiş güvenlik okuyucuya elini yerleştirerek kapıyı açtı.

“Bahse varım sevgililerin bu James Bond zambirtısına bayılıyordur,” dedim ceviz ağacından kalın kapı otomatik olarak açılırken. Sözcükleri rahat bir şekilde söylemeyi başarmış olsam bile onu başka kadınlarla hayal ettiğimde kıskançlık içimi kemiriyordu.

“Sen nasıl buldun?” diye sorarken omzunun üzerinden bana bakıyordu.

“Ah, şey, ben özünde basit bir kıyım.” Gözlerim bembeyaz halı kaplı, siyah deri ve krom koltukları ile safir mavisi bir halısı olan basık oturma odasını taradı. Temiz ve maskülen görünümlü tam bir bekâr eviydi.

Kaşlarımı çattım. “Bu sen değilsin.”

Kapı arkamızdan kapandı. “Değil miyim?”

Sıcak renkler, değişik kumaşlar, renkli modern sanat çahşmaları bekliyordum; dekor enerjik, hafiften sert yanları olan, bazen ilginç bir hale bürünen sevdiğim adamı yansıtmalıydı.

Odada daha fazla ilerledikçe derin bir hayal kırıklığıyla mücadele etmeye başladım. *Gerçekten onun hakkında bu denli yanılmış mıydım?*

“Bir içki alır mısın?” diye usulca sordu arkamdan soku-lurken. Öyle yakın duruyordu ki bedeninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum.

“Kesinlikle.”

Gamzesi bana göz kırptı. “Yüzüme fırlatmayacaksın, değil mi?”

“Kanıma girdiğini kabul etmeliyim,” dedim soğuk bir şekilde.

Ellerini omuzlarıma yerleştirdi. “Palms’taki o geceyi hatırlıyor musun?”

Ellerim birer yumruk şeklini aldı. “Belden aşağı vuruyor-sun, Jackson.”

Elli beşinci katın terasında, benim elimdeki bir kadeh beyaz şarabı paylaşarak Jax bana arkadan sarılmışken manzarayı seyrettiğimiz anları asla unutmuyacaktım. Şehir ve çöl önümüzde kilometrelerce uzanıyor, zifiri karanlık neon ışıkların parıltısını azaltıyordu.

Ne manzara, demiştim. Ona yaslanırken her zamankinden mutlu hissediyordum. Geceleri ayak parmaklarımın kıvrılmasını sağlayan ve günlerimi aydınlatan muhteşem adamla birlikteydim. Hayatımı değiştirecek, diye düşünmüştüm. Hayatımı iyi yönde değiştirecek.

Bu düşünce şimdi komik geliyordu. Hayatımda değişiklikler yapmak benim sorumluluğumdur. Harika bir adama sahip olmak sadece bir ikramiyeydi.

Geri çekiliyordum ama buna izin vermedi.

“Özür dilerim,” dedi tekrar.

Biraz kımıldandığımda kendisine dönebilmem için beni serbest bıraktı. “O halde bunu neden yaptın?”

“Herhangi bir şeyi neden yapıyorum?” dedi hırçın bir sesle. Gözleri kararmış ve bakışları sertleşmişti. “Çünkü ben bir Rutledge’im. Biz insanları kullanırız, Gia. İşte biz buyuz.”

“Bu bir bahane,” diye çıkıştım.

“Bu gerçek.”

Ondan uzaklaştım, bakışlarım odada geziniyordu.

“Çekip gitmek istersen,” dedi usulca, “seni durdurmayacağım. Ama kalmanı istiyorum.”

Duraksadım. Döndüm ve yüz hatlarının hiçbir şey ele vermemesinden nefret ederek onunla yüzleştim. “İstedğin bu, değil mi? Her şeyi benim bitirmemi istiyorsun. Beni kızdırıyorsun, hiddetle buradan ayrılacak duruma getiriyorsun. Sessiz bir ayrılık olmazdı ve kesinlikle biraz karmaşık olurdu ama bununla beraber hızlı ve kesin olurdu. Tam istediğin gibi.”

“Bundan nefret ediyorum ama senin için doğru kişi değilim, Gia.” Beni geçerek mutfağa ilerledi.

Çantamı koltuklardan birine fırlattım. “Sanırım zoru seven biriyim.”

Jax buzdolabından bir şişe beyaz şarap çıkardı, sonra onu tezgâha bıraktı. Mutfak da siyah dolap ve tezgâhlarıyla, orada yaşayan birinin varlığını gösteren tek kişilik kahve makinesiyle oturma odası kadar kişilikten yoksundu. Mutfağın evin merkezi sayıldığı bir aileden gelen biri olarak Jax’i kasvetli buldum.

Jax topuklu ayakkabılarımı çıkarışımı izledi.

Saçlarımı çözmek için uzanırken onu uyardım. “Hain hamlene uyum sağlayıp seni yatakta cezalandıracağım.”

Yalpalayarak külotumu çıkarmak için elbisemin altına uzandığımda dudakları aralandı. “Gia.”

“Bu oyunu oynayabilirim.” İç çamaşırlarımı ona fırlattım ve onu yakaladığında gergin bir şekilde gülümsedim. “Ve kazanabilirim.”

10

Jax külotumu cebine koydu ve açılmamış şaraptan vazgeçerek bana yaklaştı.

Yüzümü avuçlarının arasına aldı. Başım eğdi ve dudaklarını tatlı bir biçimde dudaklarıma yapıştırarak beni öptü. Ellerini omuzlarıma koydu, ardından sırtıma indirerek parmaklarıyla elbisemin fermuarını ustaca açtı.

Kravatının düğümüyle uğraşırken  fkemin kaynamasına ve şehvetimle karışarak şiddetli bir arzuya dönüşmesine izin verdim. Jax'e odaklandım. Bize. Ellerimin altında yarattığı hisse, yalnızca ona ait olan sevdiğim kokuya, aramızdaki açlık büyüdükçe soluklarımızın nasıl derinleştiğine ve kalp atışlarının nasıl hızlandığına. Başka kimsede böyle şeylerin farkına varmamıştım, bu da Jax'le birbirimize uygun olmayabileceğimizi kabul etmeyi zorlaştırıyordu.

  ki yıl önce benimle Rossi's'e geldiğinde bu eve sahip miydin?  diye sordum.

O yolculuk boyunca bir otelde kalmıştık. O zamanlar şehirde bir daireye sahipse, bu durum benimle ilgili duygularını tamamen su yüzüne çıkarırdı. Nihayetinde, bir adam

kız arkadaşıyla kendi yatağı yerine bir otelde seks yapmak istiyorsa onu ne kadar umursuyor olabilirdi?

“Hayır. Burayı geçen sene satın aldım. Gia...” Orada dururken düğmeleri açık ve aralanmış gömleği altın rengi gövdesini sergiliyordu. Bedeni öyle güzel bir şekilde sert ve biçimliydi ki koyu renk gözleri öyle sıcak ve acı çekmiş bakıyordu ki...

Elini tutup onu mutfaktan çıkardım. Damarlarımda tıngırdayan beklentiye daha karanlık bir şey eşlik ediyordu. Ve daha günahkâr.

Erkekliğinin kadife başını ağzıma alırken Jax'in eli çarşafı kavrıyor, karın kasları geriliyordu. Sert ve kalındı, öyle uyarılmıştı ki tepesinden akan meni dilimi kaplıyordu. Kökünden avuçlayarak onu ellerim ve ağzımla sağarken ağzından dökülen inlemelerin tadını çıkardım.

“Tanrım,” dedi kalın, nabız gibi atan damarını boydan boya yalarken. Aralık dudaklarımı yan tarafında yukarı aşağı dolastırarak, ona sataşarak, eşikte tutarak onu dönüşü olmayan noktaya sürükledim.

“Oyun oynama, Gia,” diye homurdandı. “Em veya becer. Boşalmamı sağla.”

Gülümsedim, bakışlarım karnının alt kısmını boydan boya geçen gergin kas şeridinde oyalanıyordu. Terden parlıyordu, muhteşem yüzü kızarmıştı ve gözleri ışıldıyordu. Onu ağzımla sardım ve boğazımın gerisine kadar alarak emdim, bu sırada gözü üzerimdeydi.

“İşte bu,” dedi boğuk bir sesle, başını yastığa bastırırken boynu kavisleniyordu. “Tanrım, bu çok iyi. Ağzın...”

O anda ona sahiptim. Jackson Rutledge benimdi.

Parmaklarını saçlarımin arasına itti, nemli köklerin üzerinden kaydırarak saç tutamlarını yüzümden çekti. "Ah, Gia. Beni öyle emmeye devam et, bebeğim."

Dilimle nabız gibi attığını hissediyordum, onun tadı ve arzu beni kendimden geçiriyordu. Bunu seviyordum. Ona bedenini titretecek derecede zevk vermeyi seviyordum.

"Senin için çok fena geleceğim..." diye inledi.

Kendimi ondan ayırarak oturduğum yerde doğruldum, ardından yatağın ucuna kaydım.

"Gia." Ağırlaşmış gözkapaklarının ardından bana bakıyordu. "Lanet olsun. Bitir şunu."

"Bir şey uğruna çalışırken... tam heyecan kendini gösterdiğinde ve neredeyse o hedefi tadabileceksen... bu durumda birinin onu senden alması, pek yazık, öyle değil mi?"

Hırıldayarak doğruldu. "Buraya geri gel."

Gülümsedim ve yerdeki gömleğini kaptım. "Bence, önce biraz sakinleşmelisin."

"Bence, önce o güzel poponu bu yatağa geri getirmelisin." Jax ayağa kalktı. Tüm o sert, dalgalanan kasları ve altın rengi teniyle bu fazlasıyla heyecan verici bir rüyanın hayat bulması gibiydi. Kalm ve uzun erkekliği yukarı kıvrılmıştı ve öyle sertti ki Jax bana doğru yürürken neredeyse hareket etmiyordu. Bedeni son derece kusursuz bir şekilde orantılı, son derece küstahça erkeksiydi.

Yatağa atlayıp beni sertçe becermesine direnmem oldukça zordu.

Bana uzandığında boğazımda bir kahkahayla hızla yana kaçtım.

Kapı zili çaldı.

Jax umursamadı. Azimli bir kararlılıkla, sinsice beni izliyordu. Uzağa sıçrayarak kollarımı gömleğine sokmak için çabaladım. Kumaş Jax gibi kokuyordu. Bundan çok hoşlandım.

“Kapıya bakmalısın,” dedim ona.

“Gia,” dedi kısık, uyarıcı bir sesle. “Seni becerirken rahat etmek istiyorsan, yatağa gitsen iyi edersin. Yoksa en yakın düz yüzeyde sana sahip olacağım.”

Ben erişemeyeceği bir yere fırlarken kapı tekrar çaldı. “Kapıda biri var!”

“Bekleyebilir.” Aletini avuçlayarak okşadı. “Bu bekleyemez.”

Basketbol sahalarında mükemmelleştirdiğim hamleleri kullanarak önce sağa ardından sola koşacakmış gibi yaptım. Çıplak bir şekilde beni kovalarken hâlâ hem cezbedici hem de heybetli görünmesi beni büyüledi. Karın kasları terden parlıyordu; bakışları canlı ve ateşliydi, bedenindeki kaslar gergindi.

Yatak odası kapısının eşiğini geçmeden beni yakaladı. Kollarını çelik kadar sağlam bir şekilde adeta üzerimde kilitledi, yükselip alçalan göğsünü sırtımda hissediyordum.

“Jax...”

“Gerçekten istemiyorsan söyle,” diye kabaca soludu. “Yoksa sana sahip olmam gerekiyor, bebeğim.”

Sesindeki çaresizlik aklımı çeldi, bende pes etme isteği uyandırdı. Jax tarafından arzulanmak hayatımdaki en önemli mutluluklardan biriydi.

“Jackson.”

Parker Rutledge’in oturma odasından gelen sesini duyunca ikimiz de kaskatı kesildik.

“Burada olduğunu biliyorum,” diye seslendi. “Konuşmamız gerek, evlat.”

Jax küfretti. Eli gömleğinin açık yakasından içeri kayd ve göğsümü sahiplenircesine avuçladı, ayağım yerden kesilinceye dek tutuşu sıkılaştı.

“Bana bir dakika ver,” diye bağırdıktan sonra geriye doğru bir adım attı ve tekmeleyerek kapıyı kapadı.

Beni bırakacağını düşünüyordum ama bunun yerine bana döndü ve beni nefessiz bırakarak öptü. Bir eli saçlarıma yapıştı, diğeri popomu kavradı.

Beni aniden bıraktığında sendeledim, öpüşündeki şiddetli tutku bacaklarımı güçsüzleştirmişti.

Bitişikteki banyoya yürüdü ve siyah ipek bir sabahlık aldı, kızgın bir şekilde belini bağlarken, “Burada kal,” dedi.

“Bir merhaba dememi istemiyor musun?” diye sordum, sesim gergindi.

Jax bana bakmadan konuştu: “Ona bu zevki yaşatmaya çağım.”

Kapı, arkasından bir parça fazla kuvvetle kapandı ve ardından konuştuğunu duydum. Sesi samimi bir karşılamadan uzaktı ve kendimi giyinmek için zorladım. Haylaz bir ergen gibi yatak odasında saklanmayacaktım.

İşim bittiğinde, artık sohbetin kısık sesli vızıltısını duymıyordum. Yatak odasının kapısını açtığımda ise bir sessizlikle karşılaştım.

Topuklu ayakkabılarımı ararken sessizce yürüdüm ve onları bulduğumda kendimi Parker’la yüzleşmeye daha hazır hissediyordum... gerçi saçlarımin geride toplanmış olmasını tercih ederdim.

Jax ve babasının kendilerini göstermelerini beklerken, oturma odasında dolaşarak tanıdığımı sandığım sevgiliye dair işaretleri yakından inceledim. Bulduğum yalnızca birkaç fotoğ-

raf çerçevesiydi. Bunlardan çoğu Jackson'ın annesi olduğunu düşündüğüm sarışın bir kadının fotoğraflarıydı.

Fotoğraflar siyah beyaz gençlik görüntülerinden daha yeni renkli basımlara doğru sıralanmıştı ve fotoğrafların belgelediği dönüşüm ürkütücüydü. Yukarı doğru kıvrık güzel dudaklar gittikçe aşağı doğru göçmüştü. Habersiz çekilen bir fotoğraf onu pencereden dışarı bakarken gafil avlamıştı. Güzel yüzündeki bakış yalnızlık hissi taşıyordu.

O fotoğrafı elime alarak daha yakından bakarken arkasında yüzüstü yatan başka bir çerçeveli fotoğraf dikkatimi çekti. Onu ileri kaydırıp elime aldım. Bunun Jax ve benim bir fotoğrafımız olduğunu fark edince öylece kalakaldım.

Vincent'in cep telefonuyla yakalayıp bana ilettiği bir kareydi. Jax'ın Rossi's'teki ilk ve son aile yemeğinde çekilmişti. Jax yanımda oturuyor, ben ona dayanmışken arkamdan beni tutuyordu. Kahkaha atıyorduk, kollarımla üzerini sardığım kolları belimdeydi. Bu fotoğrafı Jax'e yollamış ve bakmak benim için çok acı verici bir hal alana dek telefonumda duvar kâğıdı olarak kullanmıştım. Fotoğrafı çerçevesinde destekleyerek düz bir şekilde yerine koyduktan sonra annesinin fotoğrafını rafa geri bıraktım. Kalbim düşüncelerimle birlikte dört nala koşuyordu.

Jax hangi cehennemdeydi?

Daire anlaşılmaz bir şekilde sessizdi. Jax'i aramaya çıktım, bakışlarım dalgın bir biçimde kayarak ön kapıyı geçti, hemen sonra kapının yanında duvara monte edilmiş güvenlik video monitöründe durdu. Jax ve babası antrede duruyorlardı; Jax'in kolları göğsünde kavuşmuştu, babası ise ellerini pantolonunun ceplerine sokmuştu. Fiziksel görüntüleri bu kadar benzerken, bundan daha farklı giyinmiş olamazlardı, hal böyleyken bile Jax düpedüz kontrollü görünüyordu.

Aralarındaki mesafeyi, nasıl ayrı durduklarını ve birbirlerini nasıl temkinli bir biçimde süzdüklerini inceledim. İçinde yetiştiğim Rossi sıcaklığından yoksun aile dinamikleri bana yabancıydı.

Rutledge'lar talepkârdı. Jax'in yetiştirilişinin tüm ayrıntılarını bilmiyordum ama baskısı yüksek bir ortamda büyümüş olduğu belliydi. Kendi dahil Rutledge'lara değer vermemesiyle bunu açık etmişti; bununla birlikte, benim önem verdiği tek insan olduğumu söyledikten sonra ailesini bana tercih etmişti; Ian'ın Mondego anlaşmasını baltalaması için ona destek sağlamıştı.

Sırada uzun süredir ertelenmiş bir araştırma vardı.

Aceleyle oturma odasına döndüm, cevaplarımı almak için araştırma yapmaktan utanmıyordum. Bir açıdan Jax'in bana bunu borçlu olduğunu düşündüm ve gerekirse ulaşmak istediklerimi gizlice arayacaktım.

Ev ofisine yöneldim, Jax'ten beklediğime daha uygun bir odayla karşılaşınca eşikte duraksadım. Genel görünüşü modern ve erkeksi olmasına rağmen, nötr renkli duvarlar ile kırmızı ve altın renkli vurgularla renklendirilmiş mobilyalar odaya sıcak bir hava katıyordu. Duvarlara monte edilmiş kitaplıklar, bir dizi renkli, ciltli edebi eserle ve köşeleri kıvrılmış, karton kapaklı popüler kurgu kitaplarıyla doluydu. Rafta benim başka bir fotoğrafım vardı, bu dik duruyordu. Tek başımaydım. Jax yoktu.

Fotoğraf yeniydi. Çekileli en fazla altı ay oluyordu.

Odanın karşısından gözlerimi dikmiş ona bakarken avuçlarımın nemlendiğini hissettim.

Beni gözetliyormuş.

Sorular birikmeye devam ediyordu ama bu fotoğrafın varlığı, çok önemli bir sorunun apaçık cevabıydı. Bununla ilgili

sevinç mi yoksa acı mı duymam gerekir karar veremiyordum. Belki hissetmem gereken ikisinin bir karışımıydı.

Jax'in masası dağınık sayfalar ve açık klasörlerle kaplıydı ama onlara arkamı döndüm. Yeterince görmüştüm.

Tekrar oturma odasına yöneldim, buradan çantamı aldıktan sonra kapıya doğru hızlandım. Kapıyı açtığımda dışarıda duran adamlar şaşırmış göründü. Konuşmayı kestiler. Başım dik bir şekilde, asansöre ilerlemeden önce onlara hızlı bir baş selamı verdim.

"Gia." Jax bana doğru bir adım attı. "Gitme."

Parker bana dost canlısı olmaktan uzak bir gülümsemeyle yaklaşırken, "Size aşağı kadar eşlik edeyim, Bayan Rossi," diye teklif etti. "Sizi tekrar görmek güzel."

"Bay Rutledge," diye karşılık verdim.

"Bana Parker deyin, lütfen."

"Baba," diye hırladı Jax bana daha fazla yaklaşırken. "Konuşmamız daha bitmedi."

Parker omuzuna hafifçe vurdu. "Daha sonra kaldığımız yerden devam edebiliriz, evlat."

Jax bana baktı. "Akşam yemeği yiyecektik."

"Başka bir zaman tekrar ayarlarız."

"Bunu yapma, Gia."

Tatsızca gülümsedim. "Endişelenme, geri geleceğim."

Asansör geldi ve Parker bana önden buyurmamı işaret etti.

Jax beni dirseğimden yakaladı. "Bana beş dakika ver."

"Seni sonra aramama ne dersin?" derken kalmak için aklımın çelinmediğini fark ettim. Çok hassastım, aklım çok karıştı. Biraz soluklanmaya ihtiyacım vardı.

Çenesi gerildi.

"Tamam, Jackson," dedi Parker sakın bir sesle. "Ben ona yolu gösteririm."

Jax başını yavaşça babasına çevirdi, yüz hatları taş gibi katıydı. "Söylediklerimde ciddiye dim."

"Her zamanki gibi." Parker sırtıttı.

Kapılar tekrar kapanmaya başlamışken asansöre gir dim. Parker bana katıldı ama dikkatim Jax'in üzerindeydi, bakışlarımız birbirine kilitlendi. Elleri iki yanında yumruk biçimindeydi, çenesi gergin ve kararlıydı. Fakat gözleri... o derin, koyu gözler... bana her zaman yaptıkları gibi sözler veriyordu. Şimdi onlara inanıyordum. Kanıtım vardı.

Kabin alçalmaya başlarken Parker gülümseyerek yüzünü bana çevirdi. "Nasılsın, Gianna?"

"Daha iyi olmuştum. Ya sen?"

"Şimdiye kadar iyi bir gündü demeyi zorlaştırıyorsun."

Dudaklarım kıvrıldı. "Ayrıca arkadaşın Ian için de iyi bir gündü."

"Ah." Gözleri keyifle ışıldadı. "Lütfen bunun için Jackson'ı suçlama."

Omuz silktim. "Bu sadece iş, değil mi?"

"Çok gerçekçi bir kadınsın. Jackson'ın sana bu kadar abayı yakmasındaki birçok sebepten biri budur kuşkusuz. Lafı gelmişken..." Ardından söyledikleri beni şoke etti. "Seni daha yakından tanımak isterim, Gianna. Sen ve Jax karımla bana yemeğe gelir misiniz? Hamptons'taki evimizde sakın bir akşam geçirebiliriz belki?"

"Bu çok hoşuma gider." Jax'i daha iyi tanımama imkân verecek her şey çok hoşuma giderdi.

"Güzel. Regina'yı haberdar ederim." Gülümsemesi biraz soldu. "Jackson'ın seni bundan vazgeçirmesine izin verme. Seni tamamen kendine saklamak istiyor."

"Öyle mi?"

Parker daha fazla durgunlaştı. "O çok koruyucudur."

"Öyle mi? Beni neden korumak zorundaymış?"

“Biz erkeğiz, Gianna,” dedi kelimeleri uzatarak. “Mesele kadınlara geldiğinde her zaman mantıklı olmuyoruz.”

Parker’ın da en az oğlu kadar bir bilmece olduğunu anlayarak başımı salladım. Görünüşe göre Rutledge’ların böyle okunması zor ve gizemli insanlar olmaya doğal bir eğilimleri vardı.

Asansör kapıları lobiye açıldı ve lüks ve ayrıcalık yayılan, titizlikle restore edilmiş bir savaş öncesi alana adım attık.

“Dışarıda bekleyen bir arabam var,” dedi. “Seni gideceğin yere bırakabilir miyim?”

“Teşekkür ederim ama hayır.” Yaşadığım yeri görürse Parker’ın yüzünde oluşacak bakışa kafa yormak bile istemiyordum. Jax’in yaşadığı binanın resepsiyon görevlisi ve kapı görevlisi ile tamamlanan mermer kaplı lobisi ile karşılaştırıldığında, benim evim... pek cazip görünmeyecekti. Yaşadığım çatı katından veya ailemden utanmıyordum ama Rutledge’lar beni daha iyi tanıyana kadar bir servet avcısı olduğum yönündeki şüphelerini tetiklememenin akıllıca olacağını düşünüyordum.

“Pekâlâ o halde, eğer eminsen.” Parker fikrimi değiştirmemi bekler gibi duraksadı. Değiştirmedeğimde ise, “Jax’e akşam yemeğinin gününü ve saatini bildireceğim. Bunun için sabırsızlanıyorum, Gianna,” dedi.

Üst kattaki, kulesinin tepesindeki, bana birçok yönden yabancı olmasına rağmen içimi dışımı iyi bilen adamı düşündüm. “Ben de.”

Nakliye asansörü çınlayarak bizim katta durmadan önce çatı katındaki yüksek sesli müziği duydum. Yaklaştıkça *Guns N’ Roses*’ın klasik nota dizisini ayırt ettim. “Welcome to the Jungle².” Rutledge’larla geçen gecemi göz önüne alınca bunu durumuma uygun buldum.

Kapıyı kaydırarak açtığımda Vincent'ın tüm gücüyle çalışan, kablosuz ses sistemiyle ve ağabeyimin iki kolon arasına monte ettiği bir metal çubukta barfiks çeken görüntüsüyle karşılaştım. Terden ıslanmıştı ve dişlerini gıcırdatıyordu; dizlerini göğsüne çektikçe karnındaki kaslar belirginleşiyordu. Saçları neredeyse asker tıraşıydı ve bu model onun klasik İtalyan hatlarına yakışıyordu.

İçindeki kahramanı, eski Roma madeni paralarındaki bir yüzle kıyaslayan kitaplar okumuştum ama hiçbirinin Vincent'la kıyaslanamayacağına kalıbımı basardım. Üstsüz, ayakkabısız ve üzerinde yalnızca koşu şortuyla diğer kadınların hayallerini oluşturan özdü. Nico'nun aksine, Vincent seri bir erkek arkadaştı. Söz vererek bağlanmakta bir sorunu yoktu ama bir seferinde birkaç aydan fazla piyasanın dışında kalmazdı.

Sesi kısıtığında, "Hey!" diye itiraz etti.

"Deanna'yla hâlâ konuşuyor musun?" diye sordum, eskiden görüştüğü muhabiri kastederek.

"Evet." Parke zemine atladı ve orada bir şişe suyun yanında bekleyen havluyu kaptı. "Neden?"

Çantamı kapının yanındaki küçük dolaba bıraktım ve ayakkabılarımı savurarak çıkardım. "Rutledge'lar hakkında bilgi edinmek için birine ihtiyacım var."

Havluyla saçlarını kurularken kaşlarını çattı. "Adam bir dangalak. Seni hak etmiyor."

"Bunu seninle tartışmayacağım." Kanepeye yayıldım ve bakışlarımı çıplak borulara ve kirişli tavana kaldırdım. "Ama bu yaptığını telafi edemeyeceği anlamına gelmiyor."

"Rehabilitasyonu boş ver. Sahip olduğunun değerini başından beri bilecek kadar akıllı bir adam bul."

Ona doğru bakarak tüm su şişesini hıkr kıkır içerken seçiren boynunu izledim. “Hiçbir zaman bir kızla işleri berbat edip ikinci bir şans istemediğini mi söylüyorsun?”

“Sayılmaz. Sen bir Rossi’sin. Onun işleri berbat etmesi için aptal olmasının dışında bir bahanesi olmaz,” dedi.

“Deanna’ya soracak mısın?”

“Peki.” Mutfağa yönelirken ekledi: “Yalnızca onun seni Jax’in bir bela olduğuna ikna edecek bir şeyi ortaya çıkarmasını umduğum için.”

“Teşekkür ederim.”

“Bu iyiliği basit bir teşekkürle ödeyebileceğini düşünme.” Havlusunu omzunun üzerine atıp ellerini yıkadı. Mutfak, yepyeni paslanmaz çelik araç gereçleriyle, profesyonel ocağıyla, duvara gömülü, üst üste fırınlarıyla ve lavabolu devasa çalışma tezgâhıyla dairedeki en eksiksiz kısımdı. “Yıkaması gereken bir sepet çamaşırım var.”

Doğrudum. “Benimle dalga mı geçiyorsun?”

“Hayır. Acele etsen iyi olur.” Sırıttı. “Temiz Rossi’s tişörtlerim tükendi ve vardiyam iki saate başlıyor.”

Çamaşır makinesi ve kurutucuyu gizleyen panjurlu kapıyı kapatmamın hemen üzerine cep telefonumun çaldığını duydum. Onu almak için yatak odama koştum ama vardığımda arama sonlanmıştı. Gerçi fark etmezdi çünkü anında yeniden çalmaya başladı.

Arayan Jax’ti.

Derin bir nefes alarak ekrandaki “cevapla” tuşuna dokundum ve “Selam,” dedim.

“Senin araman gerekiyordu,” diyerek beni suçladı.

“Senin de öyle,” diye cevabı yapıştırdım. “Bunun için zaman bulman iki yıl sürdü.”

“Tanrım.” Sert bir şekilde iç geçirdi. “Neden gittin?”

“Zamanıydı. Baban bizi akşam yemeğine davet etti.”

“Gitmiyoruz.”

Aldırmadım. “Sensiz giderim.”

“Tabii gidersin! Kahretsin, Gia. Köpekbahlılarıyla yüzüyor ve bir tatildeymiş gibi davranıyorsun.”

“Elbette daha önce görmediğim şeyler görüyorum. Dairendeki şu çerçeveli fotoğraflar, örneğin. Beni ne kadar zamandır takip ediyorsun? Yeri gelmişken bu ürpertici bir şey.”

Jax bir küfür savurdu. “Bir Rutledge’la yatıyorsun. Gözetleme ve mahremiyetin ihlali bu durumun ayrılmaz bir parçası.”

“Ofisindeki fotoğraf çekildiği zaman seninle yatmıyordum.”

“Ofisimde miydin? Bu ne demek oluyor, Gia?”

Yanlışlıkla, bulmuş olduğumdan fazla fotoğraf olduğunu kabul etmesiyle dudaklarım acımasızca kıvrıldı. “Hayatının her alanında olacağım, buna alışsan iyi edersin.”

Jax uzun bir dakika boyunca sessizdi, sonra usulca sordu: “Ne yaptığımı sanıyorsun?”

“Bana âşık olduğun gerçeğine ulaşmaya çalışıyorum, Jax.” Nefesini tuttuğunu duydum ve keyifli bir zafer dalgası hissettim. “Buna rağmen, beni terk ettin. Ve şimdi işimi ve benimle olan şansımı baltalıyorsun.”

“Gia...”

“Sırrını keşfetmek üzereyim, Jackson Rutledge.” Sesim tereddütsüz bir biçimde kısıp ve sertti. “Seni çözeceğim.”

“Ben açık bir kitap gibiyim,” diye karşılık verdi.

“Sen bir bilmecesin.” Yatağında bekleyen valizi görmezden geldim ve onun yerine masama oturdum. Fareyi kınımlatarak bilgisayarımı uyandırdım. “Ve gizemli adam günlerin sayılı.”

Telefonu kapadım, sesini kısıtım ve araştırmama başladım.

esaret

1

“Bu adam cidden seksi. Siparişimi her zaman o alabilir.”

Otel odamda banyo malzemelerimi yerleştirirken televizyona kaşlarımı çatarak baktım. Neden bir gün ortası talk show’unu açtığımı Tanrı bilirdi ama sevdiğim adamı ekranda görmeyi... veya göz alıcı sunucuların onun ne kadar seksi olduğu hakkında reklam yaptıklarını işitmeyi kesinlikle beklemiyordum.

“Belki tüm Pembry restoranlarına oy kullanma kabinleri yerleştirir,” dedi öteki.

Başımı iki yana sallayarak banyoya yöneldim. Jax’in Pembry Girişimcilik’e yapmış olduğu yatırım hâlâ canımı yakıyordu. Bana böyle ihanet ettiği için onu hiç affedebilecek miyim, emin değildim. Belki bu durumu bu kadar kişisel almamalıyım, belki bu sadece işle ilgiliydi ama sevdiğiniz birine yapmayacağınız bazı şeyler vardı ve onun işini –taparcasına sevdiği işini– baltalamak bunlardan biriydi.

Meselenin iç yüzünü ortaya çıkarmaya kararlıyım. Ve bunu Jax’e ödetecektim. Ona âşık olmam bunu değiştirmeyecekti. Bunun herhangi bir şeyi değiştirip değiştirmediğinden emin değildim.

Oda telefonu çalmaya başladığında sadece makyaj çantamı havlu askısına asmıştım. Herhalde eşyalarımı yerleştirmem Chad'inkinden daha uzun sürmüş olacağından, kaldığımız otelin içindeki restoranının inşaatını görmek için aşağı inmeye hazır olduğunu düşündüm. Atlanta Mondego önemli bir turistik mekâna dönüşüyordu ve kısa süre sonra Jimmy Choo'larımın tabanına yapışacak toz bunun kanıtı olacaktı.

Banyo duvarındaki ahizeyi kaldırarak onu boyun kıvrımında sıkıştırdım. "Selam. Şimdiden yerleştin mi?"

"Gia, lanet olsun. Cep telefonunu aç!"

Jax'in derin, seksi sesi beraberinde ateşli ve sevgi dolu bir anı seli taşıyarak duyularıma ulaştı. İçimde bir şey izimi sürme zahmetine katlanmış olmasının memnuniyetiyle tatlı bir şekilde ürperdi. Jackson Rutledge en iyi kadınların, peşinde olduğu bir adamdı. Başka bir şehirdeyken peşime düşmesi tümüyle gereksizdi. Ve gurur okşayıcı.

Lavabonun yanındaki tezgâha yaslandım. "Son dakika haberi, senden kaçınıyorum."

"Bu konuda iyi şanslar."

Çenemi sıktım. Yatakta bir hayvan olması ne fark ederdi? Sesini duymaktan mutlu olmuşsam ne fark ederdi? Ona hâlâ kızgındım. "Şimdi kapatıyorum."

"Benden kaçamazsın," dedi gergin bir sesle. "Ve dün yaptığın gibi hareket edemezsin. Konuşmamız gerekiyor."

"Aynı fikirdeyim ancak bu konuşmaların içeriği genellikle, senin için sadece bir yatak arkadaşı olacağımı söylemen ve buna bir sebep göstermemen oluyor. Yerimde saymaya tahammülüm yok. Bana gerçek cevaplar vermeyeceksen, sana daha fazla vakit ayırmayacağım."

"Bana daha fazla vakit ayıracaksın, Gia."

İçimde bir farkındalık ürpertisi ilerledi. Onun bu ses tonunu tanıyordum. Bu onun seni-sert-bir-şekilde-becereceğim tonuydu. “Sen öyle san.”

“Uçağım inmek üzere, Gia. Bir saat içinde otelde olacağım ve beni göreceksin.”

“Ne?” Hain nabzım heyecandan fırladı. Seks dürtüm önceki gece onun yanından ayrıldığımdan beri artmıştı. Bitiş çizgisini geçmeye olması gerekenden fazla hevesliydim. “Atlanta’ya kadar peşimden geldiğine inanamıyorum! Nerede olduğumu nasıl öğrendin?”

“Ağabeyinin eşi.”

Denise’in elimden çekeceği vardı. Jax’le aramızdakinin farkındaydı, yani bunu bilerek yapmıştı. “Tamam, geri dön ve tekrar evine uç. Çalışıyorum, Jax. İşimin etrafında olman konusunda sana güvenmiyorum.”

Keskin bir şekilde nefesini içine çekmesi bana onu alt etmiş olduğumu hissettirdi.

“Tamam,” diye parladı. “Senin için bir araba göndereceğim. Benim otelimde buluşuruz.”

“Bugün yapacak işlerim var. Vaktim olduğunda sana haber veririm. Ayrıca buluşmamız için tarafsız bir yer bulacağım.” Bir bar belki, hatta bir alışveriş merkezi. Yakınlaşmanın soruna dönüşmeyeceği bir yer. Maalesef şimdi Jax’in bana olan duygularını öğrendiğimden onunlayken kendime güvenemiyordum.

“Benim otelim, Gia,” diye vurguladı. “Göz önünde bir yer seni kurtarmayacak. Sonunda nerede olursak olalım, uzun ve sert bir şekilde sevişeceğiz. Bunu yaparken kendimizi hapis-hanede veya dedikodu gazetelerinin ilk sayfalarında bulmasak iyi olur, sen ne düşünüyorsun?”

“Sahiden, o egona sahip çıkmalısn.”

“Bebeğim, gerekirse ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünmeye hazırım.”

Derin bir nefes alma sırası bendeydi. Bana nasıl ulaşacağını, beni nasıl teşvik edip savunmasız bırakacağını biliyordu. Aynı şeyi ona yapmayı denedim. “Beni sevdiğini söyle, Jax.”

Bir sessizlik anı oldu. “Bizim sorunumuz birbirimizi sevmekle alakalı değil.”

Telefonu kapatarak beni hattın ucunda yalnız bıraktı. Her zamanki gibi.

“Sonunda gerçek olduğunu hissetmeye başlıyorum.” Chad inşaat alanında etrafına bakınıyordu.

Gülümsedim. “Güzel.”

Chad elime uzanıp sıktı. Şantiyede buluştuğumuzda üzerinde yakası açık bir gömlek ve onu içine sokuşturduğu bol kesim bir kot pantolon vardı. Hafif uzunca kestane rengi saçlarının birkaç tutamı kaşlarına düşüyor, büyüleyici yeşil gözlerini çevreliyordu. Chad Williams’ın seksi bir adam olduğuna şüphe yoktu.

Birçok kadının ilgisini üzerine çekiyor ama buna aldırmıyordu. Hiç değilse ilk restoranın açılışına kadar bu ilgiden etkilenmemesini umuyordum. Aşırı ilgiden burnu fazla kalkan birçok şef görmüştüm ve bunun sonucunda işleri hızla kötüye gitmişti.

“Peki sırada ne var?” diye sorarken bana döndü.

“Mondego inşaatla tam anlamıyla başlamak için sadece imzalı sözleşmeleri bekliyor,” diye açıkladım. “Mimar üç şefe uyum sağlaması için ilk tasarımı revizyondan geçirecek. Bunun sizin için uygun olduğuna karar verdiğimizde onay vereceğiz ve işe koyulacaklar.”

“Tanrım.” Bir ıslık çaldı ve sırttı. “Görmek için sabırsızlanıyorum.”

“Yarın varolan planları gözden geçireceğiz, bu da bize mutfağın nasıl olaağı hakkında iyi bir fikir verir. New York’a geri döndüğümüzde rakip menüler üzerinde konuşmaya başlamak için seni, Inez’i ve David’i bir araya getireceğiz. Otellerin konumlarından yola çıkarak bazı yerel çeşitler bulmak güzel olacaktır.”

Chad başıyla onayladı. “Tüm bu süreçte ne kadar söz hakları olacak?”

“Kendi mönülerinde çok fazla,” dedim dürüstçe. “Onları yetenekleri yüzünden seçtik ve en iyi yaptıkları şeyi yapmalarına izin vermemiz gerekiyor. Fakat bunun dışında son söz sana ait. Buradaki ünlü şef sensin. Onlar şimdilik senin başarından faydalanıyorlar.”

Ağzı kederli bir biçimde çarpıldı. “Bunun hiçbir soruna neden olmamasını umarım.”

“Sanırım bu kız kardeşinle çalışmaktan daha kolay olacaktır.”

“Ya! Şüphesiz.”

Şakaya vuruyordu ama duygularını dışa yansıtan gözlerinde bir parça keder gördüm. Stacy sonradan yan çizmemiş ve bu işte Chad’le birlikte çalışmak için imza atmış olsaydı işler daha iyi durumda olurdu. Jax, kardeşler arasındaki bu ayrılığa katkı sağlamıştı; kendi ailesi için ne kadar çabaladığı göz önüne alınırsa bu durum ironikti.

“Rutledge Kapital ve Pembry Girişimcilik hakkındaki haberler patladığından beri Stacy’yle konuştun mu?” diye nazikçe sordum.

Dudakları inceldi. “Neden? Böbürlenebilmesi için mi?”

“Onu tebrik edebilmek için. Bilirsin, bir zeytin dalı uzatırdın.”

“Bu konuda rezil bir şekilde davranırdı.”

“Belki.” Elimi omuzuna koydum. “Ama onunla konuşursan kendini daha iyi hissedersin. Ve daha sonra dediğine geldiğinde, bunu onu kontrol etmek için kullanabilirsin.”

Gergin bir gülümsemeyle karşılık verdi. “Bunu düşüneceğim.”

“Bu arada, aç mısın?”

“Ölüyorum. Haydi yemek yiyelim.” Bana kolunu uzattı ve onu kabul ettim. “Bu taraflarda harika kızarmış tavuk ve waffle yapan birçok yer var.”

“Waffle ve kızarmış tavuk mu? Bir arada mı?”

“Bu nefis bir karışımdır, tatlım. Bir kez deneyene kadar yaşamış sayılmazsın.”

“Gerçi kulağa sonum olacakmış gibi geliyor. Veya en azından ihtiyacım olmayan fazladan bir beş kilo daha almama yardım edecekmış gibi.”

Chad elimi dudaklarına götürerek parmak eklemlerimi öptü. “Bu durumda onları geri vermende sana yardım ederim.”

“Yaramaz bir adamsın, Chad Williams,” diye onu azarladım ama bir gülümseme eşliğinde. Chad’in zararsız flörtü, her açıdan tehlikeli olan Jax’le hoş bir tezattı.

Aklımı okuyormuş gibi konuştu. “Artık ne yararı olacaksa, Lei beni Jackson Rutledge’la aranızda bir şey olduğuna dair uyardı.”

Gerildim, şaşırdım ama sonra Lei’nin bunu yapmakta haklı olduğunu anladım. Chad’in sonradan öğrenip biz ondan kasten saklamışız gibi hissetmesindenise çıkabilecek herhangi bir meselenin üstesinden şimdi gelmek daha iyiydi. “Birkaç yıl önce kısa bir süreliğine görüşmüştük.”

“Ya şimdi?” Bana bir bakış attı. “Sana çiçekleri yollayan adam o mu?”

“Evet. O şimdi...” Jax’in özel uçağıyla peşimden geldiğini düşündüm. Beni görmek istediğini. Benimle yatmak istediğini.

“Hayatıma yeniden girdi ve işime bulaştı ki bunu anlayışla karşılamıyorum.”

“Hangi kısmını? Hayat mı? İş mi? İkisi birden mi?”

“İşim benim hayatım,” derken otelin ön taraftaki garaj yoluna çıktık. Bir taksi istediğimizi işaret ettik. “Sana daha fazla sorun çıkartamaz, Chad. Sen, Inez ve David, Mondego’nun güvencesinde olacaksınız. İlerleme kaydediyoruz.”

“Sana sorun çıkarabilir mi?”

“Benim için endişelenme.”

Kolunu omuzuma attı ve beni yakına çekti. “Elbette senin için endişeleneceğim. Sen benim şans bilelimsin.”

Kalçamla onun kine vurdum. “Ne için?”

“Sanki bilmiyorsun, Gianna, hayatım. Şöhret ve servet yolunda tabii.”

Kabul etmek zorundaydım, Güney’in kızarmış tavukları ve waffle’ları aşırı iyiydi. Gerekenden fazlasını yedim ve otel odama geri dönerken neredeyse paytak paytak yürüdüğümü hissettim. Az da olsa uyumak istiyordum ama Chad’le birlikte saat üç buçukta otel müdürüyle görüşecektik ve uyuyakalırsam toplantıda uyku mahmurluğunu hâlâ üzerimden atamamış olacağımdan endişe ettim. Önemli bir toplantı değil, sadece bir nezaket görüşmesi ve bir kahve eşliğinde bir karşılamaydı; yine de iş işti.

Dizüstü bilgisayarımı açtım ve masaya oturarak e-postalarımı göz attım. Lei’den gelen David Lee ile ilgili iki e-postayı cevapladıktan sonra, Deanna Johnson’dan gelen postayı açtım. Telefonumu çantamdan çıkarıp açtım. Hemen muhabirin, e-postanın sonunda, iletişim bilgileri kısmında listelenmiş cep telefonu numarasını tuşladım. Jax’ten gelen sesli ve yazılı mesaj bildirimlerini görmezden geldim.

“Deanna Johnson,” diye enerjik bir şekilde cevapladı.

“Merhaba. Ben Gianna Rossi.” LinkedIn profili tarayıcımdaki sekmelerden birinde açtı ve fotoğrafına bakmak için sekmenin üzerine tıkladım. Uzun saçlı ve koyu renk gözlü, güzel bir esmerdi. O ve Vincent birlikteyken çekici bir çift oluyorlardı, esmer tenleri uyumlu bir görselliğe sebep oluyordu. Birliktelikleri uzun sürmemişti fakat zaten Vincent’in ilişkileri nadiren uzun sürerdi. Sabit bir kız arkadaşı olmasından hoşlanırdı ancak Rossi’s’de çalıştığı uzun saatler göz önüne alındığında kendisi sabit bir erkek arkadaş sayılmazdı.

“Gianna, selam. Nasılsın?”

Koltuk başlığına yaslandım ve bacaklarımı uzatarak ayak-kabılarımı savurup çıkardım. “İyiyim. Sen nasılsın?”

“Bir hikâye kovalıyorum, her zamanki gibi.” Deanna’nın sesi değişti, daha odaklı bir hal aldı. “Vincent bir şey araştırmamı istediğini söyledi?..”

“Jackson Rutledge.”

“Doğru. Vincent da böyle söylemişti.” Bir ıslık çaldı. “Bana nedenini söylemek ister misin?”

“Biz... görüşüyoruz.”

Deanna yumuşak bir şekilde güldü. “Dolardan daha fazla sırra sahip, esrarengiz milyonerle mi? O türü bilirim.”

Burun kemerimi sıkıştırırken arkamı dönüp gitmenin ruh sağlığım için daha yararlı olacağını biliyordum. Ayrıca bunu yapmayacağımı da biliyordum. “Ben sadece onu daha iyi tanımak istiyorum. Bir şeylerin yürümesi için çabalamayı düşünmekle bile vaktimi boşa mı harcıyorum, öğrenmem gerekiyor.”

“Muhtemelen,” dedi lafını sakınmadan. “Ne arıyorsun? Ben özel bir dedektif değilim ve Rutledge ailesinin çeşitli üyeleri hakkında burada birçok kayıt var. Google’dan arayarak bulabileceğin eski kız arkadaşlar gibi şeyler.”

“Hayır, ilgilendiğim husus o değil. Belki bana sen yardımcı olamazsın. Belki sadece onun açığa çıkarabileceği bir şey arıyorum.” İç geçirdim. “Neden ailesi için her şeyi yapmaya hazırkens onlardan hoşlanmıyormuş gibi göründüğünü anlamıyorum. Kesinlikle beni onlara karşı çok fazla uyarıyor. Beni kötü bir alışkanlık gibi sakladığımı düşünüyordum ama şimdi... beni onlardan koruyormuş gibi hissediyorum.”

“Seni önemsiyorsa bunu yapıyor olabilir. Onları kaplan köpekbahlıkları gibi düşünmelisin; aynı plasentanın içinde yüyüyor ama en güçlüleri sağ çıkana kadar birbirlerini yiyerek besleniyorlar.”

Jax’in bana önceki gece söylemiş olduğı şeyi hatırlayarak buz kestim. *Köpekbahlıklarıyla yüyüyorsun ama bir tatildeymiş gibi davranıyorsun.*

“Pekâlâ,” dedim dikkatle, Jax’in babasını düşünüyordum. “O ailedeki en güçlü köpekbahlı kim öyleyse? Parker Rutledge mi?”

“Kuşkusuz.”

Jax ebeveynlerinin başta bir aşk evliliğı yapmış olduğunu ve sonunda perişan olduklarını söylemişti... “Jax’in annesi hakkında ne biliyorsun?”

“Leslie Rutledge mi? Bir gizemi kurcalıyorsun. Ölümünden önceki beş yıl göz önüne neredeyse hiç çıkmadı ve bunun öncesinde bile ilgiden kaçınırdı.”

“Jax ondan söz etmeyecektir.”

“Biraz etrafı kolaçan edip ne bulacağıma bakabilirim ama zaman alacaktır.”

İç geçirdim. Jax’le “normal” bir yaşam hayalim gerçekçi olmaktan ciddi anlamda uzaktı. “Bulacağın her şey için minnettar olacağım. Ve harcadığın zaman için ödeme yapacağım, elbette.”

“Şüphesiz.”

Doğrularak omuzlarımı geriye doğru yuvarladım. Jax’e ailesini doğrudan soracaktım ama bir B Planı’nın bir zararı olmazdı. Özellikle şimdiye kadar işlerin bizim için nasıl gittiğini düşününce. “Teşekkür ederim, Deanna.”

“Kendine dikkat et, tamam mı? Dikkatli olmazsan, Jax gibi adamlar seni sahiden perişan edebilir.”

“Evet, biliyorum. Teşekkürler. Sen de kendine dikkat et.”

Telefonu kapadık ve cep telefonumu masaya bıraktım. Cep telefonum gelen bir mesajla vızıldadığında e-postalarımı yeniden gözden geçirmeye başlamıştım. Ekranı baktığımda mesajın Jax’ten geldiğini gördüm. Ne yaptığımı fark edene kadar ayaklarım halıya hafifçe vurarak dans ediyordu.

Beni düşündüğünü biliyorum.

Mesajına dik dik baktım ve homurdandım. “Her neyse.”

Senin beni düşündüğün açık, diye yazarak karşılık verdim.

Hayalini de kuruyorum.

Bu beni gülümsetti. Önceki konuşmamızın ardından taktik değiştirmişti; sert oynamaktan sadece oynamaya geçmişti. Belirli bir strateji işe yaramadığında Jax bunu hemen anlardı.

Bir cevap yazmaya koyuldum ama benden önce davrandı. Telefonum çalmaya başladı. Yanıtladığımda ben bir merhaba bile diyemeden konuştu.

“Beni çok güzel tattın, bebeğim,” diye mırıldandı. “Nefesim kesildi, öyle güzel hissettirdi ki. Ateşli küçük ağzın aletimin başını çekiyor, dilin etrafımda dolaşıyor, sıkı yumrukların beni sıvazlıyordu. Senin için çok şiddetli geldim. Ve onu tattın, Gia, bebeğim. Her damlasını.”

Bir an ne demem gerektiğini düşünemedim, zihnim tam olarak onun anlattığını yapan görüntülerimle doldu. Jax’e oral seks yapmayı seviyordum. Bana hissettirdiklerini... tadını ve

kokusunu. Bundan daha fazla sevdiğim, aldığı zevkten utanç duymadan bende kendini kaybetmesiydi. Bu anlarda onunla çok arzuladığım yakınlığı hissediyordum.

“Aletimi emmeyi hep çok sevdim,” dedi ipeksi bir sesle. “Ve Tanrı biliyor, elimden gelse tüm zamanımı ağzında geçirirdim.”

Sesimi buldum. “Bencil piç.”

“Konu sensen öyleyim.” İç geçirdi. “Yatakta uzanıyorum, çıplak ve sertim, neden burada olmadığımı merak ediyorum.”

“Yapacak işin yok mu?”

“Sen varsın.”

Arka planda vızıldayan e-postasının sesini duydum ve bir kahkaha attım. “Yalancı. Çalışyorsun.”

Eskiden telefonda, sıklıkla aynı anda boşalmamızla sonuçlanan seks oyunları oynardık. Dünyada, Jax’in boşalırken benim adımı söylediğini iştirmekle kıyaslanabilecek bir şey yoktu.

“Suçluyum,” diye arsızca itiraf etti. “Akıllı sende uzak tutmaya çalışıyorum ve umutsuzca başarısız oluyorum.”

“Muhtemelen beni baltalayan anlaşma üzerinde çalıştığın içindir.”

“Cezamı yatakta vereceğine dair bir sözün var.” Açık bir hevesle yumuşakça mırıldandı. “Onu dört gözle bekliyorum, bebeğim.”

“Sana karşı böyle hissederken, aletinin dişlerimin yakınında olmasını isteyeceğinden emin değilim.”

Jax bir kahkaha attığında ayak parmaklarım kıvrıldı. Duyduğum en iyi kahkahaya sahipti; derin ve kuvvetli. “Fiziksel acı tehditlerin bile senin için sertleşmiş bu ereksiyonu yok edemez. Buraya gel, Gia.”

“Yapamam. Biraz sonra bir toplantım var.” Ayağa kalktım ve huzursuz hissederek pencereye yürüdüm. Tül perdeleri kenara çekerek Atlanta şehrine tepeden baktım. *Jax neredeydi?* Son iki

yıldır kendime her gün sorduğum bir soruydu bu. Gerçi beni takip ettirdiğinden Jax'ın nerede olduğumu kendine sorması gerekmemiştir. "Ayrıca, konuşmamız gerektiğini söylemedin mi? Oraya geldiğim zaman konuşacağından kuşkuluyum."

Bir dakika sessiz kaldıktan sonra, "Harika bir aileye sahipsin. Onlarlayken iyi veya kötü hakkımda ne düşündüklerini hep biliyordum. Palavra atmıyor veya vakitlerini değersiz saçmalıklarla harcamıyorlar. Onlar iyi insanlar."

"Teşekkürler," diye mırıldandım bunu yabana atmayarak. Ailemle gurur duyuyordum, bir Rossi olmakla gurur duyuyordum.

"Benim ailem öyle değil, Gia. Parker'ın cazibesine aldanma. Vaktini yalnızca onun için faydalı insanlara harcar."

"Jax benim hiçbir şeyim yok."

"Ben varım," dedi tatsızca.

"Babanın beni sana karşı kullanabileceğini mi söylüyorsun?"

"Belki. Veya yalnızca seni kullanır bir süreliğine. Her şey için olabilir, bebeğim. Sadece bana güven, bu bir tuzak."

Birbirine güvenmeyen bir baba oğlu anlamaya çalışarak bir an bunu sindirmek için bekledim. "Son iki yılda uzak durmanın sebebi baban mı?"

Beni tekrar terk etmeye kararlı oluşunun sebebi baban mı?

"Senin için en iyisi olduğu için uzak durdum."

Bu üstü kapalı yanıtlardan nefret ediyordum. "Yine de buradasın. Bana neden seni görmem gerektiğine dair iyi bir sebep ver, Jax."

"Çünkü bunu istiyorsun."

"Bundan daha iyisini bulmanı tavsiye ederim."

Aceleyle nefesini dışarı bıraktı. "Çünkü *ben* seni görmeyi istiyorum. Çünkü seninle vakit geçirmeye ihtiyacım var. Bana... insan gibi hissettiriyorsun. Seninle olmak bana katıksız bir pislik değilmişim gibi hissettiriyor."

Gözlerimi kapadım, kalbimdeki sızıyı söküp atmak için elim göğsüme gitti. Neden her zaman kendini değersizleştirdiğini, neden benim için yeterince iyi olmadığını düşündüğünü öğrenmek istiyordum. Sırf bu cevapları almayı denemek için bir girişimde bulunacağımı biliyordum. Yine de dürüst oldum ve ona, “Seninle olmak beni yalnız hissettiriyor. Bana sürekli hayatımda olacak birini bulmak istediğimi hatırlatıyor. Güvenilebileceğim birini,” dedim.

“O adam olmayı dilerdim,” dedi usulca.

“Evet. Ben de öyle.”

2

Telefonu açar açmaz ağabeyimin karısının lafını kestim. “Hain!”

Denise güzellik salonunun isminin yarısını söylemişken duraksadı ve ardından, “Demek seni aradı, ha?” dedi.

“O burada!” Bir iniltiyle yatağımın kenarına oturdum.

“Atlanta’da mı? Ciddi misin?” Denise bir ıslık çaldı. Arka planda bir gıcırta duydum; dükkânının giriş kısmındaki tezgâhın arkasındaki koyu pembe tabureye oturduğunu gözümde canlandırabiliyordum. “Sana fena halde âşık olmalı.”

“Beni böyle sattığına inanamıyorum. Nerede olduğumu bilmesini isteseydim ona söyleyeceğimi düşünmedin mi?”

“Haydi ama. Hiçbir adama ona baktığın gibi baktığını görmedim. Mutlu olmanı istediğim için beni suçlayamazsın.”

“Bir parça endişelenmeyi hak ediyor, Denise. Beni özlemeyi ve ne yaptığımı merak etmeyi hak ediyor.”

“Ah, seni anlıyorum. Üzgünüm.”

Bacaklarımı uzattığımda bakışlarım pedikürüme takıldı. “Hayır, değilsin.”

“*Birazcık* üzgünüm,” diye düzeltti. “Öyleyse ikiniz öpüşüp barışacak mısınız?”

“O kadar basit değil.”

“Öyleyse bana nasıl olduğunu anlat.”

“Oğlan kızla tanışır, oğlan kızı sepetler, oğlan iki yıl sonra yeniden ortaya çıkar, oğlan kızı perişan eder ve kızın büyük anlaşmasını da neredeyse perişan eder, oğlan kızı bir kez daha perişan etmek ister –belki iki türlü– ama bu sefer oğlan kızı bir noktada tekrar sepetleyeceğini ona dürüstçe söyler.”

“Hımm.” Balon yaptığı sakızı gürültüyle patladı. “Oğlanın kızı nasıl baktığını görmemiş olsaydım sana onun kıcına tekme basmanı söylerdim.”

“Yapılacak en akıllıca şey bu olurdu herhalde. Peki, şimdi ne öneriyorsun?”

“Onun aklını başından al. Dünyasını sars. Ona ne kaçıracağını göster. Çekip gitme zamanının geldiğine karar verdiğinde canının acımasını sağla, böylece planladığını gerçekleştiremesin.”

Keşke o kadar kolay olsaydı. “Bence bu aptalca bir plan.”

“Belki de.” Denise bir kahkaha patlattığında ben de gönülsüzce gülümsedim. “Fakat buradaki enfes, birinci sınıf bir erkek, Gianna. Bir kız için, âşık olduğu seksi erkekle yatakta birkaç saat geçirmesinden daha kötü şeyler vardır.”

Denise duymak istediklerimi söylüyordu; onunla bağlarımı kopartıp kaçmak yerine devam etmem için bir bahane veriyordu. “Kusursuz bir destekçisin, Denise!”

“Her neyse. Jackson senin için zararlıysa, seksin ne kadar yararlı olduğunu düşün. Cilt için harika, iyi bir egzersiz, ruh haline müthiş bir yardımı oluyor...”

Gözlerimi devirdim. “Şimdi kapıyorum.”

“Seni seviyorum!” dedi hemen.

“Ben de seni seviyorum.” Aramayı sonlandırdım ve bir an için ayağa kalkıp telefonu hafifçe çeneme vurarak düşün-

düm. Jax'ı, kendimi korumak için bile olsa, çekip gitmemi imkânsız kılacak kadar seviyordum. Jax bulabildiği tek çözüm çekip gitmek olacak kadar beni seviyordu. Belki Denise'in bir bildiği vardı. Belki her seferinde geri çekilmek yerine onu sahip olduğum her şeyle sevmeliydim. Ona sevgimi sahiden hissettirmeliydim, böylece yokluğunda buna, onu bana geri getirecek kadar bir özlem duyardı.

Yine de iş yönünden canımı yakmış olması bir problemdi. Bunun peşini bırakamazdım. Bu derine işlemiş bir yaraydı.

Chad, otel müdürü Rick'le anında kaynaştı. İkisinin Güneyli, kelimeleri uzatan konuşmaları hoşuma gitti, iki adam da beni büyüledi, üstüne bir de eğlendirdi. Buna rağmen, Rick bizi akşam yemeğine davet ettiğınle Chad'e engel olmak istemediğim için o kabul ettikten sonra daveti geri çevirdim. Her zaman yanında gezen varlığım olmadan, kendi başına da yakınlık kurmanın Chad için önemli olduğunu fark etmiştim. Onun bebek bakıcısı değildim, ayrıca işini kendi başına halledebileceğine güvenmiyormuşum gibi hissetmesini istemiyordum.

Odama geri döndüğümde Lei'i aradım.

"Gianna," diyerek telefonu açtı, arayanın ben olduğumu ofisteki çağrı bilgisi veren telefonda görebiliyordu. "Atlanta'da işler nasıl gidiyor?"

"Chad iyi hissediyor," dedim. "Durumdan memnun ve rahatladı, ayrıca çok heyecanlı. Bu seyahat umduğumuz şeyi başardı."

Her zamanki gibi sezgileri kuvvetli olan Lei sordu: "Ya sen? Sen de iyi hissediyor musun?"

"Jackson beni buraya kadar takip etmiş." Amacım bu kişisel detayı patronumla paylaşmak veya Denise'le veya kız arkadaşlarımdan biriyle yapacağım gibi dedikodusunu yapmak

değildi. Ona söylememin sebebi, olası bir çıkar çatışmasının mümkün olmadığını bildirmektir. Jax'ın işimi daha fazla tehlikeye atmasına izin vermeyecektim.

“Öyle mi?” Ses tonu düşünceliydi. “Pekâlâ... Bu durumla ilgili nasıl hissediyorsun?”

“Emin değilim. Hayır,” diye düzeltiltim. “Bu doğru değil. Halihazırda karmaşık olan bir ilişkiyi Pembry Girişimcilik'e bir yatırım yaparak daha fazla karmaşık bir hale soktuğu için ona çok kızgınım. Sadece bu kadar değil, bir de bizi terk edişini sağlama almak için Isabelle'i aradı. Ona güvenemem, Lei.”

Jax'ın yaptıklarını her düşündüğümde tekrardan öfkeleniyordum.

“Bu vahim bir kusur.”

“Bunu biliyorum.” Mesele şuydu ki Jax'ın bilerek aramıza engel koyacak şekilde hareket ettiği hissinden kurtulamıyordum. Fakat bu dürtünün onu daha az mı yoksa daha fazla mı tehlikeli yaptığına karar veremiyordum. “İşimi tehlikeye atıp atmadığımı bana söylemeni istiyorum.”

“Tehlikeye attığını biliyorsun. Birlikte olduğun kişi yüzünden seni kovmayacağım, Gianna. Bu senin özel hayatın. Ama senden bir ipucu almış gibi görünen bir hamlede daha bulursan –bilinçli veya değil– seninle yollarımızı ayırmak zorunda kalırım çünkü o zaman mesele işle ilgili olur. Anladın mı?”

Midem düğümlendi. “Anladım.”

“Güzel.” Sesi yumuşadı. “Yarınki gündem ne?”

Lei'e anlattım. Sakin ve sabit bir şekilde konuşurken kök salmış korkumu üzerimden atamıyordum. Tüm geleceğimi işimin etrafında kurmuştum ve bir B Planım yoktu.

“Mimarın sunumlarını gördüğünde Chad'in ne düşündüğünden beni haberdar et. Ve kendine dikkat et, Gianna. Benim için bir çalışandan fazlasısın. Bunu bildiğini düşünüyorum.”

Beni göremeyecek olmasına rağmen başımı salladım. “Biliyorum. Teşekkür ederim, Lei.”

Telefonu kapadıktan sonra onu yatağıma fırlattım. Başım ağrımaya başlamıştı, bu yüzden saçlarımı ensemden düzgün bir topuzla tutturarak tokayı gevşettim. O anda Jax’ten gerçekten nefret ediyordum. Hayatıma geri döndüğünden beri bende uyandırdığı tüm duygularla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Tüm yaralarını iyileştirmek istemekle bizzat canını yakmayı istemek arasında gidip geliyordum.

Dım. Yeni mesaj.

Jax’ten gelen, *Seni beklerken çıldıracağım*, yazısını görünce tüm duygularımı serbest bıraktım.

Jax’i aradım. Hayatımda yanlış giden her şey onun suçuydu ve bunu bilmesi gerekiyordu.

“Bana lobide olduğunu söyle,” diye selamladı, sesi boğuktu.

Oyalanmadan konuya girdim. “İşimi seviyorum. Hayatımdaki en önemli şey o ve senin yüzünden onu kaybetme tehlikesi içindeyim.”

Vites değiştirmesi bir anımı aldı. “Kahretsin. Gia...”

“Beni biraz olsun seviyorsan, bu sonunda bana işimi kaybettirecek mi, derhal söyleyeceksin. Hatunları kolaylıkla elde edebilirsin, Jax. Bana ihtiyacın yok.”

“Tanrım.” Sert bir sesle iç geçirdi. “Ian Pembry’yle niyetlendiğim işi yaptım.”

Bir başka üstü kapalı cevap. Bunlardan bıkmıştım. Neredeyse her soruya bu şekilde cevap veriyordu.

Aramayı sonlandırdım ve telefonu yatağa fırlattım. Soyunmaya başladım, tüm günün etkisini üzerimden temizleyerek atmak istiyordum.

Telefonum çalmaya başladı. *Klik.*

Jax aklımı çelmeye başlamadan önce telefonu fişten çektim. Atlanta'ya, Jax'ten uzakta biraz vakit geçirmek için gelmişim ve bedenim ondan kaçınma fikrine itiraz etse bile buna ihtiyacım vardı.

Yüksek sesle, "Bir orgazm için ona ihtiyacım yok," diye kendimi azarladım. Elbette bu gerçek, Jax'le sekste esas sevdiğim şeye –adamın kendisine– değinmiyordu.

Yirmi dakika sonra, saçlarım başımın tepesindeki bir havluyla sarılmıştı ve telefonda oda servisiyle konuşuyordum. Kapının sabırsız, öfkeli bir şekilde vurulmasıyla yerimden sıçrayacak kadar irkildim.

Kapıdakinin kim olduğunu Jax ağzını açmadan önce biliyordum. "Aç şu lanet kapıyı, Gia."

Çenem kenetlendi. Otelin oda numaramı ifşa etmiş olması mümkün değildi.

Dikkatimi tekrar telefon konuşmama çevirdim. "Bakın ne diyeceğim? Onu bir kadeh yerine bir şişe Ste. Michelle yapın. Teşekkürler."

Jax daha büyük bir sabırsızlıkla vurmaya devam etti.

Telefonu kapadım ve kapıya kızgınlıkla baktım. "Siktir," diye patladım.

"Bir çocuk gibi davranıyorsun." Kapı tarafından biraz boğulsa bile sesi hiddetle yankılanıyordu.

"Anla artık, Jax. Seni görmek istemiyorum."

"Bu çok kötü. Sonsuza dek orada kalamazsın, Gia ama ben dışarı çıktığında doğrudan bana gelmeni sağlayacak bir nöbetçi kapına dikebilirim. Bunun nasıl gelişeceği senin seçimin."

Gözlerimi kısarak güvenlik çubuğunu geri çektim ve kapıyı şiddetle açtım. Jax anında üzerime hücum ederek beni odanın içine gerilemeye zorladı. Bir an için Jax'in iri silüetinin

arkasında takım elbiseli bir adam görür gibi oldum, ardından Jax kapıyı arkasından tekmeleyerek kapadı.

Hızla gerilerken onu baştan aşağı süzdüm. Siyah pantolon ve yelek giyyordu, gri gömleği ve kravatı görünüşünün karanlık etkisini yumuşatmıyordu. Saçı, parmaklarını arasından geçirmiş gibi görünüyordu, daha uzun tutamlar seksi bir dağınıklıkla alnına dökülüyordu. Kahverengi gözleri görünüşümü kaydederken ateşliydi, kaşlarının çatık duruşu öfkesini belli ediyordu.

Ona kızgın olduğumda aşırı seksi göründüğümü söylemişti ve bir metre seksen santimin üzerinde kızgın, sert bir erkeklikle karşı karşıya kaldığımda ne demek istediğini anlamıştım. Görkemli yüzünün açları gergin, çenesi katıydı. Dudaklarının şehvetli kıvrımı pekişerek inatçı bir çizgiye dönmüştü. Tehlikeli ve şiddetli bir biçimde seksi görünüyordu.

“Kestirip atmaların beni gerçekten yoruyor,” derken dişleri birbirine kenetliydi.

“Bu hissi biliyorum.”

Tanrı’dan sabır diliyormuş gibi tavana baktı. “Yeung seni sıkıştırıyor mu?”

“Hayır.” Kollarımı kavuştururken altındaki çıplaklığımı ince koruyuculuğuyla örten, otelin sağladığı bornozdan fazlasını giymiş olmayı isterdim. “Her şey göz önüne alındığında, aslında dikkate değer bir şekilde bağışlayıcı.”

Jax geri çekilmiş dikkatli bir şekilde beni izliyordu. Odanın girişini kapayarak giyinme odasına ve banyoya gidişi engelliyordu. Mondego ölçülü bir zarafetle güzel bir şekilde dekore edilmiş gerçekten hoş bir oteldi, ne var ki Jax’ın beni New Jersey’de götürdüğü otel kadar harika değildi. “Pembry’yle olan anlaşmamın seninle hiçbir ilgisi yok.”

“Sana inanmıyorum.”

Kaşları kalktı. “İnanmıyor musun? Yoksa Yeung mu inanmıyor?”

“Ben. Bunu yapmanda birden fazla sebep olduğuna eminim ama aynı zamanda o sebeplerden *birinin* ben olduğumu kesinlikle biliyorum. Ayrıca bu hamlen, beni güvenilirliğini ciddi bir şekilde sorgulamaya itmiş olduğundan, senden nefret etmeme sebep olacak başka bir harekette bulunmayacağından emin olamıyorum. İstedğin bu, öyle değil mi? Sen yapamadığın için aramızdakini benim bitirmemi istiyorsun.”

Yüzü ifadesizdi ama gözlerinde bir şey değişti. “Neden bunu yapmak isteyeyim?”

“Çünkü benden korkuyorsun. Özellikle benim için hissettiklerinden.”

“Öyle mi?”

“Bu veya baban seni endişelendiriyor. Hangisi?”

“Onun nasıl biri olduğunu sana anlattım,” dedi Jax yumuşak bir şekilde.

Bu söz geri çekilmemi durdurdu. “Sanırım sana, senin kendine olandan daha fazla inancım var. Onunla boy ölçüseyebilirsin, Jax. Bana göz kulak olacağına inanıyorum.”

Bunun üzerine attığı kahkaha kulağa korkunç geliyordu, keyifsiz bir sestti. “Seni büyük, kötü kurttan koruyacağımı mı düşünüyorsun?”

Ona şoke olmuş bir halde bakakaldım; daha önce onun bu yakıcı yönünü görmemiştim. Hemen sonra beni güçlü tutuşuyla sardı, bedeni benimkine sokuluyor ve yüzü benimkine yaklaşıyordu. İmkânsız bir biçimde güzeldi. Gördüğüm en büyüleyici erkekti. Ve ciddi biçimde tepesi atmıştı.

“Büyük kötü kurt *benim*, bebeğim,” diye hırladı. “Benimle olmak mı istiyorsun? Kız arkadaşım olmak mı istiyorsun? Benimle partilere... davetlere... aile yemeklerine katılmak mı istiyorsun?”

“Evet!” Parmak uçlarımda yükseldim. “Sadece seks için aradığın bir kadın olmaktan bıktım. Bunun için düzinelerce kadın var. Ben daha iyisini hak ediyorum!”

“Düzinelerce mi? Seninle tanıştığımдан beri lanet bir keşiş hayatı sürüyorum! İki kadın, Gia. İki. Ve sen de iki adamla yattığına göre, söyleyecek bir lafın olamaz. Bu iki manasız ilişkiye hakkım vardı.”

Ayrıldığımızdan beri kaç adamla yattığımı bilecek kadar beni takip ettirmiş olmasından dehşete kapıldım, nefesim kesildi.

“Tüm payı mı istiyorsun?” diye çıktı. “Tamam. Hayatın tümüyle değişmek üzere. Mahremiyetin geçmişte kalmış bir şey. Artık...”

“Sanki bir mahremiyetim varmış gibi! Tanrım, yıllarca beni gizlice izlemişsin. Sen...”

“Gia, yapmış olduğun tartışmaya açık her şey, sonraki günün haber konusu olmak üzere. Ağabeylerinin yaşamı da haber olmaya aday olacak. Ayrıca bu durum ebeveynlerin ve arkadaşların için de geçerli olacak. Halka açık bir yere gittiğinde fotoğrafçılar seni takip edecek. Nasıl oy kullandığından ne giydiğine her şeyin meşru hedef olacak.”

Sertçe yutkundum.

“Bana taşınacaksın. Benim dairemde güvende olursun ama ağabeylerinin neyle başa çıkmak zorunda kalacakları hakkında bir şey söyleyemem. Veya ağabeyinin eşinin. Yanında daima korumalar olacak. Ve yanında sürekli birinin olmasının, programını rapor etmen gereken birinin varlığının ne kadar zahmetli olduğunu dinlemek istemiyorum.”

“Beni korkutamazsın,” diye fısıldadım ama bu bir yalandı. Kalbim endişeyle çarpıyordu. Aileme karşı daima inanılmaz koruyucu olmuştum. Ne zaman onları tehdit eden bir şey olsa onları azimle savunurdum.

“Ah, korkutacağım,” diye uyardı kasvetle. “Şimdiye kadar sadece en iyi yanımı gördün ama her şeyi istiyorsan, istediğini alacaksın. Hem iyi hem de sahiden aşırı çirkin olan ben.”

“Hiç durma,” diye meydan okudum, tekrar öfkelenmiştim. Kasten aşağılık bir herif gibi davranıyordu.

“Çok fazla seyahat ederim. Bazı bunaltıcı gecelerde geç saatlere kadar ayakta kalacak, sadece ertesi sabah işe gitmek için hazırlanmaya vakit bulacaksın. Sana ne giyineceğini, ne konuşacağını, nasıl davranacağını söyleyeceğim. Yaptığım bu, Gia. Politika ve iş yaşamında imaj her şeydir ama bunu çoktan anladın, değil mi? Benim için birçok ön hazırlık yapacaksın. Bazen güçlkle farkına varacağım.”

Kendimi ondan çekip uzaklaştırarak baş kaldırdım. “Teşekkür ederim, Jax,” dedim. Sesimden alaycılık akıyordu. “Kararı benim için çok kolaylaştırdın.”

Dudakları zalim bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Seni korkuttum, değil mi?”

Bu saçmalıktan usanmıştım, çığlık atmak istiyordum. Daha önce birbirimize karşı hiç çirkinleşmemiştik. Aramıza bir mesafe koymayı her şeyden çok istiyordum.

“Beni gerçekten seven bir adam için tüm bunlarla yüzleşirdim,” dedim ona soğuk bir şekilde. “Ama bir pislik için tüm bu boka katlanmayacağım.”

Jax sımsıkı kenetli yumruğunu duvara geçirmeye hazır görünüyordu.

Elimle kapıyı işaret ettim. “Lütfen git, Jax. Şu anda seni görmek istemiyorum.” Bir başka yalan. Ona bakmaktan asla

sıkılmazdım. Fakat onunla uğraşmak beni yormuştu. Mola vermek istememin bir sebebi vardı.

“Sana karşı dürüst oldum ve sen deliye döndün.” Eliyle yüzünü sıvazladı ve küfretti.

“Hayır,” diye düzelttim onu. “Beni düpedüz korkutmak istedin ve istediğini alıyorsun. Yalnızca seks ilişkisini kabul ediyorum ama bunu kendi zamanlamama göre yapacağım, seninkine göre değil. Seni istediğim zaman ararım, yani beni arama zahmetine girme, yanıt vermeyeceğim. Ve olduğum yerde aniden belirmeye bir son ver. Bu korkutucu.”

“Lanet olsun.” Jax bana uzanarak ileri doğru bir adım attı. Hızla geri çekildim. “Bana dokunma.”

Karanlık gözleri benimkileri deliyordu. “Bana nefes almayı bırakmamı da söyleyebilirdin. Benden ne istiyorsun, Gia? Benden istediğin şeyi vermeye çalışıyorum ve bu yine de yeterli olmuyor.”

“Saçmalıyorsun! Tüm bu tuzakları kurup bana bir çıkış yolu bırakmıyorsun. Neden ilk adımı atmayı isteyeyim?”

“Bir mikroskop altında yaşamak benim hayatımın bir parçası! Bunu değiştiremem.”

“Bunun yerine, ‘Dinle, Gia, hayatımı paylaşmak kolay olmayacak ama seni seviyorum. Özel hayatımızın dış dünya cehennemini telafi etmesi için elimden geleni yapacağım,’ diyebilirdin. Veya buna benzer bir şey!”

“Tanrım.” Hüsran dolu bir ses çıkardı. “Bu Tanrı’nın cezası romantik bir roman değil! Ben sadece sana sahip olabilmek için isteğine boyun eğmeye çalışan bir adamım.”

Sözde. Ne istediğimi biliyor ve bununla sonuna kadar mücadele ediyordu. “İşte, şimdi hayatına ve bana –havamda olduğumda– sahip olabilirsin.” Uyaran bir şekilde bir elimi

kaldırdım. “Şimdi değil. İnan bana. New York’a döndüğümde seni ararım.”

“Peki. Sen bilirsin.” Döndü ve uzun adımlarla kapıya yürüdü, sırtı katı ve omuzları gergindi.

Hâlâ bir parçam pes etmek, onu geri getirmek istiyor, ona kalmasını söyleyerek onunla uyumayı ve başkasıyla asla hissetmemiş olduğum inanılmaz samimiyeti ve bedensel yakınlığı hissetmeyi arzuluyordu. Öte yandan düşünmemiz gereken çok şey vardı ve bunu yapmak için zamana –ve me-safeye– ihtiyacımız vardı.

Jax kapıyı açtı ve dışarı, koridora adım attı. Boğazımda düğümlemiş sözcükleri yuttum ve yatağımdaki cep telefonuna uzanarak Jax’in gidişini izlemekten kaçınmak için onunla dikkatimi dağıtmaya çalıştım.

Kapının kapandığını duyduğumda gözlerimi yumdum, titrek nefesimi dışarı bıraktım. Bunu atlatamayacaktık. Bu sahip olduğumuz şeyi değiştirecekti. Sonsuza dek.

“Ben...”

Jax’in sesini duyduğumda şaşkınlıktan ciğerlerimdeki hava söndü.

“Seni seviyorum. Tamam mı? Seni o kadar çok seviyorum ki bu beni çıldırtıyor.”

Güçsüzleşmiş dizlerime destek olması için masanın arkasındaki koltuğa yaslandım. Onun bu sözleri söylediğini duymak istemiştim ama şimdi duyduğumda algılamakta güçlük çekiyordum. Jax elleriyle üst kollarımı kavrayıp başını boynuma gömünceye kadar ne kadar üzgün olduğunu fark etmemiştim.

“Seni evimde istiyorum,” dedi yumuşak bir sesle. “Seninle uyanmak, seni kollarımda tutarak uykuya dalmak, işten eve gelince yemeğimi seninle yemek istiyorum. Vegas’ta yaşadığı-

mız şeyi istiyorum ama o zaman durumlar farklıydı. Kendimi yalnızca sana adamıştım. Şimdi öyle olmayacak.”

Sağ elimi uzatıp onun sol elinin üzerine yerleştirdim. “Anlıyorum. Bununla başa çıkabilirim.”

“Öyle umarım,” diye mırıldanarak beni kendine çevirirdi. “Çünkü artık gitmene izin veremem. Öyle ya da böyle, benimsin.”

3

“Hâlâ beni korkutmaya çalışıyorsan, “ diye fısıldamayı başardım, “bundan daha iyisini yapman gerekecek.”

Jax yumuşak, boğuk bir sesle kahkaha attı. “İkimiz adına da yeterince korktum.”

Avuçlarının içine aldığı yüzümü beni öpmek için yukarı kaldırdı. Katı dudakları benimkilere dokunduğu an, aşk kalbimi sızlatarak delip geçti. Belini yakalayıp öpücüğü derinleştirmek için parmak uçlarımda yükseldim. Jax’in sevdiğim kokusunun... sıcaklığının ve sert bedeninin verdiği hissin... tadının kışkırtmasıyla ateş ve açlık içime yayıldı.

Jax inleyerek beni daha yakına çekti. Onu o kadar uzun zamandır arzuluyordum ki hasretimi doyurmak imkânsız görünüyordu. Dilim onun diliyle karıştı, ağzımı onunkine doğru yatırarak arsız bir yırtıcılıkla ağzının içini yaladım.

“Buraya gel.” Kuşağım çekştirerek bornozumu açtı ve onu dirseklerimin kıvrıldığı yere kadar indirdi.

Yalnızca bornozun kollarının üzerimden kayıp yere düşmesine izin verecek bir süre Jax’ten ayrıldım.

“Tanrım.” Jax beni kendine çekerek çıplak bedenimi tamamen kendi bedenine yapıştırdı.

Yeleğinin düğmelerinin tenime batışı, Jax’in kıyafetlerinin üzerinde olduğunu fark etmemi sağladı. Vegas’ta beraberken hiç görmemiş olduğum bir iş kılığı içindeydi. Başımı çevirerek duvardaki aynaya baktım ve yansımamız karşısında ürperdim: Jax çok resmi ve karanlık, tehlikeli bir şekilde seksi bir işadamydı; ben ise çıplak ve uslanmazdım.

“Bize bir bak,” diye fısıldadım. Bakışının yansımamızı bulmasını izledim. Şehvetin yüzünü ilkel bir erkeksi güzellikle gerginleştirdiğine tanık oldum..

Çenesini almıma sürttü, gözleri kapanıyordu. “Çok güzelsin, bebeğim. İnanılmaz ateşlisin, beni yakıp yok ediyorsun. Bunu berbat etmekten korkuyorum. Bir gün sana baktığımda, bana bakarken gözlerinde beliren o ışığı kaybettiğini görmekten korkuyorum.”

“Jax.” Bana her zaman, başka hiçbir kadın benimle kıyaslanamazmış gibi hissettiriyordu. Fakat aynı zamanda içime yerleştirdiği acının, sonunda ona sahip olmak üzereyken hâlâ iyileşmeyen bir yara gibi zonklamasından endişe ediyordum. Yumuşak bir sesle, “Beni incittin,” dedim ona. “Kalbimi kırdın.”

Alnını benimkine dokundurdu. “İkimizi de incittim. Keşke bunun bir daha olmayacağını söyleyebilseydim ancak bunun nasıl biteceği veya hayatımı benimle birlikte yaşamayı nasıl karşılayacağım hakkında hiçbir fikrim yok.”

“Eminim ben de hata yapacağım.” Yeleğinin düğmeleriyle ilgilenerek onları tek tek açmaya başladım. “Tüm yapmamız gereken birbirimizi sevmek.”

Başını eğerek ağzımı bir kez daha ele geçirdi, beni öyle bir şefkatle öptü ki gözlerim doldu. Elleri gövdemde yukarı kayarak göğüslerimin altına yayıldı, başparmakları kıvrımlarımın

hemen altındaydı. Parmaklarının hassas alt kısımları okşamayı göğüs uçlarını sertleştirdi. Daha şehvetli bir dokunuş için yalvararak hafifçe inledim. Bedenimin derinlerine yerleşmiş sızı acı vericiydi, kadınlığım şimdiden ıslak ve hazırды.

Jax hızla harekete geçerek beni zahmetsizce havaya kaldırıp yatağa yatırdı. Saçlarımın etrafına sarılı havlu gevşedi ve düştü. Kendisini üzerime konumladı, ellerini yanlarıma yerleştirdi. Burnunun ucunu göğüslerimin arasındaki boşlukta üzerinde gezdirdi. “Bana bir prezervatifin olduğunu söyle.”

Başımı kederle iki yana sallarken dudağımı ısırđım.

Jax yine gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. “Kıyafetlerimi çıkarmayacağım.”

“Jax...” Sesimde bir yakarış vardı çünkü onu içimde hissetmemeyi hayal edemiyordum. Öyle sert, uzun ve kalındı ki...

Jax başını kaldırdığında karanlık gözlerinde kaynayan şehvetle ürperdim; bedenim zincirlerinden kurtulduğunda nasıl hissettireceğini tam olarak biliyordum. “Geri çekilmem mümkün değil,” dedi, sesi tutkuyla boğuklaşmıştı. “Mümkün değil.”

Bunun sorun olmadığını... hap kullandığımı... aramızda hiçbir engel olmadan onu içimde hissetmek istediğimi söylemek için ağzımı açtım... ama kapı zili çaldı, onu hızlı bir, “Oda servisi,” izledi.

İnledim.

Jax’in yüzünden acı çeken bir ifade geçti. Ardından yumuşak bir şekilde güldü. “Zil bizi kurtardı.”

“Bekle...”

Ama çoktan bornozumu yerden kaldırmış üzerime örtüyordu. “Kımıldama,” diye komut verdi.

Jax kapıya baktı, oda servisi görevlisinin içeri girmesine engel olarak her şeyi koridorda halletti. Yeniden ortaya çıktı-

ğında tepsiyi tek elinde taşıyor, şarap şişesini, şarap kadehini ve kapaklı yemek tabağını ustalıklarla dengeliyordu.

Hepsini masaya yerleştirdikten sonra, bacaklarını önümde uzatıp doğrulurken beni izledi. “Beni öldürüyorsun.”

“Bunu hak ettin.”

Jax’in dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. “Bundan şüphelen yok. Yine de ümitsiz bir erkek bir yere kadar dayanabilir. Buradan gitmem gerekiyor.”

Surat astım. “Oyunbozan.”

“Seksi kışını New York’a geri getirdiğinde, sana istediğin her şeyi vereceğim.” Bir elini saçlarının arasından geçirerek onu tekrar bir düzene soktu. “Dönüşün için düzenlemeleri yapmaya başlayacağım.”

Kaşlarım kalktı. “Benimle olmak için yapman gereken düzenlemeler mi var?”

“Hayır, o düzenlemeleri bana taşınman için yapacağım. Ayrıca seninle birlikte olurken sana yapacağım her şey için kuvvet toplayabilesin diye yemek yemene izin vermem gerekiyor.” Ayağa kalkarken bana yapıştı ve hızlı, sert bir öpücük verdi. “Ve benimle kondom kullanmadan seks yapmaya hazırsan bunu düzgün yapalım; kendi dairemizde, kendi yatağımızda.”

Güçlkle yutkundum. “Ağabeylerimle konuşmam gerek. Ebeveynlerimle.”

“Onlarla beraber konuşacağız.”

“Bunu kabul etmeye zorlanmış bir adama göre fazla hızlı hareket ediyorsun.”

Jax’in yüz hatları yumuşadı. “Bir süredir bunu düşünüyordum. Kafamda planlamaya... bunun yürütmesi için bir yol bulmaya çalışıyordum.”

“Belki düşündüğün kadar zor olmaz.”

Nemli saçlarımı kulaklarımın arkasına attı. "Medya seni sevecek, Gia," diye mırıldandı. "Sen yürüyen bir erotik rüyasın. Sende cinsel çekicilik ve vazgeçilmeyecek bir beden var, bebeğim. Sana bir kez baktıklarında benim sana baktığımda gördüğümü görecekler ve ateşli, şehvetli, ilkel seks hayal edecekler. Ve *bu* yeni haber."

Onu dürttüm. "Ciddi ol!"

"Seninle sadece iyi vakit geçirdiğimi düşünerek yanılacaklar. Derhal bunun ne kadar uzun süreceğine dair tahmin yürütmeye başlayacaklar. Bizi başka insanlarla eşleştirecek, sırf senin bir fotoğrafını daha yayınlamaya bir bahane bulmak için haber uyduracaklar."

Buna daha önce başka çiftlerde şahit olmuştum. Fakat Jax ve ben farklıydık. Biz ünlü değildik. Ben hiç kimseydim ve Jax bir Rutledge olmakla beraber ailesinin böyle tanınır olmasını sağlayan politik çevrelerin perde arkasında çalışıyordu.

"Bana inanmıyorsun." Şakağını benimkine sürttü. "Bana güvenmen gerekecek. Neler olabileceği konusunda deneyimliyim. Bu stresin insanları nasıl yıktığı konusunda deneyimliyim."

İnce eleyip sık dokuyan bir şüpheyle, "Önemsediğin biri mi vardı?" diye sordum

"Evet."

"Ne oldu?"

Jax geri çekildi ve içine kapandığını gördüm. "Gitti," dedi ruhsuzca. "Aynı şeyin başımıza gelmesine izin vermeyeceğim."

Yağsız belini tutan parmaklarım kasıldı. Jax'ın başka birini sevdiğini düşünmek zordu. Eski sevgilisi Jax'i çok derinden incitmiş olduğundan, tekrar savunmasız kalmaktan kaçınmak adına kendisini benden uzaklaştırdığını düşünmek ise çok daha zordu.

Jax beni alımdan öptü. "Ne zaman eve dönüyorsun?"

“Yarından sonraki gün.”

“Tamam. O gece ailenle bir araya gelmeye çalışalım. Ertesi gün de seni bana taşıyoruz.”

Ayağımı nereye basacağımı bilmeden bir uçurumun kenarında duruyormuşum gibi hissediyordum. “Başımı döndürüyorsun.”

Geriye doğru bir adım atarak bana göz kırptı. “Sadece iyiliğinin karşılığını veriyorum, bebeğim.”

“Başka bir gezegendesin.”

Chad’ın sesi düşüncelerimden hızla sıyrılmamı sağladı. Uçakta yanımdaki koltukta oturan Chad’e baktığımda bana mahcup bir gülümseme sunuyordu. “Affedersin.”

“Endişelenmeli miyim?”

Başımı olumsuz anlamda salladım. “Kişisel bir şey.”

Kaşları kalktı. “Benim adıma iyi, sanırım. Görünüşe göre, senin adına pek iyi değil. Konuşmak ister misin?”

Chad’le ne kadar özele girmek istediğim konusunda bir süre kendimle çatıştıktan sonra sordum. “Hiçbir kız arkadaşınla birlikte yaşadın mı?”

“Tam anlamıyla değil. Evimde çok vakit geçiren bir veya iki kız arkadaşım oldu. Seks açısından avantajları olduğu kadar, mahremiyet ve arkadaşlarla takılma bakımından iyi değildi. Bu tür bir bağlılığı evliliğe saklamaya karar verdim. Neden soruyorsun?”

“Bağlılık seviyesi hakkında seninle aynı fikirdeyim.”

Gözlerindeki keyif pırıltıları söndü. “Rutledge sana yanına taşınmanı mı teklif etti?”

“Öyle bir şey.” *Bana yanına taşınmamı söyledi demek daha doğru olur ama...*

Chad bir an duraksadı. “Bu benim için bir sorun olabilir.”

“Öyle mi?” Ona daha doğrudan bakabilmek için koltuğumda döndüm.

“Bu adamı iki yıldır tanıdığını söyledin. Ama adam ancak biz birlikte çalışmaya başladıktan sonra üzerinde baskı kurmaya başladı, değil mi? Stacy’yle ortaklığımın bozulmasında katkıda bulundu, bunu sonrasında Isabelle’in kapılması izledi. Şimdi seninle evini paylaşmak istiyor, bana ait tüm bilgileri ve planları bilen kızla?”

Derin bir nefes alarak söylediklerini değerlendirdim. “Dünden önceki gün bu konuda daha rahat görünüyordun.”

“Üzerinde düşünmeye fırsatım oldu.”

Peki. *Saçmalık*. Gafil avlanmış hissediyordum. “Bunun kişisel olduğunu sanmıyorum. Doğrusu kişisel değil. Jax daima, iş hayatının asla kişisellik ile ilgisi olmaması gerektiğini söyler.”

“Benim açımdan kişisel,” diye karşılık verdi. Bu dediği beni can evimden vurdu. Jax bana bu sözü söylediğinde benzer bir şekilde karşılık vermiştim.

“Ve bu Stacy açısından da kişisel. Sadece başarılı olmayı istemeyecek, benden daha iyi olmayı isteyecek. Benden daha fazlasına sahip olmayı. Benim yanlış karar verdiğimi ve Ian’ın onun tarafında olduğunu kanıtlamak isteyecek. Pembry onun için çok para ödedi. Onu mutlu etmek isteyecekler.”

Chad haksız değildi, hepsine lanet olsun.

“Bu oyun iki taraflı,” diye usulca belirttim. “Ben de Jax’in neyin peşinde olduğunu bileceğim.”

Jax’le olan ilişkiyi daha önce bu yönden, sorunlara çok temkinli yaklaşılması gereken bir durum olarak düşünmemiştim. Bunu düşünmek istememişim. Aramızdakilerin gerçek, dürüst ve güzel olmasını istemişim. Fakat birlikte çalıştığım kimse, Jax dahil bu umudumu desteklemiyordu. Elbette, Jax

dışarıdan gelebilecek darbeleri bekliyordu ama ne olursa olsun, sanki Jax'le birlikte olmanın yol açacağı şeylere karşı biraz daha gerçekçi olmam gerekli gibi görünüyordu.

Köpekbalıklarıyla yüzüyorsun...

Chad beni inceliyordu. "Üzerine alınma, Gianna. Ama Rutledge senin ayarında olmayabilir."

"Ah, kesinlikle değil. Ama bu onunla baş edemeyeceğim anlamına gelmez. Bununla beraber..." derin bir nefes aldım, "Savor'la olan projelerinde sana rehberlik edecek başka birini istersen seni anlarım."

Dudakları büzüştü. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama en iyisi bu sanırım."

LaGuardia'ya indikten sonra doğrudan işe gitmeyi planlamıştım ama onun yerine önce eve uğramaya karar verdim. Chad'le sohbetim beni sinir etmişti ve Lei'le yüzleşmeye gitmeden önce kendimi toparlamak için sahiden biraz zamana ihtiyacım varmış gibi hissediyordum.

Çatının geniş, metal giriş kapısını kaydırarak açtım ve iki ağabeyimi kanepede bir video oyunu oynarken buldum.

"Bunu yakala, ahbap," diye bağırان Angelo kontrol cihazım şiddetle sağa çekiyordu. "Haydi ama! Şerefsiz beni temizlemek üzere."

"Dayan." Vincent çılgın gibi düğmelere vurarak ayağa kalktı. "Altı tanesiyle uğraşıyorum."

Kapı eşiğinde duraksadım, evde olduğum için minnettar hissediyordum. Bir zombi Angelo'nun avatarına doğru ağır ağır yürürken, "Arkanda!" diye bağırdım ona.

İkisi de yerinden sıçradı ve iki çift koyu renkli göz bana döndü.

Vincent, "Ödümü kopardın!" diye sızlanarak bölünmüş ekranında "duraklat" tuşuna bastı.

"Hey." Angelo dikkatini oyuna geri verirken beni selamladı. "Hotlanta³ nasıldı?"

"Sıcak," dedim alaycı bir şekilde. Kapıyı arkamdan kapatmak için döndüm. Daire pastırma gibi kokuyordu, ayrıca tezgâhta ve lavaboda kahvaltıdan arta kalanları görebiliyordum. Ağabeylerim Rossi's'teki bulaşıkçıların işleri halletmesine fazla alışmışlardı.

"Mesain bitti mi?" diye sordu Vincent etrafta dolaşırken. Üzerinde şortundan başka bir şey olmaması, bana lisedeki arkadaşlarımdan neden sürekli evimi ziyaret etmeye fazlasıyla hevesli olduğunu anımsattı.

"Hayır. Ofiste bir görünmem lazım," dedim. "Sadece önce eşyalarımı bırakmak istedim."

"Sonra buraya geri gel," diye mırıldandı Angelo. "Bu ucubeler beni katlediyor."

Vincent gözlerini devirdi. "Lanet olsun. Oyunu devralmanı umuyordum, Gianna. Sen ve Nico bu saçmalığa bayılıyorsunuz."

"Şimdi olmaz. Hey, unutmadan, Deanna'yla temas kur-mama yardım ettiğin için teşekkürler."

"Her zaman." Vincent sırtıttı. "Çamaşırları yıkadığın için teşekkürler."

Odama gitmek için yanından geçerken kasten omzuna çarptım. Dairemiz çoğunlukla kocaman tek bir alandı ama görüntüde bir mahremiyet sağlamak için yatak odalarını ayıracak duvarlar inşa etmiştik. Sahici odalardan çok dev hücrelere benziyordu, yine de evi yeniletirken işimizi görüyordu.

3 Karakter burada Atlanta ve İngilizcede sıcak anlamına gelen *hot* sözcüklerinin birleşimiyle bir kelime oyunu yapıyor. (ç.n.)

Kırk sekiz saat öncesine kadar tam olarak güvenmediğim bir sevgiliyle yaşamak için tamamen güvende ve emin olduğum bir evi terk etmeyi düşündüğüm aklımdan çıkmıyordu.

Yatağımın kenarına yığıldım ve nemli ellerle dizlerimi tuttum. Jax'le olmak için çok fedakârlık yapıyordum, oysa düşününce, karşılığında onun benimle olmak için sahiden tehlikeye attığı hiçbir şey bulamıyordum.

Cep telefonum çalmaya başladı. Bakmadan çantamı karıştırdım ve onu çıkardım. Ekranda Jax'in adını görmek beni şaşırtmadı. "Merhaba."

"Merhaba, bebeğim." Sesi derin ve kısık, samimiydi. "Döndüğüne sevindim."

"İki günde her şeyin değişmesi inanılmaz."

"Sorun nedir?"

Beni bu denli iyi tanması garip bir biçimde keyif vericiydi. Belki Chad açık bir kitap gibi oluşumdan endişe etmekte haklıydı. "Sorun olmayan bir şey mi var?"

Sesi enerjik bir tona büründü. "Daha açık ol."

"Chad Williams'ın benimle, düşmanıyla yatan proje lideriyle ilgili anlaşılır bazı endişeleri var. Seninle birlikte yaşamak görünüşe göre anlaşmayı ihlal eden bir şey."

"Kim kimle birlikte yaşıyor?" diye sordu Angelo. Yatak odamın kapısından bana kaşlarını çatmış bakıyordu. Bir seksen ikilik boyuyla ağabeylerimin en kısasıydı ve aralarında en uzun saçlar ondaydı; koyu renk dalgaları yakışıklı yüzünü çerçeveliyor ve omuzlarına değiyordu. Denise'le evlendiğinde birçok kalp kırılmıştı.

"Siktir," diye söylenirken bir sıfırlama düğmesine basıp bugüne baştan başlamak istiyordum. "Dışarı çık!"

"İçeride değilim," diye karşı çıktı ağabeyim. "Kapıyı açık bırakmışsın."

“O aşağılık herifle yeniden mi birliktesiniz?”

Ayağa kalktım. “Sana fikrini sordum mu?”

“*Gia!*” Jax telefonda bağıyordu.

Jax’e, “Bekle,” derken ağabeyime öfkeyle bakıyordum.

“Telefondayım, Angelo. Kapıyı kapat ve kendi işine bak!”

“Konuştuğun kişi Jax mi?” Hakkı varmış gibi paldır küldür odama girdi. “Bırak onunla ben konuşayım.”

“Affedersin?”

“*Gia! Lanet olsun, konuş benimle,*” diye patladı Jax.

“Şimdi biraz meşgulüm,” diye karşılık verdim. “Seni sonra ararım.”

“*Sakin...*”

Telefonu kapayarak Jax’in lafını böldüm. Angelo telefona uzanmak için ileri atılırken cihazı yatağımın üzerine fırlattım. “Aklını mı kaçırdın?” diye bağırdım.

“Rutledge ona taşıyıp birlikte yaşayacağınızı düşünüyorsa kesinlikle aklını kaçırmış!”

Vincent’in araya girmesi ikimizin dikkatini de kapı girişine çekti. “Neler oluyor?”

Elimle Angelo’yu göstererek, “Onu buradan çıkar!” dedim Vincent’a.

Angelo, Vincent’a dönüp kollarını kavuşturarak, “Rutledge Gianna’nın kendisine taşınmasını istiyor,” dedi.

Vincent’ın kaşları kalktı. “Evlenme mi teklif etti?”

Ellerimi hızla kaldırdım. “Buna inanmıyorum! Yirmi birinci yüzyıldayız. Bunu biliyor muydunuz?”

“Kurallar değişmedi,” dedi, o da kollarını kavuşturmuştu. “Sütü istiyorsa, ineği satın almak zorunda.”

Gözlerim kısıldı. “Az önce bana inek mi dedin? Ve bilmeniz için söylüyorum, bakire değilim! Daha önce seks yaptım. Bir seferden fazla!”

Hem Vincent hem de Angelo kulaklarını tıkadı. Angelo yüksek sesle mırıldanmaya başladı.

“İkiniz de gülünçsünüz!” diye onları azarladım. “Ben bir yetişkinim. İstediğim şeyi yapabilirim.”

Vincent ellerini kulaklarından çekti. “Ve o herifle yaşamayı mı istiyorsun? Sahiden mi?”

“Belki. Bu benim kararım.”

Angelo yine kollarını kavuşturdu. “Babamın kalbini kıracaksın.”

“Aman Tanrım.” Şakaklarımı ovuşturarak büyüyen bir baş ağrısıyla mücadele ettim. “Şimdi de beni suçlu mu hissettireceksiniz? Artık ne kadar değeri olursa, Jax oturup sizinle bu konuyu konuşmak istiyordu.”

“Ne olmuş?” dedi Vincent küçümseyerek. “Ona destek mi vermeliyiz?”

“Ben veriyorum,” dedi Angelo beklenmedik bir şekilde. “Bir kızın ağabeylerinin ve ebeveynlerinin karşısına geçip onunla birlikte yaşamak istediğini söylemek cesaret ister.”

Vincent başını iki yana salladı, çenesi kenetliydi. “Etrafında olmanı o kadar çok istiyorsa sana bir yüzük takmalı.”

“Neye bulaştığını görmeden önce mi?”

Hepimiz döndük ve yatak odamın kapısında duran Jax'i gördük. İş için giyinmişti, barut rengi takım elbisesi, beyaz gömleği ve siyah kravatıyla çok şık görünüyordu. Beni aradığında bir yere gidiyor olması gerektiğini fark ettim. Her şeye rağmen burada olması beni biraz heyecanlandırdı.

“Bu binada güvenlik namına bir şey yok,” diye belirtti gergin bir şekilde. “Tanrım, öylece yürüyüp içeri girdim!”

Vincent yumruklarını kaldırdı. “Senin için güvenlik var, tam burada.”

Telefonumu ve çantamı kapıp dışarı yöneldim. Evde de işteki gibi her şeyin üzerime yıkılma riski varsa o halde pekâlâ işe de gidebilirdim.

“Gia.” Jax yanından geçerken beni üst kolumdan yakaladı.
“Bunu halledeceğim. Endişe etme.”

Çenem yukarıda, “Senin için söylemesi kolay,” dedim ona.
“Senin tehlikede olan bir şeyin yok.”

Çenesi kasıldı. “Seni seviyorum. Her şeyim tehlikede.”

4

İşe vardığımda Lei telefonda'ydı, bir kulaklığa konuşurken ofisinde volta atıyordu. Beni selamlamak için el salladı ve bana hızlı bir gülümseme sundu; bu tutumu vereceğim haberler konusunda daha kötü hissetmeme sebep oldu

Lei meşgul olduğu için masama gittim ve sesli mesajlarımı kontrol etmeye koyularak Lei için bırakılmış mesajları kaydettim ve benim için yapılmış aramaları onlara geri dönmek üzere not aldım. Genellikle işte olmak beni yatıştırırdı ama şimdi çok stresliydim. Ayaklarım huzursuzca masanın altına vurup duruyordu.

“Gianna.”

Lei'nin ofisine doğru baktığımda onun kapıya yaslanmış olduğunu gördüm. Koyu kırmızı bir pantolon ve beyaz ipekten bir üst giymişti, saç basit bir atkuyruğuyla geride toplanmıştı. Yaşından daha genç görünüyordu ve kırılgan bir havası vardı fakat gözleri onu ele veriyordu. Lei ancak kılıç dişli bir kaplan kadar kırılgan olabilirdi.

“Chad nasıl?” diye sordu.

Kendime dayanak sağlamak için ellerimi masaya koyarak ayağa kalktım. “Mondego, planlar ve ilerleme onu çok mutlu ediyor. David ve Inez’i seçmiş olmamızdan dolayı da mutlu. Ancak... benden pek memnun değil.”

“Ya?” Gözleri irileşti. “Ne oldu?”

“Jackson Rutledge. Daha açık olmam gerekirse, Jax benden yanına taşınmamı istedi.”

“Anlıyorum.” Lei doğruldu. “Neden ofisimde konuşmuyoruz?”

Az da olsa, fırça yemek için öğretmenin ofisine çağrılmış gibi hissederek onu takip ettim.

Lei’in geniş ofisindeki zeminden tavana yükselen pencerelerin ötesinde Manhattan zevk ve hayranlıkla izlemeniz için uzanıyordu. Parlayan tepeler gölgede bıraktıkları yüzlerce yıllık binalarda hayranlık uyandırmak için tasarlanmıştı. Her taraftaki ahşap su kuleleri, şehir manzarasında yer alan diğer kent simgeleri kadar karakteristik ve değerliydi. Çatıdaki mavi havuzlar ve yeşil teras bahçeleri zenginlerin apartmanlarını temsil ediyordu. Dev vinçler size zaten hayat dolu olan şehrin hâlâ büyümekte olduğunu hatırlatıyordu.

Metal ve cam karışıklığı boğazına düşkün kimseler için bir cennetti. New York fantastik yemekleri ve harika şefleriyle ünlüydü. Lei de bu çok sevdiğim dünyada dinamik bir kuvvetti. Onu hayal kırıklığına uğratmış gibi hissetmek benim için ağır bir darbeydi.

“Bir hafta önce,” diye söze başladı, “bu adamdan iki yıldır bir haber almamıştın.”

“Lei, dürüst olacağım. Kendim dahil herkesten yeterince şey işittim. Hayatımda bir şeyden uzak kalmam gerektiğine dair hiç bu denli baskı hissetmemiştim. Keşke ben diyet yaparken insanlar bu kadar yardımsever olsaydı!”

Masasının önüne yaslandı, elleriyle ucuna tutunuyordu. Sefil espri çabama tebessüm bile etmemişti. “Zamanında Ian’ın yanına taşınmıştım. Planlı bir şey değildi. Gittikçe daha fazla gecemi onunla geçiriyordum, öyle ki kendi daireme kira ödemek saçma görünmüştü.”

Lei duymak istemeyebileceğim bir şeyi en iyi şekilde söylemenin bir yolunu arıyormuş gibi duraksadı. Ardından dürüstçe söze döktü. “Sadece bu konuda benim yaptığımdan daha akıllıca davran. Aranızda bir tür yasal anlaşma olsun, böylece kalbin kırıldığında bir de ufak tefek saçmalıklar için kavga etmezsin.”

Ellerim birbirine kenetlendi. “Kötü bir şekilde biteceğinden çok eminsin.”

“Ian’ın beni arkamdan bıçaklamasının on yıl aldığını sana söylememe gerek yok. Jackson’ın sana benzer bir hamle yapması bir haftadan kısa bir sürede gerçekleşti. Yapma, Gianna. Bu kadar saf değilsin.”

“Hatalarımdan ders çıkarıyorum,” dedim sesimin fazla savunmacı çıkmadığını umarak.

“Sana risk almaman gerektiğini söylemiyorum. Risk almak, seni daha büyük ödüllere götürür. Söylediğim, bu riskleri hafifletmen sadece. Burada bir birleşmeden söz ediyorsun ama en temel tedbirleri göz ardı mı ediyorsun?”

Birdenbire çok akılsız hissettim.

Lei bunu gördü ve sesini yumuşattı. “Jackson sana şimdiden Mondego projesine mal oldu. Diğer her şeyi de elinden almasına izin verme.”

Günümün geri kalanı her zamanki gibi ilerledi ama ben tüm bu zaman boyunca sefil bir haldeydim. Jax’e elveda demekle onsuz kurmuş olduğum hayata elveda demek arasında ciddi bir

şekilde bölünmüş durumdaydım. En kolayı Jax'in geri dönmüş olduğunu tamamen unutmaktı fakat bir şeyi öyle uzun zaman diledikten sonra şimdi avuçlarımdan arasından kayıp gitmesine izin vermek dayanılmaz bir şekilde acı vericiydi.

Saat üçe gelirken telefonum çaldığında onu elimden gelen tüm şevkle cevapladım.

Sesi biraz nefes nefese çıkan Chad beni, "Gianna," diye selamladı. "Lei'le konuşabilir miyim?"

Başka biriyle çalışmak isteyeceğini bilerek gözlerimi kapadım. New York'a dönüşü ile şirketi araması arasındaki gecikmenin, Chad'in fikrini değiştirmiş olduğu veya en azından tetiği çekmeden önce biraz daha beklemeye karar vermiş olduğu anlamına geldiğini umut ediyordum. "Müsait mi diye bakayım. Bir dakika."

Ayağa kalkıp Lei'in ofisinin açık kapısına yürüdüm. Bilgisayarında çalışırken kaşları koyu kırmızı gözlüklerinin üzerinde çatılarak birbirine yaklaşmıştı. Hafifçe kapıya vurdum.

Kafasını kaldırıp bana baktı. "Evet?"

"Chad Williams hatta, seninle konuşmak istiyor."

Lei gözlüklerini çıkardı ve başıyla onayladı. "Bağla."

Masama dönüp çağırıcı yönlendirdikten sonra Lei'in sesinin alçak uğultusundan başka bir şeye odaklanmaya çalıştım. Onun yerine Jax'i düşünmek, en son beni sevdiğini söylediği seferki sesini hatırlamak çok kolaydı.

Gözlerim Jax'e ilk değdiği andan beri beni yakıp kül etmişti. Ondan nasıl vazgeçeceğimi bilmiyordum. Aynı zamanda onunla nasıl yaşayacağımı da. Hayatıma dahil oluşu kolay olmayacaktı. Ve ben ona uyum sağlamak için her şeyi değiştirmeyecektim.

Neden sıradan ve yumuşakbaşlı birine âşık olamamıştım? Hayatıma bol miktarda problem yerine birazcık neşe katacak birine.

“Gianna.”

Lei ofisinden çıkarken kafamı kaldırıp ona baktım, dudakları düşünceli bir biçimde büzülmüştü. “Evet?”

Kendimi darbe için hazırladım. Bir daha ne zaman Mondego Anlaşması’nın büyüklüğünde bir projeye öncülük etme fırsatı yakalayacaktım?

“Chad az önce Jackson Rutledge’la bir toplantıdan çıkmış,” dedi.

Sırtım kasıldı ve midem bulandı. Lanet olsun. Jax yine bana ihanet mi ediyordu? “Neden?”

“Jackson Chad’e yüzde otuz hisse karşılığında üç milyon dolarlık bir yatırım yapmayı teklif etmiş.”

Ağzım açık kaldı. “Ne?”

Bu ne anlama geliyordu? Chad’i çalmaya mı çalışıyordu? Chad Lei’le yapmış olduğu sözleşmeye tabiyken bunu nasıl yapabiliirdi?

Lei kaşlarını çatı. “Temelde Jackson Chad’in işini baltalayacağını birkaç milyon dolarlık bir garantisini teklif ediyor.”

Haberi sindirmeye çalışarak Lei’e boş boş baktım.

Lei omuz silkti. “Chad avukatlarından evrak işini gözden geçirmelerini isteyecek, ayrıca onları bana da gönderiyor. Bir anlaşmazlık olmadığından emin olmak istiyor.”

Yavaşça başımı salladım ve içinde duran cep telefonumu düşünerek çekmeceme bir göz attım.

“Chad başka biriyle çalışmak istediğine dair hiçbir şey söylemedi,” diye ekledi. “Teklif yasalsa buna gerek yok zaten.”

“Doğru.” Bir tepki vermiş olsam bile hâlâ Jax’in yapmış olduğu şeyin sonuçlarını tam olarak idrak etmeye çalışıyordum.

“Buradan Chad hakkındaki endişelerinden Jax’e bahsetmiş olduğunu çıkarıyorum.”

Yavaşça ayağa kalkarken başımı salladım. “Fakat bununla ilgili hiçbir şey bilmiyordum. Yemin ederim.”

“Bunu yüzünden anlayabiliyorum.” Beni bir an daha inceledi. “Görünüşe göre, Jackson senin için yoldaki engelleri kaldırıyor.”

“Evet.” Delice bir şeydi. Bundaki bityeniği neydi?

Kendime bu soruyu sormak zorunda olmak moral bozucuydu. Onu daima sorgularken nasıl her şeyden fazla sevebilirdim?

Masamdaki telefon çaldı ve Lei’in tartan bakışlarından bir süreliğine de olsa uzaklaştırdığı için minnet duyarak açtım.

“Gia.” Jax’in sesi beni daha büyük bir karmaşaya sürükledi. “Bu akşam restoran kapandıktan sonra ailenle oturup konuşacağız. Yapacak çok işim var, bu yüzden seninle orada buluşacağım. İş çıkışı bir şoför seni bekliyor olacak ve seni restorana götürme vakti gelene kadar yanında kalacak. Hafta sonuna kadar seni idare edecek kadar eşyayı çatı katıma taşımana yardım edecek, hafta sonu geri kalan eşyanı alabiliriz. Ben...”

“Jax. Tanrım. Yavaş ol biraz.” Yorgun hissederek koltuğuma yığıldım.

Bir kalp atışı kadar sessiz kaldı. “Bu noktaya gelebilmek iki yılımı aldı.”

“Evet. İki yıllık bir boşluk. Senden tek bir haber almadım. Ve şimdi, birdenbire, hayatıma paldır küldür giriyorsun ve harap olmuş hissediyorum. Tükenmiş hissediyorum. Düşünemiyorum. Hiçbir şeyi çözemiyorum.”

“Çözecek ne var?” diye karşılık verdi. Sesindeki huzursuz tını beni daha fazla kızdırdı.

Doğrudum ama işyerinde böyle kişisel bir konuşma yapmaktan nefret ederek sesimi alçalttım. Ne var ki kendime engel olmazdım. Saatlerdir kaynayan öfkem sonunda taşmıştı.

“Bu kadar uzun süren nedir? Neden şimdi? Neden benim için *şimdi* savaşıyorsun?”

“Çünkü sen nihayet benim için savaşıyorsun!” diye çıktı. “Vegas’ta ilişkimizin şeklinden mutluydun. Aynı şekilde devam etmeyi istiyor, muhtemelen bir iki yıl sonra ilişkimizin nereye gittiğini değerlendirmeyi düşünüyordun. Böyle olmayacak, Gia. Vegas’ta ödünç bir zamanı yaşıyorduk. Daha uzun sürseydi biri seni keşfedecek ve izini sürmeye başlayacaktı ve ben binlerce kilometre uzaktayken seni kendi çıkarı için kullanacaktı. Bu durumda ilişkimizin sürmesine fazla bile izin verdim.”

“Bana bundan bahsedebilirdin!”

“Ne yapacaktın? Las Vegas Üniversitesi’nden ayrılacak mıydın? Virginia’ya, yanıma mı taşınacaktın? Şimdi bile hazır değilken o zaman buna hazır mıydın? Hiç sanmıyorum.”

“Bana hiç şans vermedin!”

“Saçmalık. Birçok şansın oldu, Gia. Aramızdakinin savaşmaya değer olduğuna karar vermeni bekledim. Beni aramanı veya çıkıp gelmeni umut etmediğim bir günüm bile geçmedi. Bana öfkeli bir sesli mesaj bile bırakmadın. Birkaç kez aradın, birkaç e-posta gönderdin, sonra hiçbir şey yapmadın. Pes ettin.”

“Yani bu bir tür test miydi?” diye öfkeyle çıktım. “Beni test etmek için mi kalbimi kırdın?”

“Belki. Sonunda daha fazlasını istediğini söyletebilmek için sana geri gelmek zorunda kalmanın tepemi attırmadığını sanma.”

“Aşağılık herifin tekisin!”

“Kahrolasica haklısın! Hiçbir zaman aksini iddia etmedim.”

Son söylediğinin her şeyin üzerine tuz biber ekmesiyle, sıcak yaşlar gözlerime batmaya başladı. İşyerindeydim. Herhangi biri buradan geçip beni ağlarken görebilecekken, çalışma masamda kendimi kaybetmeyecektim. “Kapatmalıyım.”

Telefonu kapadım. Lei, Tanrı'ya şükür, bir noktada ofisine geri dönmüştü. Öfke ve kırgınlıkla sarsılmıştım. Jax'in ayrı kaldığımız zaman için beni suçladığına inanamıyordum.

Gözlerimi kapayarak derin nefesler aldım ve kendimi zorlayarak nefesimi bıraktım. Hissettiğim her duyguya kilit vurdum ve elimdeki işe odaklandım.

"Canın cehenneme, Jax," diye fısıldarken koltuğuma iyice gömüldüm. Ardından tüm dikkatimi işe verdim.

İş çıkışında, kaldırım kenarında siyah bir Mercedes beni bekliyordu. Arabanın yanındaki şoförün jilet gibi siyah takım elbisesine rağmen yaydığı o tehlikeli havadan beni beklediğini anlamıştım. Duruş biçimi özel bir koruma olduğunu bağıryordu ve ayna camlı güneş gözlüğünün arkasından bile gözlerini amansızca bana kilitlediğini hissediyordum.

Jax bana gözdağı verecek birini kasıtlı olarak mı seçmişti? Bir başka korkutma taktiği. Bir başka test.

Son zamanlarda Jackson Rutledge'in birçok yeni yönünü görüyordum. Tüm bu zaman boyunca bir illüzyona mı âşıktım?

Şoför bana hızlı bir baş selamı verdikten sonra arka kapıyı açtı. İçeri girdim ve yumuşacık deri koltukla bütünleştim. Gözlerimi kapadım, ev gözümde tütüyordu. Yatağıma yayılmak ve Vegas'ta yaşayan arkadaşım Lynn'i aramak istiyordum. Jax'le tanıştığımda ve onu izleyen haftalarda oradaydı. Olan biteni değerlendirmede bana yardımcı olabilecek bir kişi varsa o Lynn'di.

Motorun çalışmasıyla araba kaldırım kenarından uzaklaştı. Manhattan'daki iş çıkış trafiğiyle karşı karşıya olduğumuzu bildiğimden, kafamda son birkaç güne giderek düşüncelerimi topladım. Böylece Lynn'le konuştuğumda en azından kısmen tutarlı olabilirdim. Bir yeraltı otoparkına indiğimizi fark ettim.

Gözlerimi açıp doğruldum. Jax'ın apartmanında olduğumuzu anlamıştım.

"Eve gittiğimizi sanıyordum," dedim şoföre.

"Sizi buraya getirmem söylendi."

Az daha onunla tartışmaya başlayacaktım, halbuki adamın bunda bir suçu olmadığını biliyordum. Sinirime dokunan kişi Jax'ti. Ve kendisini görmeden önce sakinleşmeme müsaade edecek kadar zeki değilse başına geleni çekecekti.

Valelerden biri benim için kapıyı açtı ve dışarı çıktım. Şoför beni asansöre götürerek çatının şifre girişini yaptı, sonra yukarı çıkmam için beni yalnız bıraktı.

Asansör kapıları çatı dairesinin bulunduğu kata açıldı ve karşımda özel antrede beni bekleyen Jax'i buldum.

Beklerken bir noktada takım ceketini çıkarmış ve yeleşinin düğmelerini açmış olmalıydı. Kravatını gevşeterek altın renkli bir sütuna benzeyen boğazını gözler önüne sermiş ve gömleğinin en üstteki düğmesini çözmüştü. Gömleğinin kollarını kıvrımış, güçlü, damarlı önkollarını sergiliyordu.

Bir işadamı gibi giyinmişti, yine de hayatının baharındaki bir adamın tesirli erkeksiliğini yayıyordu. Arzu, öfke ve hüsranımın sınırlarında kaynıyordu.

Çenesiyle giriş kapısının yanındaki güvenlik panelini işaret ederek, "Avucunu okuyucuya koy," diye komut verdi.

Dişlerimi kenetleyerek yanından geçtim, ayakkabımın topukları mermer boyunca tıkırdıyordu. Elim cama vurduğumda üç kez bip sesi çıkardı. Giriş kapısı savrulurken bilgisayarla işlenmiş bir kadın sesi, "Gianna Rossi tanındı ve kaydedildi," dedi.

Ağır adımlarla dairesine girdim. Gergindim ve savaşa hazırdım. Arkamdan Jax'in kapıyı kapadığını duydum.

Onun bir şey söylemesini bekledim ama Jax öylece yanımdan geçerken yürüyüşü kendine güvenli ve aşırı seksiydi. Kendini seksi seven ve bunu iyi yaptığını bilen bir adam gibi taşıyordu. Bu üstü kapalı kibri beni daima baştan çıkarmıştı. Tam bir çatlaktım ve hâlâ ona bir bağıklık kazanmamıştım.

Cam duvarın önündeki metal ve camdan oluşan büfede durarak kristal sürahideki amber renkli içkiden tıknaz bir bardağa doldurdu. Bir yudum aldı, arkası bana dönüktü.

Uzayan sessizlik odadaki havayı ağırlaştırıyordu. Çantamı siyah deri koltuklardan birinin üzerine bıraktım ve kollarımı kavuşturarak onu incelemeye, beklemeye koyuldum. Hâlâ odada yalnızmış gibi bir tavırla orada duruyordu.

Sonunda sessizliği bozdu. “Geç saate kadar çalışman gerektiğini sanıyordum.”

“Çalışmam gerekiyordu,” dedi düz bir sesle.

“O halde neden buradasın?”

Nefesini sertçe bıraktı. “Atlanta’da ne demiştin? Sahip olduğumuz şeyin tüm bu saçmalıklarla uğraşmaya değdiğiyle ilgili bir şeydi.”

“Burada olan biten üzerinde bir söz hakkım veya kontrolüm varmış gibi davranma.” Kollarımı kavuşturdum. “İpler senin elinde, ben sadece laf olsun diye buraya getirildim.”

O zaman Jax bana döndü. “Sorunları hallediyorum, Gia. Bunu biliyorsun.”

“Olanlar bundan ibaret değil! Bu sadece Chad ve ailemle ilgili değil. Aramızda işler her zaman bu şekilde gitti. Ne zaman, nasıl, nerede ve ne kadar süre olacağını hep sen söyledin. Benim bir katkım olmadı. Bir kontrolüm olmadı.”

Yüzü gerildi. Bana doğru bir adım attı. “Böyle mi düşünüyorsun? Tanrım, Gia beni parmağında oynatıyorsun!”

"Bu doğruysa istediğim bu değil. Bizim bir takım olmamızı istiyorum, Jax. İkimizin de diğerinin merhametine kalmış gibi hissetmesini istemiyorum."

Bardağımlı kahve sehпасına bıraktı ve yanından geçerek bana doğru yürüdü. "Tamamen senin merhametine kalmış durumdayım," dedi yumuşakça. Gözleri öyle koyuydu ki rengi siyahmış gibi görünüyordu. "Gün boyunca, sanki sana yaklaşmak için attığım her adım, seni benden uzaklaştırıyormuş gibi hissettim. Mesafe koymak isteyerek... benden uzaklaştığını hissedebiliyorum. Buna dayanamıyorum."

"Bense bir yabancıyla muhatap olduğumu hissediyorum. Böyle davrandığında seni tanıyamıyorum. Seni hiç tanıdım mı diye merak etmekten kendimi alamıyorum. Ve seni tanımamışsam âşık olduğum kişi kim o halde?"

"Bebeğim." Yüzümü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını benimkilere yaklaştırdı. Dudaklarını dudaklarımda gezdirip okşadı. Bir kere, iki kere... Ardından dili dudaklarımla birleştiği yeri yaladı, nefesi sıcak ve nemliydi, tadı içtiği içkinin tadıyla karışmıştı.

İnledim ve başımı yana yatırarak öpücüğü derinleştirmeye çalıştım. Bir eli ensemlı kavramak için kayarken, diğeri kalçamlı kavramak için aşağı doğru ilerledi. Sıcak dokunuşu benim boyunca yayılan bir karıncalanmaya yol açıyordu. Nazikçe sıktığında göğüslerim dokunuşunun altında ağırlaşarak ve hassaslaşarak şişti.

Derin bir soluk alarak onu içime çektim. Jax'i çaresizce istediği tek şey olarak tanıyan ve direnemeyen bedenim ona tepki olarak canlandı. Uzandım ve parmaklarımlı gür ipekten saçlarına daldırarak onu daha yakınımaya çektim.

"Beni tanıyorsun, Gia," diye fısıldadı dudaklarımla. "Beni seviyorsun."

“Jax...” Tüm o sert, esneyen kaslarına yaslanarak kendimi ona bastırdım. “Çok fazla mı hata yaptık?”

“Muhtemelen.” Ağzı çenem boyunca ilerledi ve yumuşak bir şekilde emerek boğazıma indi. “Ama her zaman doğru yaptığımız bir şey var.”

Kolunu belime sardı ve ereksiyonunun sertleşmiş uzunluğunu karnıma sürterek kalçalarını oynattı. Ona aç olan kadınlığım kasıldı.

“Her zaman yatakta kalamayız,” diye belirtirken Vegas’taki, birbirimizden güç bela ayrıldığımız hafta sonlarını hatırladım.

Jax beni bir ağırlığım yokmuş gibi kaldırarak kucakladı. “İki yıllık bir ayrılıktan sonra birbirimize hâlâ âşığız. Birlikteyken daha kolay olmalı.”

“Şimdiye kadar dediğin gibi olmadı.” Yine de ayakkabılarımı ayağımdan savurarak çıkardım.

Jax yatak odasına yöneldi. “Bu yüzden neden bunun her şeye değdiğini hatırladığın yere gidiyorum.”

5

Bir saat önce sorulsaydı, Jax'le seks yapma ihtimalim olmadığını söyledim. Bununla birlikte tam şu anda arzuyla gerilmiş muhteşem yüzüne ve şefkatten daha fazlasıyla yumuşamış gözlerine bakarken hiçbir şeyi, bana hissettirdikleri dışında her şeyi unutmaktan fazla istemiyordum. Bir zamanlar neye sahip olduğumuzu, neye sınıksız tutunduğumu, neye tekrar sahip olmayı umduğumu bana hatırlatmasını istiyordum.

Beni yatağa yerleştirdi ve bir dizini yorgana koyarak üzerime çıktı. Serbest kalmış bir saç tutamını yanağımdan sıyırdı, sonra bakışlarını aşağıya, elinin eteğimin altından kalçama kaydığı yere çevirdi.

“Seni çıplak istiyorum,” dedim ona.

Ağzı, beni deliye çevirebilecek, günahkârca seksi ağzı kendini beğenmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Öyle mi, şimdi mi?”

Bunun aklını çeceğini bilerek gerindim. Boğazından kısık bir hırıltı çıkardığında ona kendini beğenmiş gülümsememle karşılık verdim.

Beni dizimin arkasından yakalayıp bacağımla yukarı ve yana doğru iterek eteğimin yukarı sıyrılmasına ve birbiriyle takım olan jartiyerlerimin ve külotumun meydana çıkmasını sağladı.

Dudaklarımı yaladı. “Bebeğim... her sabah işe hazırlanışını izlemek hoşuma gidecek.”

O anda, artık hazırlanmak gibi günlük rutinleri paylaşacağımızı fark ettim ve tüm bunları istiyordum. Çok kısa bir süreliğine sahip olduğum adamı istiyordum. “Hâlâ üzerinde çok fazla giysi var.”

Jax doğruldu ve yeleğini çıkararak onun yere düşmesine izin verdi. Kravatının düğümünü çekti, ardından gevşemiş ipi de haliya düşmesi için kenara attı. Gömleğinin düğmelerine giriştiğinde izlemek için dirseklerimin üzerinde doğruldum.

Ağzımdan kısıp bir zevk mırıltısı kaçtı.

Jax durdu, kaşlarını kaldırdı. Gözlerinde, bacaklarımla huzursuzca kımıldamasına yol açan bir parıltı vardı. Adam çok seksi olduğunu biliyordu, ona bakmaktan ne kadar zevk aldığını biliyordu.

“Devam et,” dedim ona.

“Bana öyle bakmanı seviyorum.” Bir düğmesini daha çözdü.

Dişlerimle altdudağımı yakaladım. Her zaman formda ve hafif kaslı olmuştı ama şimdi kasları daha sert görünüyordu. Daha belirgin. Altın rengi teni kaslarının yüksekliği ve uzunluğu üzerinde geriliyordu. Parmak uçlarımı onun her santiminde gezdirmek... onu en sevdiğim tatlıymış gibi yalamak... onu ne kadar sevdiğimi hissettirmek istiyordum.

Gömleğini üzerinden çıkardığında ona uzanmak için dizlerimin üzerinde yükselerek hareketlendim. Ellerim okşayarak omuzlarında dolaştıktan sonra kol kaslarına inince Jax inledi.

“Bu nasıl mümkün oluyor?” diye yüksek sesle düşündüm. “Daha önce olduğundan daha enfessin ve o zaman da bir ilahydın.”

“Bebeğim.” Ağzını ağzıma mühürledi ve nefesimi kesti. Dili ağzımın içinde kayarak yalıyordu.

Ellerim açgözlülükle her düzlüğü ve oluşu keşfederek göğsünde ve karın kaslarında ilerledi. “Çok sertsin,” diye soludum. Tüm bu sıcak, ipek kaplı mermerin üzerime baskı yaptığını hissetmek istiyordum.

“Seksin boşluğunu doldurma çalışması.” Beni belimden yakaladı ve elimi pantolonunu geren ereksiyonuna bastırды, avucumla onu sıktım. “Sen olmadığınan egzersiz yaparken vücudumu dermansız kalana kadar zorladım ama arzu dolu rüyalar beni öldürüyordu.”

Onu kökünden ucuna okşayarak kavradım. “Her zaman bir boşluk yoktu,” diye mırıldadım, ona, bana ait olana sahip olmuş kadınları düşünerek. “En azından iki fırsatın vardı.”

Atkuyruğumu kavrayarak ona bakmam için başımı geriye çekti. “Her zaman,” dedi şiddetle. “Başka kadınlarla olan şansımı yok ettin, Gia.”

“Güzel.” Omuzuna bir öpücük kondurdum. “Hâlâ giyiniksin.”

“Sen hallet.” Parmaklarını arasından geçirerek lastik tokayı saçımdan çekip çıkardı. Gözkapaklarım ağırlaşıyor, duyularım Jax’ten yayılan tensel açlıkla uyuşuyordu. Kafatasımı yoğuran parmak uçlarının verdiği his mutlulukla ışıldamama sebep oldu. Söylediğı her kelime... yaptığı her hareket... beni baştan çıkarmak için tasarlanmıştı.

Ve işe yarıyordu.

Özel dikim pantolonunun gizli fermuarını elimle yokladım, ardından fermuarın iki yanındaki kumaşı kenara iterek siyah boxer’ına ulaştım. Aleti çok sert ve hazırды, tepesi bel kısmından yukarı bakıyordu. Meniyle parlıyor, iç çamaşırını kalçalarının altına çekmem için teşvik ederek beni çağırıyordu.

Yumuşak, ihtiyaç içindeki bir ses aramızdaki havayı doldurdu. Jax tümüyle göz alıcıydı. Göz alıcı, iri ve sert. Pantolonu açık, aleti küstahça meydanda ve ağız sulandırıcı bir şekilde uyarılmış, kaslı ve güçlü bedeniyle orada dururken Jax gördüğüm en erotik şeydi.

Onu içimde istiyordum.

Eteğimin fermuarımı indirdikten hemen sonra bluzumun düğmeleriyle ilgilenmeye koyuldu. Tüm bu süre boyunca dudakları boynumdaydı, dili çırpınan nabzım boyunca kayıyordu.

“Seni baştan aşağı yalayacağım,” diye vadetti, sözcükleri nemli tenime değen havanın bir hıştırtısıydı.

Ellerimi ona sardığımda sıcak ve ıslaktı. Öyle uyarılmıştı ki aletinden sabit bir akışla sıvısı damlıyordu. Erkekliği etkili bir afrodisyaktı, beni kendisi kadar sıcak ve ıslak bir hale getiriyordu. Kadınlığım arzuyla kayganlaşmış, açlıkla geriliyordu. Sevgiyle okşadığım kalm aletle dolmak için sızlıyordu.

Parmaklarımı ağızma götürerek onun tadına baktım; yoğun, keskin tadıyla kendimden geçtiğimi hissettim.

Jax beni izlerken alçak sesle sövüyordu. İpek bluzumdaki elleri gerilmişti ve hızla çektiğinde bluzumun düğmeleri fırlayarak yere yuvarlandı.

“Seni çıplak istiyorum,” diye söylenirken beni belimden tutarak ters çevirdi, yatağın ucuna yüzüstü yatırdı. “Bir dahaki sefere.”

Gevşemiş eteğimi kalçama iterek popomu açığa çıkardı. Dizimi eliyle kavrayarak bir bacağımı yatağın yukarisına getirdi ve arkamı iyice açığa çıkardı. Elleri popomun ikiz kıvrımlarındaydı, kavriyordu. Hassas tenimdeki nefesi sıcak ve hızlıydı, dişleri sataşıyor ve nazıkçe ısıırıyordu.

“Tanrım, becerilmek için yaratılmışsın,” dedi kabaca. “Sırf benim aklımı başımdan almak için yapılmışsın.”

Bir parmağı dantel tangamın altına kayd, popomun arkasından bacaklarımın arasındaki nemli ete ilerledi. Parmak eklemiyle kadınlığımlı okşadığıında titredim ve ürperti beni derinden sarsarken nefes nefeseydim.

Tutuşu danteli parçalayınca, tenimdeki keskin, hızlı çekiş ve yırtılan kumaşın sert sesiyle şaşkına döndüm. Jax ateş gibi yanan bedenini arkama yerleştirerek beni örttü, elleri göğüslerimi kavramak için beni alttan itiyordu. Sıcak aleti popomun kanatları arasında uzanıyordu ve çelik gibi uzunluğunu aralarına iterek hücum etti.

Boyun eğdirilmiş, çaresiz bir halde olmanın yarattığı his beni gelmeye hazırladı. Şiddetli bir şekilde uyarılmış bir adam giysilerimi parçalayarak üzerimden çıkarmış ve bana sahip olmak için bedenimi hazırlamıştı. Jax'in arzusu baş döndürücü ve karşı konulmazdı. Onun bedenini ne kadar seviyorsam o da benimkini seviyordu. Belki daha fazla seviyordu ki bu mümkün görünmüyordu ama bana her zaman böyle hissettirmeyi başarmıştı.

"Bekleme," diye yalvarırken onun uyluğuna dayalı kalçamı sallıyordum.

"Ne istiyorsun, bebeğim?" diye mırıldandı. Bu esnada becerikli parmaklarıyla göğüs uçlarımdaki sert noktalara masaj yapıyordu. "Neye ihtiyacın olduğunu söyle bana."

Nefes nefese kıvranıyordum, kadınlığımlın ıslak dudaklarına dayanmış sert kese beni çıldırtıyordu. "Becer beni, Jax. Sert bir şekilde becer."

Burnunu şakağıma sürttü. "Bunu mu istiyorsun?"

Kalçasının bir hamlesiyle aletin geniş başı bedenimin kasılan girişine yerleşti. Tepesini içime iterek baskı oluşturunuyor, arkasından gelecek sert aletin girişini için bedenimi hazırlıyordu.

İnledim ve titreyerek gözlerimi sıkıca kapadım. Jax her yerdeydi. İçime çektiğim her nefeste... tenimin her santiminde...

Sıkılışlarının arasından, “Çok sıkıyım, bebeğim,” derken geri çekiliyor ve kendini daha derine itiyordu. Yavaş, yumuşak itişler onu her hamleyle içime sokuyordu. İnledi ve çaresizce daireler çizen kalçamı kavrayıp kendini daha derine iterken beni sabit tuttu. “Sıkı ve kaygan... Tanrım, harika hissettiriyorsun. Senin için öyle güçlü geleceğim ki... Seni tamamen bununla dolduracağım.”

Parmaklarımı yorgana geçirdim. Gözlerim bir şey görme-yerek açıldı, dudaklarım yanan ciğerlerime hava çekmek için aralandı. Tutuşuna karşı mücadele ettim, daha sert, daha hızlı olmasını istiyordum. Gözucuma bir hareket ilişti ve geniş giysi dolabının içine takılmış aynada yansımamızı gördüm.

Jax'i ona ihtiyaç duyduğum yere çekmeye çalışırken bedenimin tutuşu sıkılaştı. Bakışımı takip etmek için Jax başını çevirdi ve pantolonu uyluklarının üst kısmında güçbela asılı dururken üzerime eğilmiş görüntüsünü süzerken hareketsiz kaldı.

Şehvet düşkünlüğü ve ahlaksızlığın bir tasviriydi. Ben yatağa mihlanmış ve hâlâ tamamen giyiniktim, kadınlığım açılmış ve Jax'in kocaman erkekliğiyle doldurulmuştu; kalçası itişinin gücüyle gergin ve sıkıydı, göğüslerimi yoğuran kalın kol kasları belirgindi ve sırtı ince bir ter tabakasıyla parlıyordu.

Jax'in dudakları uslanmaz bir şekilde kıvrıldı. “Seni becerirken beni izlemekten zevk alıyorsun.”

Bunu kanıtlamak için geri çekildi ve tekrar ileri atıldı, içime daha fazla gömülürken tüm bedeni gergindi. Hafifçe inledim. Kadınlığım aletini açgözlülükle emiyordu; avuçlarının altındaki göğüs uçlarım acı verici derecede gerilmişti.

“Ah, evet, zevk alıyorsun,” diye mırıldandı ayartıcı bir sesle. “Tavanı aynayla kaplatacağım, Gia, bebeğim. Her gün ve her gece bu seksi bedene tapınmamı izleyeceksin. Yatağımızın dışındaki dünyaya neden katlandığımı asla unutmayacaksın. Bu beynine mühürlenecek. Gözlerini kapadığın her seferde, sen daha fazla gelemeyene dek seni becerdiğimi göreceksin.”

Doruğa ulaştım. Bunu durduramıyordum. Gerilim sonunda çözüldüğünde bir çığlık attım, zevk omurgamı gergin bir yay gibi kavislendirerek Jax'in göğsüne yükseltiyordu.

Jax hırıldadı ve kontrolünü kaybederek hareketlerini sertleştirip hızlandırdı, yoğun bir şekilde yükseldi ve ahlaksız bir küfürle patladı. Dişlerini omzuma gömdü. Düzensiz iniltilerle benim doyumumu takip ederek içime boşaldı, bedeni boşalmasının kuvvetiyle şiddetli bir biçimde sarsılıyordu.

Bu çok fazlaydı. Göremiyordum, düşünemiyordum. Tırnaklarımı yorgana geçirdim, içgüdüsel olarak hislerin yoğun akışından, hâlâ içimde duran, dayanmam mümkün değilken bana daha fazlasını veren... daha fazlasını hissettiren sertlikten geri çekilmeye çalıştım.

Jax kendisinden ayrılmama izin vermedi. Hapsedilmiş ve ele geçirilmiştim, aramızdaki sonu gelmez ihtiyacın gönüllü bir mahkûmuydum.

Jax beni soydu, menisini ılık, küçük bir havluyla temizledi ve beni yatağa yerleştirdi. Tüm bu süreçte hamur gibiydim ve hareketsizdim. Ben orgazm sonrası endorfinlerle altüst olmuşken ve beynim durmuşken onun hareket edebilmesi ve düşünebilmesi beni biraz rahatsız etti.

Sonunda muhteşem çıplaklığıyla yanıma uzandığında, “Sinir bozucusun,” dedim.

Eliyle başını destekleyerek sırttı, parmakları aşağı doğru hafifçe ilerleyerek göbeğimde daire çizmeye başladı. “Sanırım ayağa kalkmamın on dakika aldığını kaçırdın.”

“Gelecek sefer seni kendinden geçirecek kadar halsiz bırakacağım,” diye söyledim.

“Mımm...” Üzerime eğilerek dudaklarını benimkilere bastırdı. “Bir gelecek sefer olması beni mutlu ediyor. Birçok gelecek sefer olması. Telifi etmen gereken iki yıl var.”

Gözlerim kısıldı. “Suçu üstlenmiyorum. Arkasını dönüp giden sendin. Peşinden gelip gelmemem bir yana, beni terk eden sendin.”

“Öyleyse benim telifi etmem gereken iki yıl var.” Üzerime kaydı, diziyle uyluklarımı açarak aralarına yerleştirdi. “Başlasam iyi olur.”

Uzamp saçlarını alnından geri çektim. Seks sonrası daha fazla nefes kesiciydi, yumuşamış yüz hatları onu daha genç gösteriyordu, gözleri parlıyordu ve gülümsemesi çocuksu bir şekilde çekiciydi. Mutlu görünüyordu ve onu bu hale gerçek bir çaba bile göstermeden benim getirmiş olmam içimi burktu.

Başını çevirerek dudaklarını avcumla bastırdı. “Seni seviyorum.”

“Jax.” Gözlerim yanıyordu. “Bana bunu söylemeni öyle çok hayal ettim ki.”

“Sana bunu birçok kez söyledim,” diye itiraf etti, “sen uyurken.”

Bu itiraf, benim için asla bu şekilde hissetmemiş olduğunu düşünmekten daha fazla canımı yaktı. “Neden bize cehennem azabı yaşattığını anlamalı mıyım?”

Gözlerindeki ışık karardı. Gülüşü soldu. “Korkarım anlayacaksın.”

Gerilim iri bedenini etkisi altına aldı. Bu konuyu gündeme getirdiğime pişman oldum. Bacaklarımı kalçalarına dolayarak onu daha yakınıma çektim. “Yatağımıza kendimizden başka bir şey taşımamakta anlaşılmı,” diye mırıldanırken burnunu yanağımda gezdirdi. “Sadece ikimizin olduğu bir yerimiz, sahip olduğumuzdan başka hiçbir şeyin neden önemli olmadığını hatırlayabileceğimiz bir yerimiz olsun istiyorum.”

Başımı salladım, ellerim sırtını yukarı aşağı okşuyordu. Yüzümü boynuna gömdüm ve teninin sevdiğim kokusunun beni esir almasına izin verdim. “Buna varım. Ama seni derhal uyarayım, kararlarına beni dahil etmeye başlamazsan öncelikle bu yatağa kadar gelmeyi başaramayacağız.”

Temindeki dudakları kıvrıldı. “Sıkı bir pazarlıkçısın, Bayan Rossi.”

“Kesinlikle haklısın.”

Ellerimin altındaki sırtı gerildi. Pürüzlü bir inlemeyle kendini içime itmeye başladı.

“Doğruyu söylemek gerekirse,” dedi gırtlaktan gelen bir sesle, “ben de öyleyim.”

Üzerimde Jax’in içinde kaybolduğum sabahlıklarından biriyle bir bardak şarap içerken Jax’in söğüş eti ve peynirleri dilimlemesini izliyordum. Büyük Sub-Zero buzdolabında sadece bekâr erkeklere uygun yiyecekler vardı.

“Daha önce bir kadınla birlikte yaşadın mı?” diye sordum ona.

“Hayır.”

Bol pijama altının içindeki haline hayranlıkla bakarken başımı salladım.

“Bunun mahremiyetinin ihlal edilmiş gibi hissettirmesinden endişe etmiyor musun?”

Bana bir bakış attı, dağınık saç tutamlarının altından bakan koyu renk gözleri deliciydi. “Hayır.”

“Bu ev oldukça... düzenli. Umarım ayakkabılarımı oraya buraya savurmam seni deli etmez veya çantamı sandalyede bırakmam, veya...”

“Seni becermek için parçalayarak çıkardığım külotunu halıda bırakman mı?” Doğruldu. “Hayır, kafama takmam. Tereddüt mü yaşıyorsun?”

Onu yanıtlamadan önce keskin Riesling’den bir yudum daha içtim. “Birlikte yaşamanın seni nasıl etkileyeceğine fazla kafa yormuyor olmaktan endişeliyim.”

Bıçağı bıraktı ve kendi kadehini eline aldı. O değerlendiren gözleriyle tehlikeli bir biçimde duygusuz görünüyordu. “Neden korkuyorsun, Gia?”

Aklımdakini en iyi nasıl ifade edebileceğimi düşündüm. “Bu dairenin dışında baş edeceklerimizden endişe ettiğini biliyorum. Ama ben burada olacaklarla daha fazla ilgiliyim. Biriyle yaşamanın gündelik gerçeğinden rahatsız olmaya başlayana kadar her şey çok eğlencelidir.”

Jax sırtını tezgâha dayadı ve kollarını göğsünde birleştirdi. Şarap kadehini havada tutuyor ve doğrusu öyle olmasa bile rahat ve huzurlu görünüyordu. Bana odaklanmıştı, o bitkin bakışıyla beni cırlıçıplak soyuyordu.

“Yüzünü yıkarken her yana su sıçratman gibi mi?” derken sözcükleri uzatarak konuştu. “Kullanmaya ihtiyaç duydukça, temiz olanları teker teker bulaşık makinesinden çıkardığın için bulaşıkları nasıl lavaboda bıraktığın gibi mi? Üşendiğin için telefonun şarj kablolarını her odada fişe takılı bırakman gibi mi? Şu her yere savurup attığın ayakkabılarına takılıp düşmem gibi mi?”

Şaşkınlıkla gözlerimi kırpıştırdım. “İ... evet.”

“Gözlerimi popona dikmekten hoşlanıyor olmam, Vegas’ta beraberken senin geri kalan kısmına da dikkat etmediğim anlamına gelmiyor.” Dudakları kıvrıldı. “Yani tepemi attırmaktan gerçekten endişeliysen, bu olduğunda benim için ne yapacağım hakkında şartlar koyabiliriz.”

Gözlerimi devirerek söylendim. “Tipik bir erkeksin.”

“Bunu daha şimdi mi fark ediyorsun? Gia, gözlem yeteneğinin biraz geliştirilmeye ihtiyacı var.”

Gülümsememe engel olmak için mücadele etmem gerekti. “Bir şeyler yemeyecek miyiz?”

“Endişe etmeyi bırakacak mısın?”

“Bir süre sonra bırakacağım umarım.” Parmaklarımı kadehimin sapında yukarı aşağı hareket ettirdim. “İlişkimiz süresince toplamda altı haftayı birlikte geçirdik. Normal şartlarda sana taşınmamı istemezdin, daha çok erken. Bunun büyük bir mesele olmadığını ve buna hazır olduğunu söyleyebilirsin ama buna inanmak için görmem lazım.”

“Gayet makul.” Sırtımı dikleştirdi. “Belki normal koşullar altında, işleri aceleyle getirmeme bahanesiyle birkaç ay birbirimizin evi arasında mekik dokuyup duracaktık ama asla birbirimizden ayrı bir gece geçirmeyecektik. O kadar irade yok bizde.”

“Belki,” diye teslim oldum. “Ama sen emrivakiden hoşlanan bir adam değilsin.”

“Seçeneğim vardı.” Kadehini tezgâha bıraktı ve kahvaltı masasının etrafından dolaşarak, ayak parmaklarımın kıvrılmasına yol açan ölçüde yavaş ve kararlı bir tempoyla bana yaklaştı. “Yürüyüp gidebilirdim. Evinin güvenliğini güçlendirebilir veya seni başka bir yere yerleştirebilirdim veya sadece başının çaresine bakmana izin verebilirdim.”

Jax önümde durdu, sabahlığın kuşağını çekti ve çıplak bedenimi ortaya çıkardı. Dudaklarını yaladı, uyarılmanın etkisiyle gözkapakları ağırlaştı. Ellerini dizlerimin üzerine yerleştirerek uyluklarımı ayırdı. Başparmakları uyluklarımın iç kısmında kayarken soğuk hava kadınlığımı okşuyordu. “Yalnız hissettiğinde, bunun için aradığın adam olmam yönündeki teklifini kabul edebilirdim.”

Bacaklarımı kalçasının etrafına doladım ve onu yakınlaşması için ayarttım. “Belki seni aramazdım.”

“O kadar zalim olabilir miydin?” Jax pantolonunun belini büzen ipi çözdü ve ağır erkekliğini serbest bıraktı. Onu avuçlayarak kendini benim için hazırladı.

Kalın, damarlı sertliğini sıvazlayan iri elinin görüntüsüyle kendimden geçmiş, gözlerimi ona dikmişim. “Dayanabildiğim kadar uzun süre seni bekletebilirdim.”

“Sana davetkâr mesajlar atar, seni arar, peşini bırakmazdım... Buna asla tek başıma katlanmazdım.” Dudaklarımı alnıma değdirdi ve fısıldadı: “Beni tekrar alabilir misin?”

“Sahiden kayıp zamanı telafi ediyorsun, değil mi?”

“Üzerimdeki etkinin önüne geçemiyorum.” Klitorisimi dürterek geniş tepesini kadınlığımın dudaklarında gezdirdi. “Vegas’ta barda seni görür görmez, yürüyen bir ölüye dönmüşüm.”

Ellerim yüksek taburenin ayağının etrafında kıvrıldı. “Yalancı. Şansını denemek için ortalıkta dolanıyordun. Beş altı erkek o mekân senin bu mekân benim geziyordunuz. Her halükârdâ seks yapacak birini bulmak için dışarıdaydın.”

“Öyleydin,” diye kabul etti sırtarak. “Senin gibi.”

“Bardaki en seksi adamı kaldırdım,” dedim nefes nefese. Bana, sertliğinin kadifemsi başının yavaş sıvazlamalarıyla sataşırken kıvranıyordum.

“En seksi kızı götürdüm.” Dili pervasızca aralık dudaklarımı yalıyordu. “Beni öyle tahrik etmiştin ki. Saatlerce büyük bir sertlikle dolaşmak zorunda kalmaktan çok utanmıştım.”

“Fark etmemem mümkün değildi.” Telaşını hatırlayarak gülümsedim. “Çok büyüksün.”

“Onu istiyor musun?”

Başımı salladım. “O zaman da istiyordum. Seni evime götürdüm, değil mi? Fazla kolay görüldüğümü düşünüyör ama sana karşı koyamıyordum.”

Jax kısık bir inlemeyle kendisini ıslak yarığıma yerleştirdi. “Gerekseydi günlerce peşinden koşardım. Sana sahip olmamayı hayal edemiyordum.”

Bacaklarımı sıkılaştırarak onu daha yakıma çektim, Jax merhametsizce içime kayarken titredim. İnleyerek adını söyledim, bana sahip olduğu her seferinde hissettiğim kırıl-ganlıktan, huşu içindeydim.

“Gia. Bebeğim.” Tek eliyle ensemini kavradı ve diğeriyle kalçama yapışarak beni sabit tuttu. “Bunu hissediyor musun? Kendimi senin içine itiyorum ama sen benim içime kayıyor-muşsun gibi hissettiriyor. Her seferinde, tenimin altına sızıyor-muşsun gibi geliyor.”

“Bunu istiyorum.” Tırnaklarımı sırtına gömdüm, parmak-larım bükülüyordu. “Sana sahip olmak istiyorum, Jackson.”

“Cadı,” dedi sıkılı dışlarının arasından. Çenesi gergindi. “Seni yatağa götüreceğimi, şafak sökene dek delicesine seksi bedeninin tadını çıkaracağımı, ardından yüzümde bir gülüm-semeyle eve gitmek için yola çıkacağımı düşünmüştüm. Fakat sen beni lime lime ettin ve suyum çıkardın. İstemiş olsaydın bile yatağından çıkıp gidemezdin ve beni dışarı atmaya kalk-mış olsaydın kalmak için yalvarırdım.”

“Ha ha! Bu bana nasıl bir çapkın olduğunu anlatıyor.” Beni tamamen doldurduğunda nefesim kesildi, vahşi bir keyif içime yayılıyordu. “Hiçbir fikrim yoktu. Bana sevişme maratonunda düzenli olarak madalya kazandığımı düşündürmüştün.”

Kızarmış yüzüme yumuşak bir şekilde bakıyordu. “Abur cubur ve artıklarla beslenen, açlık çeken bir adamdım, bebeğim ve sen benim ilk gerçek ev yapımı yemeğimdin. Sana ihtiyacım vardı, Gia ve bu hâlâ geçerli.”

“Benim de sana ihtiyacım var.” Çok fazla. Aşırı fazla. Sadece onunla aynı odada olmak bile bana yaşadığımı hissettiriyordu.

Popomu kavrayarak beni kaldırdı ve kanepeye taşıdı. Benden hiç ayrılmadan beni kanepeye yatırdı ve üzerimde altın bir tanrı gibi yükseldi.

“Bunu unutma,” dedi boğuk bir sesle. Titrek parmaklarıyla saçımı alnımdan geriye çekti. “İşler zorlaştığında, sana ihtiyacım olduğunu unutma.”

Gözlerindeki endişeyi gördüm, bana hissetmem gerektiğini söylediği endişeyi taşıyordu ve kalbim buruldu. Ardından içimde hareket etmeye başladı. Pürüzsüz, sert hamlelerinin beni alıp götürmesine izin verdim.

6

“Manzaranda bir sorun var, dostum,” dedi Nico benim bir kutu eşyayı kahvaltı tezgâhının üzerine yerleştirdikten sonra pencerelere yönelirken. “Çok fazla gökyüzü var ve komşularını gözetleyemiyorum.”

“İhtiyacım olan tüm manzara burada,” diye karşılık verdi Jax beni belimden yakalayarak. O sırada ağabeyimin ardından eve –evimize– yeni giriyordum.

“Öğk,” diye söylendi Vincent. Bavulumu ve spor çantamı taşıyarak kapıdan giriyordu. “Bunları nereye koymamı istersin?”

“Yere bırakabilirsin,” dedim ağabeyime. O sırada Jax boy-numu dişlediği için kollarının arasında kıvranıyordum. Harika bir cumartesi akşamüzeriydi, şehirde açık havada olmak için kusursuz bir gündü. Taşınmak günün hakkını veren bir eylem değildi ama şikâyet etmiyordum. Ayrıca ailemden kimse şikâyet etmiyordu ki bunu küçük bir mucize sayıyordum.

Jackson Rutledge tatlı dille yılanı deliğinden çıkarabilirdi. Ömürlük bir bağlılığa doğru yürüdüğümüzü hiç söylememişti, yine de perşembe akşamı Rossi’s’in kapanışından sonra ailemle oturup konuşurken benimle olmak için duyduğu içten ve tut-

kulu isteği onlara hissettirmeyi başarmıştı. Sanırım ikimiz de ailemin düğün çanları duyuyor olduğunun farkındaydık ama bu beklenti Jax'in üzerinde bir baskı yaratmamış gibiydi. Bense umutlarımı yüksek tutmamak için çok uğraşıyordum.

Cuma günü işte Lei'e zamanın geldiğini söylediğimde bana iyi dileklerini sunmuştu ama bayağı durgundu. Benim için zor bir durumdu çünkü onun onayını istiyordum ve bu benim için önemliydi.

"Görünüşe göre tam vaktinde geldim."

Jax'in, babasının sesiyle gerildiğini hissettim. Sırtımı dikleştirerek beni tutuşunu gevşetti. Böylece arkamı döndüm ve Parker Rutledge'la yüz yüze geldim.

"Bira getirdim," dedi on ikili bir paketi kaldırarak. Gülümsemesi genişti, yüzünün oğlununkine benzerliği şaşırtıcıydı. Elini Vincent'a uzatarak kendini tanıttı, ardından bana baktı. "İşte son zamanlarda oğlumu durmaksızın gülümseten kadın burada. Seni tekrar görmek güzel, Gianna."

"Merhaba, Bay Rutledge."

"Parker de, lütfen." On ikili bira kasasının hepsini yırtarak açtı ve Vincent'a bir bira uzattı, ardından Nico'yla el sıkışmak için oturma odasında ilerledi. "Diğer Rossi'yi lobide gördüm. Kapı görevlisiyle bir bahis tutuşuyorlarmış gibi görünüyordu."

Jax'e bir bakış attım ve yüzünün sertleşerek esrarlı bir maskeye dönüştüğünü gördüm. Dikkati babasının üzerindeydi, Parker ağabeyime bira uzatırken onu izliyordu.

"Bu önümüzdeki hafta içinde hep birlikte bir araya gelmek için bir plan yapalım," dedi Parker herkese genel bir bakış atarak. "Elbette ebeveynleriniz ve karım Regina da olacak."

"Rossiler de bizim kadar meşgul," dedi Jax gergin bir sesle. "Muhtemelen bizden daha fazla."

“Eminim öyledir. En güzelinden Amerikan girişimciliği.” Parker bira kasasını sehpanın üzerine bırakırken içinden kendisi için bir kutu çekti. “Ama eminim bir şey ayarlayabiliriz. Ne de olsa aile ailedir.”

Nico’nun muğlak, düşünceli bakışı benimkiyle buluştu. Ağabeyim omuz silkti. “Elbette. Neden olmasın?”

Herkes gittikten sonra Jax evdeki ofisine çekilerek beni eşyalarımı istediğim yere yerleştirmem için yalnız bıraktı. Hakkında konuşmamıştık ama babası çıkagelmeden önce cumartesi günümüz için farklı planları olduğundan oldukça emindim. Parker Rutledge odaya bir güneş ışığı gibi ansızın süzülürken oğlunun nasıl anında buz kestiğini anlamıyordum.

Bunun arkasındaki hikâye neydi? Babasının hayatımıza her kısa süreli girişi neden bizim aramıza bir mesafe koyuyordu?

Bir saat içinde eşyalarımı yerleştirdikten sonra yapacak bir işim kalmadığından yabancı bir evde nasıl oyalanacağımı düşündüm. Televizyon izleyip izlememek arasında gidip geldikten sonra, internetten film seanslarımı ve akşam yemeği rezervasyonlarımı araştırmaya karar verdim. Parker’ın Jax’le aynı evde yaşadığım ilk hafta sonunu mahvetmesine izin veremezdim.

Kanepeye oturdum, çıplak ayaklarımı sehpaye yasladım ve dizüstü bilgisayarımı dizlerimin üzerine yerleştirdim. Jax çıkageldiğinde henüz şifremi giriyordum.

“Hey,” diye selamladım onu. Gözlerinin ve ağzının çevresindeki gerginliği görünce gülümsemem söndü. “Her şey yolunda mı?”

“Tabii. Neden?”

“Saçların seksi bir biçimde dağılmış.” Siyah tutamlar, içindeki gerilimi salıvermek için ellerini saçlarının arasına

daldırılmışçasına vahşi görünüyordu, bunu onun adına mutlulukla yapabilirdim.

Bana mahcup bir bakış sunarak elini yatıştırmak için saçına götürdü. “Aklıma geldi de; şu seni uyarmış olduğum beyni uyuşturacak kadar sıkıcı görevlerden birine hazır mısın?”

“Seni bir smokinin içine sokacak her şeye hazırım.”

Ağzı iğneleyici bir gülümsemeyle gevşedi. “Tamam o zaman.”

Dizüstü bilgisayarımı çat diye kapadım ve sehpaye bıraktım. “Gerçi alışverişe gitmem gerekecek. Bu dediğin ne zaman?”

“Bu akşam.”

Kaşlarım havaya kalktı. “Bana daha önceden haber veremez miydin?”

“Ben de yeni öğrendim,” dedi merhametsizce. “Yanında senin için birkaç seçenekle birlikte bir stilistin buraya gelmesini sağlayabiliriz.”

“Ciddi misin? Gideceğimiz bu davet ne kadar önemli?”

Bu kadar stresli olmasaydı Jax’in duvara yaslanması rahat bir pozisyonmuş gibi görünebilirdi. Fakat ondan yayılan endişeyi neredeyse görebiliyordum. “Seninle sevgili olarak ilk kez bir topluluk önüne çıkıyoruz. Ama kafanda seni belli bir kalıba sokmak istediğim düşüncesi belirmeden önce, seni şu anki halinle dışarı çıkarmakta bir sakınca görmediğimi söylememe izin ver.”

Ayağa kalkarak üzerimdeki klasik, beyaz fitilli kumaştan kolsuz bluz ve ten rengi kapriye bir göz attım. “Kapa çeneni.”

“Bebğim, o çekici vücudunla ne giysen seksi görünüyorsun.” Kollarını kavuşturarak olduğu yere iyice yerleşti. “Sadece kıyafet bulmak için tüm şehri turlamanı istemiyorum.”

“Kendi giysilerimin arasından da bir şey bulabilirim, tabii bununla bir sorunun yoksa.”

“O zaman benim için işin tüm eğlencesi kaçır. Buraya birini getirirsek, giyinmeni ve soyunmanı izleyebilirim. Mağazalara gitmeye kalksak beni deneme kabinlerinden dışarı atarlar.”

Dudaklarım bastırdığım bir gülümsemeyle seğirdi. “Sapık.”

“Sanık suçlu bulunmuştur.”

“Böyle şeyleri sıkça yapar mısın?” Elimden geldiğince sıradan bir şekilde sordum. Çoğu erkeğin elinin altında kız arkadaşları için bir telefonla çağırabilecekleri bir stilist olmadığının farkındaydım.

“Deneme kabinlerinden dışarı atılmayı mı? Genellikle olmaz, hayır.”

Konuyu kapat, dedim kendime. “Ee, bu iyi bir şey. Her neyse... Birkaç saatliğine dışarı çıkıp seni çalışan için yalnız bırakayım.”

“Gidip tüm akşamüzeri boyunca, düzüştüğüm tüm hatunlarla giysi oyunu oynayıp oynamadığım hakkında mı endişeleneceksin?” diye sordu sırtını dikleştirerek.

“Cinsel keşiflerin hakkında konuşmak istemiyorum.” Koltuktan çantamı kaptım ve topuksuz ayakkabılarımı bulmak için etrafa bakındım.

“Sadece kafanda kurduğun bir mesele yüzünden bana çatmak istiyorsun.”

Ona öfkeyle baktım. “Sırf babanla sorunların var diye benimle kavgı çıkarma.”

“Bunun onunla bir ilgisi yok.”

“Gerçekten mi? Çünkü ben hayatımızdaki neredeyse her şeyin onunla bir ilgisi olduğu izlenimine kapıldım.”

“Yapma,” dedi usulca. Tehlikeli bir şekilde. Aramızdaki mesafeyi kapadı. “Konuyu değiştirmeyi bırak ve aklındakini söyle, Gia.”

“Önemli değil, Jax. Seninle tanıştığımda bir çapkın olduğumu biliyordum. Bunun üstesinden geleceğim.”

“Parlak dönemlerim oldu,” diye kabul etti. “Düzüştüğüm kadınların giydikleri kıyafetleri bir kenara bırak, herhangi bir şey hakkında ne hissettiklerine bile zerre önem vermedim.”

Çenemi kaldırdım. “Neden her zaman kendini birinci sınıf aşâğılık bir herif gibi göstermekte böyle acelecisin?”

Jax omuz silkti. “Sadece gördüğümü doğrudan söylüyorum.”

“Hayır. Kendini gerçekte olmadığın biri gibi göstermeye çalışıyorsun. Bir şerefsiz olduğunda ısrar ederken aynı zamanda bana sürekli seni tanıdığımı söylüyorsun.” Çantamı aldığım yere bıraktım. “Sanki ikimizi de olmadığın bir şeye ikna etmeye çalışır gibisin.”

“İkimize de ne olduğumu hatırlatıyor olmam daha muhtemel,” önümde durdu, “içimde bulunan, dışarı çıkmak için zamanımı bekleyen şeyi hatırlatıyor olmam.”

“Bence bunu sana baban hatırlatıyor.”

“Kafanı babamla bozmuşsun.”

“Sadece gördüğümü doğrudan söylüyorum,” diye karşılık verdim.

Jax uzun bir dakika boyunca bana sabit bir biçimde baktı, bedeni gergindi ve aramızdaki hava da gerilmişti. “Senin göremediğin şey, babamla benim yüzlerimizden başka daha birçok benzer özelliğe sahip olduğumuz.”

“Öyleyse bundan konuşalım.”

“Bu konuda konuşmak istemiyorum.”

“Sadece kavga etmek istiyorsun.”

Jax uzanıp ensesini ovuşturdu, kol kasları tişörtünün kolunu esnetiyordu. Homurdandı. “Yapmak istediğim şey seni yürüyemez hale getirene kadar becermek.”

“Jax.” Kendimi tutamayarak bir kahkaha attım. Baskı altında hissettiği çok açıktı ve buna tepkisi tipik bir şekilde... *erkeksiydi*. “Üç ağabeyle birlikte büyümüş olduğum için şanslısın. Böbürlenmelere alışkınım.”

“Ve beni deli etmeye.”

“Bunu tümüyle kendin yapıyorsun, senin sorunun çoklu kişilik bozukluğu.” Bir parmağımı çeneme değdirdim. “Bekle. Anladım. Sen çift ruhlusun. Senden iki tane var.”

Jax gözlerini kapayarak parmaklarıyla şakaklarını ovuşturdu. “Tanrım.”

“İkinizle de yatarsam, bu aldatmaktan sayılır mı?”

Elleri iki yanına düştü ve bana baktı. “İkisine de âşık mısın?”

Uzamp göğsüne dokundum. “Ben sana âşığım.”

Bir iç geçirmeyle Jax bana sarıldı ve dudaklarını omzuma bastırdı. “Politikada imaj her şeydir. Bazen kendi imajları konusunda benden yardım isteyen insanlar oluyor. Birkaç stilist tanıyor olmamın sebebi bu.”

Çıplak tenine dokunmak için ellerimi tişörtünün altına ittim. Yumuşak ürpertisi ve kısık inlemesi kalbimi durduruyordu neredeyse. “Öğrendiğim iyi oldu.”

Daha fazlasını öğrenmek istiyordum fakat ilişkimizde ilk defa bir şeylerin büyüüp gelişmesine izin veriyorduk. Kendime bunun tadını çıkarma hakkını tanıdım.

Hayatta hayranlıkla nefesimi kesen az miktarda şey vardı; Smokinli Jax bu listenin tepesindeydi.

Jax’in ellerinde birer şampanya kadehiyle balo salonunun diğer ucundan yanıma gelişini izliyordum, yürüyüşü inanılmaz zarif ve şüphe götürmez bir şekilde seksiydi. D.C.’deki otel muazzam bir politik ve finansal gücü elinde tutan zümreden

kadın ve erkeklerle doluydu. Devasa kristal avizeler paha biçilmez mücevherleri ve parlak, kusursuzca şekillendirilmiş saçları ıslıl ıslıl aydınlatıyordu. Kristal kadehler birbirine tokuşturuluyor ve sohbetin vızıltısı kulağa bir arı kümesinin sesi gibi geliyordu.

Tüm bunların ortasında, Jackson Rutledge kalabalıktan ayrılıyordu.

Saçları neredeyse smokini kadar siyahtı, teni hafifçe bronzlaşmıştı, gözleri mağrur bir biçime sahip kaşları tarafından çerçeveleniyordu. Nefis bir kesimi olan smokini geniş omuzlarını sarıyor ve bacaklarının uzunluğunu vurguluyordu.

İhtiyatlı bir şekilde dudaklarımı yaladım. *Benim.*

Jax her durumda dikkatimi çekerti ama kalbimi deli gibi çarptıran gözlerindeki o bakıştı.

“Elbisen harika görünüyor,” dedi ve bir şampanya kadehini bana vererek omzumu öptü.

Kadehin ağzındaki dudaklarım kıvrıldı. Yumuşak altın tonundaki bu elbise üzerime denemiş olduğum ilk parçaydı ve Jax görür görmez oyunu bundan yana kullanmış, daha sonra denemiş olduğum üç elbise için de başımı olumsuz anlamda sallayarak beğenmediğini belirtmişti. Omzumdaki ve sırtımdaki boncuklarla süslü, ince şeritler vücudumdan aşağı yumuşak bir sütun gibi dökülen astarlı ipek kumaşı sabit tutuyordu. Başta rengine karşı temkinliydim ama hatlarıma yapışmak yerine onları üstü kapalı bir şekilde göstermekte muhteşem bir iş çıkarmıştı.

“Teşekkür ederim.”

Yüzünü salona çevirmek için döndü, elini sahiplenici bir tutumla kalçama yerleştirdi. “Birkaç saat sonra New York’a geri dönmek için yola çıkabiliriz. Veya burada, otelde bir oda tutabiliriz.”

“Veya uçakta seks yapabiliriz. İçinde yaramazlık yapamıyorsak özel bir uçak kullanmanın anlamı nedir ki?”

Parmakları kasılarak etimi sıktı. “Ve bir kez daha herkesin içinde sertleştim. Çok teşekkür ederim.”

Bir kahkaha atıp Jax’e yaslandım. “Burada ne yapman gerekiyor?”

“Emin değilim.” İçkisinden içti. “Parker geldiğinde bir fikrim olacak.”

“Sana çok güveniyor, değil mi?”

Jax omuz silkti ama ağzının çevresindeki o gerginliği yine gördüm. Çok geçmeden bakışlarını takip edip Parker ve Regina Rutledge’in geldiklerini gördüğümde iri bedenindeki gerginlik bana da yansdı. Balo salonunun girişinde duran çiftin etrafı bir Rutledge’la hasır neşir olmak isteyen kalabalıkla çevriliydi. Rutledge’lardan birçoğu buradaydı ama herkesin görmek istediği kişi, perde arkasındaki sihirbaz Parker’dı.

Parker, Jax ile beni kısaca inceledi, göz göze geldiğimizde bana gülümsedikten sonra bakışını Jax’e çevirdi. Aralarında sessiz, kısa bir iletişim geçti.

“Bana bir saniye izin ver, bebeğim,” diye mırıldandı Jax. Ardından geçmesi için yol veren kalabalığın arasından rahat, uzun adımlarla ilerleyerek uzaklaştı.

Babasına ulaşana dek onu izledim, sonrasında beden dillerini anlamak için iki adamı incelemeye koyuldum.

“Ah, çok hoş görünüyorsun,” dedi yanımdaki tanıdık bir ses.

Başımı çevirip eski soyadı Kelsey olan Allison Rutledge’a baktım. Değişikliklere dikkat ederek onu baştan ayağı süzdüm. Ian’a eşlik ettiğim gece onu güçbela görmüştüm, bu yüzden fırsatı değerlendirdim. Vegas’ta olduğundan daha zayıftı ki o zaman da inceydi. Kırılgan cılası ve kusursuzluğunun ardında sertleşmiş ve daha tatsız bir hale bürünmüş görünüyordu.

Genç kadının gözlerinden yansıyan, ara sıra Jax'ın gözlerinde de gördüğüm bir bıkkınlık vardı.

Fakat yine de narin hatlarını çevreleyen koyu renk saçlarının kısa, sık kesimiyle ve iri mavi gözleriyle her zamanki gibi güzeldi. Deniz mavisi elbisesi porselen teniyle hoş bir kontrast oluştuyordu.

“Merhaba, Allison,” derken dikkatimi salonun diğer ucundaki iki yakışıklı, esmer Rutledge’a çevirdim.

“Güzel bir elbise.” Beni dikkatle inceliyordu. “Bunu Gretchen beğenmiş olmalı. Bana da önermişti ama benim tarzım değil.”

Beklenmedik bir biçimde stilistin adının geçmesiyle nasıl hissettiğimi gizlemek için şampanyamdan biraz daha yudumladım. Demek Gretchen tüm Rutledge ailesinin gizli silahıydı. Öğrendiğim iyi olmuştu. “Bu elbisenin benim de ilk tercihim olmadığını duymak seni şaşırtabilir.”

Gülümsemesi dost canlısı olmaktan uzaktı. “Jackson’ın sana şekil vermesine izin verecek kadar akıllısın. Bununla birlikte kabul ettiğimden daha akıllı olduğun belli yoksa burada olmazdın.”

“Cazgırlığına başka tarafta devam etmeye ne dersin?” dedim elimi ilgisizce salona doğrultarak. “Ben burada duruyorum ve yanımda bir işin olmadığını anlamalısın.”

“Doğru hatırlıyorsam, oyunlardan ve saçmalıklardan hoşlanmayan bir kadındın, bu yüzden ben de artık yoluna çıkmayacağım. Her şeye rağmen iyi geçinmek zorundayız. Bari şimdi başlayalım.”

“Hiçbir şeye mecbur değiliz.” Bakışlarım hızla Allison’ı değerlendirdi. “Birbirimizden uzak durmak için elimizden geleni yapmayı öneririm.”

Allison şaşırmış gibi kaşlarını havaya kaldırdı, ardından bir kahkaha patlattı. Kahkahası da sesi kadar melodikti. “İşler

böyle yürümez, Gianna. Sen ve ben başkalarının önünde en iyi arkadaşlar olacağız. Birlikte öğle yemeği yiyecek, alışverişe çıkacağız. Ted ve ben, sen ve Jackson'la beraber akşam yemeği yiyeceğiz. Hep birlikte maçlara ve sergilere gideceğiz. Tüm bu süreçte kameralara gülümseyecek ve kız kardeşlerden daha sıkı fıkı görüneceğiz."

"Çok fazla şampanya içmişsin."

"Bırakayım sana bunu Jackson açıklasın." Gözlerinin şüphe uyandıracak biçimde parlıyor oluşu canımı sıktı.

"Ne açıklanıyormuş?" diye sordu Regina Rutledge bize katılarak.

"Ted'in yakındaki belediye başkanlığına adaylık duyurusu. Jackson bu sefer kendini aşmış."

Regina'nın dudakları kıvrıldı ama sesi soğuk ve keskin geliyordu. "Bence Gianna'yı Jackson'a bırakmalısın. O çok korumacı biri."

"Anladım." Allison bana baktı. "Yakında bizim için şehirde bir akşam yemeği planlayacağım. Keyfine bak, Gianna. Ve bir kez daha büyüleyici görünüyorsun. Bu elbise adeta senin için tasarlanmış."

Allison süzülerek uzaklaşırken ona tedbirli bir biçimde hareket çekmek için orta parmağımla burnumu ovaladım, sonra onunla ilgilenmeye son vererek bakışlarımı çevirdim. Parker hâlâ Jax'le birlikteydi, yüzü belli belirsiz tanıdık gelen beyaz saçlı bir adamla konuşurlarken Parker elini oğlunun omzunda tutuyordu.

"Allison'ı umursama," dedi Regina görüş hattıma girerek.

Sarı saçları genç Hollywood yıldızlarının parlak dönemlerini hatırlatan bir tarzda dalgalarla omuzlarına dökülüyordu. "Kıskanç biridir. Bir Rutledge ama..." Umursamaz bir omuz silkişle tek omzunu kaldırdı. "Ted, Jackson ve Parker değildir."

Sessizce bu fikrine katıldım. Fakat onun yerine, “Seni tekrar görmek güzel,” dedim.

Dudakları kıvrıldı. “Sen ve ben şanslı kadınlarız. Güven bana, zaman Jackson’ın kuvvetini azaltmayacaktır.”

Kaşlarım kalktı. Regina’nın yaşı kocasından ziyade benimkine daha yakın olmasına rağmen yine de Jax’in üvey annesiydi. Onunla erkeklerimiz ve cinsellik üzerine konuşmak garip hissettiriyordu.

Jax önümde belirdi, kadehimi elimden alıp Regina’ya uzattı. Yüzüme bakan koyu gözleri yakıcıydı, elimi yakaladı ve beni kendine doğru çekti. “Dans et benimle.”

Beni dans pistine götürdü, kollarını vücuduma sardı. “Buradaki en güzel kadın sensin.”

“Yağcılık sana tüm kapıları açacak.” Başkalarının gözleri önünde Jax’in kollarında olmak, neredeyse baş başayken onun kollarında olmak kadar sarhoş ediciydi. “Yine de söylemek zorundayım, aynı zamanda Allison’la da çalışan stilistle çalışmamayı tercih ederim. Ondan hoşlanmıyorum, Jax.”

Parmak uçlarıyla sırtımı okşuyordu. “Benim de en sevdiğim kişiler arasına girmez ama o Ted’le evli. Yani aileden.”

“Bana pençeleri için bir tırmalama tahtasıymışım gibi davranmasından bıktım.”

“Hırçın bir cadaloz olabilir,” diye benimle hemfikir oldu, “ama o pençelere sahip olmasının bir sebebi var. Onlara senin de ihtiyacın olacak, Gia.”

Ona huysuz bir bakış sundum. “Benim hayatınla başa çıkabilecek kadar güçlü olmadığımı düşündüğünü biliyorum ve sana yanıldığımı kanıtlayacağım. Bununla birlikte, bana sıkıntı veren insanlarla vakit geçirmek için zahmete girmeyeceğim.”

“Öyleyse bir takım olarak hareket etme planımız... sadece senin seçtiğin koşullarda mı uygulanıyor?”

“Bu adil değil! İnsanlar sana hakaret ederken sessizce katlanmanı senden asla istemezdim. Sana bundan daha fazla saygım var!”

Çenesindeki bir kas seğirdi. “Bunun saygıyla bir ilgisi yok, Gia. Allison’la sana olan yaklaşımı hakkında konuşacağımı söylememe bile gerek olmamalıydı; bunun açık olması gerekirdi. Ama ondan hoşlansak da hoşlanmasak da hepimiz birlikte çalışmalıyız.”

“Onun için bir şey yapmak zorunda değilim.”

“O halde benim için yap,” diye patladı. “Benim hayatım bu. Bazı kısımların senin için ne kadar tatsız olacağı konusunda çok açtım.”

Sertliği beni irkiltti. “Bunu yapmaktan benden daha fazla hoşlanmıyorsun. Hoşlanmadığımı biliyorum. Burada, bu partide olmak istemiyorsun. Senin için gerçekten önemli bir şey uğruna burada kalmamı isteseydin, farklı olurdu ama şu anda böyle bir durum yok!”

“Sana zorlu bir yaşamım olduğunu söyledim,” dedi gerginlikle, yüzü sert ve mesafeliydi. “Sonuçlarına benimle birlikte katlanmak senin kararındı.”

Şimdi karşımda duran Jax’e bakıp ilk tanıştığımdaki halini düşününce başımı iki yana salladım. O Jax eğlenmeyi seven, gerçeküstü biri, birçok açıdan bir hedonistti. “Seni anlamıyorum. Hayat kısa, Jax. Neden vaktini seni mutlu etmeyen şeylerle ilgilenerken harcayasın?”

“Seninle ilgilenmek beni çok mutlu ediyor.”

Omzunu ittim. “Ciddi ol. Bu önemli. Gerçekten bilmem gerekiyor.”

Bir şarkının bitip diğerinin başlamasına yetecek kadar uzun bir süre boyunca bana yanıt vermedi. Hızlanan nefesinden ve beni tutuşundaki sıkışmadan içinde bir değişimin hareket

ettiğini hissettim. “Benim için farklı bir seçim yapma zamanı uzun zaman önce gelip geçti.”

“Bu bir bahane. Henüz otuzuna bile gelmedin. Tüm hayatın önünde uzanıyor ve arkanda düzeltemeyeceğin hiçbir şey yok.”

Jax omzumun üzerinden baktı, bakış, benim göremediğim bir şey görüyormuş gibi uzak ve odaklanmamıştı. “Bazen geri dönemezsin,” diye mırıldandı. “Sonuçlarla ve kendi hatalarınla yüzleşmen gerekir.”

“Yeni hatalar yapmayı sürdürmek zorunda değilsin.” Avcumu yanağına koyarak dikkatini tekrar kendime çektim. “Yeni bir sayfa açıyoruz, Jax. Bunu doğru bir şekilde yapmak için ikinci bir şansımız var. Enerjimizi bizi aşağı çeken insanlar ve durumlarla tüketmeyelim.”

Bir iç geçirdikten sonra alnıma hızlı, sert bir öpücük kondu. “Haydi buradan çıkalım.”

7

“Şahane görünüyorsun,” dedi en yakın arkadaşım Lynn beni incelerken. “Vegas’tan beri bu kadar iyi görüldüğüne hiç şahit olmadım.”

“Bunun birkaç yıl önce olduğunu hesaba katarsak, bu iltifatına pek sıcak bakmıyorum.” Ona takılıyordum ve Lynn bunu biliyordu, tıpkı benim son zamanlarda oldukça iyi görüldüğümü bildiğim gibi.

Üç haftadır Jax’le birlikte yaşıyor olmak en az iki kilo vermeme yol açmıştı; balayı olmaksızın balayı diyeti. Jax doyumsuzdu ve ben daha sağlıklı besleniyordum. Birinin sizi her gün çıplak göreceğini bilmeniz akılcıca besin seçimleri yapmanız için büyük bir teşvikti.

Lynn bir kahkaha attı ve Rossi’s’te etrafa bakındı. “Burası da harika görünüyor.”

Medyada Jax ile benim ismimizin sık sık geçmesinin katkısıyla iki Rossi’s mekânında da işler hareketliydi. Aynı olduğumuz dönemde Jax hakkında bir şey duymaktan kaçınmak için özellikle çaba sarf ettiğimden isminin haberlerde ne kadar sık geçtiğini fark etmemiştim. Dedikodu sütunları ve

sosyal medyanın beni seveceğini söylemişti ama kendisini ne kadar çok sevdiklerine değinmemişti. Halk onu politikanın içinde istiyordu. Gençti, göz kamaştırıcıydı, bir Rutledge'dı ve onu saldırgan bir konuma sokmayacak kadar yerinde bir acımasızlığa sahipti.

“Çekici ağabeyin her zamanki gibi enfes görünüyor,” diye devam etti Lynn, dikkati barda çalışan Vincent'a kaymıştı.

Vincent kafasını kaldırdı, Lynn'in bakışını yakalayınca ona göz kırptı.

“Ah, çok heyecan verici,” dedi. Kırmızı saçlarından başıboş bir tutamı kulağının arkasına atıp ona bir öpücük gönderdi.

Homurdandım. “Zaten kendini beğenmişin teki.”

“Onu keşfetmek hoşuma gitmez miydi?”

“Iyk.” Gözlerimi devirdim. Rossi's'te buluşmayı önermemin sebebi birinin pat diye bir fotoğrafımı çekivermesinden endişe etmeden rahat olmak istememdi. Her zaman çevremde bir korumanın olmasına alışmıştım ama Rossi's'te buna ailemin mahremiyetimin ihlaline karşı beni kollayan gözleri de ekleniyordu.

Lynn bana anlayışlı bir bakış attı. “Bu gerçekten o kadar kötü mü?”

“Korkunç bir durum değil. Ben ünlü filan değilim. Ama görünüşe göre, sürekli sinsice etrafta dolaşan bir iki fotoğrafçı oluyor.”

“Takipçi pislikler.”

Omuz silktim, onları hayatımın bir parçası olarak kabullenmiştim. Ne zaman rahatsız hissetsem kendime Jax'in beni göz önünde olmaktan korumak için ikimizin de kalbini kırmış olduğunu hatırlatıyordum. Son üç haftada bir şey öğrendiysem bu Jax'le olmanın beni ne kadar mutlu edebildiği idi. Bundan

daha mutlu olduğumu hatırlayamıyordum. “Sadece dikkatli olmalıyım, hepsi bu.”

Bar taburesinde dönerek benimle yüz yüze geldi, uzun bacaklarını şaka olsun diye bana doğru savuruyordu. Uzun, çiçekli elbisesi ve kot ceketine ek olarak kendi yaptığı –ve sattığı– bir dolu bilezik ve kolyeyle bohem şıklığı çok güzel bir şekilde taşıyordu. “Bunlar bir tarafa, Jackson nasıl? Yani, sıradan bir günde? Röportajlarda çok... ciddi görünüyordu.”

“Öyledir. Ama ayrıca çok şakacı da olabilir. Ve eğlenceli. Beni hep güldürür.”

Lynn sırttı. “Yüzündeki şu gülümsemeye bir bak. Tutucu politikasını neredeyse telafi ediyor.”

Gözlerimi devirdim. Lynn’in liberal görüşleri üzerine bir tartışmaya girmek istemiyordum. Bunu kendisiyle benzer bakış açıları hakkında konuşmayı seven babama bıraktım. “Bu demek değil ki zaman zaman o inatçı, mantıksız, sinir bozucu...”

“Bir erkek olmuyor.”

“Evet.”

“Öyleyse, hazır politikadan konuşuyorken...”

“Konuşmuyorduk,” dedim kesin bir şekilde.

Bana dişlerini gösteren bir sırıtmayla karşılık verdi. “Ben konuşuyordum. Şimdiye kadar tüm aileyi bir yerde toplamayı başardın mı?”

“Henüz değil.” Ayaklarımı pirinç kaplı ayaklığa hafifçe vurdum. “Bu cumartesi için bir brunch hedefimiz var. Herkesi bir araya toplayabildiğimiz tek zaman dilimi bu oldu.”

“Tanrım. Bana tüm ayrıntıları anlatman gerekecek. Keşke gizlice kulak misafiri olabilseydim. İlginç bir brunch olacak.”

Lynn yanılmıyordu. Çoğu yönden, Rossi’ler ve Rutledge’lar iki farklı türden aileydi.

Crostini'mden⁴ bir parça ısırdım, ardından barın üzerinde titreşen cep telefonuma baktım. Jax'ten gelen mesaj beni gülümsetti. *Eve gelirken biraz lazanya getir.*

Mesaja Lynn de baktı. "Kızım, sakın romantizmin şimdiden bittiğini söyleme."

Telefonum yine titreşti. *Vücudundan yalayacağım dondurmaya ben aldım...*

Lynn bir kahkaha attı ve ben de onunla birlikte güldüm.

"Bir erkek arkadaşla ihtiyacım var." Bakışları Vincent'ın bir içeceği çalkaladığı yere kaydı. "Veya bir seks davetine."

Dikkatini çapkın ağabeyimden çekmeye çalıştım. "İş nasıl gidiyor?"

"Yoğun." Uzun kolyeleriyle oynuyordu. "İnternet satışları sahiden hız kazanıyor. Kırım ve vergiler artmaya devam ederse dükkâmı kapayıp sadece internet işine yoğunlaşabilirim."

"Ciddi misin? Ama sen o dükkâmı seviyorsun!" Lynn'in orayı açmak için ne kadar sıkı çalıştığını, takı ve çömlek işi yapmasının değersiz hobilerden ibaret olmadığını kanıtlamayı ne kadar istediğini biliyordum.

Omuz silkti fakat bunun canımı sıktığını görebiliyordum. "Kendi çalışma saatlerimi ayarlamak ve yeni fikirler ortaya koymak için daha fazla vakte sahip olmak çok da fena olmazdı. Ayrıca daha fazla kongreye ve sergiye gidebilirim, bu da benim için daha iyi olabilir."

Onun olumlu düşünmeye devam etmesini istiyordum. "Daha fazla kartvizite ihtiyacım olabilir. Geçen hafta bir partide senin ametist küpelerini taktım ve birçok iltifat aldım."

"Öyle mi?" Yüzünde mutlu bir ifade belirdi. "Bu harika. Teşekkür ederim."

4 Kızarmış ekmeğin üzerine çeşitli malzemelerin konulmasıyla hazırlanan bir İtalyan aperiati. (ç.n.)

Lynn dev çantasından birkaç kartvizit çıkartırken Vincent'a biralarımızı tazelemesini işaret ettim.

"Senin işin nasıl gidiyor?" diye sordu kartları bana uzatırken.

"Çok iyi."

"İşini hâlâ seviyor musun?"

"Seviyorum, evet." İki yeni, dolu bardağı önümüze yerleştiren ve boşları alan Vincent'a gülümsedim.

"Bana anlatmadığın nedir?"

En yakın arkadaşıma gözlerimi kısarak baktım. Sezgileri çok kuvvetliydi. "Hiçbir şey."

"Ya patronun, senin Jackson'la ilişkini tamamen onaylıyor mu?" diye sorarak beni anlatmaya teşvik etti.

İç geçirerek tabaktan bir *crostini* daha aldım. "Bu konuda konuşmuyoruz. Ki böyle olması daha iyi çünkü o benim arkadaşım değil, patronum, yine de..."

"Bundan rahatsız olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Birlikte yaşadığım adamın kendisine ihanet etmiş olan adamla iş yaptığını göz önünde tutarsak, bence oldukça iyi idare ediyor. Bana hâlâ kritik bilgileri paylaşacak kadar güveniyor. Ama aramızda... daha önce orada olmayan bir şey var." Ve bu beni rahatsız ediyordu. Çok fazla.

"Ne yapacaksın?"

"Ne yapabilirim ki?" Lokmamı çiğneyip peşinden bir yudum birayla mideye indirdim. "Durumların nasıl geliştiğini görmek için beklediğini sanıyorum. Yeterli zaman geçtikten sonra, belki her şey hakkında daha rahat hisseder."

Lynn burnunu kıristırdı. "Jackson'la konuştun mu?"

"Yapamam. O iş bitirici biridir. Müdahale etmek ve işleri düzeltmek isteyecektir ve bu her şeyi daha rahatsız edici bir hale sokabilir."

“Benim gözümde, bu onun için yapabileceğin en iyi açıklama. Her kız en yakın arkadaşının ejderhaları öldürmeye gönüllü bir erkekle birlikte olmasını ister.” Lynn bana göz kırptı. “Ve dondurmayı vücudundan yalamaya istekli olan bir erkekle.”

Kahkaha atarak kafamı çevirdim ve ağzına kadar dolu restorana bir göz attım. Rezervasyonsuz gelen müşteriler, masalar babamın işe dayanıklı servis elemanları almaktaki ısrarı sayesinde hızlı bir verimlilikle hazırlanırken resepsiyonun yanındaki antrede bekliyordu. Popüler bir televizyon yıldızı en sevdiği masada sıradanlık illüzyonunun tadını çıkarırken aileler, çiftler ve gruplarla kaynaşıyordu. Gözüme bir flaşın yanıp sönmemesinin ilişmesi, dikkatimi bir doğum günü partisine benzeyen kutlamaya çekti. Bir İtalyan tenorun ses sisteminden gelen aşk ve kaybedişle ilgili şarkısı, sohbet şamatası ve gümüş çatal bıçakların tıkırtısının üzerine çıkıyordu.

Rossi’s’te bulunduğum her zaman olduğu gibi içimi bir memnuniyet kapladı.

“Hayırdır?” diye sordu Lynn tekrar ona baktığımda.

“Hı?”

Çenesinin bir hareketiyle işaret ettiği yere baktım. Gözlerimi kırpıştırarak tek kolunu omuzlarına atmış Ted Rutledge’ın yanında duran babamı gördüm. Ted bir takım elbise giymiş ve bir kravat takmışken babam siyah bir pantolon ve kırmızı Rossi önlüğüyle birlikte klasik beyaz şef önlüğünü giyyordu. Giovanni Rossi siyah-beyaz kırçılı gür saçları ve güçlü çenesiyle hâlâ çarpıcı bir adamdı. Bir fotoğrafçı fotoğraflarını çekti.

“Buradan anlaması güç,” dedi. “Gömleğindeki bir kampanya rozeti mi?”

Önce babama ardından Ted’e baktım. Hakikaten Ted ceketine bir iğne ilistirmişti.

“Bu hafta buraya ikinci gelişi,” dedi Vincent arkamdan.

Ağabeyime baktığımda çenesinde seğiren kası gördüm.

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum," dedim ona.

"Öyle mi?" Kahverengi gözlerinde sert bir bakış vardı.

"Acaba Jackson da aynısını söyleyebilir mi?"

Lynn saat sekiz civarında Rossi's'ten ayrıldı ama ben babamla konuşabilmek için kapanışa kadar kalmaya karar verdim. Bununla birlikte, Angelo ve Vincent'la birlikte çatı katına dönmeyi planlıyordum.

Yorgun ve huysuzken Jax'le bir tartışmaya girmek istemediğimden ona eve gelmeyeceğimi haber veren bir mesaj yolladıktan sonra telefonumu çantamın içine geri koydum. Bir limon dilimiyle süslenmiş anasonlu içkimden yudumladım. Babamı Ted'le birlikte gördükten sonra içki içmek beni sakinleştiriyordu.

Daha onu görmeden Jax'in restorana girdiğini hissettim. İçgüdülerim daima onun varlığına ayak uydurmuştu ama birlikte yaşamaya başladığımızdan beri bu daha yoğundu.

"Gia." Elleri sahiplenircesine kalçalarımıza kaydı, sıcaklığı sırtıma yayılıyordu.

Vincent'a bir göz attım, kaşlarını çatmış bize bakıyordu. Omzumun üzerinden Jax'e, "Burada ne arıyorsun?" dedim.

"Seni almaya geldim." Kollarını belime sardı. "Geceyi başka bir yerde geçirmene izin vereceğimi gerçekten düşünmedin, değil mi?"

İçkimi bitirdim. "Bir mahkûm olduğumu fark etmemiştim."

Ses tonum karşısında vücudu dikleşti, ardından fısıldadı:

"Kavga etme niyetindeysen bunu evde yapalım."

"Kavga etmek istemiyorum, bu yüzden eve gelmiyorum."

Jax bir adım geri gitti. "Gidelim."

"Beni dinlemiyorsun."

Beni taburemde döndürerek üzerime eğildi. “Henüz dinlememe degecek bir şey söylemedin.”

“Affedersin?” Siyah, V yaka kazağı ve bol kesim kot pantolonuyla ne kadar seksi görüldüğüne aldırmamaya çalışarak ona kızgınlıkla baktım.

Ellerini bar tezgâhında iki yanıma yerleştirerek beni hapsetti. “Seni içki içmen ve tepeni attıran her neyse onun için endişelenmen için burada bırakmayacağım ve kesinlikle yalnız uyumayacağım.”

Vincent, “Geri çekil, Jackson,” diye buyurarak yanımıza geldi.

Jax’ın başı hızla yukarı kalktı. “Onun ağabeyisin ve onu kolluyorsun, buna saygı duyarım. Ama o benim kız arkadaşım ve onu seviyorum, sen de buna saygı duymalısın. İşimize burnunu sokma.”

“Gianna gitmek istemiyor ve gitmek zorunda değil.”

“Yanımda ben yokmuşum gibi konuşmayın!” dedim sinirli bir şekilde, ikisine de uyarıcı bir bakış attım. “Rutledge’ların buraya gelip ailemi ve beni rahatsız etmesi hoşuma gitmiyor. Bizi göz önünde olmaktan koruyacağını söylemiştim, bizi bunu içine çekeceğini değil!”

Jax’ın beni kızdıran şeyi anladığı anı yakaladım. Ardından yüzü ifadesizleşti, artık ne hissettiği anlaşılmıyordu. “Bunu konuşup bir çözüm bulmak istiyorum... evde.”

“Geç oldu ve yarın çalışmam gerekiyor. Ayrıca babamla, artık her neyse, Ted meselesini konuşmak istiyorum. Görünen o ki kimse beni anlatmaya uygun bulmadığı için bu konuda hiçbir fikrim yok.”

“Babanla bunu konuştum,” dedi Jax. Fazlasıyla lütfeder gibi makul görünmesi dişlerimi gıcırdatmama sebep oldu. “Ve

sen burada oturmuş içki içerken saatin geç olduğuna dair bahaneni kabul etmiyorum.”

“Yeni gelişme, Jackson: Bir bardak içki içebilecek kadar büyüğüm. Ve ne içmek istersem onu içebilirim.”

“Yeterince olgun musun?”

“Bu da ne demek oluyor?”

Aşağı doğru uzanarak barın altındaki çengelden çantamı kaptı. “Sarhoş olmanın kimseye bir faydası yok!”

“Ben sarhoş olmuyorum!”

“Güzel.” Bana gergin bir şekilde gülümsedi. “O halde kalmak için hiç sebebin yok.”

“Jax...”

“İkimiz de şimdi konuşmaya bir son vermeliyiz.” Benimle göz göze gelinceye dek eğildi. “Buradan sen olmadan çıkmam gibi bir seçenek yok.”

“Gianna,” dedi Vincent. “Bunu halletmemi ister misin?”

“Ben hallederim.” Kayarak bar taburesinden indim, birdenbire kendimi kavga etmeye hazır hissediyordum. En azından Jax yalnızca benimle uğraşacaktı, bu kısmen adil olurdu. Ağabeylerim Jax’le kavgaya girerse yumruklar havada uçuşurdu. “Seni sonra ararım.”

Jax sessizce hoşça kal dercesine Vincent’a çenesiyle bir işaret yaptı, ardından elini dirseğine yerleştirerek beni dışarı çıkardı. Girişte dolanıp duran korumaya gitmesi için izin verdi, sonra beni serin akşam havasında, park etmenin yasak olduğu alanda bekleyen gösterişli, seksi arabaya çekti.

Jax benim için kapıyı açarken arabayı inceledim. Kiralanan türden bir arabaya benzemiyordu. Bununla birlikte Jax’e kusursuz bir biçimde uyan bir arabaydı.

Jax direksiyona geçtiğinde ve motor kükreyerek çalıştığında bu izlenimim güçlendi. Sonrasında kusursuz bir kıvraklık ve güçlü bir hırıltıyla kaldırım kenarından uzaklaştı.

Çatı katına dönüş yolunda Jax hiçbir şey söylemeyerek aramızdaki gerilimin yoğunlaşmasına ve öfkeyle büyümesine izin verdi. Pahalı spor arabayı hükmeden bir sakinlikle idare ediyordu; Manhattan sokaklarının kaosu ve agresif, makas atan taksi şoförlerinin arasında tamamen rahattı.

Apartmanımızda asansöre bindikten sonra sessizliği bozdum, bakışının ağırlığına daha fazla katlanamıyordum. “Babamla ne hakkında konuştu?”

“Rossi’s’in gelişen ve büyüyen küçük bir işletme olarak gösterilmesi hakkında.”

“Nerede böyle gösteriliyor?”

“Çeşitli yazılarda.”

Kollarımı kavuşturdum. “Politik yazılarda mı?”

Jax tek kaşını kaldırdı. “Başka nerede olacak?”

“Neden bana söylemedin?”

“Çünkü iş hakkında konuşmuyoruz; ne seninkinden ne benimkinden.”

Asansör kapıları açıldığında bana önden buyurmamı işaret etti. Bizi güvenlik sisteminden geçirdim ve eve girdik.

“Bir şeyi açıklığa kavuşturmamız gerektiğini düşünüyorum.” Çantamı koltuğa fırlattım. “Senin işinin finans sektörü olduğunu sanıyordum.”

“Ve sen de Lei Yeung’la çalışıyorsun,” diye karşı atak yaparken kapıyı arkamızdan kapadı. “Bu seni aile işine karışmaktan alıkoymuyor, değil mi?”

Ona çıktım. “Sana söylemeden asla babanla konuşmazdım!”

“Henüz bunu söyleyemezsin.” Kazağını çıkartarak süzmekten geri duramadığım muhteşem şekilli çıplak gövdesini

gözler önüne serdi. "Neden sana bir şey söylemediği için aynı şekilde babana da sinirlenmedin?"

Haklı olması beni rahatsız etti. Birdenbire mantıksız davranıyormuş gibi hissetmekten nefret ettim. "Ne yapıyorsun?"

Koridora yönelmişti. "Yatmaya hazırlanıyorum."

"Seninle yatmayacak kadar sinirliyim!"

"Sevgilim," dedi omzunun üzerinden bakarak. "Aynı şekilde hissediyorum."

Topuklu ayakkabılarımı savurarak çıkardım ve peşinden giderek onu yatak odasına kadar takip ettim. Parmak uçlarıyla ayakkabılarımı çıkardı ve kot pantolonundan kurtularak bir anda mükemmel bir şekilde çıplak kaldı.

Gözlerim kot pantolonun altındaki tüylere takıldı.

Beynim bir dakika boyunca karmakarışık, ardından soyunma dürtüme karşı koydum. "Ailemin kullanılmasını istemiyorum."

"Kız arkadaşımın niyetlerimden kuşku duymasını istemiyorum." Jax örtüleri geri çekerek yatağın içine kaydı.

"Bana ailenin güvenilmez olduğunu söyleyip duran sensin!"

Yatak başına yaslandı. "Ama aileme sinirlenmedin, değil mi? Bana sinirlendin. Ve bana bu konuyu sormak yerine, içki içmeye ve benden uzaklaşmaya karar verdin."

"Bana önceden anlatmış olsaydın sana sormam gerekmezdi." Banyoya yöneldim. "Ama boş ver. Sen her zaman haklısın, değil mi Jax?"

"Bana her zaman hatalıymışım gibi geliyor," diye arkamdan söylendi.

Duşu açtım ve su ısınırken makyajımı temizledim. Duş kabinine girdiğimde, acele etmedim, Jax'in uyuyakalmasını ve konuşmanın sona ermesini umarak duşu mümkün olduğunca uzattım.

Gözlerimi yumarak düşün altında durdum. Jax tek bakışıyla diğer baskın erkekleri sindiren bir erkekti. Başkalarını kendi düşüncelerine ikna eder, herhangi bir prensibinden vazgeçmeyi asla kabul etmezdi ve çok katı bir strateji uzmanıydı. Onun tüm bu özelliklerine saygı duyuyordum. İrade gücü beni kendine çekiyor ve kızıştırıyordu. Fakat o katı kontrolün arkasına çekilmesinden ve beni dışarıda bırakmasından; içeri girmemi engelleyerek benimle bir rakipmişim gibi mücadele etmesinden nefret ediyordum.

Hayatımın geri kalanını böyle muamele görerek geçirmeyi hayal edemiyordum.

“Seni oradan sürükleyerek mi çıkarmam gerekecek?” dedi Jax. Sürgülü cam kapıyı açmış hevesle çıplak bedeninin çevresinde yükselen buharın ortasında duruyordu.

“Git başımdan,” dedim ona bıkkın bir şekilde. Muslukları kapadım. “Bu gece misafir odasında uyuyacağım.”

Çenesi gerildi. Göğsü derin, yavaş bir nefesle şıştı. “Ben...” Duraksadı. “Üzgünüm.”

Başımı sallayarak onu geriye doğru ittim ve etrafından dolaştım. “Bunun için teşekkür ederim. Ben de üzgünüm. İkimiz de bunu kötü bir şekilde ele aldık.”

Askıda duran havlu kumaştan bornozu üzerime geçirdim, sonrasında saçlarımı sıkarak kurutmak için başımın tepesinde bir havluya sardım. “İyi geceler, Jax.”

Beni yatak odasında takip etti ve koridora çıkan kapıya yaklaşırken dirseğimden kavradı. “Böyle davranma. Üzgün olduğumu söylediğimde bunu içimden gelerek yaptım.”

Durup ona baktım. “Biliyorum ve ben de içimden gelerek söyledim. Ama bu, iletişim şeklimizdeki temel sorunu çözmez. Ailemiz hakkında konuşmuyoruz. İş hakkında konuşmuyoruz. Birlikte takılıyor ve seks yapıyoruz, bu bizi sadece aralarında

rastgele cinsel ilişkiden başka bir şey olmayan iki partner yapar. Öyle değil mi?"

Beni daha yakına çekerken aynı anda bana doğru bir adım atmasıyla bedenlerimiz birbirine yapıştı. "Seni seviyorum, Gia. Hiçbir şeyi sevmediğim kadar çok seviyorum seni. Bunu biliyorsun."

İç geçirdim. "Ben de seni o kadar çok seviyorum ki seninle ne yapacağımı bilemiyorum. Hatta beni bir çöp gibi kenara atmış olduğunu düşünürken bile seviyordum. Ama bu beni çok fena incitebileceğin anlamına geliyor, Jax. Hayatının dış çizgisinde yaşamak beni zorluyor. Ve seninle olmak canımı sensiz olmaktan daha fazla acıtıyorsa yapmam gereken en iyi şeyin ne olduğuna dair bir karar vermem gerekiyor."

"Sen hayatımın merkezisin." Elleri omuzlarımı buldu. "Seni düşünmediğim bir an bile yok."

"Bu doğru olsa bile beni kendinden uzaklaştırmakta eşsiz bir yeteneğin var ve bununla yaşayabileceğimden emin değilim."

"Şimdi sen beni uzaklaştırıyorsun," diye suçladı. "Bu gecenin başında beni kendinden uzaklaştıran sendin."

"Yine ikimiz de bunu kötü bir biçimde ele alıyoruz. Belki bu bir işarettir. Bak, biraz uyumam gerekiyor. Bu konuyu yarın konuşabiliriz. Tamam mı?"

Ensemi kavradı. "Benimle birlikte uyu. İstediyin buysa ellerimi kendime saklayacağım."

Benden istediğini yapmak için can atıyordum ama daha fazla ilgi isteyen bir şeyin üzerini yalnızca bir yara bandıyla örtüyor olduğumuzdan endişe ediyordum. "Misafir odasında uyumak istiyorum."

Geri çekildim ve odadan çıkarken beni koridora kadar takip eden Jax'ın bakışlarını üzerimde hissettim. Şaşırtıcı bir

biçimde, nemli saçlarıma ve göğsümdeki gerginliğe rağmen hemen uyuyakaldım.

Gece bir ara Jax'in yatağa yanıma geldiğini hissettim. Kendi tarafıma döndüm, yastığıma sarıldım ve uyumaya devam ettim.

8

Ertesi gün işe vardığımda kendimi rahatlamış hissettim.

Sabah düşünceli ve ketum bir Jax'in yanında uyandım. Birlikte geçirdiğimiz sabahın geri kalanında aramızda yoğun bir gerginlik vardı. Metroya yürürken babama mesaj yazarak müsait olduğunda beni aramasını istedim, ardından e-postalarımı bir göz attım. Deanna'nın adını gördüğümde adrenalin içimde kabardı. Ondan bir iyilik istediğimi neredeyse unutmuştum. Bir kez hatırladıktan sonra, bana verecek bir haberi olduğunu umut etmekten kendimi alamadım.

"Lütfen benim için bir şey bulmuş ol," diye kendi kendime mırıldanırken istasyonuma gelmişim ve sokağa ulaşmak için hızla merdivenlerden çıktım. Çaresizce bana sevdiğim erkek hakkında bir bilgi verecek bir şey –herhangi bir şey– bekliyordum.

Maalesef e-postasında yalnızca onu aramam yazılıydı ve aramayı denediğimde Deanna'nın sesli mesajıyla karşılaştım. Savor'a ulaşana kadar bana geri dönmedi, burada ise telefonumu sessize almam ve göz önünden kaldırmam gerekiyordu.

Lei işe geldiğinde onu, "Günaydın," diye selamladım.

“Günaydın.” Başını yana eğdi. “Her şey yolunda mı?”

Sorusundan tedirgin olarak gözlerimi kırptırdım. “Her şey harika.”

Lei kısa bir tereddütten sonra, “Ofisime gel,” dedi.

Yoluma çıkabilecek olana hazırlanmak için derin bir nefes alarak peşinden gittim.

Lei masasının yanından geçti ve gri deri koltuklardan birine oturdu. Düz bir şekilde açık bırakılmış saçları, muzip gri saç tutamına rağmen onu daha genç gösteriyordu. Başlamadan önce kendisinininkiyle takım olan koltuğa oturmamı bekledi. “Son birkaç haftada aramız biraz... gergindi. Bundan gerçekten üzüntü duyuyorum.”

Omuzlarımdaki gerginlik yok oldu. “Ben de öyle.”

“Senin için endişelendim... ve Jackson hakkında şüphelerim vardı... ama aslında,” bana doğrudan bakabilmek için koltuğunu çevirdi, “sorun benden kaynaklanıyor. Kendi deneyimimi sana yüklüyorum.”

“Ian’dan söz ediyorsun.”

Kırmızı dudakları neşesiz bir biçimde kıvrıldı. “Onu ne kadar sevdiğim gayet anlaşılır olmalı. Tüm dünyam oydu. Bana o zamanlar sormuş olsaydın, onun asla bana ihanet etmeyeceğini söylerdim. Beni böyle bir şey yapamayacak kadar çok sevdiğini söylerdim.”

“Ne oldu?” Daha önce bu konuyu hiç gündeme getirmemiştim ama şimdi kapıyı açan Lei’di ve patronumun bugün olduğu kadına dönüşmesine yardım edenin ne olduğunu öğrenmeyi delicesine merak ediyordum.

“Bir anlaşma üzerinde çalışıyorduk. Müzakereler yorucuydu ama avantaj bendeydi ve Ian bunu kendi başıma yapmama izin vermişti.” Normalde pürüzsüz olan alını zihnindeki düşüncelerle

kırıştı. “Maalesef bazen avım kendisine o kadar odaklanıyorum ki avımın öznesine dikkat etmeyi unutuyorum.”

Pencereden dışarı Manhattan’ın silüetine baktı. “Kendime çok güveniyordum ve karşılığında yeterince vermeden rakibimi çok zorluyordum. Daha kötüsü, müzakere masasının karşı tarafındaki adamın kendini değersiz ve güçsüz hissetmesini sağlamıştım. Bir noktada bana haddimi bildirmek için her şeyi yapmaya karar vermiş.”

“Ne demek bu?”

“Ian’ın yanında durmak yerine *arkasında* olmam gerektiğine karar vermiş. Sanırım Bruce benimle iş yaptığı için Ian’ı aşağılamış. Beni hiç Ian’ın ortağı olarak görmediğini düşünüyorum, ona göre sadece Ian’ın metresiydim; bize karşı kullandığı da bu oldu.”

“Nasıl?”

“Farklı noktalarda açıklamalara ihtiyacı olduğunu veya seçenekleri tartışmak istediğini söyleyerek benimle tekrar tekrar toplantılar ayarlamayı sürdürdü. O zaman kaldığı otellerin restoranlarında buluştuk; tıpkı Williams ikizleriyle Four Seasons’ta buluştuğumuz gibi. Onunla bir ilişkim olduğunu kanıtlamak için bir kayıt oluşturduğunu anladığımda artık çok geçti.”

“Ah, Lei.” Yâd ettiği acının bir kısmını ben de hissettim; ses tonu acı yüklüydü. “Ne yaptın?”

“Hiçbir şey ve belki de bu yanlış tercihti. Ian kıskançlık eğilimi olan biridir, yani özellikle o bakımdan kırılgandır. O iftiralara zerre inanmış olması beni çok incitmiş olduğundan suçlamalarını kabul etmeyi veya inkâr etmeyi reddettim. Ona bunu kendi kendine çözmesini söyledim. Görünüşe göre sınıanıyordum ve suçlu bulundum.”

“Tanrım. Çok üzgünüm.”

Duygularını paylaşıyor olmama aldırmadı ama bana kederli bir şekilde gülümsedi. “Uzun zaman önceydi.”

Lei’in fikrine değer veriyordum ama konu Jackson Rutledge olduğunda tarafsız kalamıyordum.

Sonunda ona bu tutumu *yüzünden* anlatmaya karar verdim.

Lei ben konuşurken öne doğru eğilmişti ve ben söyleyeceklerimi bitirinceye kadar dirseklerini dizlerine ve çenesini ellerine dayamıştı. “Yani senden bilgi saklıyor. İnsanların sır saklamalarının iki temel sebebi vardır: Kendilerini korumak veya başka birini korumak. Jax’ın hangi yönde hareket ettiği hakkında bir fikrin var mı?”

“Emin değilim. Göğüs germek zorunda kaldığımız diğer her şeyde, onun beni... bir şeylerden korumaya çalıştığını görebiliyorum. Öte yandan bu.. ailemin bir Rutledge gündemine destek olmak için kullanılıyor olduğu hissine engel olamıyorum.”

“Durum buysa büyük ihtimalle bu son kez olmayacaktır. Bu konuda nasıl hissediyorsun?”

“Kızgın. Nasıl beni sevdiğini söylerken benim için sorun olacak şeyler yapıyor?”

“Bu ona sorman gereken bir soru. Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi.”

Lei zaten bildiğim bir şeyi tekrar doğrulamıştı ama yine de fikrimin onaylanması değerliydi.

Şimdi kendimi cevabı aldığımda ne yapacağıma hazırlanmam gerekiyordu.

Öğle yemeği arası geldiğinde telefonumu kontrol ettim ve Deanna’dan bir cevapsız çağrım olduğunu gördüm. Yalnız kalmak için Savor’ın konferans salonlarından birine doğru giderken resepsiyon masasının arkasındaki rafta markalı

baharat ve çeşnilerin yeni teşhirini düzenleyen LaConnie'nin yanından geçtim.

Beni görünce el salladı, ben de giydiği harika kırmızı pantolon ceket takıma iltifat ettim.

Savor'ı ziyaret ettiğinde Jax'i ağırladığım konferans salonuna girerken gülümsedim. Bu anı Deanna'nın numarasını tuşlarken hissettiğim gergin beklentinin bir kısmını hafifletmeye yardımcı oldu.

"Gianna," diyerek beni selamladı. "Sonunda birbirimize ulaşabilmemize sevindim."

"Ben de. Nasılsın?"

"Harika. Bekle. Daha sessiz bir yere geçeyim." Az sonra arka plandaki birçok insanın konuşma gürültüsü birdenbire yok oldu. "Önerdiğin gibi Leslie Rutledge'in üzerine yoğunlaşarak Rutledge'ları araştırdım. Muazzam içgüdülerin var; bir hazine buldum."

"Öyle mi?" Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

"Aile onu birkaç ay bir sanatoryuma yollamış. Kadın oradan çıktıktan sonra göz önünden kaybolmuş. O zamanlar bazı söylentiler çıkmış, hiçbiri elle tutulur değilmiş ama şimdi güvenilir bir kaynağım var."

Midem buruldu. Volta atmaya başladım.

"Ne tür bir zihinsel hastalığı olduğunu teyit edemem," diye devam etti Deanna, "ama işin aslı gözden çıkarılabilir olduğuydu. Bir sorunu vardı ve onu paketlediler, gözlerden uzaklaştırdılar."

"Bunu bilemezsin!" Leslie'nin Jax'in oturma odasında bulunan fotoğraflarını düşündüm. Jax onu unutmamıştı.

"Ah, evet. Biliyorum. Bir dakika." Ahizenin üzeri örtüldü. "Her neyse. Hikâye patladıktan sonra daha fazla ayrıntı su yüzüne çıkacaktır. Her zaman böyle olur."

Panikle doğruldum. “*Hikâye patladıktan sonra derken neyi kastediyorsun?*”

“Bu bir haber ve toplumun bilgisine sunulmak üzere.”

“Anlaşmamız böyle değildi!”

“Ne anlaşması?” diye karşı ateş açtı Deanna. “Bana zamanımın karşılığında ödeme yapman dışında bir anlaşmamız yoktu fakat hesap başka türlü kapatılacağı için senden para almayacağım.”

“Bu hikâyeyi yayımlayamazsın!” diye tıslarken konferans masasının etrafında öfkeli adımlara daireler çiziyordum.

“Olan oldu, Gianna. Senin adından bahsedilmedi, yani bu konuda endişelenme. Dinle, kapatmam gerekiyor. Sadece sana önceden haber vermek ve teşekkür etmek istedim. Kendine dikkat et, olur mu?”

Telefonu kapadı ve ben daha telefonumu kulağımdan uzaklaştıramadan hat kesildi.

Konferans salonunu öfkeyle terk ettim, öyle kızgındım ki önümü güç bela görebiliyordum. Kendime de Deanna’ya olduğum kadar öfkeliydim. Bulduğu bilgiyi kullanma olasılığını nasıl öngörememiştim?

“Erkeğin sana nasıl davranacağını biliyor,” dedi LaConnie yanından bir kez daha geçerken. “Yeni bir teslimat geldi, masana bıraktım.”

Omuzlarımda suçluluğun ağırlığını hissederek içten içe büzüldüm. Kusursuz beyaz zambakların görüntüsü boğazımın düğümlenmesine sebep oldu.

Bukete iliştirilmiş kartı çekip aldım.

Beyaz bayrağı çekip teslim oluyorum.

Seni seviyorum, bebeğim. Bu akşam konuşuruz.

Jax'in kartın üzerindeki imzası huzursuz gözyaşlarımla lekелendi. Mahremiyetinin ihlalinden daha beteri, annesi hakkında böyle kişisel bilgilerin ifşa olmasının Jax'i derinden yaralayacağından korkuyordum. Evimizin oturma odasındaki fotoğrafları bana Jax'in onu sevmiş olduğunu söylüyordu. Bununla birlikte annesi hakkında konuşmaktaki isteksizliği konunun acı verici olduğu izlenimini uyandırıyordu.

Ve şimdi tüm dünya onun hakkındaki gerçekleri öğrenecekti ve bu doğrudan benim suçumdur.

Kadifemsi yumuşaklıkta bir taç yaprağına dokundum. "Kusursuz bir şeyi berbat ettik," dedim yumuşak bir sesle.

Sandalyeme gömülürken yaptığım şeyi Jax'e en iyi nasıl açıklayabileceğimi planlamaya başladım.

Asansör çatı katına açıldığında bir kaosun içine adım atmadan önce Deanna'nın konusunu nasıl açmak istediğime dair sağlam bir fikrim vardı.

Çatı katına adımımı attığımda şaşkınlıkla duraksadım. Ön kapı açıktı ve kapı aralığında içeride, oturma odamda kulaklarına cep telefonlarını yapıştırmış volta atan çok sayıda takım elbiseli insan olduğunu görebiliyordum.

Gün boyunca hissettiğim mide bulantısı öyle arttı ki tam burada, antrede kusabileceğimi düşündüm.

Dairemizin kapısının eşiğinden geçer geçmez gözlerim Jax'i aradı. Onu bulamadım ama Parker televizyon ünitesinin önünde duruyordu, bakışları merhum karısının fotoğraflarındaydı. Mutlak varlığıyla arbedenin dışında kalacaktı herhalde ama ben coşkun ziyaretçi akınının arasında hareketsiz dururken Parker gözlerini üzerime çevirdi.

Varlığının farkına varışını izledim. Bana doğru yürümeye başladı.

“Neler oluyor?” diye sormama rağmen cevabı zaten biliyor olmaktan korkuyordum.

“Bir yangını söndürmeye çalışıyoruz. Evi istila ettiğimiz için üzgünüm ama Jackson bazı meseleleri evdeki ofisinden halletmek istedi.”

“Yapabileceğim bir şey var mı?”

Jax’inkine çok benzeyen ağzı, çarpık bir şekilde kıvrıldı. “Bir içki alabilirim. Tercihen güçlü bir şey.”

“Tamam.” Parker’ın yan tarafından, dünyanın en iyi içkilerini muhafaza eden kristal sürahilerin bulunduğu, pencerenin yanındaki büfeye baktım. Üzerinde yalnızca bir çiçek vazosu olduğunu görünce kaşlarımı çattım. “Senin için bir şey bulacağım.”

“Teşekkür ederim. Çantanı yatak odana koyayım,” diye önerirken çantamı almak için elini uzattı.

O koridora yönelirken ben de çeşitli manevralarla basık oturma odasında amaçsızca dolaşan erkek ve kadınların arasından geçtim. Konuşmalarından bazı parçalara kulak misafiri oldum.

“... kaynağı teyit edin...”

“... olası iftira ve karalama eğilimlerini göz önünde bulundurmaliyiz...”

“... Rutledge ailesine karşı bir savaş ilanı akıllıca değil...”

Büfenin kapılarını açarken ellerim titriyordu. Kristal sürahiler düzenli bir şekilde içeri sokulmuştu ama içleri boştu. Bunun üzerine mutfağa gittim ve buzdolabında boş bir şarap şişesi buldum.

Parker geri döndüğünde aklım karmakarışık. “Görünüşe göre her şey bitmiş.”

“Ben de hiçbir şey bulamadım.”

“Üzgünüm. Kapıcıyı arayacağım. İstedğin özel bir şey var mı?”

Parker koluma dokundu. “Bununla ben ilgilenirim. Neden odana çekilip bu karmaşadan kurtulmuyorsun?”

“Bir şekilde yardım etmem gerekiyormuş gibi hissediyorum.”

“Sadece oğlumla ilgilen,” diye mırıldandı. “Bunu bana bırak.”

Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama tek söz çıkmadı. Ne diyeceğimi bilmiyordum. Sonunda başımı sallayıp koridora yöneldim, odamı geçerek onun yerine Jax’in ofisine gittim. Jax burada yalnızdı, bir kulaklıktan diğerine bağırırken kollarını kavuşturmuş pencerenin önünde duruyordu.

“O kayıtlara ihtiyacımız var. Evet bunu anlıyorum ama umurumda değil... Bu her neyse, bu darbenin sana yansımayaacağını düşünme. Doğru. Bana bu numaradan ulaşabilirsin.” Kulaklığa hafifçe vurdu, ardından aniden arkasını döndü, masasının önünde duranın ben olduğumu görünce yatıştı. “Gia...”

Devam edemedi. Bir elini saçından geçirerek kısık bir sesle sövdü. Bitkin ve gergin görünüyordu. Ceketinden kurtulmuş ve onu köşedeki bir koltuğun üzerine fırlatmıştı. Yeleğinin düğmeleri de gömleğinin yakasındaki düğme gibi açıktı. Kravatı gevşekti ve gergin çenesindeki kirli sakal gölgesi ona tehlikeli bir çekicilik veriyordu.

“Merhaba,” dedim usulca.

“Bebeğim.” İç geçirdi. “Bu konuda üzgünüm. Gündeme gelmek üzere olan bir şey var ve buna bir çözüm bulmamız gerekiyor.”

“Ne oldu?”

“Tahminen yarın yayımlanacak bir makale hakkında bir tüyo aldık. Muhabir ve yazısı hakkındaki ayrıntılara ulaşmaya çalışıyorum.”

Güçlkle yutkundum. “Deanna Johnson.”

Jax donakaldı. "Onu tanıyor musun?"

"Vincent'in eski kız arkadaşı."

"Siktir." Kaşlarını çattı. "Tüm iletişim bilgisine ihtiyacım var: e-postası, cep ve ev numaraları, adresi."

"Tamam." Daha yakınına ilerledim. "Jax, konuşmamız gerekiyor."

"Biliyorum ve konuşacağız. Ama şu anda yapamam."

"Bu benim hatam."

Jax aramızdaki mesafeyi kapadı ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Hayır. Sana Ted'den bahsetmeliydim ve..."

Masasının üzerindeki cep telefonu çalmaya başladı.

"Buna bakmalıyım." Kulaklığına hafifçe dokundu. "Rutledge," diye enerjik bir sesle yanıtladı, ardından, "Bu bir başlangıç. Onları bana ne kadar çabuk ulaştırabilirsin?" diye devam etti.

Bana sırtını döndüğünde yumruklarımı sıktım. İstedіği bilgiyi almak için cep telefonumu getirmeye gittim. Jax lafımı kesmeden bunu pat diye söylemek zorundaydım. Onu böyle gafil avlamaktan nefret ediyordum ama bunu bilmesi gerekiyordu.

Elimde cep telefonumla ofisine geri döndüm ve kapıyı arkamdan kapadım. Telefonu kapatmış masasında oturuyor, monitöründen bir şey okuyordu.

"Aradığım bilgiye sahibim." Ona yaklaştım. "Deanna'nın makalesi annen hakkında. Ailenin onu nasıl sanatoryuma kapadığıyla ilgili."

Fiziksel olarak ona vurmuşum gibi başını yana çevirdi. "Onunla konuştun mu?"

Boğazımdaki acı verici yumrunun üzerinden yutkundum. "Haftalar önce. Ve bu akşam üzeri bir kez daha konuştum. Çok üzgünüm, Jax. Onunla hiç iletişime geçmemeliydim. Hiçbir fikrim yoktu..."

Gözlerini kırpmadan dikkatle bana bakıyordu, vücudu kıpırtısızdı, onu derinden sarsmış olduğumu biliyordum. “Otur,” diye emretti tehlikeli bir yumuşaklıkla. “Ve bana neden söz ettiğini anlat.”

Masasının önündeki koltuğa adeta devrildim, bana bakış şekli dizlerimin titremesine neden oluyordu. Koyu renkli gözleri bir köpekbalığınıninki gibi sert ve ruhsuzdu. “Bir araştırma yapacağımı söylemiştim ve...”

“Lanet olası bir muhabire mi gittin?” Ayağa kalktı ve avuçlarını sertçe masasına vurdu. “Sen *deli* misin?”

“Deanna’yla bir arkadaş olarak iletişime geçtim. Bana bir daha aramızda sır olmayacak demenden *önce*!”

“Ne yaptığının farkında mısın? Bunun ne kadar hasara yol açabileceğinin? Annemin rahatsızlığı asla boktan medya için bir yem olmamalıydı!”

“Jax...” Ayağa kalktım, ardından Jax masasından itip koltuğunu devirecek bir şiddetle kalktığında geri çekildim. “Bunun son derece kişisel –ve acı verici– olduğunu biliyorum ama birçok aile zihinsel hastalıklardan darbe aldı. İnsanlar anlayacaktır ve...”

“O deli değildi, Gia,” dedi soğuk bir tavrıyla. “O bir alkolikti.” Sesindeki zehir geri adım atmama neden oldu.

Pencereye döndü. “Baskıyla başa çıkamadı.”

Bu tek söz bana çok fazla şey anlatıyordu. Anılar zihnimde bir araya gelirken ve önceden sahip olmadığım bir berraklıkla geriye doğru aydınlanırken gözlerim yanıyordu. “Alkol bağımlılığı bir hastalıktır, Jax. Bunu kendin söyledin.”

“O güçsüzdü.” Kolları göğsünde kavuşmuştu. “Her şeye karşın, isteyerek yanlış adamla evlendi.”

“Birbirlerini sevmişler. Önceden bana böyle söylemiştin.”

Jax omuz silkti. “Parker dünyayı değiştirmeye çalışıyor. Annem onun sadece lambayı veya televizyonda kanal değiştirmesini tercih ederdi.”

“Politikadan hoşlanmaz mıydı?”

“Onunla birlikte gelen hayattan hoşlanmazdı.” Jax bana döndü. “Hedefler için müttefiklere ve müttefikler için tavizlere ihtiyaç vardır. Verilmesi gerekli bazı tavizlerden hoşlanmazdı. Alkol ona cesaret verirdi. Onu bir destek olarak kullanırdı.”

Tüm gün boyunca yaşadığım duygusal iniş çıkışlar fazla gelmiş, koltuğuma çökmüştüm. Jax’le birlikte yatağa kıvrılıp ona sarılmaktan başka bir şey istemiyordum ama yardım etmeme asla izin vermeyeceğini biliyordum. Bu canımı yakıyordu.

“Jax... Stresin sevdiğin birini yıktığını söylediğinde, annenden söz ediyordun, değil mi?”

İrkildiğinde, nihayet onu anlamak için bir şansım olduğunu hissettim. Rossi’s’te içki hakkında neden o kadar sert davrandığını... ve evdeki alkolün neden birdenbire bitmiş olduğunu kesinlikle anlıyordum. Ted ve babam hakkındaki durumun beni içki içmeye teşvik etmeye yettiğini düşünmüşse, gelecekteki—daha stresli—hadiselerin beni nasıl etkileyeceğinden endişelenmiş olmalıydı. Ve bir barda tanıştığımızı unutamazdım...

“Sana çok benziyordu,” dedi övgüyle ilgisi olmayan bir sesle. “Ailesi... babamla ilişkisinin geleceğine dair beklentileri. Politik açıdan farkında ve aktif olmanın bir sorumluluk değil de bir seçim olduğuna inanıyordu.”

Leslie Rutledge’ı, hiç tanışmadığım ama duygularını anladığım bir kadını savunma ihtiyacı hissettim. Jax’in koymuş olduğu ama her zaman uymadığı kurallarla yaşamak kolay değildi. “Benden olduğu gibi annenden de bir şeyler gizlenmişse, geri kalanımızla aynı safta olmadığı için onu suçlayamam.”

“Babam ona her şeyi anlatırdı ki bu bir hataydı. Annemin onayını isterdi ama tüm yaptığı onu uzaklaştırmaktı. Bazen iyi niyetle söylenen yalanlar mubahtır ama yalanlar çirkin olabilir.”

Titrek bir nefes aldım. “Annene çok kızgınsın.”

“Buna hakkım var! Bana kendi bakış açısı ile babamınki arasında bir seçim yaptırmaya çalıştı. Bırak bir delikanlıyı, hiç kimse böyle bir konuma zorlanmamalıdır.” Omuzlarını geriye attı. “Bunu şimdi seninle tartışamam. Benim... bir şey yapmam gerekiyor. Hasar kontrolü. Bu mümkünse.”

“Ben ne yapabilirim?”

Gözlerini kapayarak başını eğdi. Bu pozisyonadaki mağlubiyet kalbimi kırdı ama sonraki sözleri beni paramparça etti. “Bu akşam ağabeylerinle kalmalısın. Ve birkaç günlük eşyanı toplasan iyi olur.”

Acı beni kendimi savunmak adına tepki göstermeye itti. “Annemi de böyle kendinden uzaklaştırmış mıydın? Seninle ters düştüklerinde sevdiğin insanlarla baş etme yolun bu mu?”

“Annem tüm hatalarına karşın,” dedi sıkılı dişlerinin arasından, “bize asla ihanet etmedi!”

“Bu adil değil! Bir hata yaptım, Jax ve sana ne kadar üzgün olduğumu anlatamam. Fakat bunu seni sevdiğim için yaptım, sana zarar vermek için değil.”

Jax gözlerini açtı. “Bu ilişki tamamen bir hataydı.”

Sesindeki donuk kesinlik damarlarımda dolaşan kanın buz kesmesine sebep oldu. “Biliyor musun, Jackson Rutledge? Canın cehenneme.”

9

“Bunu neden yaptığını anlıyorum,” dedi Nico, “ama görüştüğüm hatun peşime bir dedektif takmış olsaydı öfkeden deliye dönerdim.”

Ağabeyimin sesi ve Rossi’s’te yoğun bir gecede arka plandaki gürültü sinirlerime dokunuyordu.

“Biz sadece görüşmüyoruz,” diyerek itiraz ettim. Bu sırada gözüm Jax’le ilişkimizin tehlikede olduğunu hatırlatan yarısı dolu bavula kaydı. “Birlikte yaşıyoruz.”

“Bu daha kötü. Birlikte yaşadığın adam hakkında bilgi almak için bunu ilişkinizin dışındaki bir kadına sormak zorunda kalıyorsun. Bu tuhaf bir durum, Gianna. Sana bir kez daha soracağım: Gerçekten bu şekilde yaşamak mı istiyorsun?”

Ona telefonun diğer ucundan kaşlarımı çattım. “Hayır, elbette hayır.”

“O halde oradan uzaklaşıp kurtul ve sana istediğini veren düzgün bir adamla birlikte ol.”

“Bunu denedim. Bende işe yaramadı.”

Nico burnundan soludu. “Daha fazla dene.”

“Bir dakikalığına bu kadar olumsuz olmayı bırakıp bu karışıklıktan kurtulmak için bir yol bulmama yardım eder misin? Neden biz sadece bir şeyleri dışa vurmak isterken erkekler her zaman sorunu çözmeye çalışır? Daha sonra çözüm istediğimizde neden ellerinde bir şey olmaz?”

“Yanlış adamlarla birlikte olmanın çözümü ayrılmaktır. İşte. Çözüldü.”

Homurdandım. “Bence sorun Deanna.”

“O kaltaktan hiçbir zaman hoşlanmadım,” dedi Nico beni şaşırtarak. Nico genellikle kadınlar hakkında aşağılayıcı bir şekilde konuşmazdı, annem ağabeylerimi birer centilmen olarak yetiştirmişti. “Vincent da hiçbir zaman ondan pek hoşlanmadı. Sadece kadın yatakta çılgın olduğu için ona katlandı. Bağlanmaktan ve kölelikten hoşlanan biriymiş.”

“Tyk.” Başımı iki yana salladım. “Bu kadar detaya gerek yoktu, Nico. Cidden. Ve siz erkeklerin birbirinizle bu düzeyde ayrıntı paylaşmanız hoş değil. Mahremiyete ne oldu?”

“Hey, Vincent’a gönderdiği açık saçık fotoğrafları görmek istemedim. Onlara odasında bakmasını söyledim. Her neyse, Vincent seni o kadın hakkında uyarmalıydı. Bir keresinde Vincent’a kariyerine ünlü, *evli* adamlarla yatarak başladığını ve ardından seks sonrası sohbetini kullandığını ve eğer gerekirse onlardan bilgi koparmak için şantaj yaptığını anlatmış.”

Zihnimde aniden beliren bir düşünceyle kapalı yatak odası kapısına bakakaldım.

“Bu durumda...” diye devam etti ağabeyim, “bu hafta sonu oraya gelip eşyalarını taşımana yardım etmem gerekiyor mu?”

“Henüz değil.” Ayağa kalktım ve dizüstü bilgisayarımı içinde muhafaza ettiğim kılıfa doğru yürüdüm. “Seni sonra ararım.”

“Cevap vermezsem *ben* seni sonra ararım.”

Dikkatim kısmen başka bir şey üzerinde yoğunlaşmışken bile Nico'nun ne kadar harika biri olduğunu gözden kaçırma-
mazdım. Hayatımda birçok desteğim vardı ama ağabeylerim
kesinlikle listenin başındaydı. "*Ti amo, fratello*⁵."

"Ben de seni seviyorum."

Telefonumu cebime taktırtarak dizüstü bilgisayarımı
kılıfından çıkardım ve yatağın ucuna oturdum. *Cloud*'u açtım
ve Vincent'in aylar önce bir keresinde bana verdiğinden beri
şifresini değiştirmemiş olması için sessizce dua ettim.

Değiştirmemişti.

Seçeneklerimi tartarak zorlu, kısa bir an için tereddüt
yaşadım. Her iki türlü de sevdiğim biri zarar görecekti.

Sonunda, ağır basan Deanna tehdidinin kamusal niteliği
oldu.

Vincent'm hesabına girdim, telefonuyla senkronize ettiği
fotoğraf albümüne tıkladım ve anında gözlerimi oymak istedim.
Bir kızın, ağabeylerinin bildiğini düşünmek istemediği şeyler
vardı. Veya yaptığı.

Deanna'nın tüm müstehcen fotoğraflarını –Vincent'in
ayrılıklarının ardından neden saklamış olduğuna hayret ede-
rek– kaydettim ve sonra Deaanna'ya duymak isteyeceği bir
bilgi için beni mümkün olduğu kadar çabuk aramasını söyleyen
bir mesaj gönderdim.

Titreyen ellerle eşyalarımı yerleştirmeye başladım. Jax
hayatını paylaşacak kadar güçlü olduğuma inanmıyordu; ona
yanıldığını kanıtlamak bana bağlıydı. Bunu yapabilirdim. Ve
bunu yapacaktım. Ve o zaman kaldıramayacağım için benden
bir şeyler saklaması gerekiyormuş gibi hissetmeyecekti.

5 (İt.) Seni seviyorum, ağabey. (ç.n.)

Kapının dışından Jax'in yaklaştıkça yükselen sesini duydum. "Bunu anlıyorum baba ama şimdi Gianna'nın peşinden gidiyorum."

Kapı açıldı ve Jax uzun adımlarla içeri girdi, beni gördüğünde odanın ortasında durakladı. Parker'm adımları hızlıydı ama beni gördüğünde durdu, söylemek üzere olduğu şeyi söylemeden ağzını kapadı.

Başının beni gördüğünü belli eden bir hareketiyle Parker kapı kulpunu tuttu ve kapıyı kapadı. Jax kapıyı kilitledi.

Cep telefonum çalmaya başladı. Ekranda Deanna'nın adı belirdi. Gözlerimi Jax'in gözlerinden ayırmadan sert bir "Gianna Rossi" ile yanıtladım.

"Ne oldu?" diye sordu Deanna, sesi telaşlı ve sabırsız geliyordu.

"Sana da merhaba, Deanna."

Jax'in gözleri kısıldı.

Hayatımın blöfünü yapmak zorunda olduğumun bilinciyle derin bir nefes aldım. "Lafı uzatmayacağım; ya Rutledge hikâyesini yok edersin ya da artı on sekizlik fotoğraflarını tüm ünlü intikam pornosu sitelerinde yayınlarım."

Aldığı keskin bir nefesle Jax'in burun delikleri genişledi.

"Saçmalık," diye tısladı Deanna.

"Öyle mi?" diye sordum. "Bu riski göze almak ister misin?"

"O fotoğraflar kişisel!"

"Bana kişisel gizliliği mi savunuyorsun?"

"İkisi tümüyle farklı şeyler, Gianna! Rutledge ailesi bu ülkeyi yönetmeye karar verdiklerinde tüm kişisel gizlilik beklentilerinden vazgeçti."

"Fazla ileri gidiyorsun."

“Ya sen? İntikam pornosuna karşı yasalar var. O fotoğrafları yayınlarsan sen ve Rutledge’lar karşılığını alırsınız. O zaman düşmanım olursun.”

“Şantaja karşı da yasalar var,” dedim sert bir şekilde, “ama bu seni durdurmadı. Bilgi için kimlere şantaj yaptığını bulmanın yolları var, tıpkı fotoğraflarının internete nasıl yayıldığını gizlemenin yolları olduğu gibi.”

Yalanlarım kontrolden çıkıp berbat bir hal almıştı ama duramazdım.

Nefesini tuttu. “Bana ait neye sahip olduğunu düşündüğünü bilmiyorum...”

“Bundan sıkıldım.” Elim telefonun etrafında yumruk olmuştu. “Hikâyeyi yok et, Deanna yoksa ben itibarımı yok edeceğim, sana kalmış.”

“Geri çekemem! Çok geç.”

“Bu senin adına çok fena.” Telefonu kapadım.

Jax gözlerini bana dikmişti. “Ne yapıyorsun?”

“Emin değilim. Doğaçlama yapıyorum.” Telefonum tekrar çaldığında cevap verdim.

“Bunu nasıl yapabilirsin?” Deanna’nın sesi panikle doluydu. “Bir kadın bunu başka bir kadına nasıl yapar?”

Aynı soruyu kendime soramazdım yoksa geri adım atabilirdim çünkü. Daha önce Jax’e müstehcen fotoğraflar göndermiştim. Deanna’nın kiler kadar uç noktada değillerdi ama yine de.... Onlardan biri dışarı sızarsa yerin dibine geçerdim. “Bana başka bir seçenek sun.”

“Bu iş seni ilgilendirmez! Jackson Rutledge kendi başının çaresine bakabilir. Bırak kendi savaşını versin.”

“Bu karmaşanın başlamasının sorumlusu ben olmasaydım öyle yapardım.”

Jax bana yaklaşmaya başladı.

Deanna sızlandı. “Sana kendisi hakkında bir halt anlatmayan bir erkek için bana saldıracak mısın? Tersine bir durum olsaydı onun bunu önemseyeceğini düşünüyor musun? Öyle hızlı uzaklaşırdı ki neye uğradığını anlayamazdın. Uzaklaşmayacağını düşünme!”

Bana bu senaryoyu yöneltmek için yanlış zamanı seçmişti çünkü o anda Jax’in gözlerinde aşkla şiddetlenmiş bir bakış vardı. O anda benim için her şeyi yapacağından oldukça emindim.

“Konuşma sona erdi,” dedim ona, bir bocalama yaşamadan bunu bitirmem gerekiyordu. Evet, o fırsatçı bir sürtüktü fakat onu yapmakla tehdit ettiğim şey beni daha yukarıda bir yere koymuyordu. “Anlaşmayı biliyorsun.”

Telefonu kapadıktan çok kısa bir an sonra Jax beni kavrayıp göğsüne öyle bir bastırdı ki güçlükle nefes aldım.

“Tanrım, Gia.” Dudaklarını sertçe alnıma bastırdı. “Yapmanı beklemezdim... istemezdim... Kahretsin.”

Sarılmama karşılık vererek onu sıkıca tuttum. Jax haklıydı; ilk ayrıldığımız zaman onun için mücadele etmemiştim. Aynı hatayı ikinci kez yapmayacaktım. “Bunu atlatacağız. Değil mi?”

Sesimde bir yakarış vardı. Bunu duymaktan nefret ediyordum ama midemdeki düğüm kolay kolay gitmeyecek gibiydi. En kötüsünü henüz yaşamadığımıza dair korkunç bir hisse sahiptim.

Jax başını bana yasladı, tüm bedeni yorgunluktan ağırlaşmıştı. “Üzgünüm, bebeğim. *Senin dışında* her şeye ve herkese kızgındım ama sen kolay bir hedeftin. Ben bir pisliğim.”

“Ben de üzgünüm. Ondan yardım istediğimde ne düşünüyordum bilmiyorum.”

“Bu hayat... Bir denge meselesi. Sana bununla nasıl başa çıkacağını öğretmem gerekecek.” Dudakları yanağıma hafifçe

dokunuyordu. "Seninle konuşmam gerekirdi. Cevaplara ihtiyaç duyduğunda, onları sana veren kişi ben olmalıydım."

"Gelecek sefere," derken bunun söylediği kadar kolay olmasını diliyordum.

Er ya da geç yapılacak hataları tüketecektik. Buna inanmak zorundaydım.

Göğsümden bir inilti çıktı. Vegas'ta sahip olduğumuz... çok berrak görünüyordu. Çok gerçek. Şimdi aile bağlarımız her şeyi belirsizleştiriyor, her şeye gölge düşürüyordu. İlişkimizin zaman içinde kaybettiği masumiyetine biraz kederlendim.

Fakat kaybettiklerimizin yasını tutmak, şu anda sahip olduğumuzun kıymetini bilmeme engel olmuyordu. Jax'in kollarındayken tam olarak olmam gereken yerde olduğumu hissediyordum. Bana bu yuvaya dönüş hissine yakın bir şey yaşatan diğer tek şey Rossi's'ti.

Bunu kaybetme tehlikesinin bana nasıl hissettirdiğini biliyordum. Şimdi ilişkimizi korumanın neye mal olacağını öğrenmek zorundaydım.

Jax geri çekilerek bana baktı, elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı kayıyordu. "Peşinden gelecektim. Gitmiş olsaydın, hemen seni eve geri getirecektim."

Ona iyice sokuldum, Jax'i teselli etmek ve karşılığında teselli bulmak istiyordum. Bedenindeki kasılmayı, zorlanmış ve patlamaya hazır hale gelmiş gerilimi hissedebiliyordum. "Seni bunun için uğraştırabilirdim."

Elleri boynuma yükseldi, parmakları düğümlenmiş kaslarımı ovuyordu. Usta dokunuşunun altında eriyerek inledim.

Başını eğdi, kısık sesi derinden geliyordu. "Bunun için şimdi uğraşacağım."

Öpücüğün geldiğini görmüş olmakla birlikte yine de beni şaşırttı. Jax'in ağzının ağzımın üzerine mühürlenışı sağlam ve

açgözlüydü, Vegas'taki birlikteliğimizden beri tatmadığım bir vahşilikle süslenmişti. Dili ağzımın içini hızlı ve sert bir şekilde okşuyor, yıkıcı bir cinsellikle yoğun bir şekilde yalıyordu. Bir şey söylemesine gerek kalmadan, mesajı açtı.

"Seni istiyorum," dedi yumuşak bir şekilde, dilinin ucuyla dudaklarımı keşfediyordu. "Bu duvarların ardında bir düzine insan olması umurumda değil. Seni becerirken sessiz olamam... içinde boşalırken beni duyacaklar. Dışarı çıktığımda bunu yüzümde görecekler. Zerre umurumda değil. On dakika içinde derinlerine gömülmüş olmazsam aklıma kaçıracağım."

"Jax." Telefonum çalmaya başladı. Sessize aldım ve nereye düştüğüne aldırmadan bir kenara attım. Ardından Jax'i sabit tutmak için saçlarını avuçladım.

Onu öpmeyi seviyordum. Dudaklarının sert ama yine de tatlı hissini. Zevkten çıkardığı sesler, bana inanılmaz arzu dolu olduğunu, bensiz yaşayamazmış gibi hissettiriyordu.

Bir bileğimi yakaladı ve elimi sertliğine çekerek parmaklarımı çevresine sardı. Taş gibi sert ve enfes bir şekilde kalındı. Sonra elimi göğsüne çekti ve hızla çarpan kalbinin üzerine yapıştırdı. "Gia..."

Tüm kontrolümü kaybettim.

Düğmeleri çekip kopartarak ve nazık dikişleri sökerek birimizin giysilerini parçalarcasına çıkarıyorduk. Ona ulaşmak için can atıyordum, dudaklarım ve dişlerim altın rengi teninin erişebildikleri her santimini yakalıyordu, ellerim yoluna çıkan her eşya parçasını çekiyor ve onlara asılıyordu.

Zihnimin uzak bir köşesinde telefonumun titreştiğinin farkındaydım ama buna aldırmadım. Jax de aldırmadı. Etrafımızdaki her şey alev almışken biz yalnızca birbirimize odaklanmıştık.

Yatağa yuvarlanana kadar beni geri geri götürdü, benim ardımdan yatağa uzanmadan önce mahvolmuş gömleğini üzerinden çıkardı. Teninin teması sıcaktı, beni sutyenimin ve pantolonumun üzerinden bile yakıyordu. Beni yoğun bir biçimde öperken bir göğsümü eliyle kavradı, onu hırsıyla yoğurduktan sonra çıplak tenime dokunmak için dantel sutyeni kenara çekti.

Göğüs ucum avcunda sertleşirken ağzının içinde soluk soluğaydım. Terzi elinden çıkmış pantolonunun gizli düğmesini el yordamıyla buldum, Jax ellerimi yakalayarak üzerime yerleştğinde homurdandım.

“Önce sen,” diye mırıldandı. Becerikli parmakları göğüs ucumu çevreledi ve içime ok gibi saplanan bir zevk göndererek onu yuvarladı.

Bir an sonra taptığım ağzı göğsümdeydi, ıslak sıcaklığı hassas meme ucumu kuşatıyordu. Dili sertleşmiş ucuna saldırıyor, yanakları ağzının gergin bir çekişiyile çukurlaşıyordu. Elleri bacaklarımın arasındaydı, pantolonumun üzerinden sızlayan yarığımı okşuyor, sertliğinin uzunluğunu uyluğuma sürterek bana sataşıyordu.

Kokusu ve sıcaklığı beni kuşatıyor, elleri ve ağzı her yanımda hareket ediyordu. Biraz kontrol kazanmak istiyordum ama Jax çok hızlıydı, ben onu yakalayamadan daha aşağıya kayıyordu.

Pantolonumu ve külotumu bacaklarımdan aşağı çekerken bakışları benimkileri avlıyordu.

Doğrularak bluzumu ve artık bağlı olmayan sutyenimi üzerimden çıkardım. Telefonumun aralıksız titreşimi bizi şiddetli, acil bir tempoya teşvik ediyordu. Jax sırtüstü yuvarlanarak fermuarımı açtı, kalçalarını kaldırarak pantolonunu ve iç çamaşırını yolundan çekti. Bana bu şekilde geldi, tamamen soyunamayacak kadar sabırsızdı.

Uzanarak kollarımı ona kaldırdım ve kalçalarımı aşağı mıhladığımda ve aletin yarısını içime ittiğinde adımları haykırdım.

Başımı alçaltarak, kulağıma hırılttı. “Beni içine al, bebeğim.”

Kıvrınarak soluk soluğa onu çekiştirdim. Tırnaklarım sırtındaki sert kaslara batıyor, baldırlarım kalçasını sıkıyordu. An itibarıyla daha fazla ıslanmış, Jax’in bedeni düşünmeksizin benimkine daha derinden bağlanmanın yolunu ararken kalçasını çaresizce döndürmesiyle iyice azmıştım. Daha fazla ön sevişme işime yarayabilirdi ama kadınlığım sertliğini ritmik titreşimlerle kavrarken ona hızla uyum sağladım.

“İşte bu,” diye solurken kendini bir iki santim geri çekti ve yeniden itti. “Aletimi içine al.”

Daha derine kaydığında inledim, yukarı doğru yükselme ihtiyacıyla kalçamı tutuşuyla mücadele ediyordu.

Birdenbire beni bir sızıyla bomboş bırakarak gitmişti. Ardından ağzı bacaklarımın arasındaydı. Yalıyor, klitorisimin çevresinde daireler çiziyor ve zonklayan sinir yumağının üzerinde dalgalanıyordu. Birer yumruk halini alan ellerim çarşafı kavramış, sırtım kavislenmişti. Orgazma pek hazır değilken böyle hızla doruğa ulaşmak beni şaşırttı.

Sıcaklık tenimde bir ateş gibi yayılıyordu. Zevk ürpertileri vücudumu harap ediyordu. Jax’in yetenekli dilinin enfes işkencesinden uzağa kıvrınarak derin bir nefes aldım. Jax kalçamı iki eliyle kavrayarak beni aşağıda tutuyor, beni dilinin sığ dalgalarının süratli saldırısına maruz bırakıyordu. Bu yaramaz sataşma çaresizce aletin sert uzunluğunu istememe sebep oluyordu.

Jax tekrar yukarıya çıkmak için hareket ettiği anda, bacaklarımı ona doladım, onu döndürerek altıma altım. Altın renkli ve ateşli vücudu, vahşi bakışlarıyla altımda muhteşem

bir şekilde uzanmıştı. Karnındaki sert kaslar terle parlıyordu ve sıcaktan elmacık kemikleri ısıt ısıldı. Benim ıslaklığımı taşıyan günahkâr ağız öpüşmelerimizden kızarmıştı.

Tanrım, aşırı seksiydi. Beni üzerine çekerken kalçamı tutuş şekli onun üzerinde hareket etme ihtiyacıyla beni çılgına çeviriyordu. Muhtaç olduğumu alma ihtiyacıyla. Ona sahip olma ihtiyacıyla.

Onu elimle yakaladım ve içime alabilmek için sertliğini yukarı doğru tutarak konumlandırımdı. Öyle sertti ki ağzım sulandı. Tuttuğum uzun, sert penise baktım ve onun tadına bakmayı isteyerek dudaklarımı yaladım.

“Daha sonra,” diye hırıldarken Jax geniş başını yerine yerleştirmek için kalçamı kaldırdı. Sıcaklığı tenimde yayılan bir karıncalanmaya sebep oldu. Yanıyordu ve beni de kendisiyle birlikte o ateşin içine alıyordu.

Beni aşağı çektiğinde inledim, mucizevi ağız beni öyle ıslak ve hazır bir duruma getirmişti ki tek, rahat bir hamleyle onu dibine kadar içime aldım. Boynu kavislendi, sıkılı dişlerinin arasından serbest bıraktığı bir zevk tıslamasıyla sırtı yataktan yükseldi.

“Gid.”

Boğazım yanıyordu. Ona ihtiyacı olanı verdiğimi biliyor... bunun ona iyi geldiğini görüyordum... başka hiçbir şey beni aynı şekilde etkilemiyordu.

Jax belirginleşen bir kas dalgasıyla üst bedeninin doğrulttu ve yüzünü boynuma gömdü. “Seni seviyorum.”

“Jax...” Onu yakın tutmak için başının arkasını kavrarken parmaklarımı saçlarına daldırdım.

“Seninle birlikte bir kaçamak istiyorum,” diye mırıldandı. “Buradan uzaklaşmak ve diğer herkese cehenneme gitmelerini söylemek istiyorum.”

Sertliğinin çevresinde kasıldım. “Ne kadar süreliğine?”

Dişlerini nazıkçe boynumun derisine gömdü. “Sonsuza dek.”

“Tamam.” Dizlerimin üzerine kalkarak içimden kaymasına izin verdim. “Haydi gidelim.”

Bir sonraki saniye sırtımın üzerindeydim ve Jax üzerimde belirdi, dudakları tehlikeli bir biçimde seksi bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Önce başladığımız işi bitirelim.”

“Hiç bitmesini istemiyorum,” dedim ona yumuşak bir sesle.

Yüzümü iki elinin arasına aldı ve bakışlarımı yakaladı. Konuşacakmış gibi görünerek yutkundu. Ardından başını alçalttı ve beni öperek kelimeler olmadan konuştu.

Yatakta bacaklarımı kavuşturmuş otururken Jax’in giyinmesini izliyordum. Sessizdi, belli ki düşünceleri onu benden uzağa götürüyordu.

“Jax?”

“Hımm?” Bana baktığında gözlerindeki boşluk yavaşça keskinleşerek tamamen kendine geldi. Gömleğinin düğmelerini ilikleyen parmakları durakladı. “İyi misin?”

İçime girmek için acele etmiş olsa bile, içimdeyken yavaşlamıştı. Benimle sevişmişti. Yavaşça. Tatlı bir şekilde. Sanki o da birlikteliğimizin eski halini hatırlamak istiyordu.

Aynı soruyu ona yönelttim. “Ya sen?”

Göğsü yükseldi, sonra alçaldı. “Evet. İlgilenmem gereken bazı şeyler var ama yapılması gerekenleri biliyorum. Sen ise bunun dışındasın. Tamam mı? Artık karışma. Artık izin vermeyeceğim...”

Oturma odasından gelen bir bağırış sözünü kesti. Ses tonu kızgındı ve ikimizin de dikkatini çekmişti. Hemen sonra sesin sahibini tanıdık.

Kaskatı kesildim. Kalp atışlarım endişeyle hızlandı. Giyinmek üzere yataktan kalktım. “Bu ağabeyim.”

Saate hızla bir göz attığımda, şimdi Rossi’s’te gecenin en yoğun çalışma saatleri olduğunu fark ettim. Sinirlerim altüst oldu. Vincent’in restorandan ayrılıp Jax’in dairesine gelmesinin hayırlı bir sebebi olamazdı.

Jax gömleğinin eteğini pantolonun içine soktu. “Bununla ilgileneceğim.”

“Hayır. Bu benim sorunum.”

“Hiç de değil.” Oxford ayakkabılarını ayağına geçirdi ve kapıya ilerlemeye koyuldu. “Bugün yeterince şeyle başa çıktın.”

“Jackson...” Kapının mandalı arkasından bir klik sesiyle kapandı. Hızla kendime bir çekidüzen vermeye çalıştım.

Vincent yine bağıırıyordu, sesi önceki seferden daha öfkeliydi. Acele etmek adına üzerime bir yoga pantolonuyla sporcu atleti geçirdim. Oturma odasına gittiğimde herkesin ayrılmış olduğunu gördüm. Çenesini ovuşturan Jax kanepenin yanında ayakta dururken, Vincent basık oturma odasına inen son basamakta elleri iki yanında kenetlenmiş bir şekilde duruyordu. İş için giyinmişti, üzerinde bir Rossi’s tişörtü vardı. Yakışıklı yüzüne sert çizgiler yerleşmişti.

“Vincent.”

Bana döndü. “İş yerinde neden Deanna’nın çıldırmış telefonlarına maruz kaldığımı anlatmak ister misin?”

Kalbimi gözlerindeki soğukluktan korumak ister gibi kollarımı kavuşturdum. Hayatım boyunca ağabeylerimden hiçbiri bana bu şekilde bakmamıştı. “Sana neyin peşinde olduğunu anlattı mı?”

“O bir muhabir, Gianna. İş haber yazmak.”

“Seni bu zırvayla mı doldurdu? Yaptığı şey yanlış.”

“Ya seninki doğru mu?” diye öfkeyle karşılık verirken bana doğru bir adım atması Jax’in ileri doğru bir adım atmasına neden oldu. Vincent başını ona çevirdi. “Geri çekil, Rutledge. Ona bunu sen yaptırдын.”

Jax acımasızca başını salladı. “Evet.”

Hayret içinde kaldım. “Bu bir yalan! Jax’in bununla hiçbir ilgisi yok.”

“Elbette var!” dedi ağabeyim ters bir şekilde. “Onun için olmasaydı, asla böyle bir şeye kalkışmazdın. Fotoğraflardan nasıl haberin oldu?”

Nico’yu asla bu işe bulaştırmazdım. “Cloud hesabının şifresi bende vardı.”

Vincent bana beni daha önce hiç görmemiş gibi baktı. “Ve onu kullandın mı? Ne kadar zamandır özelime burnunu sokuyorsun?”

“Sadece bu akşam.”

“Sana inanmıyorum.”

Bu beni derinden yaraladı ve canımı acıttı. Fena bir biçimde. “Bu doğru.”

“Beni arayabilirdin. Deanna’yla konuşmayı deneyebilirdim. Böyle yapmak zorunda değildin...”

“Konuşman işe yaramazdı,” dedim ona açıkça. “Başka bir seçeneğim olsaydı onu asla tehdit etmezdim.”

“Yani beni önceden uyardıktan güvenimi suistimal etmeyi tercih ettin? Yardım istemek için bana gelmek yerine beni yok saydın, Gianna. Ailemizde işler bu şekilde yürümez ve bunu biliyorsun.” Çenesini Jax’e doğrulttu. “Bu, pisliğini temizlemek için onun izlediği yol, senin değil.”

“Yeterli zaman yoktu, Vincent!” diye itiraz ettim. Yüzünde gördüğüm acı yüzünden kendimden nefret ediyordum. Değerli

bir şey harap olmuştu ve kaybı görmek beni paramparça ediyordu. “Sana anlatacaktım.”

“Artık çok geç.” Yüzünü Jax’e döndü. “Tebrikler, adi herif. Mükemmel kızı mahvettin.”

Hızla kapıya yöneldi.

“Vincent. Bekle!” Ağabeylerimden biriyle aramda oluşan ilk gerçek çatlağı onarmak için çılgına dönmüş bir şekilde peşinden gittim. Hiç bu kadar korkmamıştım. Kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki sersem gibi hissediyordum.

Jax ok gibi önüme fırlayarak beni omuzlarımdan kavradı ve kımıldamama izin vermedi. “İzin ver bunu ben halledeyim.”

Karşı çıkmak için ağzımı açtım, hemen sonra çenesinde yayılan çürüğü fark ettim. Şok beni olduğum yere çiviledi. “Sana *vurdu* mu?”

“Buradan ayrılma,” dedi ben hiçbir şey söylememişim gibi. Ağabeyim kapıyı arkasından çarparak kapadığında Jax’in dikkati o yöne kaydı. “Anladın mı? Eve dönmemi bekle.”

Vincent’in peşinden gitti.

Ve neredeyse iki hafta sonra, kendimi yine onun eve dönüşünü beklerken buldum.

10

“Sadece inat ediyor.” Angelo başını iki yana salladı ve soda-sından büyük bir yudum aldı. “Vincent’ın mesajı almasının ne kadar uzun sürdüğünü bilirsin.”

“Seni özlüyor,” diyen Denise onunla hemfikirdi. Bir küme kızarmış patatesi ketçap havuzuna batırdı. “Onu bir kez daha aramayı dene.”

“Sesimi duyar duymaz telefonu kapatıyor.” Arkamdan geçmek isteyen bir kadına yol vermek için sandalyemi masaya biraz daha yaklaştırdım. İşyerimin yakınındaki lokanta ağzına kadar doluydu, bu durumda oturacak yer bulabildiğimiz için şanslıydık.

“Ama arayanın kimliğinin ekranda görünmesi sayesinde,” dedi Denise, “cevap vermeden önce senin aradığını biliyor. Gerçekten konuşmak istemese telefonu açmayarak telesekretere düşmesine izin verebilirdi.”

İştahsızlıkla mücadele ederek sosisli sandviçimi elime aldım. Neredeyse iki haftadır Vincent’la aramız limoniydi ve Rossi’ler artık bu kadarının fazla olduğuna karar vermişlerdi. Önceki gün annem aramış ve aynı gece Nico da onun izinden

gitmişti. Angelo ve Denise birlikte öğle yemeğine çıkmak için beni işyerinde sıkıştırmışlardı. Bunun üzerine, akşam yemeğinde babamın çıkageleceğine dair az da olsa bir beklentim vardı.

“Gianna.” Denise elini benimkinin üzerine yerleştirdi. “Çatı katına gelip onu ziyaret et. Bunu halledin. İkiniz de mutsuzsunuz.”

“Daha iyisi,” dedi Angelo bakışımı yakalayarak, “eve geri dön. Jackson’ın dairesinde yalnız yaşamamalıyım.”

Vincent’la kavga etmiş olmamızın tek iyi yanı buydu: Jax uzaktayken dairemizde kalmaya devam etmem için bana bir sebep vermişti.

“Jackson seni hâlâ arıyor mu?” diye soran Denise daha fazla kızarmış patatesi ketçaba batırdı.

Başımı salladım. “Her akşam.”

Jax beni özlediğini söylüyordu. Çok çalışıyor ve işini eve taşımak istemiyordu. Ama bundan fazlasını söylemeyerek beni tuhaf bir konumda bırakmıştı. Acaba benden ayrılmak istiyor ve bunu söyleyemiyor muydu? Sırf eve geri dönebilmek için benim hâlâ orada yaşayıp yaşamadığımı anlamak amacıyla mı arıyordu?

Bu benimle iş için uzakta olan bir sevgili gibi konuşmasını açıklamıyordu. Angelo’nun dudakları gerildi. “Duymak istemediğini biliyorum, Gianna ama senin için en iyisi bu. Seni olmadığın birine dönüştürüyor. Bu asla yürümez.”

Geceleri yatakta yalnız başıma yatarken düşüncelerim aynı sonuca çıkan aynı yolu izliyordu. Deanna’nın hikâyesi yayımlanmamıştı. Fakat hikâyenin son dakikada geri çekilmesi için her ne söylediyse işten kovulmasıyla sonuçlanmıştı. Bununla yaşamak bana ağır geliyordu.

“Onu seviyorum,” dedim. “Senin Denise’i sevdiğin kadar çok seviyorum. Birisi seni onun özelini ortalığa dökmekle tehdit etse, yapabileceklerine şaşırabilirsin.”

“Hayır, şaşırmam. Yapmış olduğun şeyin nedenini anlıyorum. Ama Jackson’ın farklı bir dünyası var ve bunu biliyorsun. Bu sana uygun bir yaşam değil,” diye ısrar etti Angelo, bir an için babamın bize kötü bir haber vereceği zamanlardaki haline benzemişti.

Öğleden sonramı işyerinde özel hayatımı yeniden yoluna koymak için ne yapmam gerektiğini düşünerek geçirdim. Profesyonel hayatımda işler düzgün bir şekilde yol alıyordu. Chad benimle çalışmaktan memnundu ve Inez ve David’le güzel bir uyum yakalamıştı. Başlangıç restoranının dizaynına karar verilmişti ve inşasının ilerleyişi iyi gidiyordu. Lei işlerin başında duruyor ama bana baskı yapmıyordu. Hâlâ işe her gün minnettar bir şekilde gidiyor ve bu minnettarlığı Jax’le paylaşıyordum. Onunla işim hakkında konuşmakla ilgili önceden hissettiğim tedirginlik yok olmuştu. Jax’in benim için en iyisini istediğine inanıyordum. Bu bir bakıma tuhaftı. Deanna’nın yarattığı karışıklık ilişkimizin bazı yönlerini her zaman olduğundan daha güçlü bir hale getirmişti, bununla birlikte yine de bir kez daha ayrıydık. Bunu anlayamıyordum.

İşten sonra Rossi’s’e gittim. Ailem haklıydı; Vincent’la aramızı düzeltmenin zamanı gelmişti.

İçeri girdiğimde içkilerin indirimli satıldığı zaman dilimiydi ve Vincent barda çalışıyordu, beni derhal fark etti; dikkatini tekrar karıştırdığı içkiye vermeden önce bir an kaşlarını çattı. Servis tarzı Nico’nunkinden farklıydı. Utanmazca flört etmezdi, bununla birlikte gittiği her yerde gözleriyle onu takip eden

aynı sayıda kızı elde etmeyi başarırdı. Karanlık ve düşünceli havası ona hizmet ediyordu.

Bir bar taburesi çektim ve çalışırken onu izlemeye koyuldum. Dikkatini çekmek için şansını deneyen birkaç rakip vardı ama Vincent'ın aklı bendeydi, bana bir daha bakmamış olsa bile bunu biliyordum. Bir iki dakikada bir bize doğru bakmaktan kendilerini alamayan ebeveynlerimiz içinse durum farklıydı.

Vincent sağ tarafımda oturan bir adama birasını servis etmek için bana yaklaştığında buzları kırarak, "Üzgünüm," dedim.

Vincent derin bir nefes aldı ve sırtını dikleştirdi. Ardından tezgâhtaki beş dolarlık bahşişi aldı, elinin dış kısmını teşekkür etmek adına cilalı ahşaba hafifçe vurdu ve parayı bahşiş kutusuna attı. "On dakika mola veriyorum," dedi barda onunla birlikte çalışan Jen'e.

"Tamamdır," dedi kız bana gülümseyerek.

Vincent barın diğer tarafında yanıma geldi. Başının sabırsız bir hareketiyle önden gitmemi işaret ederek, "Ofis," dedi.

Arka taraftaki ofise girdiğimde Jax'i hatırlamamam mümkün değildi ama bu hatırayı zihnimden uzaklaştırdım ve ağabeyime döndüm.

Lafı dolandırmadım. "Beni affetmene ihtiyacım var."

Vincent kollarımı kavuşturdu. "Bunu bir süre önce yaptım."

"Öyle mi?" Bir rahatlama dalgası beni ağırlığımı babamın çalışma masasına dayamaya iterken şaşkınlıkla gözlerimi kırıştırıyordum. "O halde neden benimle konuşmuyorsun?"

"Seni cezalandırmak için. Ayrıca, yaptığın şeyle ilgili herhangi bir bahane duymak istemiyorum. Jax'le birlikte olman kim olduğunu kaybetmen demekse, ondan ayrılmam gerekiyor."

"Deanna sorununu ele alış biçimimle Jax'in hiçbir ilgisi yok. Sana neden böyle söylediğini bilmiyorum."

“Çünkü kendisi yüzünden olduğunu biliyor.” Vincent sözümü kesmek için bir elini kaldırdı. “Buradan çıkıp gitmemem için bunu hemen anlamam gerekiyor: Bu durumu bir Rutledge gibi hallettin, bir Rossi gibi değil ve böyle davranmayı ondan öğrendin.”

Bunun kafama yerleşmesine izin verdim. Kısa bir an duvardaki aile portremize bir bakış attıktan sonra sonunda başımla onayladım. “Haklısın.”

“Elbette haklıyım.” Bir elini başımın tepesine sürttü, sonra aniden kollarını bana uzatarak beni bir kucaklamayla sardı.

Yüksek sesle ağlamaya başladım. Bunu beklemiyordum, hatta tekrar sevgi ve güvenle sarmalanana kadar bunu içimde tuttuğumun bile farkında değildim.

Dudakları başımın tepesinde, “Kes şunu,” diye söylendi Vincent.

“Seni özledim,” diye hıçkırdım.

“Tanrı aşkına. Tam buradaydım.”

“Jax’i de özledim. Günlerdir ortalıkta yok.”

Yanağımın altındaki göğsü bir iç geçirmeyle kabardı. “Biliyorum.”

Geri çekildim, kesik kesik soluyordum. “B-ben ne yapmam gerektiğini bilmiyorum.”

Vincent’in çenesi kasıldı. “Evvvela ağlamayı kes. Ardından Jax için endişelenmeye bir son ver. Durumunu toparlıyor.”

“Ne? Bu da ne demek? Bunu nereden biliyorsun?”

Bir adım geri gitti. “Bana anlattı.”

Kaşlarımı çattım ve yanaklarımı sildim. “Neden bana değil de sana anlattı?”

“Çünkü ben muhtemelen onu bundan vazgeçirmeye çalışmayacak az kişideki insanlardan biriyim.”

“Açık konuşabilir misin lütfen?”

Vincent homurdandı. “Onun önünü açmayacağım, Gianna. Bu onun meselesi ve ne kadar uzun sürerse sürsün bunu sana anlatmak onun vazifesi.”

“Sinirimi bozuyorsun, Vincent.”

“Güzel. Bunu hak ettin.” Bir kolunu omzuma attı. “Bara geri dönmeliyim. Sana bir içki hazırlayacağım.”

“Bunun yerine açık konuşmanı tercih ederdim,” diye sızlandım. Ona toslayarak tökezlemesine sebep oldum.

“Dikkat et.”

Restorana döndüğümüzde adımlarım yavaşladı. Kalabalık restoranın diğer ucundan bembeyaz saçlı kafayı tanımıştım. Baktığımı hissetmiş gibi Parker Rutledge döndü ve beni buldu. Gözle görülür bir biçimde rahatladığında beni aramak için gelmiş olduğunu anladım.

Endişelenmekten kendimi alamadım. Jax’le ilgili bir sorun mu vardı?

“Bana ihtiyacın olursa çağırman yeter,” dedi Vincent bara dönmeden önce omuzumu sıkarak.

Parker’ın yaklaşmasını izlerken göz kalemimin ve mas-karamın akmamış olduğunu umuyordum. *Keşke kadınlar tuvaletinde kendimi toparlayacak vaktim olsaydı*, diye içimden geçirerek ellerimi eteğimin üzerinde gezdirdim. Jax’in babası sık siyah bir takım elbise giyinmiş, açık mavi bir kravat takmıştı ve dünyayı fethetmeye hazır görünüyordu. Bozguna uğramış gibi görüldüğümden korkuyordum.

“Gianna.” Kısa bir kucaklama için beni kendisine çekti. “Seninle konuşmayı umuyordum.”

“Her şey yolunda mı?”

“Korkarım değil. Konuşabilir miyiz?”

“Elbette.” Sesi ve görüntüsüyle çok ciddi bir hava yaydığı için sordum: “Çatı katına gitmemiz daha mı iyi olur?”

Ağzı kederli bir şekilde kıvrıldı. "Jackson seni işyerinde veya evde rahatsız etmemem için kesin emirler verdi, yine de bu akşam seni Rossi's'te bulamasaydım eve gelecektim."

Üzerinden her yere benimle birlikte gelen korumaya bir göz attım. Acaba burada olduğumu Parker'a o mu haber vermişti? Gerçi öyle olsa bile umursamıyordum.

Annemle göz göze geldik ve boş bir masayı işaret ederek onu aldığımı haber verdim. Annem başıyla onayladı ve oturma planında masanın üzerini çizdi.

"Seninle Jackson hakkında konuşmalıyım," diye başladı sandalyeye yerleşirken. "Korkunç bir hata yapıyor."

Ellerimi masanın üzerine koydum. "Nasıl?"

"Her şeyi öylece bırakıp gidemez. Bu meslek onun kanında var. Ama daha ötesi, Jackson'ın ülkesine karşı bir sorumluluğu var. Dünyayı olması gerektiği gibi bir hale sokmak ve derinden şekillendirmek için gereken her şeye sahip."

Parker belli ki Jackson'ın yaptıklarından haberdar olduğumu sanıyordu ve ona bu konuda hiçbir fikrimin olmadığını söylememenin daha iyi olabileceğine karar verdim. Dolayısıyla bunu elimden gelen en iyi şekilde çözmeye ve Jax'in deyim yerindeyse aile işinden ayrılma ihtimali karşısında fazla heyecanlanmamaya çalıştım. "Elinden geleni yaptığına eminim."

"Seçimler için adaylığımı koymadan böyle söyleyemez."

"Ah." *Bu olasılığı hiç aklıma bile getirmemiştim. Bir ezber bozan. Hissettiğim küçük umut kıvılcımı hızla söndü. "Politika da bir kariyer istediğini fark etmemiştim."*

Parker öne eğildi. "Jackson bana muhabirle nasıl başa çıktığımı anlattı. Sen bir mücevhersin, Gianna. Jackson'ın bir sonraki seviyeye ulaşması için ihtiyacı olan şey sensin. Yanında sen oldukça Beyaz Saray'a kadar erişebilir."

Bu korkunç fikir aklımı bulandırdı. "Beyaz... Dalga mı geçiyorsun?"

Parker arkasına yaslandı. "Bunu yapabileceğine inanmıyorum musun?"

Oğlu için beslediği hayallerinin büyüklüğüyle şaşkınlığa uğrayarak ona bakakaldım. "Jackson istediği her şeyi gerçekleştirebilir. O harika biri."

"Katılıyorum."

"Hayatında olduğum müddetçe ne yapmayı seçerse seçsin onu hep destekleyeceğim." Derin bir nefes aldım. "Ama..."

Beni dikkatle inceledi. "Ama ne?"

Bunu söylemenin kolay bir yolu yoktu. "Annesinin alkol bağımlılığı için politik hayatın özel hayatına karışmasını suçladığını biliyor musun?"

Parker omuzlarını geriye atarak aniden doğruldu. "Jackson annesinin olduğundan daha kuvvetli."

Buna katılmamazlık edemezdim. "Sanırım benim için endişeleniyor."

Anlayışlı bir baş hareketiyle, "Biliyorum," diyerek onayladı. "Bu yüzden onunla konuşman gerekiyor. Bununla başa çıkabileceğini ona söylemelisin. Buna inanmasını sağlamalısın."

Bakışlarım bara kaydı ve Vincent'inkilerle buluştu. Vincent'in Jax'i "bundan" vazgeçirmeye çalışmayacak az kişiden biri olduğuyla ilgili sözleri şimdi bir anlam kazanmıştı. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

"D.C.'de. Seni oraya götürebilirim."

Parker'a baktım. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım."

Rutledge malikânesine gideceğimi sanıyordum ama kendimi bir apartmanın teras katının kapısını çalarken buldum. Bundan çok uzun olmayan bir zaman önce, özel uçakla uçmaya

alışacağımı asla düşünmezdim oysa şimdi hayatım farklıydı. Elimden geldiğince hızlı uyum sağlıyordum. Yine de, baş etmeyi öğrenemediğim tek şey onsuz yaşamaktı.

Kapı açılıp da onu karşımda gördüğümde, "Jax," dedim. Kalbim hafiften tekledi. Ağız sulandırıcı görünüyordu. Giydiği üç parçalı özel dikim takım çenesindeki kirli sakalın ve hafiften fazla uzun saçlarının yarattığı keskinliği yumuşatmıyordu. Muhteşem yüzü daha zayıftı ve bakışları yoğun bir şekilde odaklanmıştı.

Tek kelime etmedi, yalnızca bana sarıldı ve beni susuzluktan ölmek üzereymiş ve ben bir bardak serin suymuşum gibi öptü. Kollarımı boynuna doladım ve diliyle yalaması ve istila etmesi için ağızımı açtım. Jax ağızımı erotik bir gaddarlıkla tüketirken hafifçe inledim.

Uçuşta hissettiğim tedirginliğin yerini bir aldırılmazlık almıştı. Benden uzakta her neyle uğraşıyorsa bunun sebebi beni artık istememesi değildi.

Beni evin içine çekti ve kapıyı sertçe kapayarak beni kapının arkasına mıhladı. "Bir dakika içinde bir telefon bekliyorum," diye mırıldandı dudaklarına. "Sonra seni gerçekten uzun bir süre becereceğim."

Omzuna vurdum. "D.C.'de ne arıyorsun?"

"Biliyorsun. Bu yüzden buradasın." Beni serbest bıraktı ve geriledi. "Seni Parker mı gönderdi?"

"Sadece ulaşımı sağladı. Bunu istediğim için geldim."

"Amacımı er ya da geç anlayacak." Bana arkasını dönerek solda kalan bir çift kanatlı kapıyı işaret etti. "Yatak odası orada. Soyun ve beni bekle."

Kibrine bir gülümsemeyle karşılık verdim, beni kasten kızdırdığının farkındaydım. "Hayal kuruyorsun."

Oturma odasına yerleştirilmiş bir çalışma masasına gittiğinde bana bir bakış attı. Daire New York'taki çatı katına kıyasla oldukça küçüktü ve pek eşyası yoktu. Oturma odasında bir kanepe ve sehpa vardı ama bir televizyon veya sanat eseri yoktu. Yalnızca çalışma masasının üzeri doluydu ve o da kalem ve dağınık kâğıtlarla karmakarışık bir haldeydi.

"Son iki haftada seni hayal etmekten başka bir şey yapmadım." Cep telefonunu eline aldı ve masanın önüne yaslandı. "Bana baktığında gözlerinde hep pembe panjurlar görüyordum. İstedğin o adam olmadımdan emindim. Yanılmışım. Bir gün bu hayalini gerçekleştireceğim. Ve bana senin koyu kıvrıkcık saçlarına ve beni öldüren gülümsemene sahip, bir veya iki muhteşem kız çocuğu vereceksin."

Göğsüm sıkıştı. "Jax..."

Telefonu çaldığında onu cevapladı. "Dennis... Hayır, doğru duydun, bu yüzden seninle Parker'ın ilerlemesi konusunda yardım istemek için konuşmak istedim... Hayır, beni bu konuda bilgilendirmeyecek. Benim işim bitti." Bana baktı. "Evleniyorum. Evet, bu güzel bir haber... Teşekkür ederim. Bir sonraki seçimde iyi şanslar, Senatör."

Onun aramayı sonlandırarak telefonu masaya bırakmasını izledim.

Kollarını kavuşturdu. "Hâlâ giyiniksin."

"Nişanlı erkeklerle yatmam." Heyecanla sarsılırken sakın durmak için mücadele ediyordum. Jax'te farklı bir şey vardı. Bana Vegas'ta tanıştığım Jax'i anımsatan bir şey. Bundan hoşlanmıştım. Hem de çok.

"Nişanlandığımı söylemedim," ağzı yukarı doğru alaycı bir tavırla kıvrıldı, "yani henüz. Hem yatmak istediğimi de söylemedim."

"Kendinden son derece eminsin."

“Benim için deli oluyorsun.”

“Veya sadece deliyim diyelim.” Ben de kollarımı kavuşturdum. “Evden uzaktayken burada mıydın?”

“Çoğunlukla.”

“Peki bana bunu anlatamaz mıydın?” Odanın karşı uçlarında duruyorduk ama sanki beni fiziksel olarak kendisine çekiyormuş gibi ona doğru güçlü bir çekilme hissediyordum.

“Bir daha, baş etmek zorunda kalacağın bir saçmalığı kapımızdan sokmamaya kendime söz verdim. Önce kendi önümü bağımsız bir şekilde görebilmem gerekiyordu.”

“Neden bağımsız?”

“Sen ve Rutledge Kapital dışındaki her şeyden.”

Göğsümü ovuşturdum. “Senden bunu yapmanı istemedim.”

“Hayır ama bunun yapılması gerekiyordu. Ayrıca ailenle aranı düzeltmen ve seni bu konuma sokmuş olduğum için beni affedip affetmeyeceğine karar vermen için sana zaman tanımak istedim.” Çenesini kaşıyarak boğuk bir sesle konuştu. “Senin Deanna’yla başa çıkışını izlemek... Senin ve Vincent’in böyle incindiğinizi görmek... Beni parçaladı, Gia. Seni buna bulaştırdığım için kendimden nefret ettim.”

“Artık her şey yolunda. Her şeyi hallettik.”

“Buna sevindim. Ama o son sefer olmayacaktı.” Ceketini üzerinden çıkardı. “Güçlü olmak ve üstesinden gelmekle ilgili sana aşıladığım tüm o saçmalıklar var ya? Meşhur son sözler. Annemle en son konuşmamızda ona da söylemiştim ve bence onu öldüren bu oldu. Bu sözler beni nefret ettiği o hayattan kurtarabileceğine dair tüm umudunu öldürdü.”

“Hayır.” Yüzünde gördüğüm suçluluk ve utanç kalbimi kırdı. “Kendini böyle hırpalama.”

“Bunu hak ediyorum.” Bitkin bir biçimde ensesini ovuşturdu. “Bununla yaşamamanın bir yolunu bulacağım. Gençtim.

Düşüncesizdim. Çok kibirliydim ve babamın lanet olası bir ulusal kahraman olduğundan çok emindim. Bu hırsının ailemizi yıkmasını umursamadım.”

Bana ateşli bir biçimde baktı. “Bunu bize yapmayacağım. Hiçbir şey seni tekrar kaybetmeme değmez. Hiçbir şey.”

Jax’i o anda her zaman olduğundan daha fazla severek boğazımdaki yumru yüzünden güçlkle yutkundum. “Beyaz Saray bile mi?”

Jax bir kahkaha attı, koyu kahverengi gözleri keyifle parhyordu. “Sana bu hayalinden söz etti, ha? Bu hiçbir zaman olmayacak. Sanırım Parker bana baktığında kendini kandırarak bir aynaya baktığını varsayıyor.”

Buna inanabilirdim.

“Onun istediği hayatı yaşamayacağım, Gia. Onun sahip olması gereken hayatı yaşayacağım. Harika bir aileden gelen tatlı bir kızla evleneceğim ve onu daima koruyarak tatlı ve mutlu kalmasını sağlayacağım. Birkaç çocuğumuz, bir çift köpeğimiz olacak ve ara sıra aşırı korumacı ağabeyleriyle barbekü yapacağız.”

“Bu kadar heyecan sana yetecek mi?”

“Kesinlikle. Özellikle seni şu giysilerden çıkarabilirsem.”

Ona doğru yürüdüm ve elimi göğsüne koyarak yeleğinin üzerinden güçlü ve sabit bir şekilde çarpan kalbini hissettim. “Mutlu olmanı istiyorum. Benim için, pişman olacağın fedakârlıklarda bulunmanı istemiyorum.”

Elini benimkinin üzerine yerleştiren Jax dudaklarını alnıma bastırdı. “Hayatım boyunca yalnızca seninleyken mutlu oldum. Geri kalanına gelince... o sözleri kabullenmem gerekiyormuş gibi hissediyordum yoksa bunları anneme söylemenin ve acı çekmesine sebep olmanın ne anlamı vardı? Kimse inatçı olmadığımı iddia edemez,” dedi ağzını pişman bir şekilde çarpıtarak.

“Ona yaptıklarımı tamir etmek için çok geç ama aynı hatayı seninle tekrarlamaktan kaçınmak için geç değil.”

Gözlerimi kapayarak ona yaslandım. Tüm o pembe panjur ve çocukları içeren konuşmasında, beni ona yeminlerin yapabileceğinden daha fazla bağlamış olanın saf dürüstlüğü olduğunu fark etmiş miydi? “Seni seviyorum.”

Tenimdeki dudakları kıvrıldı. “Biliyorum. Ve bundan sonra asla şüphe etmeyeceğim.”

“Baban seni serbest bırakmakta güçlük çekecek,” diye onu uyarırken yüzüne bakmak için geri çekildim.

Jax omuz silkti ama çenesi kararlılıkla sabitlenmişti. “Sen pes etmediğin müddetçe sorun değil.”

“Endişelenme.” Parmak ucumda yükselerek altdudağını dişlerimin arasına aldım ve hırıldadığında gülümsedim. “Ben de inatçıyım.”

Sonsöz

“Kendime sürekli bunun gerçek olduğunu hatırlatmam gerekiyor,” dedim Lei’e bakarak.

Lei sırtıttı ve şampanya kadehini nazikçe benimkiyle tokuşturdu. “Parmağındaki kocaman pırlanta kadar gerçek.”

Her gün yüzlerce kez yaptığım gibi elimi uzattım ve Jax’in ağzımı açık bırakan, beş karatlık zümrüt kesimi nişan yüzüğüne hayranlıkla baktım. Evlilik teklifi hayatımın en heyecan verici anıydı, bununla birlikte ilk Muhteşem Üçlü restoranının açılışı da bende neredeyse ona yakın bir heyecan uyandırmıştı.

Kolumu aşağı indirdim ve dikkatimi partinin yıldızı olan üç sefe çevirdim. Chad, David ve Inez Atlanta’daki mekânın özel ön açılışına davet edilmiş VIP’lerle konuşurken bir bütünün parçaları gibi bir arada duruyorlardı.

“Chad müthiş görünüyor,” diye lüzumsuzca belirttim. Sonuçta Lei erkekten anlayan bir kadındı. Birinci sınıf çekicilikte bir erkek gördüğünde onu ayırt ederdi. “Onunla öyle gurur duyuyorum ki.”

“Ben *seninle* gurur duyuyorum,” dedi. “Senin kendini işine adanmış ve sıkı çalışman olmasaydı şimdi burada olmazdık.”

“Bana bu fırsatı verdiğin için teşekkür ederim.” Lei’in yüzündeki gülümsemeyi görmek parlak bir başarı hissiyle ürpermeme sebep oldu. Muhteşem Üçlü’nün logosunun şeklinde bir yaka iğnesi Lei’in bedenini saran kırmızı elbisesini süslüyordu. Saklı saçları ve parlak gözleriyle genç ve ıslıl ıslıl görünüyordu.

“Onun için üzülüyorum,” diye mırıldanarak çenesini belli belirsiz kaldırarak gizlice işaret etti.

Bakışını takip ettiğimde kalabalığın kenar kısımlarında dolanan Stacy’yi gördüm. Dikkati erkek kardeşinin üzerindedeydi. “İlk restoranının ne zaman faaliyete geçeceğini merak ediyorum.”

“Güzel soru. Bu konuda hiçbir şey duymadım.”

Çekici kızıl mutlu görünmüyordu. Bunun sebebinin, erkek kardeşinin şöhretin kapısından kendisinden evvel geçmiş oluşu mu yoksa Ian’ın geceyi Isabelle’in yanında geçiriyor oluşu mu, bilmiyordum. Görünüşe göre, Ian’ın yeni bir gözdesi vardı.

“Onun burada olması seni rahatsız ediyor mu?” diye sordum Lei’e. Aynı anda Food Network televizyon programının sunucusu olduğunu fark ettiğim bir adamla konuşan Jax’i bulana kadar gözlerim odayı tarıyordu. Derin bir nefes alarak aylarca birlikte yaşadktan sonra bile üzerimdeki etkisi azalmamış erkeğime bakmanın tadını çıkardım. Şık, siyah bir kazak ve kumaş pantolon giymişti; birkaç saat içinde ikisini de üzerinden çıkarmak için sabırsızlanıyordum.

Bakışımı yakaladı ve bana göz kırptı.

“Ian mı?” Lei başını iki yana salladı. “Gelmemiş olsaydı şaşırırdım. Ona merhaba demelisin.”

“Ya sen?”

Lei sırttı. “Isabelle’den ayrılıp yanıma geldiğinde elbette. Ona bir de içki ikram edeceğim. En azından bunu yapabilirim.”

Kadehimi son bir kez kaldırdıktan sonra, nasihatini dinleyerek kalabalığa karıştım. Yemekler övgü topluyordu ve heyecan yüksekti. Yeni bir restoran açmak daima önemli bir kutlama olurdu. Lei gibi ben de zirve için yaşıyordum.

Yakında Vincent kendi Rossi's'ini açacaktı. Kutlanacak çok şey vardı. Hayat her gün daha iyiye gidiyordu.

“Tebrikler, Gianna. Bu harika bir başarı.”

Durup Ian Pembry'ye döndüm. Annem olsa onu “gösterişli” diye adlandırırdı. Ben onu inkâr edilemez bir karizması olan, dikkat çekici bir adam olarak değerlendiriyordum.

“Teşekkür ederim,” dedim elimi ona uzatırken. “İltifatınızı seflere ileteceğim.”

Sert, kuru dudaklarıyla eklemelerimi öptü. “Böyle başarılı bir açılışın ne kadar çalışma gerektirdiğini biliyorum. İltifatı kabul et, bunu hak ettin.”

Başımı bir teşekkürle eğdim. “Bunu Lei olmadan yapamazdım. O müthiş bir rehber.”

Ian'ın mavi gözleri neşeyle parladı ve bırakmadan önce elimi hafifçe sıktı. “Lei olmadan neler başarabileceğine hayret ederdin. Bu adımı atmaya hazır olduğunda bana haber ver.”

Bir dakika boyunca ağzımı kapalı tutup tutmama konusunda tereddüt yaşadım, ardından içimden geldiği gibi davrandım. “Onunla aranızdakini sen mahvettin. Seni sevmiştin.”

Ian'ın yüzü sertleşti ama bir yanıt veremeden gözleri omzumun üzerindeki bir noktaya takıldı. Çelik gibi bir kol belime dolandığında dikkatini kimin çektiğini biliyordum.

Ian onu, “Jackson,” diye selamlarken gergindi. “Seni de tebrik etmem gerektiğini duydum.”

Jax beni kollarının arasına çekti. “Ben ikinci bir şans verilmiş şanslı bir adamım.”

Jax'in sözleri az önce söylemiş olduklarımla uygun bir şekilde bağlandığından Ian'a tek kaşımı kaldırarak baktım. Ian'ın karşılığı gergin bir gülümseme oldu.

Jax bizim için izin istedi ve beni uzaklaştırırken eli zihnime ateşli fikirler yollayacak bir tutuşla kalça kemiğimi kavramıştı. "Son kez burada birlikteyken kalmış olduğun odayı bizim için ayırmayı başardım."

O seyahati gayet iyi hatırlıyordum. Bizim için bir dönüm noktasıydı. Yeni bir başlangıca yelken açan bir sonun başlangıcıydı. "Yoksa duygusallaşılıyor musun?" diye takılırken durdum ve ona döndüm.

"Hâlâ geçmiş hatalarımı onarmaya çalışıyorum."

"Ah? Ne hatası?"

Parmak ucunu burun köprümden aşağı kaydırды ve gamzesi ortaya çıktı. Dizlerimin bağını çözmekten fazlasını yaptı. "Seni çıplak ve istekli bir şekilde bırakmıştım. Bu durumu düzeltereğim, bebeğim."

"Sanırım beni bir defadan fazla ekmiştin. Belki de bir liste yapmalıyım."

Jax'in sırtışı genişledi. "Kesinlikle."

"Uzun bir liste olabilir," diyerek onu uyardım. Beni azgın ve sıkıntılı bir duruma getirip ardından aklımı kaybedene kadar bekletmiş olduğu tüm zamanları düşünüyordum.

Elime uzandı ve yüzüğümle oynadı. "İyi ki önümüzde uzun zaman var."

Uzun bir hayat. Bize güçbela yeterli gelecekti.

Bu tehlikeli bir şekilde bağımlılık yapıcı, seksi, modern aşk hikâyeleri günümüzün eğlenceli, korkusuz kadınları için. Şimdi harika bir aşk hikâyesinin tadını çıkardıktan sonra bir Cosmo testiyle kendinizi denemenizden daha eğlenceli ne olabilir?

ERKEK ARKADAŞINIZ AŞKINIZA LAYIK MI? ve HANGİ TÜR ERKEKLERİ KENDİNİZE ÇEKİYORSUNUZ?" testlerini sonraki sayfalarda bulacaksınız.

Erkek Arkadaşınız
Aşkınıza Layık Mı?

Erkek arkadaşınız tapınağınızda tapınmaya layık mı yoksa tırnaklarınıza oje sürmeye bile uygun olmayan biri mi veya yalnızca şefkatli aşkınızla biraz değişmeye mi ihtiyacı var öğrenin.

1. Bir toplantı için hazırlandınız. Sizi gördüğündeki tepkisi:

- a. "Bu giysileri çıkardığında yakınlarında olabilir miyim?"
- b. Hiçbir şey söylemez.
- c. "Bugün çok güzel görünüyorsun."

2. İşyerinde patronunuz sizi ağır bir biçimde eleştirdi. Sarsıldınız, yatağınıza kıvrılıp bir hafta orada kalmak istiyorsunuz. Ağlayıp sızlanmak için sevgilinizi arıyorsunuz. O:

- a. Sizi dinler, ardından yanınıza gelip sarılıp uyumayı teklif eder. Yanında yarım litre vanilyalı dondurma getirir.
- b. Konuşmayı kısa keser, bira içmek için arkadaşlarıyla buluşacaktır.
- c. Sizi dinler, gece iyi bir uyku çekmenizi tavsiye eder ve ertesi gün sizi arar.

3. ... sizin doyuma ulaştığınızdan emin olur:

- a. Kendisinden kısa bir süre sonra.
- b. Kendisinden önce.
- c. Kendi başınasın evlat.

4. Birdenbire endişe nöbetleri geçirmeye başladınız. Erkek arkadaşınız:

- a. Bir terapist bulmanızda yardımcı olur.
- b. Her şeyin kafanızın içinde olup bittiğini söyler.
- c. İlgi gösterir ama davranışınızdan biraz rahatsız olmuş gibi görünür.

5. Akşam yemeği için dışarıdasınız ve hesap geldiğinde erkek arkadaşınız:

- a. Kendisinin yalnızca bir bira ve bir hamburger almış olmasına rağmen sizin iki kadeh şaraba ek olarak bir de başlangıç salatası sipariş etmiş olduğunuzu belirterek size hesaptaki payınızı bildirir.
- b. Siz cüzdanınızı ararken, "Ödemeyi yapmak benim için bir zevk," der.
- c. Hesabın yarısı kadar nakit para çıkarır.

6. Gösterişli bir kadın yanınızdan geçerken o genellikle:

- a. Kadına gizlice yandan bir bakış atar.
- b. Gözlerini uzun bir süre ve sabit bir şekilde ona diker.
- c. "Endişelenme hayatım, o senin tırnağın olamaz!" der.

7. Bir kavga ettiğinizde sonunda kendinizi nasıl hissedersiniz?

- a. Hayal kırıklığına uğramış. Erkek arkadaşınız arkasını dönüp gider.
- b. Bir şeyi çözümüleme sürecindeymişsiniz gibi. Erkek arkadaşınız sinirlenebilir ama daima mantıklı davranır.
- c. Onun davranışından korkmuş.

8. Erkek arkadaşınıza annenizin (kız kardeş/kız arkadaş) o olağanüstü yeni işi kabul etmemenizi tavsiye ettiğini söylüyorsunuz. Cevabı:

- a. "Onu dinleme, harika olacak."
- b. "Sadece senin için korkuyor. Harika olacak."
- c. "Annenden hiçbir zaman hoşlanmadım."

9. Partide korkunç zaman geçirdiniz; elbette birkaç adamla flört ettiniz ama yine de eğlenceli değildi. Ertesi gün erkek arkadaşınız büyük olasılıkla:

- a. Popülerliğinizden heyecanlanmıştı.
- b. Size tutkuyla, sizinle eve dönen kişi olduğu için ne kadar şanslı olduğunu söyler.
- c. Surat asar ve içki içmeniz hakkında art niyetli bir yorum yapar.

10. Birlikte bir hafta sonu geçirdiğinizde:

- a. Sıklıkla yalnız hissedersiniz; sürekli televizyonun karşısında oturur, garajda bir şeyleri tamir eder.
- b. Tamamen rahat hissedersiniz; birlikte gülersiniz, gevşersiniz, sevişirsiniz.
- c. Seks olağanüstü, gene de yatak dışı planları yapmakta tembel.

11. Birlikte olduğunuz adamı arkadaşlarınız nasıl tarif eder?

- a. Yılın avı.
- b. Sana tapıyor gibi görünen iyi bir adam.
- c. Eğlencecek biri ama onunla ciddi bir şey düşünmek istemezsin.

12. Size uygun olan ifadeleri işaretleyin:

- a. Sizin bilmediğiniz bir şeyi (bir olgu veya güncel bir olay) bildiği zaman size asla üstünlük taslamaz.
- b. Sizinle ve iki kedinizle birlikte yaşamak için alerji iğneleri yaptırdı.
- c. İlgilendiği spor (golf, kayak, basketbol) alanında sizin de ilginizi uyandırmaya çalışır.
- d. Arkadaşlarınızdan sık sık sizin hakkınızda böbürlendiğini duyarsınız.
- e. Fazladan birkaç kilo aldığınızda bunu gerçekten fark etmez bile.

- f. Eve sizin için beklenmedik hediyeler getirir; sevdiğinizi söylediğiniz yazarların kitaplarını alır, ilginizi çekecek makaleleri keser, en sevdiğiniz pastanenin kurabiyelelerinden getirir....
- g. Ağlamanız onu çılgına çevirmez veya regl öncesi gerginlik dönemlerinizi hoş karşılar.
- h. Sık sık elinizi tutar ve size sarılır; her zaman el üstünde tutulduğunuzu hissettirir.
- i. Para dolu bir cüdan bulacak olursa, sahibinin peşine düşer ve tüm parayla birlikte cüdanı geri verir.
- j. İçtiği alkol miktarı sizi rahatsız etmez.

Puanlama

1. a-3 b-1 c-2
2. a-3 b-1 c-2
3. a-2 b-3 c-1
4. a-3 b-1 c-2
5. a-1 b-3 c-2
6. a-2 b-1 c-3
7. a-2 b-3 c-1
8. a-2 b-3 c-1
9. a-2 b-3 c-1
10. a-1 b-3 c-2
11. a-3 b-2 c-1

12. İşaretlemiş olduğunuz her ifade için kendinize 3 puan verin.

44 Puandan Fazla: Değerli

"Değerli bir erkek yanındayken sizi iyi hissettirendir," diyor psikolog Michele Kasson, *The Men Out There* kitabının yardımcı yazarı. "İkinizin ortak hedefleri ve ilgi alanları var. Ayrıca çetin, zalim hayat karşısında birbirinizi desteklersiniz." O nazik, sevecen, destekleyici... biridir ama yalnızca size karşı değil. "Annesine -ve hatta garsona- düzgün davranıyorsa," diye ekliyor Kasson, "size karşı da saygılı davranacaktır." Unutmayın, gerçek aşk asla anlaşmazlık yaşamamak anlamına gelmez. Problemler baş gösterdiğinde nasıl ele alıyorsunuz? "Bir anlaşmazlık sonrasında birbirinize daha bağlı ve birbirinizi daha iyi tanıyormuş gibi hissediyor musunuz?" diye soruyor Daphne Rose Kingma, *Coming Apart*'ın yazarı. "Farklılıklar çiftlerin ilişkisi

için bir tehdit değildir, aksine onlara harika ilişkilerin keşfinde bir süreç olarak bakın.”

26 ile 44 Puan Arası: Üzerinde Çalışılabilir

Her erkeğin iyi yönleri... ve kusurları vardır. Buradaki soru şudur: Bu erkeğin kusurlarıyla yaşayabilir misiniz, hatta bazı sinir bozucu davranışlarını değiştirebilir misiniz? “Sevecek bir insanı seçerken hepimizin bir alt sınırı vardır,” diyor Kingma. “Bir kadın kendine şöyle sormalıdır: Bu erkek benim bir eşte aradığım en önemli niteliğe sahip mi? Bu sizinle aynı manevi değerlere sahip olması veya iletişim kurmaya hazır olması olabilir. Bu temel bağ zaman içinde ilişkinizdeki çeşitli kusurların azalmasını sağlayacaktır.”

Ayrıca bir ilişkide sahip olmayı tercih ettiğimiz bir sürü şey vardır. Kingma erkeğinizin sahip olmasını istediğiniz on özelliğin listesini yapmanızı tavsiye ediyor. Eğer erkek arkadaşınız bunlardan beşine sahipse, muhtemelen onunla kalmanıza değecektir. “Ayrıca sizin hoşlanmadığınız özelliklere sahip oluşuna nasıl bir tepki verdiğine bakın,” diye ekliyor Kingma. “Bir futbol hastasıysa belki onu maçları bir arkadaşının evinde izlemeye ikna edebilirsiniz, böylece eviniz kendinize kalır.” Aynı zamanda sizin için neyin gerçekten önemli olduğunu aklınızda tutun. “İlk buluşmanızın yıl dönümünü unutmak önemsizdir,” diyor Sharyn Wolf, *How to Stay Lovers For Life*’ın yazarı. “Ancak göğsünüzde bir yumru bulacak olursanız, doktorun muayenehanesinde sizinle birlikte oturacak bir erkekle beraber olmayı istersiniz.”

Davranış tarzında gerçekten katlanamadığınız bir yön varsa, o halde onu olumlu bir şekilde değiştirmeye çalışın. “Yalnızca değişmek isteyen bir erkeği değiştirebilirsiniz,” diyor Kingma. “Ama bunu ona sevgiyle aşılmalısınız, başının etini yiyerek değil. Sağlıklı beslenmeye takıntılı biriyseniz ve o forma girmek isteğini ifade

ediyorsa, destekleyici olabilirsiniz ama altı ay geçtikten sonra hâlâ bir değişiklik olmamışsa, uzun vadede bununla yaşayıp yaşayamayacağınıza karar vermeniz gerekir.”

Onun Aşkına Layık Olmadığını Anladığım An

“Bir pazar sabahı gazeteyi o satın aldı, ardından, “3,50\$ alabilir miyim çünkü benim okumak için vaktim olmayacak,” dedi. Onun ucuz biri olduğunu biliyordum ama bu bardağı taşıran son damlaydı.”

Suzanne, 31, fizyoterapist

“Planlı Ebeveynlik’te bir gönüllü olduğumu aşırı muhafazakâr arkadaşlarına anlatmamamı istedi.”

Linda, 28, dergi yazarı

“Kız kardeşimin, bebeklerini doğurduğu gün golf oynamaya giden kocasına neden kızdığını anlamadı.”

Valerie, 28, kitap yayıncısı

Babam öldüğünde erkek arkadaşım üzgün olduğunu ama bununla başa çıkamadığını söyledi ve hemen sonra birkaç haftalığına ortadan kayboldu.

Tina, 29, menajer

26 Puandan Az: Değersiz

Bu erkek duygularınızı görmezden geliyor, sizinle konuşmaktan çok televizyon kanalları arasında dolaşarak eğleniyor ve tam önünüzde diğer kadınları kesiyor. Aşkınızı bu denli hak etmeyen bir erkekle –herhangi bir erkekle– olmaya bu denli hevesli misiniz? “Siz ilişkide sizden fazla duygusal güce sahip biriyle olamazsınız,” diyor Kasson. “Kendinizi savunamadığınızı hissediyorsanız, o zaman o sizin için doğru erkek değildir.”

Sağlıksız bir ilişkiye saplanmış olduğunuzun farkındaysanız neden ayrılmak sizin için bu kadar zor? “Çünkü hepimiz sevilmek istiyoruz ve bir daha kimseyi bulamamaktan korkuyoruz,” diyor Kingma. “Ama gerçek şu ki ilişkisini sonlandırmış kime danışmanlık yaptıysam hepsi daha iyi birini buldu.” Eğer ayrılmanız gerektiğini biliyorsanız ve bunu kendi başınıza yapamıyorsanız güvendiğiniz arkadaşlarınızdan veya profesyonel bir danışmandan yardım alın.

Erkek Arkadaşınızın "0" Kişi Olduğunun 10 İşareti

1. Gazetede Kate Upton'ın fotoğraflarına bakıyor ve bu kadar abartılanın ne olduğunu anlamadığında ısrar ediyor.
2. Hafta sonunu ailenizle birlikte geçiriyor ve hâlâ sizinle birlikte olmak istiyor.
3. Futbolda şampiyonluk maçının olduğu pazar, günü ayak tırnaklarınıza oje sürerek ve sırtınıza masaj yaparak yatakta geçirmeyi teklif ediyor.
4. Seksten sonra anında uyuyakalmıyor.
5. Evini ziyaret ettiğinizde diş fırçasını kullanmanıza izin veriyor.
6. Her gün işyerinize sevimli, küçük, sizi gülümseten mesajlar bırakıyor... ve bunu iki yıldır yapıyor.
7. Sizi yüzünüzde bir kil maskesi, önünüzdeki büyük bir dondurma kabından tıknırken gördükten sonra bile size hâlâ ilk gördüğü andaki gibi bakıyor.
8. Özel döneminizde onunla tartıştığınızda bunu asla uzatmıyor.
9. Sırf salı günü olduğu için size papatyalar veriyor.
10. Sırf sizi havaalanına bırakmak için sabah beşte uyanmakta ısrar ediyor.

Hangi Tür Erkekleri
Kendinize
Çekiyorunuz?

Dışarıda her türden erkek var ve biz onları beş kategoriye ayırıyoruz. En vahşisini mi en sakinini mi -yoksa arada bir yerde misiniz?- kendinize çektiğinizi öğrenmek için bu testi yapın.

1. Birlikte olduğunuz erkekler çoğunlukla:

- a. Hesabı sizin ödemenizi bekler.
- b. Hesabı ödemekte ısrar eder.
- c. Hesabı öder, buna içerler ve bunu sizden ayrılmak için bir bahane olarak kullanır.
- d. Sizi asla dışarı çıkarmaz.
- e. Kendi payınızı ödemenizi veya hesabı sırayla ödemenizi bekler.

2. Görüştüğünüz erkekler:

- a. Aşırı derecede romantik ve sevecen.
- b. Onların hoşuna giden şeyler yaptığınız müddetçe sevecen.
- c. Nadiren sevecen veya ilişkinin ilk zamanlarında sevecenlerdir ama zamanla bu özellikleri azalır.
- d. Sevecenlik gösterirlerse bu yalnızca yatakta olur.
- e. Çoğunlukla sevecen.

3. Bir sorununuzu anlattığınızda bir erkek genellikle:

- a. Sizinkinden daha beter olan kendi sorunundan söz eder.
- b. Size bununla nasıl başa çıkmanız gerektiğini söyler.
- c. Sizi geçiştirir.
- d. Bununla tek başınıza baş edecek kadar güçlü olduğunuzu varsayar.
- e. Sizinle bu konu hakkında konuşur ve kararınızı destekler.

4. Bir erkekle tanıştınız ve sizi arayacağını söyledi, o:

- a. Ertesi gün ve sonraki her gün arar.
- b. Arar ama görünüşe göre konuşamayacak kadar meşguldür.
- c. Aramaz.
- d. Gece yarısı arar ve evinize gelip gelemeyeceğini sorar.
- e. Arayacağını söylediği zamanda arar.

5. Bir erkekle birliktesiniz ve çevrede başka kadınlar var, o:

- a. Diğer kadınlara ilgisizdir.
- b. Onları fark eder, biraz flört eder ama sizin duygularınızı incitmemeye çalışır.
- c. Aralıksız flört eder ve bir kadından ötekine koşar.
- d. Diğer kadınların ne kadar çekici olduğundan söz eder.
- e. Onlarla arkadaş canlısıdır ama size karşı saygısızlık yapmaz.

6. Seks yaptıktan sonra bir erkek sıklıkla:

- a. Sizinle konuşmaya veya vakit geçirmeye ihtiyaç duyar.
- b. Sahiplenici bir tavır takınır.
- c. Arkasını dönüp uyur ve/veya sizi bir daha hiç aramaz.
- d. Adınızı unuttur.
- e. Size aynı eskisi gibi davranır.

7. İlgilendiğiniz erkekleri aradığınızda genellikle onlar:

- a. Bundan hoşlanır ve sizi tekrar aramanız için cesaretlendirir.
- b. Sizi araması gerekenin kendileri olduğunu açıklığa kavuşturur.
- c. Konuşamayacak kadar meşgulumuş gibi davranır veya telefonu kapatmanız için acele ettirir.
- d. Sizi hemen geri arayacağını söyler ama aramaz.
- e. Size kendi aradığı zamanki gibi davranır.

8. Tartışmalarda, birlikte olduğunuz erkekler:

- a. Boyun eğer ve sizin suyunuza gider.
- b. Sizi haksız olduğunuza inandırır.
- c. Kendi bakış açınız olmasına izin verir ama kin güder.
- d. Sizin bakış açınızı görmezden gelir.
- e. Müzakere eder.

9. Birlikte olduğunuz erkek bir sorun yaşadığınızda:

- a. Durmadan bundan söz eder ve tavsiyenizi ister.
- b. Kendi sorununun sizinkinin yanında önemsiz gözükmesini sağlar.
- c. "Ne sorunu?" der.
- d. Bu sizin sorununuzmuş gibi davranır.
- e. Size üzgün olduğunu söyler ama kendi başına üstesinden gelebileceğini bilmenizi sağlar.

10. Ağladığınız zaman hayatınızdaki erkekler sıklıkla:

- a. Kendileri de ağlar.
- b. Ellerinizde bir oyuncığa döner ve sizin için her şeyi yapar.
- c. Uzak durur.
- d. Sizi ciddiye almaz.
- e. Sizi anlar ama gözyaşlarınız onu yönlendirmez.

11. Bir erkekle ilk tanıştığınızda:

- a. Kendisini detaylıca tanıtır ama sizin hakkınızda az şey sorar.
- b. Sizin hakkınızda her şeyi öğrenmek ister ama kendisinden az söz eder.
- c. İlişkiye büyük bir şevkle başlar, birkaç buluşmadan sonra şevki tükenir.

- d. Kendi hakkında fazla bir şey anlatmaz veya sizin hakkınızda fazla bir şey sormaz.
- e. Size kendisinden bahseder ve sizi tanımak ister.

12. Genellikle bir erkeğin ilk önceliği:

- a. Âşık olmaktır.
- b. Çalışmak ve para kazanmaktır.
- c. Arkadaşları veya egzersiz ve spordur.
- d. Sizden başka her şeydir.
- e. Sizinle kariyeri ve diğer ilgi alanları arasında bir denge kurar.

13. Çoğu erkek size ... sunar:

- a. Parasını değil ama duygularını.
- b. Duygularını değil ama parasını.
- c. Başta her şeyi daha sonra hiçbir şey.
- d. Hiçbir şey.
- e. Hem parasını hem de duygularını ve sizden de aynısını bekler.

14. Tanıdığınız erkekler üzgün veya kızgınken sıklıkla:

- a. Sorundan söz eder ama bu konuda hiçbir şey yapmaz.
- b. Üzgün olduğunu size belli etmeden kendi başına uğraşır.

- c. Ağzını açmaz.
- d. Her şey için sizi suçlar.
- e. Size üzgün olduğunu, bunun sebebini ve ne istediğini anlatır.

15. Çoğu erkeği . . . bulursunuz:

- a. Aşırı duygusal.
- b. Sizin duygularınıza saygılı ama kendisi duygusuz.
- c. Görünüşte duyarlı ama öyle olmayan.
- d. Soğuk ve duyarsız.
- e. Yeri geldiğinde duygusal ama mızızlıktan uzak.

16. Bir fikriniz olduğunda, bir erkek genellikle:

- a. Aşırı değer verir.
- b. Sen-bu-konudan-ne-anlarsın-ki tavrı takınır.
- c. Başlarda ilgi gösterir ama sonradan ne söylemiş olduğunuzu unutur.
- d. Önemsemez.
- e. İlla sizinle hemfikir olmasa bile sizi dikkatle dinler.

17. Erkekler en çok ne zaman sizinle ilgilidir?

- a. Güçlü ve kontrollü davrandığınızda.
- b. Zayıf ve emrine amade olduğunuzda.
- c. İlgisiz davrandığınızda.

- d. Onların peşine düştüğünüzde.
- e. Kendinizden memnun olduğunuzda.

18. Tartışmaların sonunda siz genellikle:

- a. Gereksiz yere zalim davranmış gibi hissedersiniz.
- b. Bir güç savaşının içinde olursunuz.
- c. Çoktan gitmiş oldukları için kavga edecek kimseyi bulamazsınız.
- d. Kullanılmış gibi hissedersiniz.
- e. Konuşarak sorunu çözersiniz.

19. Bir erkeğe kızdığınızda:

- a. Kendi hatası olmasa bile suçlu hisseder ve özür diler.
- b. Sizi eleştirir veya aşırı tepki vermekle suçlar.
- c. Sizi görmezden gelir.
- d. Hiçbir sorun yokmuş gibi davranır.
- e. Size sorunun ne olduğunu sorar.

20. İlişkilerde . . . hissedersiniz:

- a. Tüm sorumluluk size aitmiş gibi.
- b. Erkek arkadaşınız sizden fazlasını biliyormuş gibi.
- c. Erkek arkadaşınız sizin kusurlarınızı arıyormuş gibi.
- d. Kullanılmış ve suiistimal edilmiş.
- e. Takdir görmüş.

İşaretlediğiniz seçenekleri topladığınızda a'lar fazlaysa muhallebi çocuklarını, b'ler fazlaysa babacıkları c'ler fazlaysa Peter Pan'leri, d'ler fazlaysa kabadayıları, e'ler fazlaysa kusursuz erkekleri kendinize çekiyorsunuz. Farklı tipleri kendinize çekiyorsanız buna şaşırmayın. Örneğin kabadayılar ve Peter Pan'ler benzer özellikler taşır.

Muhallebi Çocukları

Muhallebi çocukları duygusal ve/veya finansal olarak güçlü göründüğümüzde kendimize çektiğimiz türde erkeklerdir. Onlara annelik, hatta babalık yapabilecek kadınlar ararlar. Bazen duygusal oldukları için size hoş, umut verici gelebilirler ama bunun sizi kandırmasına izin vermeyin. Yalnızca sizden bir beklentileri olduğu zaman duygusaldırlar ve ihtiyacınız olduğunda yanınızda olmazlar.

0 ile 3 a arası:

Zaman zaman erkekleri kontrol edebiliyor olmanıza rağmen, sizi tüketmelerine veya size sülük gibi yapışmalarına nadiren izin verirsiniz.

4 ile 7 a arası:

Erkeklerin sizi tüketmesine izin vermemenize rağmen onlar için yaptıklarınız konusunda daha dikkatli olmanız gerekiyor.

8 ile 13 a arası:

Daha çok sizin gücünüze bel bağlayan erkeklere rastlama eğiliminiz var. Karşılığında size bir şey vermeden sizden almalarına izin vermeyin.

14 ile 20 a arası:

Muhallebi çocukları için güç yayan bir kaynaksınız ve büyük olasılıkla onları sürüler halinde kendinize çekiyorsunuz. Sizi duygusal veya finansal olarak tüketmemeleri için dikkatli olmanız gerekiyor. Bir değişiklik yapın ve onlara birkaç talepte bulunmayı deneyin.

Babacıklar

Babacıklar zayıf ve ihtiyaç halinde kendimize çektiğimiz erkek türleridir. Güvensizliklerimiz onlara kendilerini güçlü hissettirdiği için onlara cazip geliriz. Bize duygusallık, sevgi yerine koruma sunarak, tavsiye ve maddi şeyler vererek üzerimizde kontrol sağlarlar. Bizi kendimize güvenmekten alıkoyarak baskı altında tutarlar.

0 ile 3 b arası:

Zaman zaman birisinin sizinle ilgilenmesinden hoşlanmanıza rağmen, temelde birisinin küçük kızı değil yetişkin bir kadınsınız.

4 ile 7 b arası:

Erkeklerin kontrolü ele almasına gerekenden fazla izin veriyorsunuz ama kendi başınıza ayakta durabiliyorsunuz.

8 ile 13 b arası:

Kendinize güveneceğiniz yerde erkeklere bel bağlama eğiliminiz var. Kendinize güveninizi daha fazla geliştirmelisiniz.

14 ile 20 b arası:

Hayatınızı çekip çevirecek erkekleri kendinize çekiyorsunuz. Kendi hayatınızın kontrolünü elinize almayı denemelisiniz.

Peter Pan'ler

Peter Pan'ler duygusal bir baskı hissetmedikleri sürece bizi cazip bulurlar. Böyle bir baskı hissettikleri zaman geri çekilirler. Duygulardan bağımlılıkları yoluyla kaçan işkolikler, spor düşkünleri veya egzersiz delileri olabilirler. İlk kusur belirtisinde kaçan, uzun süreli ilişkiyi idame ettiremeyen adamlar veya sorumluluk olmadan seks peşinde koşan cinsel dolandırıcılar olabilirler. Kovalamanın heyecanını severler ama kovalama sona erdiğinde ilişkinin duygusal sorumluluğundan kaçarlara.

0 ile 3 c arası:

Daha önce bu türden erkeklerin peşinden gidip kaybetmiş olabilirsiniz ama büyük olasılıkla artık bir Peter Pan'i ilk görüşte ayırt edersiniz.

4 ile 7 c arası:

Bu tip erkeklerin peşinden gitme eğiliminiz var ama büyük olasılıkla mecbur kaldığınızda vazgeçmeyi biliyorsunuz.

8 ile 13 c arası:

Asla sizin arkanızda olmayan erkeklerle birlikte olmak sizin için bir sorun olabilir.

14 ile 20 c arası:

Dikkat edin. Duygusal bağılıktan kaçan ve sizi incitebilecek erkekleri kendinize çekiyorsunuz.

Kabadayılar

Kabadayılar çok az şey talep eden kadınları cazip bulurlar. Benmerkezci, kendinden başkasına hizmet etmeyen, hiçbir şey vermeden her şeyi alan erkeklerdir. Bir kadının reddedilme korkusu üzerine oynarlar. Kadın avcısından evli erkeklere çeşitli türleri vardır. Saygısızlardır ve bir kadını değersiz hissettirerek üzerinde hâkimiyet kurarlar.

0 ile 3 d arası:

Birkaç kabadayıyla karşılaştınız ama kendinize olan saygınız onlarla birlikte olmanızı engelliyor.

4 ile 7 d arası:

Ne olduğunun farkına varmadığınız için erkeklerin size saygısız davranmasına izin veriyorsunuz. Ama bir kez farkına vardığınızda onlardan uzaklaşıyorsunuz.

8 ile 13 d arası:

Payınıza düşenden daha fazla kabadayıyı kendinize çekiyorsunuz. Özsaygınızı kurtarmak için, kullanıldığınızı hissettiğinizde buna göz yummayacağınızı söyleyin. Ardından lafınızın arkasında durun.

14 ile 20 d arası:

Kabadayılar size saygısızca davranırlar. Haklarınızı savunmalı ve erkeklerin sizi reddedilme korkunuzla dizginlemesine izin vermemelisiniz.

Kusursuz Erkek

Kusursuz erkekler güçlü ve kendi ayakları üzerinde durabilen yine de sıcaklığını ve kadınsılığını koruyabilen sağlıklı kadınlara çekilirler. Bu erkekler duygularını yaşamaktan korkmaz ve kendi sorunlarını çözebilirler. Yakınlıktan korkmamakla birlikte bir kadın tarafından hükmedilmeyi istemezler.

0 ile 3 e arası:

Kendinize çektiğiniz erkekleri ve kusursuz erkeklerin neden sizi cazip bulmadığını düşünün. Büyük ihtimalle ilişkiler konusunda çözülmemiş birçok meseleniz var.

4 ile 7 e arası:

Birkaç kusursuz erkek tanıyorsunuz ve büyük ihtimalle pek kusursuz olmayan bazı erkekleri kendinize çekiyorsunuz. Kendinizle daha barışık olmak üzerine çaba gösterin böylece istediğiniz kadar kusursuz erkekle tanışacaksınız.

8 ile 13 e arası:

Birçok kusursuz erkek sizi çekici buluyor. Siz de oldukça kusursuz bir kadın olmalısınız.

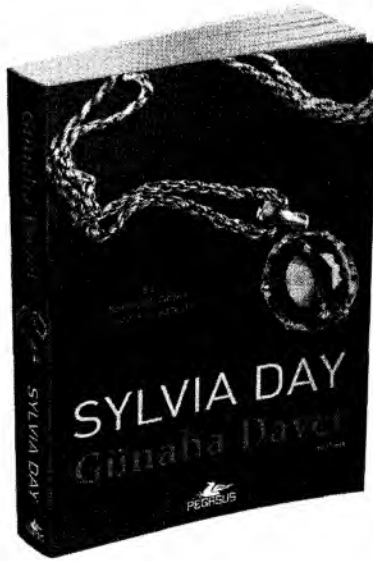
14 ile 20 arası:

Çok şanslısınız. Güçlü bir benlik bilinciniz var; erkekler bunu biliyor ve size bunun için saygı duyuyorlar.

Teşekkürler

Bu yolculukta yanımda olan Kimberly Whalen, Ann Leslie Tuttle'e ve Dianne Moggy'ye teşekkürler.

Ve tabii ki her zaman bana ilham veren sevgili okuyucularıma sonsuz teşekkürler!

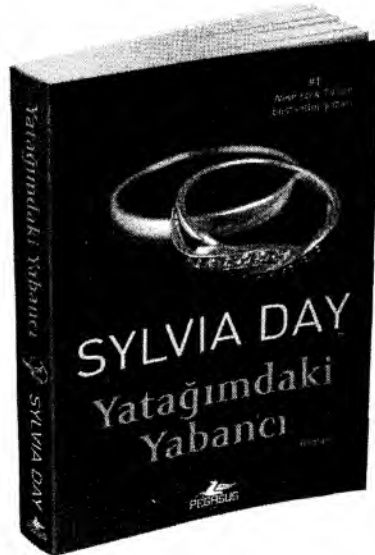

*Baskılara tüm gücüyle karşı
koyan genç bir kadın*

*Kalbini aşka açmaktan
korkmayan genç bir erkek*

*Erotik, kışkırtıcı ve
reddedilemeyecek bir davet*

“Sylvia Day kitabında sempatik
karakterler yaratıp ustaca bir
kurguyla bezenmiş. Cüretkâr ve açık
aşk sahneleriyle süslü bir kitap!”
Publishers Weekly

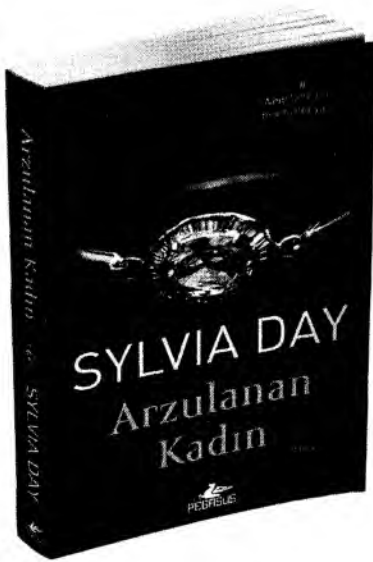

Evlilik bir kumardır

*Aşksa bu oyunun
en büyük sürprizi*

“Nefes kesici olmayan tek bir
satırı dahi yok.”
Romance Junkies

“Cüretkâr bir biçimde özgün,
cesur ve duygusal. Zekice
kurgulanmış...”
Romantic Times

Bitmeyen bir arzu

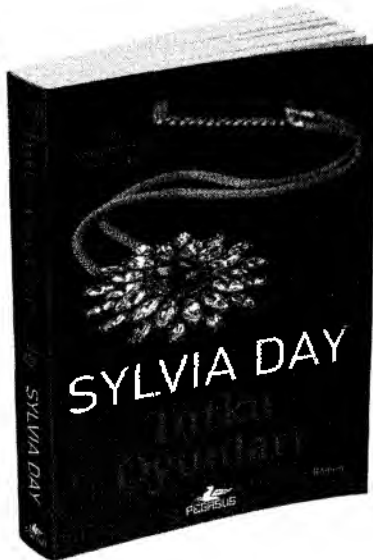
Koşulsuz teslimiyet...

"Buram buram tutku kokan,
tehlikeli bir oyun."

Booklist

"Danielle Steel ve Jackie Collins'i
artık bir kenara bırakın,
yeni bir çağ başlıyor."

Amuse

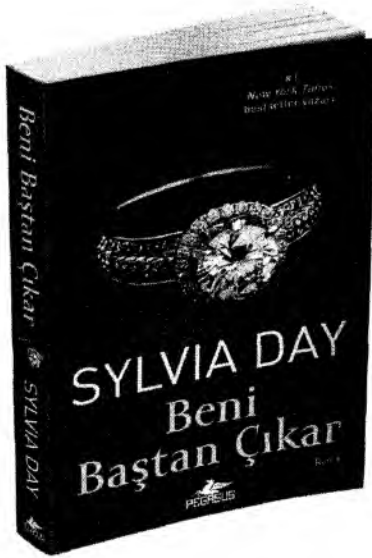

***Oyunlar her zaman
masum olmayabilir.***

***Ve işin içine tutku girince
tüm kurallar değişir...***

"Day seksi entrikaları karakterler
arasındaki kimyayla birleştirip
oldukça duygusal, tutkulu bir
roman ortaya çıkarmış."

Booklist

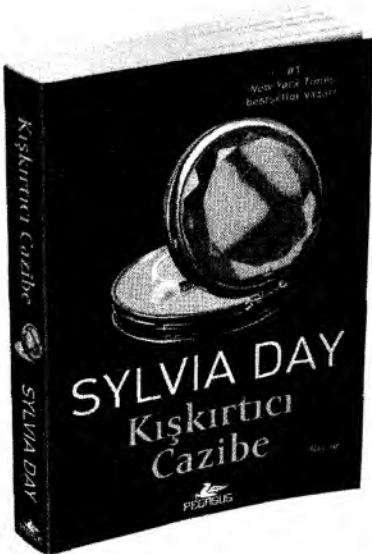

**Çocukluk aşkıyla birlikte
tüm tutkusunu kaybettiğini
düşünen bir kadın**

**Ve bu tutkuyu yeniden
canlandıran, maskeli bir âşık...**

**“Naif, erotik romansın
tartışmasız kraliçesi.”
Teresa Medeiros**

**“Daha önce okuduğunuz her
şeyden yüz kat daha ateşli.”
Reveal**

**Bazen baştan çıkmak...
kaçınılmazdır.**

**“Tehlikeli ilişkiler ve
aldatmacalarla örülü, romantik
bir casusluk romanı.”
Booklist**

SYLVIA DAY

**ASLA İŞ İLE AŞKI BİRBİRİNE KARIŞTIRMAYIN.
ASLA ENTRİKAYI YATAK ODANIZA TAŞIMAYIN.**

**Jackson Rutledge'la sevgiliyken ikisini de yapmıştım.
Beni uyarmadıklarını söyleyemem.**

Ayrılığımızın üzerinden iki yıl geçtikten sonra döndü; hem de bağlamak için canımı dişime taktığım bir anlaşmanın ortasına dalarak. O çekip gittiğinden beri, New York'un en gözde işkadınlarından biri olan Lei Yeung'un rehberliğinde başarılı birkaç işe imza atmıştım. Ve artık bir zamanlar tanıdığım o kız değildim, oysa o hiç değişmemişti. Hayatlarımızın birbirine karıştığı son seferin aksine, şimdi neyle karşı karşıya olduğumun... ve dokunuşunun ne kadar bağımlılık yapabileceğinin farkındaydım.

İhtişam, seks ve ayrıcalık üzerine kurduğu küçük dünyası Jax'in oyun sahasıydı ama bu kez oyunun kurallarını biliyordum. Acımasız iş dünyasında her zaman geçerli bir söz vardır: Düşmanınızı yakın, eski sevgililerinizi ise daha da yakın tutun...

"Hem Sylvia Day hayranları hem de bu kitap sayesinde onunla tanışan yeni okuyucular, heyecan verici hikâyesiyle Gia ile Jax arasındaki cinsel gerilime bayılacaklar. Day yine okuyucuda bağımlılık yapan bir çift yaratmış!"

Romantic Times Book Reviews

*Sunday Times Bestseller * USA Today Bestseller
Publishers Weekly Bestseller * The Globe and Mail Bestseller*

akirakitap

www.pegasusyayinlari.com

ISBN-978-605-343-941-7

9 786053 439417

